

கணபதி துணை.

சைவசமயநெறி.

சிதம்பரம்
மறைஞானசம்பந்தநாயனார்
அருளிச்செய்தது.

இது
யாழ்ப்பாணத்த நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்
செய்த புத்துரைபுடன்

சிதம்பரவைப்பிரளையத்திடானகைநீர் தருமபரிபாலகர்

விசுவநாதபிள்ளையால்

சென்னப்பட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலைபின்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வழங்கிப் பதிப்பு.

இரத்தினசுந்தரி(இர) தையர்.

(Copyrighted by the Author)

கதைபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவசமயநெறி, மூலமுமுரையும்.

சு ர ப் பு.

சல்லார் தொழும்வெண்ணெய் நல்லூர்ச் சிவாலயத்துட்
பொல்லார்தான் யாஞ்சூழும் போது.

இதன்பொருள், சல்லார் தொழும் வெண்ணெய் நல்லூர்ச்
சிவாலயத்துட் பொல்லார்தான் - எண்வகைப் பத்திகளையுடைய
சல்லோர்கள் வணங்காரின்ற திருவெண்ணெய் நல்லூரின் கணு
ள்ள சிவாலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பொல்லாப் பிள்ளை
யாருடைய திருவழிகளை—யாம் சூழும் போது - யாஞ்சூழின்
மேற் சூழும் மலர்களாம், என்றவாறு.

எண்வகைப் பத்திகளாவன: “தொண்டரடி தொழல்பு
சைத் தொழின்மகிந்த வழகார் துளங்கியவர்க் சனைபுரித நெரு
கியமங்கள்—கொண்டபணி திருவழக்கே கொடுத்த விண்ண
குணமருவு மருக்கதைமயக் குலவிக் கேட்டு—மண்டிவிழி
துளும் பன்மயிர் சிலும்ப லுண்ணன் மருவுதிருப் பணிகாட்டி
நருவ வாங்கி—புண்டுகொளா தொழிநிலைவ லிலையேன
கேட்டு முடைபரவர் பத்தசென வரைத்த னாரே.” என்னுந்
திருத்தொண்டர் புராணசாரத் திருவிருத்தத்திற் கூறப்பட்டன.

திருநந்திதேவர் வணக்கம்.

நம்பன் கணத்துக்கு நாதனா ணந்திபதம்
வம்பலர்கைக் கொண்டுபணி வாம்.

இ - ள். நம்பன் கணத்துக்கு நாதன் அருள் நந்தி பதம் -
சிவபெருமானைச் சேவிக்குங் கணங்களுக்குத் தலைவராகிய திரு
பைபையுடைய திருநந்திதேவரது திருவடிகளை—வம்பு அலர்
கைக்கொண்டு பணிவாம் - மணம் பொருந்திய பூக்களைக் கையி
லெடுத்து அவற்றாலருசித்து வணங்குவாம். எ - று. (இ)

சனற்குமாரர் வணக்கம்.

சதுர்முகன் மைந்தன் சனற்குமான் பாத
பதுமமலர் சென்னியில்வைப் பாம்.

இ - ள் சதுர்முகன் மைந்தன் சனற்குமான் பாதபதும
மலர் - பிரமதேவருடைய புத்திரராகிய சனற்குமாரமகாமுனி
வருடைய திருவடிகளாகிய செந்தாமரைமலர்களை—சென்னி
யில் வைப்பாம் - எமது சிரசின்மேற் குவிவாம். எ - று. (சு)

மற்றைமுனிவர் வணக்கம்.

மற்றை முனிவர் மலர்த்தா டலைமல்வைத்
தெற்றுமே பாசமெலாம் வாம்.

இ - ள். யாம் - நாம்—மற்றைமுனிவர் மலர்த்தான் தலை
மேல் வைத்து - (ஞானசாத்திரங்களைப் போதிக்கும் அகஸ்நிய
மகாமுனிவர் முதலிய) மற்றைமுனிவர்களுடைய செந்தாமரை
மலர்போலத் திருவடிகளையும் நமது சிரசின்மேலிருத்தி—பாச
மெலாம் எற்றாவம் - பஞ்சபாசங்களையும் நீக்குவாம். எ - று.

எகாமம் அசை. பஞ்சபாசங்களாவன ஆணாவம், மாமே-
யம், சாரதியம், மலர்த்தம், திரோதாயி என்பனவாம். (க)

காரைக்காலம்மையார் வணக்கம்.

நம்மடிக ண்டகத்தை ஞானவிழி யாற்றினோக்கு.
மம்மைதிருப் பாதறினைப் பாம்.

இ - ள். நம்மடிகள் நாடகத்தை ஞானவிழியால் தீளைக்
கும் அம்மை - திருவாலங்காட்டின்கண்ணே நம்முடைய கடவு
ளாகிய சிவபெருமானது தாண்டவத்தை ஞானக்கண்ணினாலே
தரிசித்து அநுபவித்த காரைக்காலம்மையாருடைய -- திருப்பா
தம் நினைப்பாம் - திருவடிகளைச் செந்திப்பாம். ஏ - லு. (அ)

திருஞானசுப்பந்தழர்த்தநாயனார் வணக்கம்.

வெப்பொழிய மீனவற்கு நீறளித்த வேதியன்று
வெப்பொழுதுஞ் செந்திப்பாம் யாம்.

இ - ள். மீனவற்கு வெப்பு ஒழிய நீறு அளித்த வேதியன்
தான் - பாண்டியராஜனுக்குச் சுரங்கும்படி விபூதியைக் கொடு
த்தருளிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திராயனருடைய திருவடி
களை--யாம் வெப்பொழுதும் செந்திப்பாம் - யாமெக்காலத்திலுந்
தியானிப்பாம். ஏ - லு.

திருநாவுக்கரசநாயனார் வணக்கம்.

பரித்தரிப்பாம் பாசம் பரமசிவன் பாதந்
தரித்துயர்ந்த வாகீசர் தான்.

இ - ள். பரமசிவன் பாதம் தரித்து உயர்ந்த வாகீசர் தான் -
சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைச் சரணேமேலே தரித்து அத்
னுயர்ந்த திருநாவுக்கரசநாயனருடைய பாதங்களை--பரித்
துப் பாசம் அளிப்பாம்--யாம் எமது தலைபின்மேலிருந்திப் பாச
த்தை சீக்குவாம். ஏ - லு. (க)

சுந்தரழர் தீநாயனார் வணக்கம்.

பிழைப்பித்தே கூற்றான் முதலைவாய்ப் பிள்ளை
யழைப்பித்தார் பாதரினைப் பாம்.

இ - ள். முதலை வாய்ப் பிள்ளை கூற்றற் பிழைப்பித்தே
அழைப்பித்தார் - முதலைவாயினிடத்தே நாசமடைந்த பிராம
ணப் பிள்ளையை இயமனாலே பிழைப்பித்து அழைப்பித்த சுந்த
ரழர்த்திநாயனாருடைய - பாதம் கினைப்பாம் - திருவடிகளைத்
தியானிப்பாம். எ - று. (கக)

பாணிகீகவாசகசுவாமிகள் வணக்கம்.

பரிமேல் வரவமலன் பாடியமெய்ப் பத்த
னிருபதமுஞ் சென்னியில்வைப் பேம்.

இ - ள். அமலன் பரிமேல் வரப் பாடிய மெய்ப்பத்தன்
இருபதமும் - சிவபெருமான் குதிரையின்மே லேறிவரும்படி
பாடியருளிய மெய்யன்பாகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகளு
டைய இரண்டு திருவடிகளையும் - சென்னியில் வைப்பேம் -
சிரசின்மேலிருத்தி வணங்குவாம். எ - று. (கஉ)

மாளிகைத்தேவரீழதலியோர் வணக்கம்.

மாளிகைத் தேவன் முதன்மதுர வாக்கினர் தந்
தாளினைவைப் பாமெந் தலை.

இ - ள். மாளிகைத்தேவன் முதல் மதுரவாக்கினர் தாளி
னை - திருமாளிகைத்தேவர் முதலாகிய மதுரவாக்காயுள்ள திரு
விசைப்பாச் செய்தருளிய அடியார்களுடைய பாதங்களை -
சுந்தலை வைப்பாம் - நமது சிரசின்மேலிருத்தி வணங்குவாம்.
எ - று.

திருவிசைப்பாச் செய்தார்கள் பெயர்: "சிரசார்மா ளிகைத்
தேவர் வருகூர்த் தேவர் திகழ்கம்பி வண்டார தித்த தேவர் -

பாசான்லே ணுட்டிக டிருவாலி யமுதர் பரவுபுரு டோத்தமர்
யண் புளசேதி ராய--ரோரு மிளம்பெருமானடிகள் சேந்த
ரெண்ணிலதி சாவடிக ளிவர்க ளோடும்--பாராளுங் கல்லாடர்
பட்டணத்துப் பிள்ளை பரவுதிரு விசைப்பாவைப் பாடினாரே." .
என்னுஞ் செய்யுளாலறிக. (காட.)

அடியார் வணக்கம்.

பொய்யுலக மென்றமலன் பொற்பாதஞ் சார்ந்தார்
கைதொழுவா முள்ளங் களித்து. [தாள்

இ - ள். உலகம் பொய் என்று - பிரபஞ்சவாழ்க்கை பொ
ய்யெனத் துணிந்து--அமலன் பொற்பாதம் சார்ந்தார் தாள் -
சிவபெருமானுடைய பொலிவாகிய திருவடிகளையடைந்த திருந்
தொண்டர்களுடைய பாதங்களை--உள்ளம் களித்துக் கைதொ
ழுவாம் - மனமகிழ்ந்து நகருவித்து வணங்குவாம். எ - று. ()

மெய்கண்டதேவர் வணக்கம்.

சுந்திப்பாம் வெண்ணெய்நகர் மெய்கண்ட தேவனடி
வந்திப்பாம் வாழ்த்திமகிழ் வாம்.

இ - ள். வெண்ணெய்நகர் மெய்கண்டதேவன் அடி சுந்
திப்பாம் - திருவெண்ணெய்நல்லூரின்க ணெழுந்தருளியிருந்த
மெய்கண்டதேவருடைய திருவடிகளை மனசினாலே தியானிப்
பாம்,--வந்திப்பாம் - காயத்தினாலே வணங்குவாம்,--வாழ்த்தி
மகிழ்வாம் - வாக்கினாலே துதித்து அதனாற்களிப்பாம். எ - று.

பதியுண்மையுணர்ந்தோர் வணக்கம்.

வண்ணெய் வெள்ளை முயிருன்ற மென் துணர்ந்த
பாடிதர்பொழி யருளினைப் பாம்.

இ - ள். உயிர் உள்ளும் - ஆன்மாக்களுக்கு அகத்தும் புறத் தும்—என்றும் சிவன் உண்டு என்று உணர்ந்த - சதாகாலமும் சிவனொருவருண்டென்றறிந்த—பண்டிதர் பொற்பாதம் நினைப் பாம் - ஞானிகளுடைய பொலிவாகிய திருவடிகளைச் சிந்திப் பாம். எ - று.

உள்ளும் என்ற எச்சவும்மையாற் புறமுங் கொள்ளப் பட்டது. (கசு)

இது முதலாறுபாட்டுக்களால் வர்த்தீது.

ஆனினமு மந்தணரு மன்பருமா னூர்திக்கு
வானவரும் வாழ்க மகிழ்ந்து.

இ - ள். ஆன் இனமும் - பசுக்கூட்டங்களும் — அந்தண ரும் - பிராமணர்களும்—ஆன் ஊர்திக்கு அன்பரும் - இடப வாகனத்தையுடைய சிவபெருமானிடத்தே அன்புடையவர்க ளும்—வானவரும் - தேவர்களும்—மகிழ்ந்து வாழ்க - களித்து வாழ்க. எ - று.

வாழ்க தரணிதனைத் தாங்குமனு நீதிமன்னர்
வீழ்க்புனன் மண்மகிழ மிக்கு.

இ - ள். தரணிதனைத்தாங்கும் மனுகீதி மன்னர் வாழ்க- பூமியைப் பரிபாலனஞ்செய்கின்ற மனுகீதியையுடைய அரசர் கள் வாழக்கடவர்;—மண் மகிழப் புனல் மிக்கு வீழ்க - பூமி யின்கண்ணுள்ள ஆன்மாக்கள் மகிழும்படி அரசர்தோறும் மும் மழை மிகுந்து பொழிக. எ - று. (கஅ)

உதவியதே தும்பெரியோர்க் கூட்டிப்பி னுண்ணும்
விதிவினையார் வாழ்கநில மீது.

இ - ள். உதவியது ஏதும் பெரியோர்க்கு ஊட்டி - நம்மா லியன் ததெவ்வளவிலேனும் பெரியோர்களுக்கு அன்னமருத்து

வித்து—மின் உண்ணும் விதி வினையார் - பின் சேடம் புசிக்கும் விதிக்கிசைந்த தொண்டையுடைய அடியார்கள்—நிலமீது வாழ்க - பூமியின்மேல் வாழக்கடவர். எ - று.

சேடம் பரிகலசேடமெனவும் பாத்திரசேடமெனவும் இரு வகைப்படும். (கக)

வரையாதே யுச்சிதனில் வந்தவரை யூட்டும்
புரையோர் தழைகபுகழ் புக்கு.

இ - ள். உச்சிதனில் வந்தவரை வரையாதே ஊட்டும் புரையோர் - உச்சிக்காலத்தில் வந்தவர்கள் யாவராயினும் அவர்களை நீக்காமல் அவர்களுக்கு அன்னமருத்துவிக்கின்ற உயர்ச்சியையுடையோர்கள்—புகழ் புக்குத் தழை - கீர்த்திபெற்றுச் செழிக்கக்கடவர்கள். எ - று. (உ௦)

திருப்பணிசெய்வார்க்குஞ்சிவனையுன்னிச்செம்பொ
விருப்புடன் வார்பெறுக வீடு. [ன்

இ - ள். சிவனை உன்னித் திருப்பணி செய்வார்க்கும் செம்பொன் விருப்புடன் ஈவார் - சிவபெருமானைக் குறித்துத் திருப்பணிசெய்யும் பத்தர்களுக்கும் செம்பொன்னைச் சிரத்தையுடன் கொடுப்போர்கள்—வீடு பெறுக - மோட்சமடையக்கடவர்கள். எ - று.

எச்சவும்மையால் குருசங்கமங்களைக் குறித்துத் திருப்பணி செய்யும் பத்தர்களுக்குமென்பது கொள்ளப்படும். (உக)

உய்வா ருதவுநிதி வாங்கித் திருப்பணியைச்
செய்வார் பெறுக சிவம்.

இ - ள். உய்வார் உதவும் நிதி வாங்கித் திருப்பணியைச் செய்வார் - உய்யக்கருதும் பத்தர்கள் கொடுக்குநிரலியங்களை

வாங்கித் திருப்பணியைச் செய்பவர்கள்—சிவம் பெண்க - சிவத் தையடையக்கடவர்கள். எ - று.

சிவபத்தர்களாயினோர் தம்மிடத்துள்ள தனத்தை மூன்று கூறுபண்ணி ஒருகூற்றைத் தமது சீவனத்தின்பொருட்டு வைத்துக்கொண்டு மற்றையிரண்டு கூற்றையும் திருப்பணிக்குக் கொடுத்தல்வேண்டுமென்று சிவாகமங்கூறுமெனவறிக. (உஉ)

நூற்பெயரும் வழியும் நூதலிய பொருளும்.

சைவ சமயநெறி சைவா கமத்தாய்ந்து
கொய்துரைப்பாம் வாஞ்சையுளங் கொண்டு.

இ - ள். சைவசமயநெறி - சைவசமயநெறியை—வாஞ்சை உளம் கொண்டு - உலகத்தவர்கள் அறிந்து ஈடேறல்வேண்டுமென்னும் விருப்பத்தை மனசிலே பொருந்தி—சைவாகமத்து ஆய்ந்து கொய்து உரைப்பாம் - காமிகமுதலிய சைவாகமங்களிலா ராய்ந்து எடுத்துச் சொல்வாம். எ - று.

சைவசமயநெறியெனவே நூனுதலியபொருளும், நூற்பெயரும் பெறப்பட்டன. ஆகமமென்னுமொழியில் ஆவென்பது ஞானமும், கவ்வென்பது மோஷமும், மவ்வென்பது மலநாசமுமாம்; ஆகவே, ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தை நாசம்பண்ணி ஞானத்தையுதிப்பித்து மோஷத்தைக் கொடுக்கையால் ஆகமமெனப் பெயராயிற்றென்றுணர்க. (உங)

அலையுடக்கீட்ட்.

தேசிகனோக் காற்றியிரந் திருமுயிர்க் கிந்நூலி
சைனுஞ்சொல் லாய்ந்தவர்கோக் கால்.

இ - ள். உயிர்க்குத் திவிரம் தேசிகன் நோக்கால் தீரும் - ஆன்மாக்களிடத்துள்ள மலவிருளானது ஆசாரியனுடைய பார்வையினாலே நீங்கும்—(அதுபோல)—இந்நூலின் ஆசை சொல்

ஆய்ந்தவர்; நோக்கால் அறும் - இந்நூலினிடத்துள்ள குற்றமானது பஞ்சலக்கணத்தை ஆராய்ந்த புலவர்களுடைய பார்வையிலேலே நீங்கும். எ - று.

அறநூல் பொருணூல் இன்பநூல் வீட்டுநூல் என்னும் நான்குநூற்கும் கருவி எழுத்துச் சொற் பொருள் யாப்பு அணி என்னும் ஐந்திலக்கணங்களே, அவற்றுள்ளும் நான்கிற்குங்கருவி சொல்லே, அச்சொல்லிற்குக் கருவி அதுவேயாகையால், எல்லாவற்றினுஞ் சொல்லே சிறப்பென்பது நோக்கித் தலைமை பற்றிய வழக்கால் இங்கே அவ்வைந்தினையுஞ் சொல்லென்றார். இக்கருத்துப்பற்றியன்றே வடநூலாரும் சத்தமென வழங்குவர். (உச)

நூல்வழங்குநிலனும் நூற்பயனும்.

இரவிபென விந்நூ லிலங்குகவெங் கெங்கு
மிருண்மலந்தீர்த் தாக்குமுயிர்க் கின்பு.

இ - ள். இரவி என இந்நூல் எங்கெங்கும் இலங்குக - சூரியன் உலகமெங்கும் பிரகாசித்தல்போல இந்நூல் தமிழ்வழங்கும் நிலமெங்கும் பிரகாசிக்கக்கடவது;—உயிர்த்து இருண்மலம் தீர்த்து இன்பு ஆக்கும் - இது ஆன்மாக்களுக்கு மலவிருளைக் கெடுத்துப் பேரின்பத்தை விளைவிக்கும். எ - று. (உரு)

பாயிரமுற்றிற்று.

இந்நூலாசிரியர் இதனை ஆசாரியரிலக்கணம் மாணாக்கரிலக்கணம் பொதுவிலக்கணமென மூன்றனாகாரத்தாற் கூறத்தொடங்கினார். அவற்றுள், தீண்டா பிரதிட்டை முதலிய கருமங்களைச் செய்து முடித்தற்கு அதிகாரிகள் ஆசாரியராதலால் ஆசாரியரிலக்கணம் முதற்கண்ணும், அவ்வாசாரியர் விவரமென்றறிந்து அவரையடைந்து வழிபட்டுத் தங்கள் தங்கள் பக்குவத்திற்கேற்ற தீண்டா பெறவேண்டுமோர் மாணாக்கராகையால் மாணாக்க

கரிலக்கணம் இடைக்கண்ணும், அவ்விருவருஞ் சரிஷை கிரியை முதலியவற்றையறிந்து அவ்வாறனுட்டித்து அபரமுத்தி பரமுத்திகளைப் பெறவேண்டிகையாற் பொதுவிலக்கணம் இறுதிகண்ணும், வைக்கப்பட்டன.

முதலாவது

ஆசாரியரிலக்கணம்.

[யாம் இது கூறுவமென நுதலிப் புதுகின்றீர்.]

தேசிக ராதி திறந்தொகுத்துச் செப்புவா
மாசறுவார் தேறுகவா ராய்ந்து.

இ - ள். தேசிகர் ஆதி திறம் தொகுத்துச் செப்புவாம் - ஆசாரியர் சாதகர் புத்திரர் சமயிகள் என்னும் இந்நால்வர்களுடைய முறைமைகளையும் யாந்தொகுத்துக் கூறுவாம்; ---ஆச அறுவார் ஆராய்ந்து தேறுக - ஆணவமுதலிய குற்றந்தீரும்படி விரும்புவோர் அவைகளை ஆராய்ந்தறியக்கடவர். எ - று. (க)

[மேலிறுத்தமுறையானே ஆசாரியரிலக்கண முணர்ந்தத்
தோடங்கி ஆசாரியராதம்முரிய சேர்மதேசமும்
வந்நையும் இரண்டு திருக்குறடால்
உணர்ந்துகின்றீர்.]

கங்கைநதி யாதிரவ தீர்த்தக் கரைநாட்டுட்
டங்குமவ ருற்பவித்துத் தாம்.

இ - ள். கங்கை நதி ஆதி நவதீர்த்தக் கரை நாட்டுள் - கங்காநதி முதலாகிய ஒன்பது தீர்த்தக்கரைகளினுமுள்ள புண்

ணிய தேசங்களில்—உற்பலித்துத் தங்குமவர் - பிறந்து வசிக்
கின்றவர்கள். ஏ - று.

தாம் அசை. நவதீர்த்தங்களாவன கங்கை, யமுனை, சரசு
வதி, நருமதை, சிந்து, காவேரி, கோதாவரி, சோணாதி, துங்க
பத்திரை என்பனவாம். சிறப்புடைப்பொருளைத் தானெடுத்து
மொழிதலென்னுந் தந்திரவுத்தியால் சிறந்தனவாகிய ஒன்பது
நதிதீரங்களை எடுத்துரைத்தார், ஆதலாற் பிற புண்ணியநதி
தீரத்துள்ள தேசங்களும், சுயம்புலிங்க முதலிய சிவலிங்கங்கள்
உள்ள தலங்களும், கிருஷ்ணசாரமென்னும் மான் சஞ்சரிக்குந்
தேசங்களும் புண்ணியதேசங்களாகுமெனக் கொள்க. தங்கு
மவரென்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலை வருந்திருக்குறளின் உத்
தமராவாரென்பதாம். (உ)

உத்தமரா வாரவர்த முள்ளுஞ் சிறப்புடைய
வுத்தமரே நாற்குலத்துள் ளோர்.

இ - ள். உத்தமர் ஆவார் - ஆசாரியராதற்கு உத்தமர்களா
வார்கள்;—அவர்தமுள்ளும் நாற்குலத்துள்ளோரே சிறப்பு
உடைய உத்தமர் - அப்புண்ணியதேசத்திலே பிறந்தவர்களுள்
ளும் பிராமணர் ஸூத்திரியர் வைசியர் சூத்திரரென்னு நான்கு
வருணத்தோர்களே சிறப்புடைய உத்தமர்கள். ஏ - று.

நான்குவருணத்தாருங் குரவராவார் என்பதற்குப் பிரமா
ணம்:—சப்பிரபேதத்தில் ஸ்ராவணாஃ ஸூத்ரியாவெஸூர்
ஸூத்ரியாஃ ஸூத்ரியாவெஸூர் || பிராமணரும் பூத்
திரியரும் வைசியரும் சூத்திரரும் பிறந்த சூத்திரரும் ஆகிய
நால்வருமே ஆசாரியராவார்; மற்றையோர்க்கு ஒருக்காலும்
ஆசாரியத்துவம் இல்லையாமென்றறிக. கத்தகாலோத்திரத்தில்

வாஷாணஃ ஸிவஸம்ஸாராக ஸுகிஸுகிஷ்டோ ஹ
 வெசு | வாஷாணஃ ஸிவதாயாதி ஸுகிஷ்டஸு நகயம்
 ஹவெசு || கல்லானது சிவசம்ஸ்காரத்தினாலன்றோ போக
 மோஷங்களைத் தருவதாம். கல்லானது சிவத்தன்மையடையு
 மாகிற் சூத்திரன் அங்ஙனமாகா னென்பது எங்ஙனம். சைவ
 புராணத்தில் ஸிவஸாஸ்துவஸாரியபுத்ராஃ வஸாஸாஸ்துவ
 ஸாஸ்துவாஃ | ஸாஸ்துவஸாரிவ துவபுத்ரா சுவாயபுத்ரா
 ஸாஸ்துவபுத்ராஃ || பசுசாத்திரம் பற்றாதுவிட்டுச் சிவசாத்
 திரம் பற்றிப் பயிலும்பிராமணர் முதலிய நான்குவருணத்தா
 ருடே ஆசாரியராவாரென்று புகழப்படுவர் என்பன முதலிய
 வசனங்களாம். (௩)

[மனக்கீழ்நிறழ முடங்குய்நிறழமில்லாதோரே ஆசாரிய
 ராதந்திரியரென்பதுணர்ந்துகின்றார்.]

அவருள்ளு முள்ளு மவலத்தை யற்றா
 ரவ்ரருகர் தேசிகரா தற்கு.

இ - ள். அவருள்ளும் - அந்நான்கு வருணத்தாருள்ளும்—
 உள்ளும் அவலத்தை அற்றாரவர் தேசிகர் ஆதற்கு அருகர் - காம
 முதலிய மனக்குற்றங்களுந் அங்ககினைத்துவமுதலிய உடற்குற்
 ரங்களு மில்லாதவர்களே ஆசாரியராதற்குரியவர்கள். எ - று.

உள்ளுமென்ற வெச்சவும்மையால் உடற்குற்றங்களுமென்
 பது கொள்ளப்பட்டது. (௪)

[நிறுவகைகீழ்நிறங்கீழ் காரணமுணர்ந்துகொள்ளு.]

காலப் பழுதாலுந் கற்பிற் பழுதாலுங்
 காயத்தி னும்பழுதாங் காண்.

இ - ன். காலப் பழுதாலும் - விலக்கப்பட்ட நாட்களிலே புணர்ந்த காலப்பழுதினாலும்—கற்பிற் பழுதாலும் - நான்கா நாள் ஸ்நானஞ்செய்தவுடனே தன்புருடன் முகத்திலே விழி யாமல் மற்றைப்புருடர்முகத்திலே விழித்த கற்பிற்பழுதினாலும்—காயத்தினும் பழுது ஆம் காண் - பிறந்த பிள்ளைகளுடைய உடலிலும் மனசிலும் குற்றங்களுண்டாமென்றறிக. எ - று.

மற்றைப் புருடர்முகத்திலே விழித்தால் தான் பெறும் பிள்ளை அவர்களைப்போலப் பிறக்குமாதலால், ஸ்நானஞ்செய்தவுடனே சிவசூரியனைத் தரிசிக்கிற் குற்றமில்லையென்றுணர்க.

[நல்லவுருவுண்டாதவ்ருக் காரணமுணர்த்துகின்றார்.]

ஆகாரதோடமற வண்ணிபுசித் தானல்ல
வாகாரம் புத்திரர்பா லாம்.

இ - ன். அண்ணை ஆகாரதோடம் அறப் புசித்தால் - மாதா வானவள் நான்காநாளிலே கடினபதார்த்தங்களைக் கூட்டாமல் பாயசம் பால் தயிர் முதலாகிய சாத்துவிக பதார்த்தங்களைப் புசிக்கில்,—புத்திரர்பால் நல்ல ஆகாரம் ஆம் - அவள் பெறும் புத்திரரிடத்திலே நல்லுருவமுண்டாகும். எ - று. (௬)

[நல்லுருவத்திற்கும் நய்துணத்திற்கும் காரண முணர்த்துகின்றார்.]

முற்றினர்க்கு நல்வினமுன் முற்றுங் குணமெல்லா
மற்றையருக் குண்டோ வரம்.

இ - ன். முன் நல்வின முற்றினர்க்கு - பூர்வகன்மத்திலே புண்ணியங்களைச் செய்தவர்களுக்கு—குணமெல்லாம் முற்றும்—கன்மையாகிய குணங்களெல்லாம் பலிக்கும்;—மற்றையருக்கு வரம் உண்டோ - அவ்வாறு புண்ணியஞ்செய்யாத மற்றவர்களுக்கு அக்குணங்களுண்டாமோ, உண்டாகா. எ - று. (௭)

[அகீதூற்றங்க ளிவைகளோன்பதும் அலைகளில்லாதாரே
ஆசனியாராதற்கு உத்தமரோன்பதும் பன்னிரண்டு
நீருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.]

அறவு நெடிய நறவுங் குறிய
நறவும் பரியனவ லன்.

இ - ன். அறவும் நெடியன் அவலன் - மிகநெடியவன் குற்
றமுடையன், —அறவும் குறியன் அவலன் - மிகக்குறியவனுங்
குற்றமுடையன், —அறவும் பரியன் அவலன் - மிகப்பருத்தவ
னுங் குற்றமுடையன். எ - று.

(அ)

அறவும் வெளிய நறவுங் கரிய
நறவுஞ்செய் யானுமவ லன்.

இ - ன். அறவும் வெளியன் அவலன் - மிகவெள்ளையனுங்
குற்றமுடையன், —அறவும் கரியன் அவலன் - மிக்ககரியவ
னுங் குற்றமுடையன், —அறவும் செய்யானும் அவலன் - மிகச்
செய்தவனுங் குற்றமுடையன். எ - று.

(ஆ)

கஞ்சன் குணிகுனன் காணனிரு கண்னுமிலா
னெஞ்சினன்கை யாதியுறுப் பின்.

இ - ன். கஞ்சன் அவலன் - மூடவனுங் குற்றமுடையன், —
குணியன் அவலன் - சொத்திக்கையனுங் குற்றமுடையன், —
கூனன் அவலன் - கூனனுங் குற்றமுடையன், —காணன் அவ
லன் - ஒருகண் குருடனுங் குற்றமுடையன், —இருகண்ணும்
இவான் அவலன் - இருகண் குருடனுங் குற்றமுடையன், —
கை ஆதி உறுப்பின் எஞ்சினன் அவலன் - கைமமுதலிய அவ
வங்களிலே குறைந்தவனுங் குற்றமுடையன். எ - று.

மேற்போந்த அவலனென்பது பதினெட்டாந் திருக்குறள்
துதியாக எல்லாவற்றோடுங் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்படும். (3)

காக்கைக் கண்ணுழிந்த கண்ணுழி கண்ணுழிந்
நோக்கியுழிந் காக்குமவ னும்.

இ - ள். காக்கைக் கண்ண் அவலன் - காகத்தைப்போ
லும் ஒருகட்பார்வையுடையோனுங் குற்றமுடையன்,—குழி
ந்த கண்ணன் அவலன் - ஆழிய கண்ணையுடையோனுங் குற்ற
முடையன்,—இழி கண்ணன் அவலன் - எப்பொழுதும் டீளை
நீரொழுகுங் கண்ணையுடையோனும் குற்றமுடையன்,—நோக்கி
உயிர்க்கு இடர் ஆக்குமவனும் அவலன் - சமயம் பார்த்து ஆன்
மாக்களுக்குத் துன்பத்தைச் செய்வோனும் குற்றமுடையன்.
எ - று. (௧௧)

பரியவுத டன்பரிய பல்லன் பரந்து
முருவழிந்த மூக்குடையா னும்.

இ - ள். பரிய உதடன் அவலன் - பரியவுதட்டை யுடை
யோனுங் குற்றமுடையன்,—பரிய பல்லன் அவலன் - பரிய பல்
லையுடையோனுங் குற்றமுடையன்,—பார்த்தும் உருவு அழிந்த
மூக்கு உடையானும் அவலன் - சப்பையாகிய வடிவு குன்றிய
மூக்கையுடையோனும் குற்றமுடையன். எ - று. (௧௨)

முழந்தாள் குறியனெடுந் தாளினான் மோட
னமுந்தியற நீண்டவடி யான்.

இ - ள். முழந்தாள் குறியன் அவலன் - முழந்தாள் மிகக்
குறியவனுங் குற்றமுடையன்,—நெடுந்தாளினான் அவலன் -
முழந்தாள் மிகநெடியவனுங் குற்றமுடையன்,—மோடன் அவ
லன் - புருடாகிருதிக்குச் சொல்லப்பட்ட அளவுகணிசுயர்ந்த
வனுங் குற்றமுடையன்,—அழுந்தி அற நீண்ட அடியான் அவ
லன் - பாதம் பஞ்சுபோலாகாது கடினமாய் நீண்டு முறம்போற்
படம் விரியப்பெற்றவனுங் குற்றமுடையன். எ - று. (௧௩)

பெரிய வயிறன் பிணிகொள் வயிற
 நெரிசூலன் விக்கலன்சொ னீத்து.

இ - ள். பெரிய வயிறன் அவலன் - பெரிய வயிற்றையுடை
 யோனுங் குற்றமுடையன்,-- பிணி கொள் வயிறன் அவலன் -
 மகோதரவியாதியையுடையோனுங் குற்றமுடையன்,---நெரி
 சூலன் அவலன் - நெரி சூரலோடு பேசுவோனுங் குற்றமுடை
 யன்,--சொல் நீத்து விக்கலன் அவலன் - சொற்களைச் செப்ப
 மாகச் சொல்லாது திக்கிச் சொல்லுகின்றவனுங் குற்றமு
 டையன். எ - று. (கச)

நீங்காத வாதநோய் பித்தநோய் நெஞ்சத்தி
 னுங்காச நோயுமுடை யான்.

இ - ள். நீங்காத வாதநோய் - ஒழியாத வாதநோயையே
 னும்,--நீங்காத பித்தநோய் - ஒழியாத பித்தநோயையேனும்,--
 நெஞ்சத்தின் ஆம் காசநோய் - நெஞ்சிலேயுண்டாகின்ற காச
 நோயையேனும்--உடையானும் அவலன் - உடையவனுங் குற்
 றமுடையன். எ - று. (கசு)

அறவுந் தருண் னறவும் விருத்த
 னறவுமழ கற்று னவன்.

இ - ள். அறவும் தருண் அவலன் - பதினாறுவயசுக்குட்
 பட்டவனாகிய தருண்ணுங் குற்றமுடையன்,--அறவும் விருத்
 தன் அவலன் - எழுபதுவயசுக்கு மேற்பட்டவனாகிய விருத்த
 னுங் குற்றமுடையன்,--அறவும் அழகு அற்றானவன் அவலன் -
 மிகவழகில்லாதவனுங் குற்றமுடையன். எ - று. (கசு)

கோவி பவாவ னிரங்காக் குணக்கேடன்
 பாவியமல் லாத்துரைப் பான்.

இ - ன். கோவி அவலன் - மிகுந்த கோபத்தையுடையோனுங் குற்றமுடையன்,—அவாவன் அவலன் - மிகுந்த ஆசையை யுடையோனுங் குற்றமுடையன்,—இரங்காக் குணக்கேடன் அவலன் - ஆன்மாக்களிடத் திரங்காத தூர்க்குணனும் குற்றமுடையன்,—பாவியம் அல்லாதது உரைப்பான் அவலன் - சொல்லுதற்கு அருகமல்லாத வார்த்தையைச் சொல்லுவோனுங் குற்றமுடையன். எ - று. (கஎ)

மடிவஞ் சனையன் மறவி பசுநூற்
படிநனுரைக் கும்பயன்பற் றான்.

இ - ன். மடியன் அவலன் - மிகச்சோம்பலுடையோனுங் குற்றமுடையன்,—வஞ்சனையன் அவலன் - கபடத்தையுடையோனுங் குற்றமுடையன்,—மறவி அவலன் - ஆசாரியனிடத் திலே தான் கேட்ட நூற்பொருளைச் சிந்தித்துத் தரியாமல் அதனை உடனே மறந்துவிடுவோனுங் குற்றமுடையன்,—பசுநூற்படிநன் அவலன் - எப்பொழுதும் பதிதூல்களையே படியாமற் பசு நூல்களைப் படிக்கும் பொய்யனுங் குற்றமுடையன்,—உரைக்கும் பயன் பற்றான் அவலன் - தனக்குத் தன்னொசிரியன் போதித்தபடி தான் தன் மாணாக்கர்களுக்குப் போதிக்குஞ் சத்தி பொருந்தாதவனுங் குற்றமுடையன். எ - று. (கஅ)

என்றே யிசைத்த விவைமுதலா கும்பமுது
ளொன்றுமிலா ருத்தமரென் றோர்.

இ - ன். என்றே இசைத்த இவை முதல் ஆகும் பழுதன் - இப்படிச் சொல்லப்பட்ட இவை முதலாகிய குற்றங்களுள்,—ஒன்றும் இலார் உத்தமர் என்று ஓர் - ஒரு குற்றமுமில்லாதவர்களை ஆசாரியராதற்கு உத்தமர்களுன்றிக. எ - று.

இக்குற்றமுடையோர்கள் திணைப் பிரதிட்டைகள் செய்யிற் சிவசாந்தித்தியமாகாதென்று சிவாகமங்கள் செப்புகையால்,

ஆசாரியராகார்களென்று விடுக்க. இவ்விலக்கணங்கள் மூர்த்தி பர்க்குமொக்கும். மூர்த்திபராவார் பிரதிட்டாதிகளிலே ஆசாரியரோடு கூடியிருந்து ஓமசாந்தி முதலிய கர்மங்களை அவரேவ லாற்செய்வோர். (கக)

[ஆசாரியர்கட்குரிய விசேடவிலக்கணம் ஆறுநூத்திரமாம் துளகமாகவுணர்த்துகின்றார்.]

சமயமுத னான்குந் தரித்தா ரியனாற்
சமயநெறி தன்னைபுமுன் சார்ந்து.

இ - ள். ஆரியனாற் சமயம் முதல் நான்குந் தரித்து - தன்னுடைய சந்தானத்துக்கேற்ற ஆசாரியனால் சமயநீண்ட. விசேஷநீண்ட. நிர்வாணநீண்ட. ஆசாரியாபிஷேகமென்கின்ற நான்கையும் பெற்று,—முன் சமயநெறி தன்னையும் சார்ந்து - முன்னர் அதற்கதற்கேற்ற ஆசாரங்களையும் அதுட்டானங்களையும் அதுட்டித்து. எ - று. (௨௦)

ஆரியன்பா லன்பாகி யாய்ந்தா கமமனைத்து
நேரியவே தாந்த நிலையும்.

இ - ள். ஆரியன்பால் அன்பு ஆகி - தன்னுடைய ஆசாரியனிடத்திலே பத்தியுடையவனாகி,—ஆகமம் அனைத்தும் நேரியவேதாந்த - நிலையும் ஆய்ந்து - சமஸ்தாகமங்களையுஞ் சூக்குமமாகிய வேதாந்தநிலையையுமாராய்ந்துணர்ந்து. எ - று.

வேதாந்தமென்றது வேதத்தின் ஞானகாண்டமாகிய உபநிடதங்களை. வேதாந்தமெனினும், வேதசிவசெனினும், உபநிடதமெனினும், பிரபலசுருதியெனினும் ஒக்கும். உபநிடதங்களை உற்று நோக்கி வியாசமுனிவரியற்றிய சூத்திரரூபமாகிய பிரமமீமாஞ்சையும் வேதாந்தமெனப்படும். அதன் மெய்ப்பொருள் வேதசிவாகமமிரண்டையும் நன்குணர்ந்த நிலைண்டசிவா

சாரியர் உரைத்த பாடியத்தால் இனிது விளங்கும். மற்றுள்ளார் உரைத்த பாடியங்களும் அவர் வேதாந்தமென்ப பெயரிட்டியற்றிய பிரகரணங்களும் சிவாகமத்துக்கு மறுதலைப்பட்ட புறச்சமயதூற்பொருளை யுடையனவாதலின், அவற்றை மெய்யெனக் கொண்டு மயங்காதொழிக. வேதம் பொருள் பலபடத்தோன்றுஞ் சூத்திரமும், சிவாகமம் அதனை அங்ஙனமாகவொட்டாது தெளித்துரைக்கும் பாடியமும் போலச் சிவபெருமானால் அருளிச்செய்யப்பட்டன. வேதசிவாகமங்கட்குப் பேதமின்மை “வேதமொ டாகம மெய்யா பிறைவனா—லோதும் பொதுவுஞ் சிறப்புமென் றுன்னுக—நாத னுரையிவைநாடி லிரண்டந்தம்—பேதம தென்னிற் பெரியோர்க் கபேதமே.” என்னுந் திருமந்திரத்தானும், வயனா வெடிஸிவாமரீயொ வெடிஉமபஸ்யாரீ வெடொவி ஸிவாமரீ|| “வேதசிவாகமங்கட்குப் பேதங்காண்கின்றிலம் வேதமே சிவாகமம்” என லீலகண்டபாடியத்தில் லீலகண்டசிவாசாரியர் கூறியவாற்றானு முணர்க. சமயங்கள் புறப்புறச்சமயமும், புறச்சமயமும், அகப்புறச்சமயமும், அகச்சமயமுமென நான்குவகைப்படும். இந்நான்கும் தனித்தனி அறுவகைப்படும். இவற்றை யெல்லாங்கடத்து நின்றது சித்தாந்தசைவம், இங்ஙனமேயாகவும், தற்காலத்துச் சைவசமயிகள் பலர் புறச்சமயங்களாறனுள் ஒன்றாயுள்ள ஏகான்மவாதவகை நான்கனுள் ஒன்றாகிய மாயாவாதத்துக்குரிய ஆசாரியரை வேடவொற்றுமைபற்றித் தம்மாசிரியரெனக் கொண்டு வழிபட்டொழுகியும், அம்மாயாவாததூல்களைத் தஞ்சமயதூல்களெனக் கொண்டு பாராட்டியும், தஞ்சமயநிலையின் வழுவித் தாம் முன்னர்ப்பெற்ற சிவதீட்சையின் பயனையும் அறுட்டித்த சமயாசாரங்களின் பயனையும் இழந்து, எரிவாய் நிரயத்துக்கு இரையாகுகின்றனர்.

தாசனாய்ப் பூசை சமைக்கும் பொழுதமலந்
கேசறவுந் நற்றெனதி யான்.

இ - ள். பூசை சமைக்கும் பொழுது - சிவார்ச்சனை முதலாகிய கிரியைகளைச் செய்யும்போது,—தாசனாய் - சிவபெருமானை ஆண்டவனாகவுந் தன்னை அடிமையாகவும் பாவித்து,—அமலற்கு ஏசறவு உற்று - அநாதிமலமுத்தராகிய அந்தச்சிவபெருமானிடத்தே அன்புவைத்து,—எனது யான் அற்று - தனதல்லாத புவனபோகங்களை எனதென்னும் மமகாரமும் தானல்லாத தனுசரணங்களை யானென்னும் அகங்காரமுமாகிய இவ்விரண்டையும் நீக்கி. ஏ - று.

(௨௨)

அமலனைத் தந் னுட்கண் டகம்பிரம மென்றே
சமலர்க்குப் பாசந் தடுத்து.

இ - ள். அமலனைத் தன் உள் கண்டி - தீண்டி. செய்யும் போது மலசுகிதராகிய சிவபெருமானைத் தன்னுள்ளே தரிசித்து,—பிரமம் அதம் என்றே - சிவோகம்பாவனை பண்ணி,—சமலர்க்குப் பாசம் தடுத்து - மலசுகிதராகிய ஆன்மாக்களுக்குப் பாசத்தை நீக்கி. ஏ - று.

(௨௩)

சாம்பவியாற் சத்திபான் மாந்திரியாற் சத்திபதிந்
தாம்பயத்தின் பேதமா ராய்ந்து.

இ - ள். சத்தி பதிந்து ஆம் பயத்தின் பேதம் ஆராய்ந்து - பாசேக்குமிடத்து அவ்வவ்வான்மாக்களது சத்திரிபாதங்களால் விளையுங் குறிகளின் பேதங்களை ஆராய்ந்தறிந்து அவ்வவற்றிற் கேற்ப,—சாம்பவியால் - சாம்பவிதீசையாலேனும்,—சத்தியால் - சத்திதீசையாலேனும்,—மாந்திரியால்—மாந்திரி தீசையாலேனும். ஏ - று.

இருவீனையொப்பும் ஆணவமலபரிபாகமும் உற்றவிடத்தே
சத்திரிபாதம் உண்டாகும். சத்திரிபாதமாவது ஆன்மாவின் து

ஞானத்தைத் தடுக்கும் ஆணவமலசத்தி நமுவும் அவசரத்திலே முற்பிற்பாடற்ச் சிவத்தினது சிற்சத்தி பதிந்து அவ்வான்மாவின் நு நித்தியஞானக்கிரியையை விளக்குவதாம். நிபாதம் - பதிதல். சத்திநிபாதங்கள் நான்கு. அவையாவன மந்ததரம், மந்தம், தீவிரம், தீவிரதரம் என்பனவாம். நன்றாக முற்றிய காய்சேர்த்த ஒளவுதமேயன்றிப் பிஞ்சு கூட்டிய ஒளவுதம் பலியாதவாறு போலச் சத்திநிபாதமுள்ளார்க்குச் செய்த தீகையேயன்றி அஃதில்லார்க்குச் செய்த தீகை பலன்கொடாதெனவுணர்க. (௨௪)

வீட்டிமல மூன்றுமுயி ருள்விமலன் பொற்பாதங் காட்டுமவன் நேசிகனே காண்,

இ - ன். மலமூன்றும் வீட்டி-மும்மலக்களையும் போக்கி,— உயிருள் விமலன் பொற்பாதம் காட்டுமவனே - அவ்வான்மாக்களுள்ளே சிவபெருமானுடைய பொலிவாகிய திருவடினைத்தரிசிப்பிப்பவனே,— நேசிகன் காண் - ஆசாரியனென்றறி. எ - று.

[மேற்கூறப்பட்ட தீகைகளுள்ளே சத்திதீகையுட் சாம்பவிதீகையுமாவதுணர்த்துகின்றார்.]

சத்திமனத் தாற்புரிகை சாம்பவிஞா னக்ண்ணினுற் சத்திசெய லென்றே துணி.

இ - ன். சத்திமனத்தாற் புரிகை - மேற்கூறிப்போர்த மூவகைத்தீகைகளுள்ளும் சத்திதீகையாவது குண்டம் மண்டலம் அக்கினி நெய் சுருக்குச் சுருவமுதலியனவெல்லாம் மனத்தாற் கற்பித்துக்கொண்டு விதிப்படி அகத்தே ஆகுதி முதலிய கிரியை செய்து மாணக்கனது பாசத்தைக் கெடுத்தலாம்.— சாம்பவிஞானக்கண்ணினுற் சத்தி செயல் என்றே துணி - சாம்பவிதீகையாவது திருநோக்கு முதலியவற்றால் மாணக்கனது பாசத்தினைச் சேதிக்கையாம். எ - று.

சத்தியெனினும் ஞானவதியெனினுமொக்கும். சீம்பவத்தி
நையெனினும் விஞ்ஞானதீநையெனினுமொக்கும். (௨௪)

[மாந்திரிதீநையாமாறுணர்த்துகின்றார்.]

மாந்திரிதான் குண்டத்தான் மண்டலத்தி னுன்மலத்
தேய்ந்திடவே செய்யுஞ் செயல். [தைத்

இ - ள். மாந்திரிதான் - மாந்திரிதீநையாவது—குண்டத்
தான் மண்டலத்தினுன் மலத்தைத் தேய்த்திடவே செய்யும்
செயல் - குண்டமண்டலங்களைப் புறத்தேயிட்டு விதிப்படி புற
ம்பே ஆகுதி முதலிய கிரியை செய்து மாணக்கனது மலத்தைக்
குன்றும்படி செய்யுந் தீநையாம். எ - று.

மாந்திரியெனினுங் கிரியாவதியெனினுமொக்கும். ஞான
வதி கிரியாவதியென்னுயிரண்டும் ஒளத்திரிதீநையெனப்படும்.
ஒளத்திரியாவது ஓமத்தோடு கூடச்செய்வது. (௨௫)

[ஆசாரியர்வகையும் பெயருமுணர்த்துகின்றார்.]

முந்திப் பிரேரிப்பான் போதிப்பான் முத்திதனைன்
றிந்தவிதத் தார்தென்கிசர்.

இ - ள். தேசிகர் - ஆசாரியர்—முந்திப் பிரேரிப்பான் -
பிரேரகாசாரியனும், - போதிப்பான் - போதகாசாரியனும்,—
முத்திதன் என்று - முத்திதாசாரியனுமென—இந்தவிதத்தார் -
இம்மூவகையினர். எ - று.

முந்திப் பிரேரிப்பான் முற்பட்டுச் செலுத்துவான். பிரேர
கனெனினுஞ் சோதகனெனினும் இழுக்காதென்க. (௨௬)

[மேனிநுத்தழறையானே பிரேகாசாரியனின்
னென்பதுணர்த்துகின்றார்.]

சைவரைச் சாரவருட் டக்கா னிவனென்றே
யுய்விப்பான் முந்தினனென் றோர்.

இ - ள். முந்தினன் - அம்மூவகையாசாரியருள்ளும் முற்ப
ட்ட பிரேகாசாரியனாவான்—சைவரை அருள் தக்கான் இவன்
என்று சார உய்விப்பான் - சைவத்துக்கு யோக்கியர்களாகிய
மாணக்கர்களை உமக்கு அருள்செய்தற்கு யோக்கியமாகிய ஆசா
ரியரிவரென்று காட்டி அவரை அடையும்படி செலுத்தி உய்விப்
பவனே—என்று ஓர் - என்றறி. எ - று

யோக்கியனல்லாத ஆசாரியனை வாரத்தால் யோக்கியனென்
றுகாட்டினான் நரகமடைவனென்றாகமோதுமெனவறிக. ()

[போதகாசாரியனின் பதுணர்த்துகின்றார்.]

பரிந்தடைந்தா னைத்தீக்கை பண்ணி நியதி
புரிந்தருளு வான்போ தகன்.

இ - ள். போதகன்—போதகாசாரியனாவான்—பரிந்து அடை
ந்தானைத் தீக்கை பண்ணி நியதி புரிந்தருளுவான் - தன்மேல்
ன்புகொண்டு தன்னையடைந்த மாணக்கனுக்குச் சமயநீண்ட
விசேஷநீண்டுகளைச் செய்து ஆசாரங்களைக் கற்பித்தருளு
வான். எ - று. (௩௦)

[முத்தீதாசாரியனின் பதுணர்த்துகின்றார்.]

அடைந்தவனைப் பக்குவம்பார்த்த தாண்டா றிரண்டுட்
டடிந்தவனை பாசமுத்தி தன்.

இ - ள். பாசமுத்திதன் - முத்தீதாசாரியனாவான்—அடை
ந்தவனை ஆறிரண்டு ஆண்டின் பக்குவம் பார்த்துத் தடிந்தவனை-

மூர்திய சமயதீகை. விசேஷதீகைகளைப் பெற்ற நாணுக்களைப் பன்னிரண்டுவருஷத்துக்குள்ளே பக்குவம் பரிகரித்து நிர்வாணதீகை. செய்து அவனுடைய பாசத்தைச் சேதிப்பவன். ஏ - று.

பாசமுத்திதன் பாசநீக்கத்தைக் கொடுப்பவன். முத்தி - விடுதல். தன் - கொடுப்பவன். (நக)

[இன்னவருணத்தாரீக்கு இன்னவருணத்தாரே
ஆசாரியராகலாமென்பது இரண்டிதற்கு
குறளா லுணர்ந்துகின்றார்.]

அந்தணரே மந்தணர்க்குத் தேசிகராவாரொழிந்தார்
தந்தொகைக்கு மந்தணரே தாம்.

இ - ள். அந்தணர்க்கு அந்தணரே தேசிகர் ஆவார் - பிராமணருக்குப் பிராமணரே ஆசாரியராவார்;—அந்தணர் ஒழிந்தார் தந்தொகைக்கும் தேசிகர் ஆவார் - அந்தப்பிராமணர் மற்றதை அரசர் வைசியர் குத்திரருக்குமாசாரியராவார். ஏ - று.

தேசிகராவாரென்பது பின்னுள் கூட்டப்பட்டது. (நஉ)

மன்னரொரு மூவர்க் கிருவர்க்கே வாழ்வசியர்
பின்னவரற் பிந்தினர்க்கே பேறு.

இ - ள். மன்னர் ஒரு மூவர்க்குத் தேசிகர் ஆவார் - அரசர் தஞ்சாதியினருத் தம்மினிழிந்த வைசியர் குத்திரிருவருமாகிய மூவர்க்கே ஆசாரியராவார்,—வாழ்வசியர் இருவர்க்கே தேசிகர் ஆவார் - வாழாரின்ற வைசியர் தஞ்சாதியினருத் தம்மினிழிந்த குத்திரொருவருமாகிய இருவர்க்கே ஆசாரியராவார்,—பின்னவரற் பிந்தினர்க்கேபேறு—குத்திரரற் குத்திரருக்கேதீர்ப்பாவை முண்டாம். ஏ - று.

மேலேத்திருக்குறளில் வந்த தேசிகராவாரென்பது இங்குமி
ரண்டிடத்திற் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. (௩௩)

[ஞானகாண்டத்திற் மேலேயிதியதலிமேற் சிறப்புவிதி
புணர்த்துகின்றீர்.]

அற்றிடினே யந்தணருண் ஞானி படுத்தவன்பாற்
பெற்றிடுக வந்தணன்மெய்ப் பேறு.

இ - ள். அந்தணன் - பிராமணனாவன்—அந்தணருள்
ஞானி அற்றிடின - தன்சாதியாராகிய பிராமணருள் ஞான
காண்டம் போதிக்க வல்ல ஆசாரியனில்லையாயின்,—அடுத்த
வன் பால் மெய்ப் பேறு பெற்றிடுக - தனக்கடுத்த அரசனிடத்
திலே ஞானோபதேசம் பெறக்கடவன். ஏ - று. (௩௪)

[இவ்விதி கருமகாண்டத்திற் கெய்தாதென்பதை
மேலும் வற்புறுத்துகின்றீர்.]

பிரமோப தேசம் பெறுதலே பாங்கு
கருமோப தேசங் கழி.

இ - ள். பிரமோபதேசம் பெறுதலே பாங்கு - முற்கூறிய
படி ஞானோபதேசமாத்திரம் பெறுதலே முறைமை,—கருமோ
பதேசம் கழி - கருமோபதேசம் ஒருக்காலும் பெறுதொழி.
ஏ - று. (௩௫)

[இவ்விதி மந்தைவருணத்தார்க்குமொக்தமென்ப
துணர்த்துகின்றீர்.]

இந்தமுறை மந்தையர்க்கு மேற்கு பிதாதனை
விந்தையல வென்றே தீனை.

இ - ள். இந்தமுறை மந்தையர்க்கும் ஏற்கும் - இப்படித்
தன் வருணத்தின் ஞானஞ்சாரியனில்லையாயில் தனக்கடுத்த வரு

ணத்தானிடத்திலே ஞானேனோபதேசம் பெறலாமென விதித்த விதி பிராமணருக்கேயன்றி மற்றை வருணத்தார்க்கும் பொருந்தும்,—இது தன்னை நிற்கை அல என்றே நினை - இவ்விதியை இகழ்ச்சியன்றென்று நினைத்துக்கொள். எ - று.

பிராமணர் முதலிய மூன்றுவருணத்தாருள்ளும் ஞான சாரியனில்லாது நான்காம் வருணத்தாராகிய சூத்திரருள் ஞான சாரியனுண்டாயின், அவ்வாசாரியனிடத்தே பிராமணர் முதலாயினோர் ஞானேனோபதேசம் பெறலாம், வைதிகத்திலே பிரமவிருடிகளாகிய தருவாசர் முதலாயினோர் பிராமணர் முதலிய முதன் மூன்றுவருணத்தாருள்ளும் ஞானசாரியரில்லாமையால் நான்காம் வருணத்தானாகிய விதூரனிடத்திலே ஞானேனோபதேசம் பெற்றார்களென்று பாரத பாகவதங்களிற் கூறப்படுகையாலும், சைவத்திலே திருத்துறைப்பூரிலிருந்தருளிய ஆதிசைவராகிய சகலாகமபண்டிதரென்னும் ஏதுப்பெயரையுடைய அருணந்தி சிவாசாரியர் திருவெண்ணையநல்லூரிலிருந்தருளிய நான்காம் வருணத்தாராகிய மெய்கண்டதேவரிடத்திலே ஞானேனோபதேசம் பெறக்காண்கையாலுமென்றிக. (௩௬)

[சூத்திராசாரியனுக்குச் சிறப்புவித் யுணர்ந்துகொள்ளு.]

சூத்திரனுந் தேசிகனா வான்மரணந் தந்துறவி
சாத்திரத்தின் மூன்றுமுணர்ந் தால்.

இ - ன். சூத்திரனும் - சூத்திரனும்,—மரண அந்தம் துறவி - னைட்டிகப்பிரமசாரியாகி—சாத்திரத்தின் மூன்றும் உணர்ந்தால் - சைவாகமங்களிற்சொல்லப்பட்ட பதி பசு பாச மென்கின்ற திரிபதார்த்தலாபுணங்களையும் உள்ளபடியறிந்தா னாகில்,—தேசிகன் ஆவான் - ஆசாரியனாவான். எ - று.

சூத்திரனுமென்றவுமமை இறந்தது தமிழினின்றது. சூத்திர ருள் நைட்டிகப்பிரமசாரிகட்கே குருத்துவம் கிருகத்தர்களுச்

குச் சமயிபுத்திரசாதகத்துவமாத் திரங் குருத்துவயில்லையென்று காய்க்காமீத்திற் கூறப்படுதல்பற்றி இவ்வாறுரைத்தார். குத்திரருட்கிருகத்தருக்குங் குருத்துவமுண்டென்று வேறுசிலவாக மங்களில் விதிக்கப்பட்டது. முன்னேவிதி கைட்டிகப் பிரமசரியம் வருவாது அதுட்டிப்போர் பலருளராகப் பெற்ற முன்னே யுதங்களிலும், பின்னேவிதி கைட்டிகப் பிரமசரியம் வருவாது அதுட்டிப்போர் மிக அரியராகப்பெற்ற இக்கலியுகத்திலும் கொள்ளற்பாலனவாதலின், விரோதமின்மை தெனிக. கைட்டிகப்பிரமசரியத்தில் சிறிதாயினும் வருவிய ஆசாரியரைக்கொண்டு தீசை, பூசை முதலியவை செய்துகொண்டவர் நாகத்தின் மூழ்குதல் தப்பாதென்பது சிவாகமதூற்றுணியு. “ஏந்திழையார் தன்சயனத் தெய்தித்தன் மெய்தொடினுங்—காய்ந்து வர்த்த லேதுறவு காண்.” என்னுந் திருக்குறளை நோக்காது பாவத்துக்கஞ்சாது பழிக்கு நாணது துறவுவேடமாத் திரந் தரித்துக் கூடாவொழுக்கம் பூண்டு வேண்டியவாரொழுகும் அநாசாரியரை ஆசாரியரெனக் கொள்ளலும், பிறர்மனைவியரையும் வரைவின்மகளிரையும் விரும்பாது பழிபாவங்களைப் பயவாத இல்லவாழ்க்கையிலொழுகும் ஆசாரியரை அநாசாரியரெனத் தள்ளலும் உய்தியில் குற்றமாமென்க.

(௩௭)

[முதலுமுள்ள வருணத்தார்களுமோதுந்நீய நூல்கள் இவைகிளேன்பதுவார்த்துகின்றீர்.]

அந்தணர்முன் மூவர்க்கு மாமறையு மாகமமுஞ் சந்தையுற வோதுமது சால்பு.

இ - ன். அந்தணர்முன் மூவர்க்கும் - பிராமணர் முதலிய மூன்றுவருணத்தார்க்கும்—மா மறையும் ஆகமமும் சந்தை உற துதுமது சால்பு-பெருமையாகிய வேதங்களையுஞ் சிவாகமங்களை யும் சந்தை இரட்டை முதலாகிய இலக்கணங்கள் பொருந்த துதுதல் தகுதியாம். எ - று.

(௩௮)

பும் அற ஆய்தார் - அவைகளிலே சொல்லப்பட்ட திரிபதார்த் தங்களையும் சந்தேகவிபரீதமற்றும்படி ஆராய்ந்தறிந்தவர்களே—
சைவர் - சைவாசாரியர்கள். எ - று.

சந்தேகமாவது ஒருபொருளை இதுவோ அதுவோவென இரட்டுறக் கருதல். விபரீதமாவது ஒன்றை மற்றொன்றாகத் திரித்துணர்தல். (சக)

[மேற்கூறிப்போந்த அவயவதோஷமுடையாயினும்
திரிபதார்த்தஞ்ஞானமுடையோரே ஆசாரியரென
வற்புறுத்திக் கூறுகின்றார்.]

அற்றிடினு மாக்கைக் குறிகள் பொருண்மூன்றுங்
கற்றுணர்ந்தான் தேசிகனே காண்.

இ - ள். ஆக்கைக் குறிகள் அற்றிடினும் - முற்கூறிய அவயவலக்ஷணங்களில்லையாயினும்—பொருள் மூன்றும் கற்று உணர்ந்தானே - திரிபதார்த்தங்களையும் படித்து உள்ளபடி யறிந்தவனே—தேசிகன் காண் - ஆசாரியனென்றறி. எ - று. (சஉ)

[எல்லாவிலக்கணமும் அமைந்தோனாயினும் சிவஞான
மில்லாதோன் ஆசாரியனாகானென
வற்புறுத்துகின்றார்.]

குறியுங் குணமு முறினு மமல
வறிவிலன்றான் தேசிகனே வன்று.

இ - ள். குறியும் குணமும் உறினும் - நற்குறிகளும் நற்குணங்களும் அமைந்திருப்பினும்—அமல அறிவிலன்றான் தேசிகனே - சிவஞான மில்லாதவன் ஆசாரியனாவனே - - அன்று - ஆகான். எ - று. (சங)

[மாரியுநனத்தாரல்லாதார்த்த மேலேத்திநகீதுமளி
லேய்தியது விலகிதுகின்றார்.]

ஆசரினு மாகத்து மந்தால் வரையல்லார்
தேசிகரோ வல்லரெனத் தேறு.

இ - ள். அந்தால்வரை அல்லார் - அந்தான்கு வருணத்தா
ரல்லாதார்—ஆகத்தும் ஆச அறினும் - சரீரத்தினும் மனத்தி
னுங் குற்றமற்றிருப்பினும்—தேசிகரோ அல்லர் எனத் தேறு -
ஆசாரியராவரோ ஆகாரென்றறி. எ - று.

ஆகத்தும் என்றவுமையால் மனத்துமென்பது கொள்
ளப்பட்டது. மோகத்தால் இழிந்த சாதியாருக்கு நிருவாண
திறை. சாதகாபிஷேகம் ஆசாரியாபிஷேகம் என்னு பிவைகள்
செய்தானும், செய்யப்பெற்றனும், அவனிடத்தே திறைப்பெற்
றனும் அரசனுக்கும் உலகுக்குத் திங்கு வினைத்து நகரத்திலாழ்வ
ரென்று சிவாகமஞ்செய்யுமென்றறி. (சச)

[ஆசாரியர்களுக்கிரியுத்திறைகள் இத்துணையவேன்பதும்
அறவழியையேன்பதும் இரண்டிதற்கு மார
லுணர்ந்துகின்றார்.]

தேசிகர்க்குச் சின்னமுமைந் துண்டு திருகீரென்
ருசரிக்குங் கண்டியுமொன் றும்.

இ - ள். தேசிகர்க்குச் சின்னமும் ஐத்து உண்டு - ஆசாரியர்
களுக்கும் பஞ்சமுத்திறைகளுண்டு—திருகீறு ஒன்று - விழுதி
ஒருமுத்திறை,—ஆசரிக்கும் கண்டியும் ஒன்றும் - ஆசரிக்கப்
படுகின்ற உருத்திராடிமாலையும் ஒருமுத்திறையாம். எ - று.

கண்டியைப்பென்பது கண்டியெனக் கடைக்குறைத்து
யின்றது. (சச)

தாரும் முறையே தற்புருடம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோ
சாதம் என்கின்ற நான்குமந்திரங்களினாலும் பூணூலை மார்பிலே
தரிக்கக்கடவர்;—ஆசு அறும் - இப்படித் தரிக்கில் அவர்களிடத்
துள்ள குற்றங்கணிற்கும்,—புத்தி முத்தி ஆம் - போகம் மோகை
மென்னும் இரண்டெங்கிடைக்கும். எ - று. (௫௧)

[குத்திரநட்கிருகத்தூர் பூணூல் தரித்தம்முரிய காலம்
வரையறுத்துணர்த்துகின்றார்.]

தர்ப்பணத்தி லர்ச்சனையி லாகுதியி லுந்தரிக்க
விற்பயிலுஞ் சூத்திரரிந் தூல்.

இ - ள், இற்பயிலும் சூத்திரர் - இல்லறத்திலொழுங்கின்ற
சூத்திரர்—தர்ப்பணத்தில் - தர்ப்பணகாலத்திலும்—அர்ச்சனை
யில் - பூசாகாலத்திலும்—ஆகுதியிலும் - அக்கினிகாரியகாலத்தி
லும்—இந்தூல் தரிக்க - இப்பூணூலைத் தரிக்கக்கடவர். எ - று.

உம்மையால் தீஞ்சாகாலம் உற்சவகால முதலியனவுங்
கொள்க. (௫௨)

[குத்திரநுள் எக்காலத்துப் பூணூல்தரித்தம்முரியார்
இவ்வேன்பதுணர்த்துகின்றார்.]

இவரு ணயிட்டிகனெப் போதூந் தரிக்க
வவனியிலு மாசையறுத் தூல்.

இ - ள், இவருள் - இச்சூத்திரருள்—நயிட்டிகன் - ரைட்
டிகப்பிரமசாரியானவன்,—அவனியிலும் ஆசை அறுத்தால் -
மண்ணாசை பொண்ணாசை பெண்ணாசையென்கின்ற மூவகை
யாசைகளையும் நீக்கியிருப்பானில்,—எப்போதும் தரிக்க - எக்
காலத்தும் பூணூல் தரிக்கக்கடவன். எ - று.

அவனியிலுமென்ற உம்மையால் பொன் பெண் என்பன
வுங் கொள்ளப்பட்டன. (௫௩)

[ஆசாரியர்கட்துரிய கர்பங்கன் ஓவைகளேன்ப
லுணர்த்துகின்றார்.]

நித்தியமு ரைமித் திககா மியமுமெனு
மித்திறம்பாங் காரியர்க்கென் றெண்.

இ - ள். நித்தியமும் ரைமித்திக காமியமும் எனும் இத்தி
றம் - நித்தியமும் ரைமித்திகமும் காமியமுமென்கின்ற இம்மூ
வகைக்கர்மங்களும்—ஆரியர்க்குப் பாங்கு என்று எண் - ஆசாரி
யர்களுக்கு உரியனவென்றறிக. எ - று.

இம்மூன்றும் நித்தியம் நித்தியாங்கம் என்றும், ரைமித்தி
கம் ரைமித்திகாங்கம் என்றும், காமியம் காமியாங்கம் என்றும்,
ஒவ்வொன்று இவ்விரண்டாய் அறுவகைப்படும். (௫௪)

[நிஹத்தழறையானே நித்தியகர்பமுணர்த்துகின்றார்.]

புனல்மூழ்கித் தர்ப்பித் தமலனடி பூசித்
தனலோம்ப லாதிரித்தி யம்.

இ - ள். புனல் மூழ்கித் தர்ப்பித்து - சலத்திலே ஸ்தானம்
பண்ணித் தர்ப்பண்ணஞ்செய்து—அமலன் அடி பூசித்து - சிவபெ
ருமானுடைய திருவடிகளை யருச்சித்து—அனல் ஒம்பல் ஆதி -
அக்கினிகாரியஞ் செய்தன்முதலியன—நித்தியம் - நித்தியகர்ம
ங்களாம். எ - று. (௫௫)

[நைமித்திக்கநயம் இரண்டுநிநுக்கீதமளா
லுணர்த்துகின்றார்.]

பரமப் பிரதிட்டை தீக்கை பணலுங்
கருதிடுங்கா னைமித்தி கம்.

இ - ள். பரமப் பிரதிட்டை தீக்கை பணலும் - மேலாகிய
பிரதிட்டை தீக்கைகள் செய்தலும்—கருதிடுங்கால் நைமித்தி
கம் - ஆராயுங்காலத்து நைமித்திககர்மங்களாம். எ - று.

உம்மையால் சிவோற்சவம், சாந்தி, நவகலசஸ்ரபனம், அஷ்டோத்தராதகலசஸ்ரபனம், சுகிரகலசஸ்ரபனம் முதலா பின்வங்கொள்க. (௧௬)

உரைத்தமலன் வாக்கை யுளங்கொளக்கற் பார்க்கு விரித்தலுரை மித்திகமா மே.

இ - ள். அமலன் வாக்கை - அநாதிமலமுத்தராகிய சதாசி வமூர்த்தியுடைய வாக்காகிய திவ்விபாகமங்களை—உளம் கொ ளக் கற்பார்க்கு - மனசிலே பொருந்தக் கற்றற்கு அதிகாரிக ளாகிய நன்மாணுக்கர்களுக்கு—உரைத்து விரித்தலும்—சொல்லி அவற்றின் பொருளை விரித்துரைத்தலும்—ரைமித்திகமாம் - ரைமித்திககர்மமாம். ஏ - று. (௧௭)

[நிறுத்தமுறையானே காமியகர்மமுண்தீதுகின்றார்.]

சித்தியினை வேண்டியருச் சிக்கை செயம்பணலென் றொத்தவிதங் காமியமென் றோர்.

இ - ள். சித்தியினை வேண்டி—சித்திபேதங்களை விரும்பி— அருச்சிக்கை செயம் பணல் என்று ஒத்த விதம் - விசேஷதி னங்களிலே விசேஷமாகச் சிவபூசை செய்தலும் மந்திரங்களைச் செயப்பண்ணுதலுமென்று அவரவர்கள் பிரீதிக்கிசைந்த இவ்வி தமாகிய கர்மங்கள்—காமியம் என்று ஓர் - காமியகர்மங்க ளென்றறி. ஏ - று. (௧௮)

[நூல்கையாக்சீரமிகளுள்ளும் ஆசாரியராதற்கு அதிகாரிகளல்லாத ஆசீரமிகளை யுணர்த்துகின்றார்.]

சன்னியாசி பாரியுட னேவனத்திற் றங்குமவ னென்னுமிவர் தேசிகரன் றே.

இ - ள் சன்னியாசி பாரியுடனே வனத்தில் தங்குமவன் என்னும் இவர் - சன்னியாசியும் மனைவியுடனே வனத்திலே தங்குகின்றவனாகிய வானப்பிரத்தனுமென்னும் இவ்விருவரும்-- தேசிகர் அன்று - ஆசாரியராகார். ஏ - று.

சந்நியாசிகள் தபசவியெனவும், விவிதீஷு எனவும், வித்து வானெனவும், மூவகையர். வனத்திலே தனித்து மரத்தினீர் மூலே தானிருக்கும்பொழுது கொண்டவனாய், மாணாக்கர்களைத் தேடி அவர்களுக்கு தூல்களைக் கற்பிப்பதும் தண்டு கமண்டலங் தரிப்பதுமின்றி, மணல் முதலிய பண்ணிகலிங்கத்தையே பூசை பண்ணிக்கொண்டு, பாணியே பாத்திரமாக இரந்து புசித்து, வேறொருவியாபாரமுமின்றி மௌனியாயிருப்பவன் தபசவியென்னுஞ் சந்நியாசி. வேதசிவாகமங்களை அத்தியயனம்பண்ணலும் பிறர்க்குப் பண்ணுவித்தலும் அவைகளைக் கேட்டலும் சிந்தித்தலும் ஆகிய இவைகளுடனே, மேற்கூறிய கிருத்தியங்களை யுமுடையவன் விவிதீஷு என்னுஞ் சந்நியாசி. ஆசாரியரால் அபிடேகம் பெற்று மாணாக்கர்களுக்குச் சிவாகமவியாக் கியானம் பண்ணிக்கொண்டு அதனை எப்போதுஞ் சிந்தித்திருத்தலோடு, மேற்கூறிய கிருத்தியங்களை யுமுடையவன் வித்துவானென்னுஞ் சந்நியாசி. வானப்பிரத்தர் இல்லலிட்டு மனைவியோடு வனத்திற்சென்று பொறிகளையடக்கிச் சிவபூசை அக் கினிகாரியம் குருபூசை யென்னுமிவைகளைச் செய்துகொண்டிருப்பவர். மனைவியோடு கூடாத வானப்பிரத்தருமுளர். மனைவியோடு கூடிய வானப்பிரத்தனுக்குச் சபத்தினீகனென்றும்; மனைவியோடு கூடாத வானப்பிரத்தனுக்கு விபத்தினீகனென்றும் பெயர்.

கான்காம் வருணத்திற் சந்நியாசியில்லையெனச் சிலர் கூறுவர். சிந்தியவிசுவசாதாக்கியத்திற் பிராமணர் முதற் பத்தினீகர்க்கும் பிரமசரியம் கிருத்தம் வானப்பிரத்தம் சந்நியாச

மென்னு நான்காச்சிரமமுமுண்டென விதித்தலானும், இராமாயணத்திற் கிருதபுகமுதலிய நான்கு புகத்தினும் முறையே பிராமணர் முதலிய நான்கு வருணத்தார்க்கும் தபோமுக்கியத்துவஞ்சாற்றலானும், பிரமாண்டபுராணத்திற் கிருதபுகத்துக்குப் பிராமணசந்நியாசி முக்கியன் திரேதாயுகத்துக்கு முத்திரியசந்நியாசி முக்கியன் துவாபரயுகத்துக்கு வைசியசந்நியாசி முக்கியன் கலியுகத்துக்குச் சூத்திரசந்நியாசி முக்கியன் எனப்பகர்தலானும், அவர்கூற்றுப் பொருந்தாதென மறுக்க.

(கூ)

[ஆசாரியராதற்கு அதிகாரிகளாகிய ஆச்சிரமிகளை யுணர்த்துகின்றார்.]

பிரம சரிகிருகி யென்னவே பேசு.

மிருவருமே தேசிகரென் றெண்.

இ - ள். பிரமசரி கிருகி என்னவே பேசும் இருவருமே - பிரமசாரியும் கிருகத்தனும் என்று சொல்லப்படும் இவ்விருவருமே—தேசிகர் என்று எண் - ஆசாரியராதற்குரியவென்று நினை. எ - று.

பிரமசாரிகள் பெளதிகப்பிரமசாரியெனவும் நைட்டிகப்பிரமசாரியெனவும் இருவகையர். பாலியவயது தொடுத்துக் கன்னிகாகல்யாணகாலம் வரையும் விரதநியமித்துத் துறவியாயிருப்பவன் பெளதிகப்பிரமசாரி. மரணந்தம் விரதநியமித்துத் துறவியாயிருப்பவன் நைட்டிகப்பிரமசாரி. கிருகத்தர் சாதகன் உதாசினன் எனவிருவகையர்.

(சு0)

[மேய்கூறிப்போந்த இருவகையாசாரியருள் இன்னது இன்னது கொடுப்பாரென்பது உணர்த்துகின்றார்.]

முத்தி கொடுப்பான் முனிபுத்தி முத்தியும்
பத்தியினில் வாழும் பதி.

இ - ள். முனி முத்தி கொடுப்பான் - பிரமசாரியாகிய ஆசாரியன் தன்னையடைந்த மாணுக்கர்களுக்கு முத்தியொன்றே கொடுத்தற்குரியன், - பத்தியின் இல் வாழும் பதி புத்தி முத்தியும் கொடுப்பான் - பத்தியோடு கிருகத்தில் வாழமாசாரியன் புத்திமுத்தியிரண்டையுங் கொடுத்தற்குரியன். எ - று. (சக)

[நான்துவருணத்தாருக்குத் செய்யப்படுந்தீர்களை
இதுவேன்பதுணர்த்துகின்றார்.]

குண்டத்தான் மண்டலத்தா னுங்கொடுக்க தீக்கை
யெண்டுகழு நால்வர்க்கு மே. [யினை]

இ - ள். எண் திகழும் நால்வர்க்குமே - மேற்கூறப்பட்ட இருவகையாசாரியரும் நன்குமதிக்கப்படுகின்ற பிராமணர் முதலிய நான்கு வருணத்தார்க்கு மாத்திரமே - குண்டத்தான் மண்டலத்தானும் தீக்கையினைக் கொடுக்க - விதிப்படி. குண்டத்தாலும் மண்டலத்தாலும் இயற்றப்படுவதாகிய ஒளத்திரிதீகையையச் செய்யக்கடவர். எ - று.

ஞானவதியென்றும் கிரியாவதியென்றும் இருவகைப்பட்ட
ஒளத்திரிதீகைத்தான் இன்னும் நிர்ப்பீசதீகை, சபீசதீகை,
யென வெவ்வேறிருவகைப்படும்.

அவற்றுள் நிர்ப்பீசதீகையாவது மலநிபாகமுடையராய்
வழியும் தீகைக்குப்பின் ஒருதலையான் வழுலின்றி அதுட்டிக்
கக்கடவனவாகிய சமயாசாரங்களை அதுட்டிக்கும் ஆற்றலும்
அறிவும் இலராயினாக்கு மற்றைக்கருமங்களோடு கூடச் சம
யாசாரத்தையும் ஆகுதியாற்சுத்திசெய்தொழித்து நித்தியகரும
மாத்திரையில் இயன்றமட்டும் அதிகாரமுடையராகச் செய்வ
தாம். ஆயினும் சமயாசாரங்களைச் சுத்திசெய்தொழித்தமையின்

நைமித்திகத்தினும் காமியத்தினும் அதிகாரங்கொடாமையால் இது நிரதிகாரதீக்கையெனவும் பெயர் பெறும். இத்தீகைச் சமயமும் விசேடமும் நிருவாணமுமென மூவகைப்படும். அவற்றுட் சமயமும் விசேடமும் ஒரோவொன்றேயாம். மற்றைநிருவாணதீகைச் சத்தியோநிருவாணமெனவும் சத்தியோநிருவாணமெனவும் இருவகைப்படும். அசத்தியோநிருவாணம் தேகார்த்தத்தின் முத்தியைப் பயப்பது. சத்தியோநிருவாணம் அப்பொழுதே முத்தியைப் பயப்பது. சமயாசாரசத்தியோடு செய்யப்படும் நிருவாணதீகையும் அதற்கங்கமாயும் சுதந்திரமாயுஞ் செய்யப்படும் சமயவிசேடங்களும் நிர்ப்பீச தீகையெனக் கொள்க.

இனிச்சபீசதீகையாவது மலபரிபாகத்தோடுகூடக் கற்றறிவும் ஆற்றலும் மிக்கூடையராயினாக்குச் சமயாசாரகன்ம மாத்திரநிதுத்தி மற்றைக் கன்மமெல்லாம் சுத்தியெய்தொழித்து நித்தியசன்மமுதலிய மூன்றினும் பேரதிகாரமுடையதாகச் செய்வதாம். ஆதலின் இது சாதிகார தீகையெனவும் பெயர் பெறும். இத்தீகைப்பேறுடையார் தீகைச் சேவையுடையால் சாதகரும் ஆசாரியருமென்றிருநிறப்படுவர். இந்தச்சபீசதீகைத் தான் உலோகதருமிணியும் சிவதருமிணியுமென்றிருவகைப்படும். இவை முறையே பெளதிகதீகைச் சைவதீகை. பெனவும் பரியாயப்பெயர் பெறும். உலோகதருமிணியாவது போக காமிகட்குத் திரோதானசுத்திரூபமாகிய சிகாச்சேதமின்றிச் செய்வது. சிவதருமிணியாவது முத்திகாமிசுட்குத் திரோதான சுத்திரூபமாகிய சிகாச்சேதத்தோடு செய்வது. உலோகதருமிணி அபரமுத்தியாகிய பதப்பிராப்தியைப் பயக்கும். சிவதருமிணி பரமுத்தியைப் பயக்கும். சமயாசாரசத்தியின்றிச் செய்யப்படும் நிருவாணதீகையும் அதற்கங்கமாய்ச் செய்யப்படும் சமய விசேடங்களும் சபீசதீகையெனக் கொள்க. (சுஉ)

[நான்துவருணத்துப் பெண்களுக்கும் தீவகபுசெய்யும்
முறைமையுணர்த்துகின்றார்.]

கணவனதுமதிசெய்தாற்கா ரிகைக்கும்
பணுகவுப தேசம் பரிந்து.

இ - ள். காரிகைக்கும் - பெண்ணுக்கும், - கணவன் அது
மதிசெய்தால் - அவளுடைய நாயகன் அதுமதி செய்தானாகில், -
பரிந்து உபதேசம் பணுக - அன்புகொண்டு தீவை. செய்யக்
கடவர். எ - று.

கன்னிகையாகில் பிதாவினதுமதியும், விதவையாகில் பிதாபு
த்திரன் முதலியோர் அதுமதியும், வேண்டப்படுமென்க. பெண்
களுக்கு எக்காலத்தும் தமக்கென அதிகாரமின்மையால் அதுமதி
வேண்டிற்றென்க. “எந்திழைக்குப் பதியேவ லியற்றுதலே நியதி
மீசனரிணைத் தாளணைய வேசறவு பெருகிற்—காந்தனது மதிபெ
ற்றுக் கைக்கொள்க பூசை” என்பதனுலுமறிக. (சுரு)

[அத்துவசுத்தி பெறுதற்கு அருகரையும் அருகரல்லா
தாரையும் உணர்த்துகின்றார்.]

அருகமே நால்வர்க்கு மத்துவ சுத்தி
யருகமல மற்றை யவர்க்கு.

இ - ள். அத்துவசுத்தி நால்வர்க்குமே அருகம் - அத்துவ
சுத்தியானது நான்குவருணத்தார்க்குமே உரியது, - மற்றைய
வர்க்கு அருகம் அல - அவரொழிந்த மற்றைச்சாநியாருக்கு உரிய
தன்று. எ - று.

அத்துவசுத்தியாவது ஆறத்துவாக்களினும் கட்டுப்பட்டிருக்
கின்ற போகங்கள் எல்லாவற்றையும் கைகாலத்திலே புசித்துத்
தொலையித்து மோகத்தைக் கொடுத்தலாம். இதுவே சிர்வா
ணத்தொலையெனப்படும். அத்துவா - வழி. சிர்வாணம் - மோகமும்.

அத்துவாக்கனாராவன மந்திராத்துவா, பதாத்துவா, வர்ணாத்துவா, புவனாத்துவா, தத்துவாத்துவா, கலாத்துவா என்பனவாம். இவற்றுள் மந்திரங்கள் பதினென்று, பதங்கள் எண்பத்தொன்று, வர்ணங்கள் ஐம்பத்தொன்று, புவனங்கள் இருதூற்றிருபத்துநான்கு, தத்துவங்கள் முப்பத்தாறு, கலைகள் ஐந்து என்றறிக.

[மந்தைச் சாதியாருக்குப் பாசம் அறுக்கும் முறைமை உணர்த்துகின்றார்.]

அன்னியர்க்குப் பாச மறுத்திடுக பார்வையினர்
நன்னதுகை வைத்துந் தலை.

இ - ள். அன்னியர்க்கு—ஒளத்திரிதீஷைக்கு அருகல்லாத மற்றைச் சாதியாருக்கு—பார்வையினால் - அவரவர் பக்குவத்திற்கேற்பச் சாஷ்டாஷிதீஷையினாலும்—தன்னது கை தலை வைத்தும்—சிவஹஸ்தமஸ்தகசம்யோகமாகிய பரிசு தீஷையினாலும்—பாசம் அறுத்திடுக - பாசத்தை நீக்கக்கடவர். எ - று.

உம்மையினாலே வாசிகதீஷை மானசதீஷை சாத்திரதீஷையோகதீஷை என்னும் மற்றைநான்குங் கொள்ளப்படும். இவ்வாறினுள், சாஷ்டாஷிதீஷையாவது மாந்திரிகன் பாம்பினாற் கடிக்கப்பட்டவனைக் கருடபாவனையினாலே பார்த்து விஷந்தீர்த்தல்போல ஆசாரியர் சீடனைச் சிவபாவனையினாலே பார்த்துப் பாச விமோசனஞ் செய்தலாம். பரிசுதீஷையாவது பரிசனவேதியினாலே தாமிராதிலோகங்களைப் பரிசித்துக் காரிம்பை நீக்கிப் பொண்ணாக்குதல்போல ஆசாரியர் தமது கையைச் சிவன்கையாகப் பாவித்து அங்ஙனமே அருச்சினைசெய்து அதனைச் சீடனுடைய தலையில் வைத்து எங்கும் பரிசித்து அவனது பாசந்திரயத்தை நீக்கி அவனைச் சிவனுக்குதலாம். வாசிகதீஷையாவது வருணச்சிரமாமுருணமாகப் பதினெருமந்திரத்தோடு பஞ்சாஷ்டாத்தை உபதேசித்தலாம். மானசதீஷையாவது ஆசாரியர் தம்மு

டைய இரேசகவாயுவினாலே புறப்பட்டிச் சீடனுடைய பூரகவா
யுவினாலே அவனுடைய இருதயத்திலே பிரவேசித்துச் சீடசை
தன்னியத்தை வாங்கித் துவாதசாந்தபரியந்தம் பிராசாதோச்சா
ரண சகிதமாகக் கொண்டிபோய்ப் பின்பு தம்முடைய இருதயத்
திலே சிவசைதன்னியத்துடன் கலந்ததாகப் பாவித்துப் பின்பு
அச்சீட சைதன்னியத்தைச் சீடதேகத்திலே பிரதிட்டைசெய்த
லாம். சாத்திரதீகையாவது சைவாகமாத்ரி சிவசாத்திரப்பொரு
ளைப் போதித்தலாம். யோகதீகையாவது நிராதாரசிவயோக
த்தை அப்பியாசம் பண்ணுவதித்தலாம். இவ்வறுவகைத்தீகையும்கூட
ஒளத்திரிதீகைக்கு அருகால்லாதவர்களுக்குப் பண்ணப்படுவ
னவெனவும் ஒளத்திரிக்கு அங்கமெனவும் அறிக. (சுடு)

[தீகைக்கெய்தந்திக் காலபரீகைகையு ணர்ந்துகின்றீர்.]

தேர்ந்தறிக பக்குவத்தை நிர்வாண தீக்கைக்குத்
தேர்ந்திடே லேனைய தீக்கைக்கு.

இ - ள். நிர்வாண தீக்கைக்குப் பக்குவத்தைத் தேர்ந்து
அறிக - ஆசாரியர் மாணக்கனுக்கு நிர்வாணதீகைச் செய்புந்
கால் விதித்த காலமளவாயினும் ஒருவருஷமாயினும் அவனு
டைய பக்குவத்தைப் பரீக்ஷித்து அறியக்கடவர்,—ஏனைய தீக்
கைக்குத் தேர்ந்திடேல் - மற்றைச் சமயதீகை விசேஷதீகை
களுக்குக் காலம் விசாரிக்கவேண்டுவதில்லை. எ - று. (சுசு)

[ஈந்திநிபாதமுடைய மாணக்களது இலக்கணம் முன்று
நிருகீதமுளால் உணர்ந்துகின்றீர்.]

உறினே பருவ மூடல்சிறைபென் றெல்கி
யறுமாறுந் தேவேனா ராய்ந்து.

இ - ள். பருவம் உறின் - ஒருவனிடத்தே சுத்திநிபாத
முண்டாமாயின்,—உடல் சிறை என்று ஒல்கி - அவன் தான்

பூசி முடித்து அலங்கரித்துப் பொருளென நினைந்து இருந்த தேகத்தைச் சிறைச்சாலையென்று துணிந்து உவர்த்து வருந்தி, - அறும் ஆறும் ஆராய்ந்து தேவேன் - அது நீங்குநெறி யாதென்று ஆராய்ந்து தேவேன், எ - று. (சுஎ)

மெய்புளக மாகும் விழிபொழியும் வாய்குளறும் கைதொழுதங் கூச்சங் களைந்து.

இ - ள். மெய் புளகம் ஆகும் - அவனுக்குச் சிவசரித்திர முதலியன செலிப்புலப்பட்டமாத் திரத்தே சரீரம் புளகங்கொள்ளும், - விழி பொழியும் - கண்கள் ஆனந்தவருவி சொரியும், - வாய் குளறும் - வாக்குத் தழுதழுக்கும், - கூச்சம் களைந்து கை தொழுதம் - சிவனடியாரைக் கண்டமாத் திரத்தே குலம் குணம் விசாரியாமற் கூச்சத்தையொழித்து வணங்குவன். எ - று. (சுஅ)

விரும்புந் திருநீறு மெய்க்கணிந்தார் தம்மை
யரும்புமவர் தம்பா லருள்.

இ - ள். திருநீறும் மெய்க்கு அணிந்தார் தம்மை விரும்பும் - விபூதியையும் உருத்திராஷ்டமாலையையுந் திருமேனியிலணிந்த சிவபத்தர்களைவிரும்புவன், - அவர் தம்பால் அருள் அரும்பும் - அவனுக்கு அவர்களிடத்தே அன்பு விளையும். எ - று. (சுஆ)

[பகீதவனுக்குச் சேய்யமுறைமையுணர்த்துகின்றார்.]

இந்தவித மீராருண் டெண்ணித் திரிவுமறப்
பந்தமறுத் தாள்க பரிந்து

இ - ள். இந்தவிதம் ஈராறு ஆண்டு திரிவும் அற எண்ணி - இத்தப்பிரகாரம் மாணக்கரைப் பன்னிரண்டு வருடகாலம் உயர்ந்தவனைத் தாழ்ந்த கருமத்தேவியும் தாழ்ந்தவனை உயர்ந்த கருமத்தேவியும் பரீக்ஷித்துச் சந்தேகவிபரீதமறத் தெரிந்து -

பரிந்து பத்தம் அறுத்து ஆன்ச - பக்குவப்பட்ட மாணுக்கனிடத்தே அன்புக்கூர்ந்து அவனுக்கு நிர்வாணதீகைச் செய்து பாசத்தை நீக்கியுள்ளக்கடவர். எ - று. (எ0)

[அவ்வவ்வுருணத்தீதாரைப் பரீக்ஷித்துங்காலவரையறை இரண்தீருக்குறபாலுணர்ந்துகின்றீர்.]

பண்ணிக திக்கையினைப் பக்குவம்பார்த்தாறிரண்டு ளெண்ணிமும்மூன் றுறின்மூன் றின்.

இ - ள். ஆறிரண்டுள் - பன்னிரண்டுவருஷத்தும்,—மும் மூன்று - ஒன்பதுவருஷத்தும்,—ஆறின் - ஆறுவருஷத்தும்,—மூன்றின் - மூன்றுவருஷத்தும்—பக்குவம் பார்த்து எண்ணி - பக்குவம் பரீக்ஷித்துத் தெளிந்து,—தீக்கையினைப் பண்ணிக - நிர்வாணதீகையைச் செய்க. எ - று. (எச)

சுத்திர ராதியர்க்குச் சொன்னமுறை யாலாண்டு பார்த்தே யதுக்கிரகம் பண்.

இ - ள். சுத்திரர் ஆதியர்க்கு - சுத்திரர் வைசியர் முதத்திரியர் பிராமணரென்னும் நான்குவருணத்தார்க்கும்,—சொன்ன முறையால் ஆண்டு பார்த்து—மேலேத்திருக்குறளிற் சொல்லிய முறையே பன்னிரண்டு முதலிய வருஷவளவைக் கொண்டு பரீக்ஷித்து,—அதுக்கிரகம் பண் - நிர்வாணதீகைச் செய். எ - று. ()

[அபகீதவனுக்குச் செய்யுமுறைமையுணர்ந்துகின்றீர்.]

இக்குணத்தி லொன்று மினனே லவன்றன்னை யக்கணமே நீக்கலழ் காம்.

இ - ள். இக்குணத்தில் ஒன்றும் இலனேல் - பரீக்ஷிக்கப் பட்ட மாணுக்கன் இத்தகுணங்களுள் ஒன்றையினும் இலனாகில்,—அவன்றன்னை அக்கணமே நீக்கல் அழகு ஆம் - அவனைத்

தினையுக்கு அருகனல்லனெனக் கருதி அந்நேரமே நீக்குதல்
அழகாம். எ - று. (எங்)

[அபகீதுவனை நீக்காமையால் வருங்குற்றம் இரண்டு
நீருக்குப் பளால் உணர்ந்துகின்றார்.]

அச்சத்தா லார்வத்தா லாடகத்தான் மற்றுமுள
விச்சையினுற் றிக்கையியற் றின்.

இ - ள். அச்சத்தால் - இவன் அரசனெனல் முதலியவற்
றால் வரும் அச்சத்தினாலேனும், - ஆர்வத்தால் - இவன் பிள்ளை
யெனல் முதலியவற்றால் வரும் விருப்பத்தினாலேனும், - ஆட
கத்தால் - பொன்னாசையினாலேனும், - மற்றும் உள இச்சையி
னால் - பிற ஆசைகளினாலேனும், - நீக்கை இயற்றின் - ஆசாரி
யன் அபக்குவனுக்குத் திணை செய்யில், எ - று. (எசு)

வீழ்வார் நிரயத் திருவரும் வீழ்ந்தழுங்கி
யாழ்வரவ ரேறலரி தாங்கு.

இ - ள். இருவரும் நிரயத்து வீழ்வார் - அவ்வாசாரியனும்
மாணக்கனுமாகிய இருவரும் நாகத்திலே வீழ்வார்கள், - வீழ்
ந்து அழுங்கி ஆழ்வார் - விழுந்து அழுந்தி வருந்துவார்கள், -
அவர் ஆங்கு ஏறல் அரிது - அவர்கள் அவ்விடத்தினின்றும் ஏறு
தலரிதாம். எ - று. (எடு)

[மேர்முடிந்தது முடிக்கின்றார்.]

ஆதலினு னீக்கி யபக்குவரை யன்பர்க்குப்
போதிக்க தீக்கை புரிந்து.

இ - ள். ஆதலினால் அபக்குவரை நீக்கி - ஆகையால் அப
க்குவர்களைத் தம்மிடத்தனையும் அவர்களிடத்தருளுங்கொண்டு
தள்ளி, - அன்பர்க்குத் தீக்கை புரிந்து போதிக்க - பக்குவர்க

ளுக்கு நிரவாணதீகை செய்து திரிபதார்த்தங்களைபுணர்த்தும்
ஞானசாத்திரங்களை உபதேசிக்கக்கடவர். ஏ - று.

சிவாகமத்திற் கருமகாண்டத்துக்கு விசேஷகை பெற்
றோரும், ஞானகாண்டத்துக்கு நிருவாணதீகைபெற்றோருமே,
அதிகாரிகளாவரென்றுணர்க. (எஃ)

[நிருவாணதீகை ஒருகாலத்தில் இத்தியாயருக்குச்
செய்யலாமென்பதுவந்தித்திகிலுள்.]

ஒருவற்கே தீக்கை புரிகவொரு காலத்
திருவர்க்கு மாகுமென வென்.

இ - ள். ஒருகாலத்து ஒருவற்கே தீக்கை புரிக - ஒருகாலத்
திலே ஒருவனுக்கே நிருவாணதீகை பண்ணுத,--இருவர்க்கும்
ஆகும் என எண் - இருவருக்குஞ் செய்யலாமென்றறி. ஏ - று.

எனவே ஒருவனுக்குச் செய்தலே உத்தமமென்றுயிற்று. (.)

[மேம்படச்செய்யில் வருவீடு மழைநீத்துகிலுள்.]

பலவையொரு காலத்திற் பண்ணிடுன தீக்கை
பலவழுவ னுரியனே ழாழ்த்து.

இ - ள். ஆரியன் பலரை ஒருகாலத்தில் தீக்கை பண்ணி
டன் - ஆசாரியன் இருவரல்லாத பலருக்கு ஒருகாலத்துலே
தீகை பண்ணுவானுயின்--கீழ் அழிந்து அல்ல உறுவன் -
கிழாகிய நாகத்திலேயழுத்தி வருத்தமடைவன். ஏ - று. (எஃ)

[தீகைபுக்கீடுவ காலமரிந்துகிடுகியனா
லுணர்ந்துகிலுள்.]

கார்த்திகையு மைப்பசி வைகாசியுங்கா லோத்தமங்
சீர்த்திகழுந் தீக்கை செய. [கான்]

இ - ள், சீர் திகழும் தீக்கை செய - நன்மை விளங்குத் தீயநாயைச் செய்தற்கு—கார்த்திகையும் ஐப்பசி வைகாசியும் கால உத்தமம் காண் - கார்த்திகைமாசமும் ஐப்பசிமாசமும் வைகாசிமாசமும் உத்தமகாலங்களாம். ஏ - று. (எக)

மத்திமமாம் பங்குனிபு மானியொடு மார்கழியு
மற்றையதா மாசியல வன்.

இ - ள், பங்குனியும் ஆனியொடு மார்கழியும் மத்திமமாம்-பங்குனிமாசமும் ஆனிமாசமும் மார்கழிமாசமும் மத்திமகாலங் களாம்;—மாசி அலவன் மற்றையதாம் - மாசிமாசமும் ஆடிமாச மும் கனிட்டகாலங்களாம். ஏ - று. (அ0)

மற்றையமா தங்கனொரு நான்கும் வழுவவற்று
நூற்றிநூற் காலங்க ளும்.

இ - ள், மற்றைய மாதங்கள் ஒருநான்கும் வழு - தை ஆவணி சித்திரை புரட்டாதியென்னும் மற்றையநான்குமாதங் களும் தீண்டக்கேலாத காலங்களாம்;—அவற்றுள் நற்காலங்க ளும் உற்றிடும் - அவைகளுள்ளே தீண்டக்கேற்ற புண்ணிய காலங் களும் வரும். ஏ - று.

புரட்டாதி மாசி ஆடி மார்கழியென்னும் இந்நான்குமாதங் களையுந் தீண்டக்காவெனக் காரணமம் விலக்கியிருக்க, இந் தூலாகிரியர் பிள்ளையழுவன்றையும் ஆகுமெனக் கொண்டு, முன் னையதைத் தை ஆவணி சித்திரையொடு சேர்த்து, ஆகாவென விலக்கியது ஆகமபேதத்தாலெனவுணர்க. (அச)

பற்றிடினே பாம்பு பரிதிநீனத் திங்கடனை
யற்றையநா னன்றென் றறி.

இ - ள், பாம்பு பரிதிநீனத் திங்கடனைப் பற்றிடின -கேடா இராகுக்கன் குரியனையேனுஞ் சந்திரனையேனுந் தீண்டி-

யின்—அற்றையநாள் நன்று என்று அறி - அந்நாட்கள் தீவைத்துக் குரிய நல்ல தினங்களென்றறி. எ - று. (அஉ)

அயனமிரண் டெஞ்சித் திரையாதி நாளு
நயமுறுந்திக் கைக்கினிய நாள்.

இ - ள். அயனம் இரண்டும் - தைமாதப்பிறப்பும் ஆடிமா தப்பிறப்புமாகிய அயனங்களிரண்டும்—சித்திரை ஆதிநாளும் - சித்திரைவிஷு ஐப்பசிவிஷு என்னுமிரண்டும்—நயம் உறும் தீக்கைக்கு இனிய நாள் - நன்மை பொருந்திய தீவைப்புக்கு உசி தமாகிய நாட்களாம். எ - று.

இந்நாட்களினன்றியும் சிவபெருமானுக்குக்கொழுந்து சாத் தும் போதும் பலித்திரோற்சவ நடத்தும்போதும் தீவைப்பெய்ய லாம் என்றறி. (அங)

[இக்காலநியமம் இன்னுர்க்கில்லையென்பது இரண்டே

விளம்பினம் புத்தி விரும்பினர்க்குக் காலம்
விளம்பாநூல் கால விதம்.

இ - ள். புத்தி விரும்பினர்க்குக் காலம் விளம்பினம்—போக காமிகளுக்கே இத்தீக்காகாலரியமஞ்சொன்னோம்;—நூல் கால விதம் விளம்பா - முத்திகாயி அதிபக்குவதைலால் அவனுக்குச் சைவாகமங்கள் காலரியமஞ்சொல்லா. எ - று. (அச)

முத்தி விரும்பினருக் கெக்கா லமுமுறையா
உத்தமத்தி லுத்தமமா சும்.

இ - ள். முத்தி விரும்பினருக்கு - முத்திகாயிகளுக்கு— முறையால் ஆசாரியர் அவர்களிடத்துள்ள அதிதீவிரபக்குவ த்தை அறிந்தமுறைமையினால்—என்காலமும் உத்தமத்தில் உத்த மம் ஆகும் - எந்தக்காலமும் உத்தமோத்தமகாலமாம். எ - று.

[நிஷ்டாகாலத்திலே மாணாக்கன் உதகஞ்சேய்யு
முறைமையுணர்த்துகின்றார்.]

பொருளுட லாவினெனு மூன்றும் புதல்வன்
குரவன்கொ ளென்கை குணம்.

இ - ள். புதல்வன் - திஷ்டாகாலத்திலே மாணாக்கன்—குர
வன் - குருமூர்த்தியே—உடல் பொருள் ஆவி எனும் மூன்றும்
கொள் என்கை குணம் - என்னுடைய உடல் பொருளாவினெ
ன்னுமூன்றினையும் கொண்டருளுமென்று கொடுத்தலே முறை
மையாம். எ - று.

ஞானதீமையினால் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையுந்தானஞ்
செய்தலாவது முன் செயற்கையாற்றன்னுடைமையாய் நின்ற
இம்மூன்றினையும் தனக்கின்றிச் சிவபெருமானுக்கே உடைமை
யாகச் செய்தலாம். ஆவியாகிய தன்னைத் தானஞ்செய்தலாவது
தான் சிவபெருமானுக்குப் பரதந்திரன் என்று உணர்ந்து அவா
ருளால்லது ஒன்றைச் செய்யானாகி நின்றலேயாம். தானே தன
க்குச் சுதந்திரமின்றிச் சிவபெருமானுக்குடைமையாயவழித்
தன்னின் வேறாய உடல்பொருள்கள் தன்னுடைமையாமாறு
யாண்டையதென்க.

(அக)

[ஆகாரியன் கொள்ளுமுறைமை இரண்டுதிருக்குறளா
லுணர்த்துகின்றார்.]

புதல்வன் கொடுத்த பொருளைத்துங் கொள்ளோ
லதனிலிரு மூன்றிலொன்றே யாம்.

இ - ள். புதல்வன் கொடுத்த பொருள் அனைத்தும் கொள்
ளோல் - மாணாக்கன் தந்த பொருண்முழுதையும் வாங்காதே;—
அதனில் இருமூன்றில் ஒன்றேயாம் - அப்பொருளில் ஆறிலொ
ருபங்குமாத்திரமே வாங்கு. எ - று.

(அள)

பற்றற் றவன்கொடுக்கும் பண்ட மனைத்தினையும்
பற்றுதலுந் தேசிகற்குப் பாங்கு.

இ - ள். பற்று அற்றவன் கொடுக்கும் பண்டம் அனைத்தி
னையும் பற்றுதலும் - மாணாக்கன் வானப்பிரத்தனையேனுஞ் சந்
நியாசியாயேனும் பற்றற்று இருப்பவனாகில் அவன் தரும் பொரு
ண்முழுதையும் வாங்குதலும்—தேசிகற்குப் பாங்கு - ஆசாரி
யனுக்கு முறைமையாம். எ - று.

நைட்டிகப்பிரமசாரி தானாகக்கொடுக்கில் வாங்கலுமாகு
மென்று ஆகமமோதுமெனவறிக. (அஅ)

[ஆசாரியனுக்கு வேண்டுவதிதுவேன்பது இரண்டு
நிருக்குயனாலுணரீத்துகின்றார்.]

அன்னை புதல்வற் களிப்பண் மருந்திரங்கி
யின்னமுறை யார்தே சிகர்.

இ - ள். அன்னை புதல்வற்கு இரங்கி மருந்து அளிப்பன் -
மாதாவானவள் குழந்தைக்கு வந்த நோயினை அறிந்து இரங்கி
அதனது பக்குவத்திற்கேற்பமருந்து கொடுத்து அந்நோயைத்
தீர்ப்பன்;—இன்னமுறையார் தேசிகர் - இங்ஙனமே மாணாக்
கருக்கு வந்த சன்னமரணநோயை அறிந்து இரங்கி அவர்பக்
குவத்திற்கேற்பத்தீனைச் செய்து அந்நோயை நீக்கும் முறைமை
யையுடையவர்களே ஆசாரியர்கள். எ - று. (அக)

இரங்கிக் குரவன் பருவமெனில் யார்க்கும்
வரங்கொடுக்க னூலின் வழி.

இ - ள். குரவன் பருவமெனில் யார்க்கும் இரங்கி னூலின்
வழி வரம் கொடுக்க - ஆசாரியன் சத்திரிபாதம் காணப்படுமா
யில் அதனையுடைய யாவர்க்கும் பொருளுடைய இலவரன்பது

திசு

சைவசமயநெறி.

பாராமல் இரங்கி ஆகமவிதிப்படி தீண்டி, செய்யக்கடவன்.
எ - று.

பக்குவமில்லானுக்குத் தீண்டிசெய்தலும், பக்குவமுடையா
னுக்குத் தீண்டி செய்யாமைபுமாகிய இரண்டும் குற்றமேயா
மென்க. (க௦)

[உரைத்தீதிது உரைப்பதிதுவேன்பதுணர்த்துகின்றார்.]

உரைத்தாமே தேசிகர் தம்மை யினியா
முரைப்பாம் புதல்வரையு மோர்.

இ - ள். யாம் தேசிகர்தம்மை உரைத்தாம் - நாம் இதுகா
றும் ஆசாரியரிலக்கணத்தைச் சொன்னோம்;—இனிப் புதல்வ
ரையும் உரைப்பாம் - இனி மாணுக்கரிலக்கணத்தையுஞ்சொல்
வாம்,—ஓர் - அதனையறி. எ - று. (க௧)

ஆசாரியரிலக்கணமுற்றிற்று.

ஆ திருக்குறள் - க௧௭.

இரண்டாவது

மாணுக்கரிலக்கணம்.

[மாணுக்கராதந்திரிய சேன்மதேசமுணர்த்துகின்றார்.]

நவின்றநதி யின்கரைநன் னாட்டுற் பவித்துப்
பயின்றவரே திக்கைபரிப் பார்.

இ - ள். நவின்ற நதியின் கரை நல் நாட்டு உற்பவித்துப்
பயின்றவரே—ஆசாரியரிலக்கணத்திற் சொல்லப்பட்ட நதி தீரங்

களிலுள்ள புண்ணியஸ்தலங்களிலே பிறந்து வசிப்பவர்களே—
தீக்கை பரிப்பார் - தீக்கை பெறுதற்கு அருகர்கள். எ - று. (க)

[வருணமுணர்ந்துகின்றார்.]

அவருள்ளு மந்தன ராதியொரு நால்வ
ரிவரே சிறப்புளரென் றெண்.

இ - ள். அவருள்ளும் - அவர்களுள்ளும்—அந்தணர் ஆதி
ஒருநால்வர் இவரே - பிராமணர் முதலாகிய இந்நான்கு வருண
த்தாரும்—சிறப்பு உளர் என்று எண் - மாணுக்கராதற்குச்
சிறப்புடையரென்றறி. எ - று.

இவர் சிறப்புளரெனவே, சிறப்பிலாதாரும் உளரென்பது
பெற்றும். அவர் அநுலோமர் அறுவரும் பிரதிலோமருள்
குதன் மாகதன் வைதேககன் என்னு மூவரும் அந்தராளருமெ
னவறிக. அநுலோமர் பிரதிலோமர் வகையும் தோற்றமும்
பொதுவிலக்கணத்திற்குடறுதும், ஆண்டுக் காண்க. (உ)

[அவருள்ளும் விதந்துணர்ந்துகின்றார்.]

அவருள்ளு முள்ளு மவலத்தை யற்ற
ரவரருகர் தீக்கையினுக் கார்ந்து.

இ - ள். அவருள்ளும் - அவர்களுள்ளும்—உள்ளும் அவ
லத்தை அற்றரவர் தீக்கையினுக்கு ஆர்ந்து அருகர் - காமமுத
லிய மனக்குற்றங்களும் அங்கனைத்துவமுதலிய உடற்குற்றங்
களும் இல்லாதவர்களே தீக்கை பெறுதற்குப் பூரணயோக்கிய
ர்கள். எ - று. (ங)

[மாணுக்கரது வகையுணர்ந்துகின்றார்.]

சமயியெனப் புத்திரகன் சாதகனு மென்ன
வமைவொரு மூவரடை வரில்.

இ - ள். அடைவால்-அம்மாணக்கர்கள் தாம்பெற்றதீனை. முறைமையால்—சமயி எனவும் - சமயியென்றும்—புத்திரகன் எனவும் - புத்திரகனென்றும்—சாதகன் எனவும் - சாதகனென்றும்—ஒருமூவர் அமைவர் - முத்திறத்தராயிருப்பார்கள். எ - று.

(ச)

[நிறுத்தமுறையானே சமயியதீலக்கணம் இருபது தீநிக் குறளாலுணர்த்தத் தொடங்கி முதற்கண் அவனுக் குரிய நீசைஷ்யுங் கருமமுழுவார்த்துகின்றார்.]

தரித்துச் சமயமெனுந் தீக்கை சமயி
தெரித்தபடி நித்தியஞ்செய் வான்.

இ - ள். சமயி - சமயியானவன்—சமயம் எனும் தீக்கை தரித்து-சமயதீக்கையைப் பெற்று—தெரித்தபடி நித்தியம் செய்வான் - சிவாகமம் விதித்தபடி தனக்குரிய நித்தியகர்மத்தைமாத் திரஞ்செய்வான். எ - று.

(௫)

[அஃதிதுலெனவுணர்த்துகின்றார்.]

தண்ணறலின் மூழ்கியே தர்ப்பணஞ்செய் தேசெப
முண்ணினைவான் சங்கரன்ற னும். [மு

இ - ள். தண் அறலின் மூழ்கியே - குளிர்ப்பயாகிய நீரிலே ஸ்நானஞ்செய்து—தர்ப்பணம் செபமும் செய்து - தர்ப்பணமும் செபமும் பண்ணி—சங்கரன் தானும் உள் நினைவான் - சிவபெருமானுடைய திருவடிகளையும் ஆசானியருடைய திருவடிகளையும் மனசிஞலே தியானிப்பான். எ - று.

சங்கரன்றாரும் என்ற உம்மையால் ஆசானியன்றருங்கொள்ளப்பட்டது. (சு)

[அவன் சேய்தந்திரிய சரியாபாதமர்திய சீவபுண்
ணியங்களுள் சீவனை வழிபடும் முறைமையை
ஐந்து திருக்குறளாலுணர்த்துகின்ற.]

சென்ற லயத்துட் திருவலகிட் டேமெழுதித்
துன்றமலர் கொய்து தொடுத்த.

இ - ள். ஆலயத்துள் சென்று - தனக்குரிய நியதியை முடி
த்துக்கொண்டு வீட்டினின்றும் புறப்பட்டுப் போய்த் தூலலிங்க
மாகிய கோபுரத்தை வணங்கித் திருக்கோயிலுள்ளே பிரவேசித்
துப் பத்திரலிங்கமாகிய பலிபீடத்தையும் இடபதேவரையும் நம
ஸ்கரித்து, — திருவலகு இட்டி - மெல்லிய மார்ச்சனியினாலே கிரு
மிகள் சாவாமல் மேற்படவலகிட்டு, — மெழுதி - ஈன்றண்ணிய
தும் நோயினதுமல்லாத பசவினது சாணியைப் பூமியில் விழு
முன் இலையிலேற்று வாலி நதி முதலியவற்றில் வடித்தெடுத்து
வந்த நீருடனே கூட்டித் திருமெழுக்குச் சாத்தி, — துன்றம்
மலர் கொய்து தொடுத்த - திருநந்தனவனத்திலே நெருங்கிய
பூக்களைக் கொய்து பழுது நீக்கி இண்டை முதலாகப் பல்வகை
ப்படுந் திருமால்களைக் கட்டி. எ - று.

சாணியைக் கீழே விழுமுன் ஏந்தல் கூடாதபோது சுத்தநில
த்தில் விழுந்த சாணியை மேல் கீழ் தள்ளி நடுப்படவெடுக்க.

சூரியோதயத்துக்கு முன்னே ஸ்நானஞ்செய்து நோய்த்து
லர்ந்த வஸ்திரந்தரித்துச் சந்தியாவந்தனமுடித்து, இரண்டு கைக
ளையுங்கழுவித் திருப்பூங்கூடையை எடுத்து, ஒரு தண்டு துணி
யிலே மாட்டி உயரப்பிடித்துக்கொண்டாயினும் அரைக்குமே
லே கையினாலே பிடித்துக்கொண்டாயினும் திருநந்தனவனத்
திற்போய்ச் சிவபெருமானை மறவாத சிந்தையோடு பத்திரபூஷ்ப
மெடுக்க. கைகளை அரையின்கீழே தொங்கவிடதலும், கைகள்
னாலே உடம்பையேனும் வஸ்திரத்தையேனுந் தீண்டதலும் ஆக

வாம். பத்திரபுஷ்பமெடுக்கும்போது பேசுதலும், சிரித்தலும், சிவபெருமானுடைய திருவடிகளிலேயன்றிப் பிறவற்றிலே சிந்தைவைத்தலும், கொம்புகள் கிளைகளே முறித்தலும் பெருங்குற்றங்களாம். பத்திரபுஷ்பமெடுத்தவுடனே, அவைகளைப் பத்திரத்தினாலே மூடி மடத்தையடைந்து, கால்களைக் கழுவிக்கொண்டு உள்ளே புகுந்து, திருப்பூங்கூடையைத் தூக்கிவிட்டு, திருமாலுக்குறட்டைச் சலத்தினாலம்பி இடம்பண்ணித் திருப்பூங்கூடையிலுள்ள பத்திரபுஷ்பங்களை அதில் வைத்துக்கொண்டு, மௌனியாயிருந்து சாவதானமாக ஆராய்ந்து, பழுதுள்ளவைகளை அகற்றிவிட்டுத் திருமால்தொடுக்க.

தாழ்ந்தசாதியார், சிவஜீசை. பெருதவர், ஆசனசமுடையவர், நித்தியகருமம் விடுத்தவர், ஸ்நானஞ்செய்யாதவர், தூர்த்தர் என்னும் இவரெடுத்த பூவும், அசுத்தநிலம் சுடுகாட்டின் சமீபம் சண்டாளபூமியின் சமீபம் என்னும் இவற்றினுண்டாகிய பூவும், எடுத்துவைத்தலர்ந்தபூவும், தானே விழுந்துகிடந்தபூவும், பழம் பூவும், உதிர்ந்த பூவும், அரும்பும், இரவிலெடுத்த பூவும், கை சீலை எருக்கிலை ஆமணக்கிலை என்பவற்றிற் கொண்டுவந்த பூவும், காற்றினடிபட்ட பூவும், புழுக்கடி எச்சம் சிலந்தினால் மயிர் என்பவற்றோடு கூடிய பூவும், மோந்த பூவும், காகம் கோழி நாய் கழுதை பன்றி குரங்கு பூனை முதலியவை தீண்டிய பூவும் சாத்தலாகாது. திருக்கோயிலுள்ளும் அதன் சமீபத்தினும் உண்டாகிய பூ ஆன்மார்த்தபூசைக்கு ஆகாது.

சூரியோதயகாலத்திலாயினும், விடிய மூன்று நாழிகைக்கு முன்னாயினும், இரண்டுநாழிகைக்கு முன்னாயினும், ஒரு நாழிகைக்கு முன்னாயினும், எடுத்த புஷ்பமே உத்தமம். மத்தியானத்தெடுத்தபுஷ்பம் சிவபெருமானுக்கும் தேவர்களுக்கும் பிரிர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் ஆகாது.

உதயத்தில் நந்தியாவர்த்தப்பூ, வெள்ளெருக்கம்பூ உத்தமம். மத்தியானத்தில் அலரிப்பூ, தாமரைப்பூ, தும்பைப்பூ உத்தமம். சாயங்காலத்தில் மல்லிகைப்பூ, கருமத்தம்பூ, சண்பகப்பூ உத்தமம். அர்த்தராத்திரியில் கடப்பம்பூ, பொன்மத்தம்பூ, சிறு சண்பகப்பூ, பிச்சிப்பூ, உத்தமம்.

விநாயகருக்குத் துளசியும், சிவபெருமானுக்குத் தாழம்பூவும், உமாதேவியாருக்கு அறுகும் நெல்லியும், வைரவருக்கு நந்தியாவர்த்தமும், சூரியனுக்கு வில்வமும், விஷ்ணுவுக்கு அஷ்டதையும், பிராமணருக்குத் தும்பையும் ஆகாவாம்.

திங்கட்கிழமை, சதுர்த்தி, அட்டமி, நவமி, ஏகாதசி, சதுர்த்தசி, அமாவாசி, பெளர்ணிமை, மாசப்பிறப்பு என்னுமிக்காலங்களிலே வில்வமெடுக்கலாகாது. ஆதலின் இவையல்லாத மற்றைக்காலங்களிலே வில்வமெடுத்திவைத்துக்கொள்க. வில்வமரத்தினடியை அடைந்து நாடோறும் ஹாகரவென்னும் ஒலியோடு பிரதக்ஷிணஞ்செய்வோர் பாவத்தினின்று நீங்குவர். மரிக்கும்போது வில்வத்தடிமண்ணை உடம்பிற்றுசினோர் சிவபுரத்தையடைவர். வில்வபத்திரம் சிவபெருமானது இச்சா ஞானக்கிரியை வடிவாயிருக்கும்.

ஞாயிற்றுக்கிழமை, திங்கட்கிழமை, செவ்வாய்க்கிழமை, வெள்ளிக்கிழமை, திருவோணாஷத்திமம். சத்தமி, அட்டமி, துவாதசி, சதுர்த்தசி, அமாவாசி, பெளர்ணிமை, விதிபாதயோகம், மாசப்பிறப்பு, பிராதக்காலம், சாயங்காலம், இராத்திரி என்னுமிக்காலங்களிலே துளசியெடுக்கலாகாது. ஆதலின் இவையல்லாத மற்றைக்காலங்களிலே துளசியெடுத்து வைத்துக்கொள்க. இரண்டிலே கீழேயுள்ளே துளசிச்சதிர் எப்போதும் எடுக்கலாம்.

வில்வமும் கொக்கிறமும் தாரையும் ஆறுமாசத்திற்கும், வெள்ளெசி ஒருவருஷத்திற்கும், தாமரைப்பூ எழுநாளிற்கும், அலரிப்பூ மூன்றுகாளிற்கும் வைத்துச் சாத்தலாம். (எ)

ஆதரவினாலே யமலன் முடிக்கணிவித்
தோதித் துதியு முகந்து.

இ - ள். ஆதரவினாலே அமலன் முடிக்கு அணிவித்து - சிரத்தையினோடும் சிவபெருமானுடைய திருமுடியிலே அவரைத் தீண்டிதற்கருகராகிய ஆதிசைவரைக்கொண்டு சாத்துவி
ந்து, — உகந்து - இத்திருத்தொண்டிசெய்யும் பெரும்பேறு பெற்றேனெயென்று மனமகிழ்ந்து, — துதியும் ஒதி - முப்பத்திரண்டிராகங்களுள் அவ்வக்காலத்துக்கேற்ற இராகத்துடனே தோத்திரங்களைச் சொல்லி. எ - று.

முப்பத்திரண்டிராகங்களாவன ஸபரவி, தேவக்கிரியை, மேகரஞ்சி, குறிஞ்சி, பூபாளம், வேளாவளி, மல்கரி, பெளளி, ஸ்ரீராகம், இந்தோளம், பல்லகி, சாவேரி, படமஞ்சரி, தேசிலலிதை, தோடி, வசந்தம், ராமக்கிரியை, வராளி, கைசிகம், மாளவி, நாராயணி, குண்டக்கிரியை, கூர்ச்சரி, பங்காளம், தன்னியாசி, காம்போதி, கௌளி, நாட்டை, தேசாடாரி, கார்தாரி, சாரங்கம் என்பனவாம்.

வசந்தகாலவிராகம் காம்போதி, அசாவேரி, தன்னியாசி. அன்றிபும் மாலையிராகம் கலியாணி, காபி, கன்னடம், காம்போதி. யாமராகம் ஆகரி. விடியலிராகம் இந்தோளம், இராமகலி, தேசாடாரி, நாட்டை, பூபாளம். உச்சியிராகம் சாரங்கம், தேசாடாரி. அன்றிபும் ஆகரி, இந்தோளம், இராமகலி, சாரங்கம், பூபாளமீக்கி நின்ற மற்றவை எக்காலத்துக்கும் பொதுமைய.

மிகமேலாகிய சிவஸ்தோத்திரங்கள் தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் என்னும் அருட்டாக்களைத்துமாம். (அ)

நலங்கொள்கி லாலு நறும்புகையுங் காட்டி
விலங்கிடவா நெய்ச்சிளக்கு மிட்டு.

இ - ள். நலங்கொள் அகிலாலும் நறும் புகையும் காட்டி -
சன்மை பொருந்திய காரகிலினாலும் சந்தனம் முதலிய பிற கந்த
வர்க்கங்களினாலும் சுகந்ததூபம் பணிமாறப்பண்ணி,—இலங்
கிட ஆன் செய் விளக்கும் இட்டு - பிராசுசிக்கும்படி கபிலை முத
லிய பசுக்களினது செய்கினாலே திருவிளக்குமிட்டு. எ - று.

குங்குலியம் இரண்டொகமும், அகித்பொடி ஒருபாகமும்,
சந்தனப்பொடி மூன்றுபாகமும், சிற்று கர்ப்பூரப்பொடியோடு
கூட்டி நல்ல தழவிலே இட்டுத் தூபம் பணிமாறப்பண்ணுக.
இது மீதாரியெனப் பெயர்பெறும். இங்ஙனமன்றிக் குங்குலிய
மும் நெய்யுங்கூட்டியேனும், குங்குலியமும் வில்வக்கட்டைப்
பொடியுங் கூட்டியேனும், குங்குலியமும் சந்தனப்பொடியுங்
செங்கழுநீர்க்கோட்டப் பொடியுங் கூட்டி நெய்கலந்தேனும்,
தூபங்கொடுக்க. இவையெல்லாம் ஒன்றாகக் கூட்டித் தூபங்
கொடுத்தலுமாம். எஃகுபொடி ஒருகூடும், குங்குலியம் இரு
கூடும், சந்தனப்பொடி மூன்றுகூடும், சிற்று கர்ப்பூரப்பொடி
யோடும் தேனோடுங்கூட்டி இடுவது உத்தமதூபம். இலாமிச்சம்
வேர்ப் பொடி ஒருகூடும், குங்குலியம் இருகூடும், சந்தனப்
பொடி மூன்றுகூடும், நெய் தேனோடு கூட்டி இடுவது மத்திம
தூபம். குங்குலியமும் நெய்யுங்கூட்டி இடுவது அதமதூபம்.

தீபத்துக்குக் கபிலை நெய் உத்தமத்தினுத்தமம். மற்றைப்
பசுநெய் உத்தமத்தின்மத்திமம். ஆட்டுநெய் எருமைநெய் உத்
தமத்தினதமம். வெள்ளெள்ளினெய் மத்திமத்தினுத்தமம். மற்றையெள்ளினெய் மத்திமத்தின்மத்திமம். மரக்கொட்டைகளி
னெய் அதமத்தினதமம். தாமரைதூல் வெள்ளெருக்குதூல்
பருத்திதூல் என்பவற்றுள், இருபத்தோரிஷையாலேனும், பதி
னாறுதூயாலேனும், பதினான்கிஷையாலேனும், ஏழிஷையாலே

ஹம் கர்ப்பூரப்பொடி கூட்டித் திரிபண்ணுக. திரியிலெரியுஞ்
சுடர் நாலங்குலவுயரமாயின் உத்தமம், மூன்றங்குலவுயரமா
யின் மத்திமம், இரண்டங்குலவுயரமாயின் அதமம்.

சென்றாலயத்துட்டிருவலகிட்டே என்பது முதல் மூன்று
திருக்குறளினூற் சொல்லப்பட்ட சிவபுண்ணியங்களின் மகிமை
“நிலைபெறுமா நெண்ணுதியே நெஞ்சே நீவா நித்தலு மெம்
பிரானுடைய கோயில் புக்குப்—புலர்வதன்மு னலகிட்டு மெழு
க்கு மிட்டிப் பூமலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்—தலையா
ரக் கும்பிட்டிக் கூத்து மாடிச் சங்கரா சயபோற்றி போற்றி
யென்று—மலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் மாநீ யென்று மாளு
ராவென் நென்றே யலறு நில்லே.” எ - ம். “பெரும்புலா
காலை மூழ்கிப் பித்தற்குப் பத்த ராகி—யரும்பொடு மலர்கள்
கொண்டாக் கார்வத்தை யுள்ளே வைத்து—விரும்பினல் விளக்
குத் தூபம் விதியினு லிடவல் லார்க்குக்—சரும்பினிற் கட்டி
போல்வார் கடவுள்வீ ரட்டனாரே.” எ-ம். “விளக்கினார் பெற்றந
வின்ப மெழுகினுற் பதிற்றி யாகுந்—துளக்கினன் மலர்தொ
டுத்தாற் றாயவிண் ணேற லாகும்—விளக்கிட்டார் பேறு சொ
ல்லின் மெய்நெறி ஞான மாகு—மளப்பில கீதஞ் சொன்னா
ர்க் கடிகடா மருளு மாறே.” எ - ம். வருந் திருநாவுக்கரசராய்
னார் தேவாரங்களாலுணர்க. (க)

செல்வத்தி னுக்கிசையச் செய்து திருப்பணியு
மல்லலறுத் தாளென் றழுது.

இ-ள். செல்வத்தினுக்கு இசையத் திருப்பணியும் செய்து -
தன்னிடத்துள்ள செல்வத்துக்கேற்பத் திருப்பணியுஞ் செய்வி
த்து,—அல்லல் அறுத்து ஆள் என்று அழுது - மனங்ககிந்து
ருக உரோமஞ்சிலிர்ப்பக் கண்ணீர் சொரியக் காருண்ணிய
சொருபியாகிய சிவபெருமானே அடியேனுடைய சன்னமா

ணத்துன்பங்களை நீக்கி அடியேனை ஆட்கொண்டருளு மென்று பிரார்த்தித்தழுது. ஏ - று.

சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை அடையக்கருதிய செல்வர்கள் தங்களுடைய செல்வத்தை மூன்றுகூறு பண்ணி அவற்றுள் ஒருகூற்றைத் தங்கள் சீவனத்தின்பொருட்டு வைத்துக் கொண்டு மற்றையிரண்டு கூற்றையுந் திருப்பணியிலே செலவிடல் வேண்டுமென்று சிவாகமஞ்செப்புதலால், செல்வத்தினுக்கிசையவென்றார். திருப்பணியுமென்ற உம்மையாற் பூசையுங்கொள்க.

(க௦)

தொழுதே யெழுதித் துகிலாக்கி யுள்ள

மழகா மலனடி யார்த்து.

இ - ன், தொழுது - சிவபெருமானை வணங்கி, —உள்ளம் துகில் ஆக்கி அமகு ஆர் அமலன் எழுதி - தன்னுடைய மனசை ஒருபடமாக்கி அதிலே சின்மயமாகிய சாந்தைப் பூசிப்பாவனை யாகிய தூரிகைக்கோலினாலே அந்தச்சிவபெருமானுடைய திருவருவத்தையெழுதி, —அடி ஆர்ந்து - அவருடைய திருவடித்தாம னையினிடத்தாகிய ஆனந்தத்தேனைப் பருகி. ஏ - று. (க௧)

[குருவை வலிப்பழிழறையை ஏழநிருக்கிறனா

லுணர்த்துகின்றார்.]

புரிந்தே குரவ னடியிணையும் போற்றிப்

பரிந்தே யலர்தூய்ப் பணிந்து.

இ - ன், குரவன் இணை அடியும் புரிந்து - ஆசாரியருடைய இரண்டொத்தவனையும் விரும்பி—பரிந்து அலர் தூய்ப் பணிந்து போற்றி—அன்புடனே புஷ்பஞ்சாத்தி வணங்கித் துதித்து. ஏ-று.

வடிதன் முன்னே யிவற்றிப் பணியறிந்து

நானி னவின் றவனு மம்.

இ - ள். ஏவுதல் முன்னே அறிந்து - ஆசாரியர் நித்திரை நீங்கி எழுந்திருந்து இன்னது செய்யென்று ஏவுதற்குமுன்னே தானெழுந்திருந்து ஸ்நானம்பண்ணி அதுவட்டானஞ்செய்து முடித்துக்கொண்டு அவர் முன்னே வந்து நின்று, —அவன் நாமம் நாவில் நவின்னு - அவருடைய திருநாமத்தைப் பலமுறை நாவிலுஞ்ச்சரித்து, —பணி இயற்றி - அவருக்கு வேண்டித்தொண்டிகளைச் செய்து. எ - று. (க௬)

சிந்தனை செய்க சிவனிவனே யென்றுளத்துட்
பந்தமறுப் பானைப் பரிந்து.

இ - ள் பந்தம் அறுப்பானைச் சிவன் இவனே என்று - பாசத்தை நீக்கும் ஆசாரியரைச் சிவபெருமான் இவரேயென்று--உளத்துள் பரிந்து சிந்தனை செய்க - மனசிலே அன்பினோடு பாவனைசெய்யக்கடவன். எ - று. (க௭)

சிவனைக் குரவனெனச் சிந்தியே லிந்த
வவமதியா லாழ்வரவ லத்து.

இ - ள். சிவனைக் குரவன் எனச் சிந்தியேல் - சிவபெருமானை ஆசாரியராகப் பாவியாதே, —இந்த அவமதியால் அவலத்து ஆழ்வர் - பாவித்தவர் இந்த அவமதியினாலே நரகத்துள் பத்திலழுந்துவர். எ - று. (க௮)

இட்டனெனக் காண்பரவ னேவலரை யேவலரென்
றிட்டனையார் காண்பா ரியம்பு.

இ - ள். இட்டன் ஏவலரை அவன் எனக் காண்பர் - தன் னுல்விரும்பப்பட்ட நாயனுடைய ஏவலாளரை அந்த நாயுடைய பாவிப்பர்கள், —இட்டனை ஏவலர் எனக் காண்பாரியார் இயம்பு - நாயனை ஏவலாளராகப் பாவிப்பவர் யாவர் சொல்லு. எ - று. ()

இதுகொள்கை யல்ல விதனை விடுக
மதிநிபுணர் வேண்டில் வரம்.

இ - ன். இது கொள்கை அல்ல - சிவபெருமானை ஆசாரிய ராகப் பாவிப்பது புத்தமன்று;—மதி நிபுணர் வரம் வேண்டில் இதனை விடுக - சாத்திரத்திலே வல்லவர்கள் நந்தியையடைய விரும்பில் இந்தப்பொல்லாத புத்தியை விடக்கடவர். ஏ - று.

இம்முன்று திருக்குறட்கருத்தும் “சிவனெனவே தேசிகளை யன்பரையுஞ் சிந்தி—யவனையிவ ராகநினை யல்” “சிவனெனவே தேவரையுஞ் சிந்தி சிவனை—யவனெனக்கண் டாந்நிரயத் தார்” “அரைமனைக் காண்ப யமைச்சை யமைச்சா—வரை யனைக்கண் டாற்றுயர மாம்” என்னுஞ் சங்கற்பிராகாசனத் திருக்குறள்களானுமுணர்க. (௧௭)

முன்னாலி னில்லாப் பொருளைமொழி வாசேறு
நின்னா நிரயத் தீழிந்து.

இ - ன். முன்னாலின் இல்லாப் பொருளை மொழிவார் - மாணுக்கருக்கு வேதாகமங்களிலே பேசப்படாதபொருளைத் தங்கள் மனசினாலே கற்பித்துச் சொல்லும் ஆசாரியர்கள்—இன்ன நிரயத்து இழிந்து ஏறார் - துன்பத்தைத் தரும் நாகத்திலே விழுந்து கரையேறாது வருந்துவார்கள். ஏ - று. (௧௮)

[குறியறிவைய னுதிபழேநயமை இரங்கிநீடுக்குறளா
வணர்ந்துகின்றார்.]

ஆசாரி யன்மனைவி யையடிதீண் டாதருச்சி
வாசார் மலர்தூய் மதித்து.

இ - ன். ஆசாரியன் மனைவியை மதித்து - ஆசாரியருடைய மனைவியாகா மனேனம்மணியாராகப் பாவித்து;—அடி தீண்டாது வாசம் ஆர் மலர் தூய் அருச்சி—அவருடைய திருவடிகளைத் தீண்டாமல் தன்பெயரைச் சொல்லி மணநிறைந்த பூக்களப் பூயியிலே தூவி அருச்சித்து வணங்கு. ஏ - று.

வாசமென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. இக்கிருகத்தாசாரியனால் விதிப்படி மணஞ்செய்யப்பட்டாமல் மோகத்தினாலே கொள்ளப்பட்டவளை இங்ஙனம் அருச்சித்தலுஞ்செய்யாது இகழ்தலுஞ் செய்யாதொழிகவெனச் சிவாகமமோதுமென்றுணர்க.

அந்தபுகர் தோறுமடி தீண்டியருச் சிக்கைதரு
மிந்தக் கலியுகத்தே யானு.

இ - ள். அடி தீண்டி அருச்சிக்கை - குருபன்னியை அடி தீண்டிப் பூசித்தல்—அந்த புகர்தோறும் தரும் - முந்திய சிருதபுகம் திரேதாயுகம் துவாபரபுகம் என்னும் மூன்றுபுகங்களிலுந்தரும்;—இந்தக் கலியுகத்து ஏயாது - இந்தக்கலியுகத்திலே தகாது. எ - று.

அடிதீண்டியருச்சிக்கை தகாதெனவே, தலைவகிர்தல் எண்ணெய்வார்த்தல் முழுக்காட்டிதல் கால்பிடித்தன் முதலியனவுந்தகாவென்றாயிற்று. சுற்புடைய மகளிரும் அழகிற்சிற்றந்த ஆண்மக்களைக் காணின் அவர் தங்கள் உறவினர்களாயினும் தங்கள் நிலை கலங்கி அவர்களையும் நிலை குலைப்பாராதலால், இவ்வாறு கூறினார். அது “தந்தையா யினும் விழைவிற்றன்னுடனே யொருவயிற்றிற் சார்ந்தாரேனு—மைந்தரா யினுமிகவும் வனப்புடைய ரெனிலவர்மேன்மடநல் லார்தஞ்—சித்தைநடந்திடு மதனாற் சாம்பன்மலர்க் கணையோளிற் செவ்வி வாய்ந்தோன்—பைந்தொடியா ரினிதமரு முவளகத்திற் றணிவருதல் பான்மை யன்றே.” என்னும் காசிகண்டச் செய்யுளாலறிக. (உ௦)

[குருபுத்திரர் முதலாயினோரை வழிபடுழைமை
யுரைத்துக்கொள்க.]

பணிக புதல்வர் பதமும் பரிவாற்
பணிகவவர் சுற்றமும் பார்த்தா.

இ - ன். புதல்வர் பதமும் பரிவால் பணிக - ஆசாரியருடைய புத்திரரை விநாயகரும் கந்தருமாகப் பாவித்து அவர்கள் பாதங்களை அன்பினோடு வணங்கக்கடவன்;—அவர் சுற்றமும் பார்த்துப் பணிக - அவருடைய சுற்றத்தாரையும் சண்டேசராகப் பாவித்து வணங்கக்கடவன். எ - று. (உக)

[சிவனடியாரை வழிபடுதிறமை ழுன்றுதிருக்குறளா
வணர்ந்துகின்றார்.]

சிவநேசர் பாதம் வணங்கிச் சிறக்க
வவரேவல் செய்க வறிந்து.

இ - ன். சிவநேசர் பாதம் வணங்கி-புத்திரருஞ்சாதகருமாகிய சிவபத்தருடைய பாதங்களை வணங்கி;—அவர் எவல் அறிந்து சிறக்கச் செய்க - அவரவரேவல்களை அவரேவுமுன் குறிப்பாலறிந்து சிறக்கும்படி செய்யக்கடவன். எ - று.

சமயிகள் சாமானியசமயி விசேஷசமயியென இருவகையர். அவருள் ஆசாரியரால் திருநோக்கு முதலிய தீக்கையினாலே தீக்கிக்கப்பட்டுப் புறம்புள்ள சிவகைங்கரியங்களைச் செய்பவன் சாமானியசமயி. ஆசாரியரால் ஆகுதிபண்ணிச் சிவஹஸ்தம் வைக்கப்பட்டவன் விசேடசமயி. இப்படியே புத்திரரும் சாமானியபுத்திரர் விசேடபுத்திரரென இருவகையர். சாதகாசாரியருமிருவகையர். இவ்வறுவரும் உத்தரோத்தரவிசிட்டராகையால் அவரவர் தாரதம்மியமுணர்ந்து வணங்கி எவல்செய்கவென்பார் அறிந்தென்றார். ஆசாரியர் சந்திதியிலே சேட்டரிருந்தால் கனிட்டர் வணங்குமுறைமை எங்ஙனமெனின், அப்பொழுது மானதமாக வணங்கிக்கொண்டு அவர் புறம்பே சென்றபின் காயத்தினால் வணங்கல்வேண்டுமென்றறிக. நைட்டிகாசாரியனைப் பிரமமாகவும் திருகத்தாசாரியனைச் சதாசிவனாகவும் பாவித்தல்வேண்டும். (உஉ)

ஆராத காதலுற வன்ன மருத்துவித்துப்
பேராத வின்னருளைப் பெற்று.

இ - ள். ஆராத காதல் உற அன்னம் அருத்துவித்து-தெவி
ட்டாத விருப்பம் பொருந்த அவ்வடியார்களை அன்னாதிக்களைப்
புசிப்பித்து—பேராத இன் அருளைப் பெற்று - நீங்காத இனிமை
யாகிய ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்று. எ - று.

நான்குவேதங்களையும் ஒதியுணர்ந்த பிராமணர் நூற்றுவ
ரைப் புசிப்பித்த பலம் ஒருசாமானியசமயியைப் புசிப்பித்ததனா
லாகும்; சாமானியசமயியைப் புசிப்பித்ததிற் பதின்மடங்குபலம்
ஒரு விசேடசமயியைப் புசிப்பித்தலாலாகும்; விசேடசமயியைப்
புசிப்பித்தலிற் பதின்மடங்குபலம் ஒருபுத்திரனைப் புசிப்பித்த
லாலாகும்; புத்திரனைப் புசிப்பித்ததிற் பதின்மடங்குபலம் ஒரு
சாதகனைப் புசிப்பித்தலாலாகும்; சாதகனைப் புசிப்பித்ததினூறு
மடங்குபலம் ஓராசாரியரைப் புசிப்பித்தலாலாகும் எனவறிக. ()

இன்றன்றோ வாக்கை யெடுத்த பலமடைந்தே
னென்றுமிசைப் பாஞ்சமயி யே.

இ - ள். ஆக்கை எடுத்த பலம் இன்று அன்றோ அடைந்
தேன் - சரீரமெடுத்ததினாலே பெறும் பயனை இன்றல்லவா பெற்
றேன்—என்றும் இசைப்பானே சமயி - என்றிப்படிச் சற்காச
வசனஞ் சொல்பவனே சமயியாவான். எ - று. (உச)

[நிறுத்தமுறையானே புத்திரானதிலக்கணம் நான்கு
நிருகீதுறளாலுணர்ந்துகின்றீர்.]

விருப்பத் துடனே சமய விசேடம்
பரித்துப் புனலிற் படிந்து.

இ - ள். விருப்பத்துடனே சமய விசேடம் பரித்து - ஆத்
ரவுடனே சமயநீசையையும் விசேஷநீசையையும் பெற்று—
புனலில் படிந்து - சலத்திலே ஸ்நானம்பண்ணி. எ - று. (உரு)

சிறக்கவே தர்ப்பணத்தைச் செய்துசிவ பூசை
மறப்பறவே செய்து மதித்து.

இ - ள். மதித்து - சிவாகமவிதியை நினைந்து—தர்ப்பணத்
தைச் சிறக்கவேசெய்து - மந்திரதேவர் முதலாயினோர் தர்ப்ப
ணத்தை விதிப்படி செய்து,—சிவபூசை மறப்பு அறவே செய்து -
சிவார்ச்சனையை மறப்பின்றி முடித்து. எ - று. (உ௭)

அங்கியினை யோம்பித் தியானித் ததிதியர்க்கு
மங்கலத்தாற் பூசை வகுத்து.

இ - ள். அங்கியினை ஒம்பி - அக்கினிகாரியஞ்செய்து—
தியானித்து - சிவத்தியானம்பண்ணி,—அதிதியர்க்கு மங்கலத்
தால் பூசை வகுத்து - தமதாச்சிரமத்தின்கண்ணே பசித்து வந்த
அதிகைஞ்குப் பாத்தியாதி தூபதீபங்களால் பூசைசெய்து
அன்னமூட்டி. எ - று.

அதிதி முன்னொருகாலும் அறியப்படாத பரதேசி. அவன்
ஒருநாளிருந்தாற்றான் அதிதியெனப்படுவன். ஊரிலிருப்பவனை
யும் வேறொருகிமித்தத்தினால் வருகின்றவனையும் அன்னத்தின்
பொருட்டு ஊர்தோறும் திரிகின்றவனையும் அதிதியெனக்கொள்
ளலாகாது. (உ௭)

வாரமுறத் தேசிகரு மாதவரு மேவியது
காரகரே புத்திரகர் காண்.

இ - ள். தேசிகரும் மாதவரும் ஏவியது—ஆசாரியரும் சாத
கருமேவியதை—வாரம் உறக் காரகரே புத்திரகர் காண் -
அன்பு பொருந்தும்படி செய்பவரே புத்திரரென்றறி. எ - று.

புத்திரர் சாமானியபுத்திரர் விசேடபுத்திரரென இருவகை
யர். சமயதீகையும விசேஷதீகையுமாத் திரம் பெற்றவர் சாமா
னியபுத்திரர்; அவ்விரண்டோடு நிர்வானதீகையும பெற்றுச்

சாதகாபிடேகமில்லாதிருப்பவர் விசேடபுத்திரர். ஆதிசைவராலே தீக்ஷிக்கப்பட்ட புத்திரன் தனது நித்தியகர்மத்திலும் தனது பிராயச்சித்தத்திலும் தன்பொருட்டுச் செய்யப்படும் நைமித்திகத்திலும் அதிகாரியாவான். பிறர்பொருட்டுச் செய்யப்படு நைமித்திகத்துக்கு அதிகாரியாகான். பரார்த்தத்திலே பிரதிட்டைக்கங்கமாகிய ஓமாதியிலும் அங்குரார்ப்பண முதலியகர்மத்திலும் சாதகர் புத்திரரென்னு மிருவரும் அதிகாரிகளாவரென வறிக. (உஅ)

[நிறுத்தமுறையானே சாதகனதிலக்கணம் ஏழு நிகூற்றொலுணர்த்துகின்றார்.]

தரித்துச் சமய விசேடநிரு வாணந் தெரித்தபடி நித்தியமுஞ் செய்து.

இ - ள். சமயம் விசேடம். நிருவாணம் தரித்து - சமயம் விசேடம் நிர்வாணமென்னும் மூன்று தீட்சையையும் பெற்று— நித்தியமும் தெரித்தபடி செய்து - நித்திய கர்மத்தையும் நைமித்திககர்மத்தையும் சிவாகமம் விதித்தபடி பண்ணி. எ - று.

சித்திவிரும் பிச்செய்து காமியமுந் தேசிகன்றாள் பத்தியினாற் சென்று பணிந்து.

இ - ள். சித்தி விரும்பிக் காமியமும் செய்து - மூவகைச் சித்திகளையும் விரும்பிக் காமியகர்மத்தையும் பண்ணி,—தேசிகன் தாள் பத்தியினால் சென்று பணிந்து - ஆசாரியருடைய திருவடிகளை அன்பினோடு போய் வணங்கி. எ - று.

சித்தி மூன்றாவன உத்தமோத்தமசித்தி, உத்தமசித்தி, கனிப்டசித்தி என்பனவாம். வித்தியேசுரராதலும் உருத்திரராதலும் பிரமவிட்டுணு முதலிய தேவர்களராதலும் உத்தமோத்தமசித்தி. தேவர்களுக்கொப்பாகிய சரீரத்தையெடுத்து ஆகாசகம

னம்பண்ணி அங்குள்ள போகங்களைப் புசித்துத் திரும்பி வருதல் உத்தமசித்தி. பிலத்துவாரத்தினாலே பாதாளத்திற் பிரவேசித்து அங்குள்ள போகங்களைப் புசித்துத் திரும்புதல் கணிட்டசித்தி. இச்சித்திகள் உலகராற்காணப்படாதனவெனவும் காணப்படுவனவெனவும் பரமெனவும் அபரமெனவும் வருமெனவுணர்க. இவைகளை இங்கே விரித்துரைக்கிற்பெருகும். காமியகர்ம மாவது பும்ஸூபம், ஸ்திரீஸூபம் ஸ்திரீபும்ஸூபம் என்னும் மூவித தேவதைகளையும் செப தர்ப்பண பூசைகளினாலே சாந்தித்தியம் பண்ணிக்கொண்டு அவ்வாறே நாடோறும் அதுட்டித்தலாம். ஆசாரியரையேயன்றிச் சேட்டாசாரியர் முதலியோரையும் வணங்கல்வேண்டுமென்க. அவர்களை வணங்கலாகாக் காலமும் வணங்கும்போது கால் நீட்டலாகாத்திசையும் முறையே “வழியிடை நடக்கும்போது மலரினைக் கொய்யும் போதும்—விழுமியர்க்கீழும் போது முத்தர வினையின் கண்ணு—மெழுதிடும் போதும் வாய்மை வியலினை யிதழின் சுண்ணை—யழகுறு மரசர் பாற் சென் றடைந்தமர்ந் திருக்கும் போதும்.” எ - ம். “புனலிடை மூழ்கும் போது வியதினையப் புரியும் போது—மனலினை யோம்பும் போது மருச்சினை செய்யும் போது—மனையிடை யருந்தும் போது மலசல மாற்றும் போதும்—பனவரைக் குரவர் தம்மைப் பதம்பணி வதுபாவ் கன்றே.” எ - ம் “தேகிகன் றன்னைத் தேவர் திருவடி தன்னை யீச—னேசரைச் சந்தி தோறு நிருமலன் றனையர்ச் சிக்கும்—பூசரர் தம்மைத் தந்தை தாய்தமைப் பணியும் போது—காசினைக் களாவார் நீட்டல் வடக்கினுங் கிழக்குங் காலே.” எ-ம் வரும் அருணகிரிபுராணச் செய்யுட்களாலறிக.

அனுமதியைப் பெற்றேதம் மாச்சிரம மெய்தி
யுணியுட் குரவனடி யும்.

இ - ள். அனுமதியைப் பெற்றே தம் ஆச்சிரமம் எய்தி - அவ்வாசாரியரிடத்திலே அனுமதியைப் பெற்றுக்கொண்டு தமது

படையலாமென்று சிவாகமஞ்செப்புகையால், இவ்வாறு கூறினார். அது “விட்டுவிட்டு டொன்றை யொன்று விரைமலர் வண்டு தேடி—மட்டுமட்டுண்டு தாம்பின் மகிழ்தல் போற் குருக்கடம்மை—விட்டுவிட்டு டாகி லும்போய் வியன்குரு மெய்யானந்த—மட்டுமட்டுண்டு தாந்தம் வடிவுகாண் பனவு மென்னே” எனனுஞ் செய்யுளாலறிக. (௩௬)

[இருவகையாசாரியரையுந் தியானிகீதமுதலமை யுணர்த்துகின்றார்.]

முந்திய தேசிகன்குண முந்திநினை பிந்திநினை சந்திதொறு மற்றையவன் றுள்.

இ - ள். சந்திதொறும்—முன்றுசந்தியிலும்—முந்திய தேசிகன் தாள் முந்தி நினை - கிரியையுபதேசித்த முந்திய ஆசாரியருடைய பாதங்களை முன்னே தியானம்பண்ணு;—மற்றையவன் தாள் பிந்தி நினை - ஞானமுபதேசித்த பிந்திய ஆசாரியருடைய பாதங்களை அதற்குப் பின்னே தியானம்பண்ணு. எ - று. (1)

[உரைத்ததிது உரைப்பத்துவென்பதுணர்த்துகின்றார்.]

உரைத்தாம் புதல்வ ரொருமு வரையு முரைப்பா மினிப்பொதுவு மேமார்.

இ - ள். புதல்வர் ஒருமுவரையும் உரைத்தாம் - முவகைப் படும் மாணுக்கருடைய இலக்கணத்தையுஞ்சொன்னேம்,—இனிப் பொதுவும் உரைப்பாம் - இனிப் பொதுவிலக்கணத்தை யுஞ் சொல்வாம்,—ஓர் - அதனையறி. எ - று. (௨௮)

மாணுக்கரிலக்கணமுற்றிற்று.

ஆஹ நிசுக்குறள் - கருகி.

மூன்றாவது

பொதுவிலக்கணம்.

[ஆசாரியருக்கீத இன்றியமையாத் சைவாகமவுணர்ச்சிச்
யுணர்ந்துகின்றார்.]

ஒதுகநா லேழுமிவற் றென்று முனாராதான்
போதகனே வல்லன் புவிக்கு

இ - ன். நாலேழும் ஒதுக - ஆசாரியன் சைவாகமங்களிற்
பத்தெட்டையும் ஒதியுணரக்கடவன்:—இவற்று ஒன்றும் உண
ராதான் புவிக்குப் போதகனே அல்லன் - இவைகளுள் ஒன்றா
யினும் ஒதியுணராதவன் ஆன்மாக்களுக்கு ஆசாரியனாவானே
ஆகான். எ - று.

நாலேழுமென்பதன்கண் முற்றும்மையை “முற்றும்மை
யொரோவழி யெச்சமு மாகும்” என்பதனால் எச்சவும்மை
யாக்வி, வழி தூலாகிய உபாகமங்களும் சார்புதூலாகிய பிரகரண
ங்களும்மாகிய இவற்றையுங் கொள்க. (க)

ஒருதந் திரத்தினிரு காண்டத்தின் மூன்று
பொருளுமுணர்ந் தான்போதகன்.

இ - ன். ஒரு தந்திரத்தின் - ஓராசமத்தின்கணுள்ள—இரு
காண்டத்தின் - கிரியாகாண்டம் ஞானகாண்டம் என்னுமிர
ண்டிகாண்டங்களையும் ஒதி—மூன்று பொருளும் உணர்ந்தான்
போதகன் - அதன்பயனாகிய திரிபதாச்சத்தலாண்டத்தை யறிந்
தகனே ஆசாரியனாவான். எ - று. (உ)

அல்லாத் தலோக மொருநியுத மாயாய
வல்லானுந் தேசிகனு வான்.

இ - ள். அல்லால் - அஃதன்றி;—சுலோகம் ஒரு நியுதம் ஆராய வல்லானும் தேகிகன் ஆவான் - சைவாகமங்களிலே கிரியாநாண்டம் ஞானநாண்டம் என்னுமிரண்டினும் ஒருவாடிக் கிரந்தமோதி உண்மைப் பொருளை யுணரவல்லவனும் ஆசாரிய னாவான். எ - று.

வல்லானும் என்பதன்கண் இறந்தது தழீஇய எச்சவும் மையை எதிரது தழீஇயவெச்சவும்மையாக்கி, ஒருலக்ஷங்கிரந்தம் ஒதமாட்டாதானாயின் ஐம்பதினாயிரங் கிரந்தமோதினவன் மத்திமாசாரியனெனவும், இருபத்தையாயிரங் கிரந்தமோதினவன் கனிட்டாசாரியனெனவுங்கொள்க. விசேஷவீத்தையாகிய சைவாகமத்தை யோதல்வேண்டுமெனவே, அவ்வுணர்ச்சிக்கு இன்றியமையாக் கருவியாபுள்ள நிகண்டு காவியம் வியாகரணம் தருக்கமுதலிய சாமானிய வித்தைகளையும் கற்றுணர் தல் வேண்டுமெனக் கொள்க.

அன்றியும், தமிழ்வழங்கு சிலத்தின்கண்ணே ஆசாரியராவோர் வடமொழியிற்சி பெரிதுடையராயினுங் கேட்போரெல்லார்க்கும் அஃதுண்மை கூடாமையால் தமிழினும் நிகண்டு கற்று இலக்கியவாராய்ச்சி செய்து பஞ்சலக்கணப் பயிற்சியுடையராய்த் தமிழ்ச்சித்தார்தசாத்திரம் பதினான்கையுமுணர்ந்தாராகியும் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரதிருவாசகங்களைப் பண்ணோடத்தியயனம்பண்ணி வல்லாராகியும் இருத்தல்வேண்டுமெனவுந் துணிக்.

சித்தார்தசாத்திரங்கங் பதினான்காவன திருவந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், இருபாலிருபது, உண்மைவிளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பொருளுடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுவாது, உண்மைவிளக்கம், சங்கற்பநிராகரணம் என்பனவாய். தமிழ்வேதங்களும் தமிழ்ச்சித்தார்தங்ஙனும் பசுகரணகீள்

கிச் சிவசுரணமுற்ற உண்மைநாயன்மார்களால் அருளிச்செயப்
பட்டமையால் பதிவாக்கெனவே துணியப்படும். இஃதறியாது
பசுவாக்கென நினைப்பினும் நரசுத்துன்பமெய்துதல் சத்தியமெ
ன்பது தெனிக. (௩)

[ஆசாரியனுக்குரிய கருபமுணர்ந்துகின்றீர்.]

இயற்றித்தா நித்தியாங்கத்தினை யு மென்று
மியற்றுகிப்பான் தேசிகனென் றென்.

இ - ள். தேசிகன் - ஆசாரியனுனவன்—நித்தியாங்கத்தினை
யும் தான் என்றும் இயற்றி - நித்தியம் நித்தியாங்கம் நைமித்தி
தம் நைமித்திகாங்கம் காமியம் காமியாங்கம் என்னும் கர்மபே
தங்களினைத்தையும் தான் எப்பொழுதுஞ்செய்து—இயற்றுவிப்
பான் என்று எண் - சாதகர் புத்திரகர் சமயிகள் என்னும் மூவ
கைமானுக்களையும் அவரவரதிகாரா நுகுணமாகிய கர்மங்களைச்
செய்விப்பானென்றறி. எ - று.

உம்மையினாலே ஒழிந்த கர்மங்களுக்கொள்ளப்பட்டன. ()

[ஞானபுட்டானிகளுள் கிரியாபுட்டானத்தை விதேதம்திரியா
விவரென்பதும் உரியவல்லாதாவிவரென்பதும்
உணர்ந்துகின்றீர்.]

போதகன் கன்மம் புரிகனிம லங்கண்டுஞ்
சாதகர்விட் டாலுந் தரும்.

இ - ள். போதகன் விமலம் கண்டும் கன்மம் புரிக-ஆசாரி
யன் ஞானநிட்டையைப் பொருந்தினையினுங் கர்மாபுட்டான
த்தை விடாது செய்யக்கடவன்,—சாதகர் விட்டாலும் தரும் -
சாதகாசாரியர் ஞானநிட்டையைப் பொருந்திற் கிரியாபுட்டான
த்தை விடினுந்தகும். எ - று.

நித்தியகருமமுதலியவற்றைப் பாலர்போல் அறவொழிவோரும், உன்மத்தர்போல் ஒருகாற்செய்து ஒருகால் ஒழிவோரும், பிசாசர்போற் செயலிழப்பினின்று செய்வோருமென ஞானநிட்டையுடையோர் மூவியல்பினராவர். நித்தியகருமாதிகள் ஞானநிட்டையுடையோர்க்கு நித்திரை செய்வோர் கையிற்பொருள் போலத் தாமே தவிரிற்குற்றமில்லை; அங்ஙனமன்றி அவர்தாமே அவற்றைத் தவிர்ப்பாராயின் நாகத்து வீழ்தல் தப்பாதென்க. அது “ஞால நீதியு நான்மறை நீதியும்—பாலருன்மத்தர் பிசாசரி லெனவு—முறங்கி னேன்கை வெறும்பாக் கெனவுந்—தானே தவிரா தானுற் புரியா-தொழிந்திடி னிரயத் தழுந்துத றிடமே.” எனச் சங்கற்பிராகரணத்திற் கூறியவாற்றினுமுணர்க. (௫)

[ஆசாரியன் கிரியாநுட்டானந்தை விடலாகா
மைக்குகீ காரணமுணர்த்துகின்றார்.]

விடினே குரவன் வினையினை யாரும்
விடுவர் வினையை விரைந்து.

இ - ள். குரவன் வினையினை விடின் - ஆசாரியன் கிரியையை அநுட்டியாது விடின்,—யாரும் வினையை விரைந்து விடுவர் - மாணக்கரெல்லாரும் கிரியையை உடனே விட்டுவிடுவர். எ - று. (௬)

[மேற்கூறியவதனை வற்புறுத்துகின்றார்.]

பெறினு மபேதம் பிரமத் துலகத்
துறுதியுனிச் செய்கவினை யும்.

இ - ள். இப்படியிருத்தலால்—பிரமத்து அபேதம் பெரினும் - ஆசாரியன் சிவத்தோடு அத்துவிதமாகிரும்பினும்,—உலகத்து உறுதி உணி வினையும் செய்க - ஆன்மாக்களுக்கு உறுதியை நினைந்து கிரியையையும் விடாததுட்டிக்கட்கடவன். எ - று.

அத்துவிதநிலையாவது ஆன்மபோதமும் கண்ணொளியும்போலச் சிவமும் ஆன்மாவும் தம்முள் இரண்டற ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றல். பிரமமும் ஆன்மாவுமெனப் பொருளிரண்டில்லை ஒன்றேயெனக் கூறுவர் மாயாவாதிகள். சிவமும் ஆன்மாவும் வேறு பொருளெனவும், அவ்விருபொருளே இரண்டென வேற்றுமைப்படாது அதுவிதவாய் ஒற்றுமைப்பட்டு ஒன்றாய் நிற்குமெனவுங் கூறுவர் சைவசித்தாந்திகள். அத்துவிதமென்னுஞ் சொற்கு இரண்டின்மையெனப் பொருள் கொள்வர் மாயாவாதிகள்; இரண்டன்மையெனப் பொருள் கொள்வர் சைவசித்தாந்திகள். (எ)

[சிவஞான விசிட்டம் இரண்டு திருக்குறளா
லுணர்த்துகின்றார்.]

அனாதியம லன்சச்சி தானந்தன் சுத்த
னெனாதிசிவ னேகனுள னென்று.

இ - ள். அநாதி அமலன் - இயல்பாகவே பாசங்களினீங்கி நிற்பவனும்—சச்சிதானந்தன் - உண்மையறிவின்பவடிவினனும்—சுத்தன் - பரிசுத்தனும்—என் ஆதி - எனக்கு முதல்வனுமாகிய—சிவன் ஏகன் உளன் என்று - சிவனென்னும் ஒருவனுளனென்று. எ - று. (அ)

அறிந்தே யுயிரா லயத்தி னபேத
மறிந்தான் மெய்ஞ் ஞானிமலமற்று.

இ - ள். அறிந்து - இப்படிச் சிவனை அனுசந்தானம்பண்ணி—மலம் அற்று - மலவாசனை நீங்கி—உயிர் ஆலயத்தின் அபேதம் அறிந்தானே மெய்ஞ்ஞானி - அந்தச்சிவன் ஆன்மாவாகிய ஆலயத்தினுள்ளே எள்ளினுள்ளெனையேபோல இரண்டற வியாபித்து நிற்கு முறைமையை உணர்ந்தவனே சத்தியஞானி. எ - று. (க)

[சிவஞானிக்குச் சிவவநாடிகிரகஞ் செய்யமுறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.]

அறுப்பன் மலத்தின் வலியனைத்து மெல்லா
மறுக்குநான் ஞானிக் கரன்.

இ - ள். அரன்-சிவபெருமான்—எல்லாம் அறுக்கு நாள் -
சர்வசங்கரகாலத்திலே—ஞானிக்கு மலத்தின் வலி அனைத்
தும் அறுப்பன் - அந்தச்சிவஞானிக்கு மலமாயாகர்மங்களின்
வலியனைத்தையங்கெடுத்து அவனைச் சுவானந்தாநுபூதிமாளுக்
குவர். எ - று. (௧௦)

[சிவனுக்கு வானேஸ்வரர் பேயர் வந்தமைக்குக்
காரணமுணர்த்துகின்றார்.]

உயிர்க்குண் மலமொடுக்க லாலே யுயிரு
ளுயிர்க்கு மாவெனும்பே ருண்டு.

இ - ள். உயிர்க்குள் மலம் ஒடுக்கலால் - ஆன்மாவோடு சக
சமாகிய மலத்தைப் பக்குவமறிந்து சங்கரித்தலால்,—உயிருள்
உயிர்க்கும் அரன் எனும் பேர் உண்டு - உயிர்க்குயிராகிய சிவ
பெருமானுக்கும் அரனென்னுந் திருநாமமுண்டு. எ - று.

உம்மையால் பஞ்சகிருத்தியஞ்செய்தல்பற்றி முத்தராகிய
அனந்தேசுரர்முதலாயினோருக்கும் அப்பெயருண்டெனவறிக.()

[நிறுத்தமுறையானே நித்தியாங்கம் பத்துத்
திருக்குறளார்லுணர்த்துகின்றார்.]

பதினான் கிருநான்கு பஞ்சதசி ஷதயின்
முதனாள் சயித்திரத்தின் முன்.

இ - ன். பதினாறு - இருபத்தைந்திரைச் சக்கிரவர்த்தி
சகிரம்—இருபத்தைந்திரைச் சக்கிரவர்த்தி—பஞ்ச
சகிரி - அமாவாசை பெயர்ச்சியையும்—தையின் முதல் நாள் -
தாமாசப்பிரத்யும்—செய்திரத்தின் முன் - சித்திரைமாதம்
பிரத்யும். எ - டு. (கஉ)

ஆடிமுகத் துறைய் பதிமுகனாள் பேரொளியைக்
கூடிய வங்கொள்ளு தாள்.

இ - ள். ஆடி முதல் நாள் - ஆடிமாசப்பிறப்பும்—ஐப்பசி முதல் நாள் - ஐப்பசிமாசப்பிறப்பும்—பேரொளியைக் கூடி ஆரவம் கொள்ளும் நாள் - சூரியசந்திரகிரகணங்களும். எ - று. 0

ஆறந்தின் மாதத் ததிகநாள் குன்றுநாள்
கூறுசட சிதி முகம்.

இ - ள். மாதத்து ஆறெத்தின் அதிக நாள் குன்று நாள் - பன்னிரண்டு மாதத்தும் முப்பதுநாளினதிகப்பட்ட நாளும் குறைந்த நாளும்—கூறு சடசீதிமுதம் - சொல்லப்படும் சடசீதிமுதமென்னுங் காலவிசேடமும். எ - று.

மாததேதிவரையறை “கன்னியே ஸுடு சிங்கக் கடம்பே
முப்பத் தொன்று—மன்னிய தண்டெண் னுக்கு மகரந்தே
ளிருபத் தொன்பான்—சொன்னமீ னிறைநசால் வில்லுச் சோர்
விலா முப்ப தாகு—மன்னமென் னடையி னுளே யாதித்த
ஓடுக்கு மானே.” என்னுஞ் செய்யுளாலறிக. (கசு)

ஆனி முதலு ள்சீதிபுரம் பாதிமுத
லேனையளிற் பங்குனியு மே.

இ - ஂ. அபிதி - சப. சி. நி. மு. சமா. ப. து. - ஆணி முதல் நாள் - ஆணைமாசம்பிதம்பும் - புரட்டாதி முதல் - புரட்டாதிமாசம்பிதம்பும் - ஏகா. வில் முதல் - மற்றையமாசம்பிதம்பும் -

பங்குனி முதலும் - பங்குனிமாசப்பிறப்புமாகிய இந்நான்கு மாம். எ - று.

சடசிதியென்பது அசிதியெனத் தலைக்குறைந்து நின்றது.()

என்ற விவற்றி னிருகுணிதஞ் செய்திடுக
வன்றைக் கடனைத்து மார்ந்து.

இ - ள். என்ற இவற்றின் - என்று சொல்லப்பட்ட இப் புண்ணியகாலங்களிலே—அன்றைக் கடன் அனைத்தும் - நீராடல் சிவபூசை ஒமம் செபம் தியானம் முதலாகிய நித்தியகர்மங்களெல்லாவற்றையும்—ஆர்ந்து - அன்பு பொருந்தி—இருகுணிதம் செய்திடுக - இருமடங்கு செய்க. எ - று.

சடசிதிமுகநான்கினும் மாசம் பிறந்த பதினாறுநாழிகை புண்ணியகாலம். கார்த்திகை மாசி வைகாசி ஆவணி என்னும் இந்நான்கு மாசசங்கிரமமும் விட்டிணு பதியெனப்படும். இவைகளிலே மாசம் பிறக்குமுன் பதினாறுநாழிகை புண்ணியகாலம். தக்பிணாயனமாகிய ஆடிமாசசங்கிரமத்திலே மாசம்பிறக்குமுன் பதினாறுநாழிகை புண்ணியகாலம். உத்தராயணமாகிய தைமாசசங்கிரமத்திலே மாசம் பிறந்தபின் பதினாறுநாழிகை புண்ணியகாலம். சித்திரைவிஷு ஐப்பசிவிஷு என்னும் இரண்டினும் மாசம் பிறத்தற்கு முன்னெட்டுநாழிகையும் பின்னெட்டுநாழிகையும் புண்ணியகாலம். சூரியகிரகணத்திலே பரிசகாலம் புண்ணியகாலம்; சந்திரகிரகணத்திலே விமோசனகாலம் புண்ணியகாலம்.

உரையிற்கோடலால், வியதிபாதம், சிவராத்திரி, அத்தோதயம், மகோதயம் முதலாகிய பிற புண்ணியகாலங்களும் கொள்க.

(கசு)

பதினான் கிருநான்கிற் பட்டினி யுற்றே
விதியனைத்துஞ் செய்கவிரத் தன்.

இ - ள். விரத்தன் - விரத்தனைவன்—பதினென்கு இருநா
ன்கில் - மேற்கூறப்பட்ட சதூர்த்தசியிலும் அட்டமியிலும்—
பட்டினி உற்றே விதி அனைத்தும் செய்க - உபவாசியாயிரு
ந்தே சிவபூசை முதலிய கருமங்களெல்லாவற்றையுஞ் செய்யக்
கடவன். எ - று.

விரத்தனென்றது பிரமசாரியையும் சர்சியாகியையும். (கஎ)

புசிக்க பயற்றினையு மில்வாழ்வான் போனம்
புசிக்கலுபா நத்தமெனும் போது.

இ - ள். இல்வாழ்வான் பயற்றினையும் புசிக்க - இல்வாழ்
வாளைவன் அவ்விரண்டு திதியினும் பயற்றைப் புசித்திருக்க
கடவன்;—நத்தம் எனும் போது போனம் புசிக்கலும் ஆம் - அது
கூடாதாகில் நத்தமென்னுங்காலத்திலே அன்னம் புசித்தலுந்
தரும். எ - று.

இல்வாழ்வானென்றது இல்வாழ்வானையும் வானப்பிரத்
தனையும். (கஅ)

உப்பு மிளகு மொழித்துண் பதுதானே .
யப்பொழுதைக் கேயருக மாம்.

இ - ள். அப்பொழுதைக்கு - அக்காலத்திலே — உப்பும்
மிளகும் ஒழித்து உண்பதுதானே அருகம் ஆம் - உப்பும்
மிளகும் கூட்டாமல் அவ்சாகப்பொங்கிப் புசித்தலே தகுதி
யாம். எ - று. (கக)

அட்டமியிற் பூசை யறிந்துவிதி யாலியற்றி
முட்டா ததனை முடி.

இ - ள். அட்டமியில் பூசை - இருஷ்ணாட்டமியிரத்ததை—
அறிந்து - சிவாகமவிதியையுணர்ந்து — விதியால் முட்டாது

இயற்றி - அவ்விதிப்படி தவறாமல் அனுட்டித்து--அதனை முடி --
ஆறுவருஷம் சென்றபின் அதனைபுத்தியாபனம் பண்ணு, எ - று

ஒருநாளிலே அறுபதுநாழிகையுமிருக்கும் அட்டமி உத்த
மம். அட்டமியோடு சிலநாழிகை நவமிபும் வந்து கூடில், அது
அபரவித்தை மந்திமம். சிலநாழிகை சத்தமிநின்று அதன்மேல்
அட்டமி வந்து கூடில், அது பூர்வவித்தை அதமம். பிரதோஷ
காலத்திலே கலைமாத்திரம் அட்டமி வந்து கூடில், அன்று
கொள்க. இந்தக்கிருஷ்ணாட்டமி ஒருமாதத்திலே இரண்டு பிர
காரம் வரில், அவ்விரண்டினும் பூசிக்க. இவ்வட்டமிவிரதத்
திலே சூதகம் வரில், அன்றைக்கு உபவாசியாயிருந்து அடுத்த
மாதத்து அட்டமியில் மூன்றையமாதத்திற்பூசையும் அம்மாதத்
திற்பூசையுமாகிய இரண்டும் ஒருங்கு நிறைவேற்றுக. ஒருமாதத்
திலே கிருஷ்ணாட்டமி வராதொழியில்,மற்றமாதத்திலே முந்திய
அட்டமியில் அம்மாதத்துப் பூசையும் பிந்திய அட்டமியிலே
பூர்வத்திலாட்டமியில்லா மாதத்துப் பூசையும் செய்க. பெண்கள்
இருநூறாவில் தாமுபவாசிகளாயிருந்து நாயகரைக் கொண்டா
யினும் புத்திரரைக் கொண்டாயினும் பூசை செய்விக்க. (௨௦)

அத்தமயத் தின்முன் பதினா நுமிழலை

நத்தமெனுங் காலமென நாடு.

இ-ள். அத்தமயத்தின் முன் பதினாறு அடி நிழலை-சூரியாஸ்த
மயனத்துக்குமுன் மிழக்கே பதினாறுடிநிழலாயின் அதனை--
நத்தம் எனும் காலம் என நாடு - நத்தகாலமென்றறி. எ - று. (1)

[நித்தியாங்கித்நூல் வரும்பயனுரைநிதிநிர்வாகர்.]

நித்திய வங்க மிலைநிகழ்த்தப் பாவமறும்

வைத்தபரி காரஞ்செய் வாரக்கு.

இ - ள், வைத்த பரிகாரம் செய்வார்க்கு - சிவாகமத்தில்
விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தஞ் செய்துமொள்ள வேண்டி.

னோர்க்கு—நித்தியவங்கம் இவை நிகழ்த்தப் பாவம் அறும் - இரத்திரித்தியாங்கங்களை அதுட்டிக்கவே பாவம் நிக்கும். எ - று.

நித்தியாங்கங்களாவன நித்தியகர்மலோபம் வந்தபோது அதற்குப் பரிசாரஞ்செய்தலும், அட்டபந்தனசலனம் வந்தால் மீளவும் அவ்வட்டபந்தனஞ்சாத்தலும், மார்கழிமாதத்திற் கிருதாபிலேசமுதலாகப் பன்னிரண்டு மாதத்திலும் மாதபூசை பண்ணுதலும், சாம்வற்சரிகப்பிராயச்சித்தமாகப் பவித்திரஞ் சாத்தலமுதலாயின. (உஉ)

[நிறுத்தமுமையானே நித்தியகருமுணர்ந்தத் தொடங்கிக்
சிவந்தியானுணர்ந்துகின்றார்.]

எழுச வருணனெழு முன்கடிகை யைந்திற்
ரெழுசசிவன் றானேத் துதித்து.

இ - ன். அருணன் எழுமூன் கடிவை ஐர்தில் எழுச - சூரியனுதிக்குமூன் ஐந்துநாழிகையுள்ளென்னுங் காலமாகிய பிராய் முகூர்த்தத்திலே நித்திரைவிட்டெழுத்து, —சிவன் தானேத்துதித்துத் தொழுச - இயன்ற சீரசுத்தி செய்து வீழுகி தரித்துக் கொண்டு தத்தமக்கு அதிகாரவருணமாகச் சிவபெருமானுடைய கிருவடிக்களைத் தியானித்துத் துதித்து வணங்கக்கடவர். எ - று.

இவ்வைந்துநாழிகை உத்தமமெனவும், மூன்றேழுக்கால் நாழிகை மத்திமமெனவும், உதயம் அதமமெனவுமறிக. இச்சந்தியாகாலத்தில் நித்திரை செய்தவன் அசுத்தன், அவன் ஒருசருமத்துக்கும் யோக்கியனாகான், அவன் தான் செய்த புண்ணியத்தையிழப்பன், அவன் வீடு மயானத்துக்கொக்கும்.

அதிகாரவருணமாகத் தியானித்தலாவது, சரியாவான் உருத்திரமூர்த்தியையும், கிரியாவான் சதாசிவமூர்த்தியையும்

யோகி நாதத்தையும் விர்துவையுந் தியானித்தல். ஞானி சிவோ
கம்பாவனை பண்ணுக. (உரு)

[அவசியநுமமுணரீத்துகின்றார்.]

மோசித் திரவியெழு முன்மலத்தைக் கொம்பினால்
வாய்சுத்தி செய்கை வழக்கு.

இ - ள். இரவி எழுமுன் மலத்தை மோசித்து - சூரியனுதி
க்குமுன் மலவிசர்க்கம்பண்ணிச் சொசாசமனங்கள் செய்து—
கொம்பினால் வாய் சுத்தி செய்கை வழக்கு - தந்தகாஷ்டத்தி
னாலே தந்தசுத்தி பண்ணுதல் முறைமையாம். எ - று.

மலமோசனவிதி:—தண்டு கமண்டலங்களை அகத்திலே
னும் நீர்க்கரையிலேனும் வைத்துவிட்டு, திருக்கோயிலெல்லைக்கு
நூறுவிற்கிடைநூரத்தினதாய், ஈசானதிக்கொழிந்த திக்கின்க
ண்ணதாய், வழி குழி நீரிலே கோமயவிடம் சாம்பரிடம் சுடலை
பூந்தோட்டம் உழுதநிலம் அறுகம்பூமி மரமில் நாற்சந்தி முச்
சந்தி களர்நிலம் கடற்கரை நதிக்கரை பசுமந்தை நிற்குமிடம்
இடிவீழிடம் காற்றுச்சுழலிடம் புற்று அருவிபாயுமிடம் மலை
என்னும் இவைகளல்லாததாய் உள்ள ஒரேகாந்தத் தலத்தை
யடைந்து மௌனம் பொருந்தி, உபவீதத்தை வலக்காதிலே
சேர்த்து, தலையையும் காதையும் வஸ்திரத்தினாலே சுற்றிச் சரீ
ரத்தை அரையனவும் போர்த்து, பசலிலும் சந்தியாகாலங்களி
லும் வடக்கையும் இரவிலே தெற்கையும் நோக்கி, புல் விரிந்த
நிலத்திலே அவ்விடத்துள்ள தேவர் முனிவர் கணர் முதலி
யோரை அப்பாற் போகும்படி சொல்லி அவர்கள் போகும்பொ
ருட்டு மூன்றுதரங் கைதட்டி யாகத்துக்காகாத புல்லிட்டு,
தேவாலயத்தையும் சூரியனையும் சந்திரனையும் அக்கினியையும்
பசுவையும் பிராமணரையும் சிவசின்னதாரிகளையும் ஸ்திரீகளை
யும் ஆண்குறியையும் கட்டத்தையும் பாராமல், நாசி நுனியைப்

பார்த்துக்கொண்டிருந்து, கொட்டாவி தும்மல் உமிழ்தல் செய்
யாது, மலசலமோசிக்க.

சலபாத்திரத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு சலமலவி
சர்க்கஞ்செய்யின் அந்தச்சலம் மூத்திரத்துக்குச் சமமாகும்; அத
னாற் செளசஞ்செய்யிற் சாந்திராயணவிரத மதுட்டிக்க. உபவீ
தத்தைக் கானில் வைத்துக்கொள்ளாது விசர்க்கஞ் செய்யிற்
சௌசாசமனஞ் செய்தபின்பு ஸ்நானஞ்செப்து புனஸ்நானம்
பண்ணி முன்பு தரித்த உபவீதத்தைக் களைத்துவிட்டுப் புதிய
உபவீதந்தரிக்க. ஈரவஸ்திரத்தோடு விசர்க்கஞ்செய்யிற் புனஸ்
நானஞ்செய்து மூன்று பிராணயாமம் பண்ணுக. சலமிருக்கு
மிடத்தைப் பாராது விசர்க்கஞ்செய்யிற் சலமகப்பட்டபின்பு
சௌசஞ்செய்து சசேலஸ்நானம் பண்ணுக. உத்தீயத்தைத்
தலையிற் கட்டிக்கொள்ளாது சலமலவிசர்க்கஞ் செய்வோனு
டைய தலை தூறாக வெடிக்கக்கடவதென்று தேவரீரர் சபிக்
கின்றனர்.

சௌசவிதி:—ஒமத்துக்காகாத கோலினுலாதல் ஒடு துரு
ம்பு முதலியவற்றினுலாதல் இடக்கையாற் குதத்தைத் துடை
த்து, இடக்கையினுலே குறியைப் பிடித்துக்கொண்டு, வலக்கை
யிலே புற்றுமண்ணையேனும் சுத்தநிலத்துமிருதுவாகிய மண்ணை
யேனுந் தரித்துக்கொண்டு, சிவதீர்த்தமல்லாத நீர்க்கரையை
யடைந்து, நீருக்கு ஒருசாணுக்கு இப்பால் இருந்துகொண்டு,
மண்ணை நீரிலே நனைத்துக் கரையிலே வலப்புறத்தில் வைத்துக்
கொண்டு, மூன்றுவீரலாலன்றிய மண்ணினாலும் நீரினாலும்
குறியை ஒருதரமும், குதத்தை ஐந்துதரமும், * இடக்கையை
இடையிடையே ஒவ்வொருதரமும், பின்னும் இடக்கையைப்

* ஐந்துதரஞ் சுத்திசெய்தலாலே அருவருப்பொழிவாகிய
மனச்சுத்தி யுண்டாகாதாயின், மனச்சுத்தி யடைபுமளவும் அவ்
வாறே செய்ய்க.

பத்துத்தரமும், இருலையைப்பூஞ்சேர்த்து ஏழுதரமுஞ் சுத்திசெய்து, சகனத்தைத் துடைத்து, கைகளையும் கால்களையும் முழங்கை முழங்கால் வரையும் ஒவ்வொருதரம் மண்ணினறக்கழுவிச் சுத்திசெய்து, சௌசஞ்செய்த இடத்தைச் சலத்தினால் அலம்பிவிட்டு, அவ்விடத்தினின்று நீங்கி, வேறோர் துறையிலே போய், வரையும் கண்களையும் நாசியையும் காதுகளையும் மை கால்களின் நகங்களையும் சுத்திசெய்து, எட்டித்தரம் நீர் வாயிற்கொண்டு இடப்புறத்திற் கொப்பளித்து, வேட்டியை அரையிலுடுத்து, தலைக்கட்டின்று, உபவீதத்தை மூன்புபோலத் தரித்து, குடுமியை முடித்து, கிழக்கையேனும் வடக்கையேனும் நோக்கிக்குக்குடாசனமாக இருந்து, இரண்டு முழங்கால்களுக்கும் இடையே கைகளை வைத்துக்கொண்டு, மந்திரங்களுச்சரியாமல் ஒருதரமும் மந்திரங்களுச்சரித்து ஒருதரமுமாக இரண்டிதரம் ஆசமனம் பண்ணுக. குக்குடாசனமாகவது இரண்டு பாதங்களையும் கீழே வைத்துக் குந்திக்கொண்டிருத்தல். மேற்கூறிய சௌசம் கிருசுத்தன் செய்க; அதினிரண்டிமடங்கு பிரமசாரியும், மூன்றுமடங்கு வானப்பிரத்தனும், நான்குமடங்கு சந்நியாயியுஞ் செய்க.

சலவிசர்க்கஞ்செய்யின் மண்ணினாலும், நீரினாலும், குறியை ஒருதரமும், இடக்கையை ஐந்துதரமும், இரண்டுகையை பூஞ் சேர்த்து மூன்றுதரமும், இரண்டுகால்களையும் ஒவ்வொருதரமும் சுத்திசெய்து, நான்குதரங் கொப்பளிக்க.

கிரித்துக்கொண்டும், பேசிக்கொண்டும், நின்றன்கொண்டும், பக்கத்தைப் பார்த்துக்கொண்டும், குடுமியை அவிந்தித்துக்கொண்டும், குனிந்துகொண்டும், படுத்துக்கொண்டும், காலே கீட்டிக்கொண்டும், முழங்காலுக்கு வெளியே கையை வைத்துக்கொண்டும், தலையில் வேட்டியைக் கட்டிக்கொண்டும், காதில் உபவீதத்தை வைத்துக்கொண்டும், காலிற் பாதுகையை இட்டுக்கொண்டும், மேற்குத்திக்கையேனும் தெற்குத்திக்கையேனும் பார்த்துக்

கொண்டும் ஆசமனம் பண்ணலாகாது. தடாகமுதலியவற்றில் ஆசமனஞ்செய்யின், முழங்காலளவினதாகிய சலத்திலே நின்று இடக்கையினாலே சலத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு வலக்கையினாலே ஆசமனம் பண்ணுக. முழங்காலளவினதாகிய சலத்திற் குறைந்தால் கரையையலம்பி அதிலிருந்துகொண்டு ஆசமனம் பண்ணுக.

வேதாத்தியயனம் தேவபூசை மிதிர்காரியம் நமம் செயம் ஸ்ரானம் போசனம் பானம் என்பவைகளுக்கு முன்னும் பின்னும் ஆசமனம் பண்ணுக. சலமலகிசர்க்கம்செய்து செளசம் பண்ணினும், தூங்கினும், தும்பினும், எச்சிலுமிழினும், சூக்குரே சிந்தினும், புதிதாக உபவீதத் தரிக்கினும், எண்ணெயாயினும் செய்யாயினும் கலந்த மருந்துக்கொள்ளினும், பிள்ளியோடு கூடினும், எச்சில் படினும், தண்ணிற்ருழந்தலரைத் தீண்டினும், பூனை எலி பெருச்சாளி முதலியவற்றைத் தொடினும், அசுத்தப் பொருள்களோப் பார்க்கினும், சண்டாளர் முதலாயினோடு பேசினும், வஸ்திரத் தரித்துக்கொள்ளினும், கோபக்கொள்ளினும், கொடுமொழி பேசினும், பொய் கூறினும், வீதிக்குப் போய் வரினும், பதிதன் பரசமய முதலாயினோர்ப்பார்க்கினும் ஆசமனம் பண்ணுக. (உச)

செய்யினு தித்தபின் தேவர் முகம்பாரார்
செய்கபரி காரந் தெளிந்து.

இ - ன். உதித்தபின் செய்யின் தேவர் முகம் பாரார் - சூரியனுதித்தபின் தந்தசத்தி பண்ணில், தேவரும் முனிவரும் மிதிரரும் அவன் செய்யுங் கன்மத்தைப் பிரசன்னராய்க் கைக்கொள்ளாமற் பராமுகராயிருப்பார்கள்;—பரிகாரம் தெளிந்து செய்க - ஆதலால் அக்குற்றத்திற்கும்படி பிராயச்சித்தத்தைப்பின்பித்து செய்க - னு. (உரு)

[முத்திகாமிக்குத் தந்தகாட்டழந் திகீதுநியமழம் இரண்டு
நிருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.]

பெருவாகை நொச்சி பெருங்குமிழ் புன்கு
மிருநால் விரலுயர மெண்.

கருங்காலி யாயின் மருதுமில்ங் கைத்தார்
பரிந்து வடதிசையைப் பார்த்து.

இ - ள். இலம் கைத்தார் - இல்லறத்தை வெறுத்த முத்தி
காமிகள்—பெருவாகை - பெருவாகையும்—நொச்சி - நொச்சி
பும்—பெருங்குமிழ் - பெருங்குமிழும் - புன்கு - புன்கும்—கரு
ங்காலி - கருங்காலியும்—ஆயில் - ஆயிலும்—மருதம் - மருது
மாகிய இவைகளிலொன்றை—இருநால்விரல் உயரம் எண் -
எட்டங்குலமுள்ளதாகக் கொண்டு,—பரிந்து வடதிசையைப்
பார்த்து - அன்பினோடு வடக்குத்திக்கை நோக்கியிருந்து—தந்த
சுத்தி பண்ணிடுக - தந்தசுத்தியைப் பண்ணக்கடவர். எ - று.

இல்லமென்பது இலமென இடைக்குறைந்து நின்றது. மேல்
வருந்திருக்குறளிலுள்ள பண்ணிடுக தந்தசுத்தியென்பது இங்கே
சேர்த்துப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. (உசு) (உ௭)

[போககாமிக்குத் திகீதுநியமழணர்த்துகின்றார்.]

பண்ணிடுக தந்தசுத்தி பூர்வதிசை யைப்பார்த்தே
பண்ணிடுக வில்லினிருப் பார்.

இ - ள். இல்லின் இருப்பார் - இல்லறத்திருக்கும் போககா
மிகள்—பூர்வதிசையைப் பார்த்தே பண்ணிடுக—கிழக்குத்திக்கை
நோக்கியிருந்து தந்தசுத்தியைப் பண்ணக்கடவர்கள். எ - று.

தந்தகாட்டத்தை இருதயமந்திரத்தினாலே கழுவி,மௌனம்
பொருந்திக் குக்குடாசனமாக இருந்துகொண்டு, மேல்வாய்ப்

பல்லின் நடுத்தொடங்கி இடப்புறத்தை முன்னே சுத்திசெய்து, பின் அந்தச்சேடத்தையும் முறையே சுத்திசெய்து, கீழ்வாய்ப்பல்லை வலப்புறந்தொடங்கி இடப்புற மீறாகச்சுத்திசெய்து முடிக்க. அதன்பின் வேறொருகழியை அளவிற்பிளந்து, பிளப்பு மூன்றாக ஆறுபிரகாரம் உண்ணுவளவாகவோட்டி நாக்கை வழித்து இடப்புறத்தில் எறிந்துவிட்டுப் பன்னிருதரங் கொப்பளிக்க. தந்த தாவனம் பண்ணும்போது, சரியாவான் அத்திரமந்திரத்தைச்சிந்தித்துக்கொண்டும், கிரியாவான் பாசபதாத்திரமந்திரத்தைச்சிந்தித்துக்கொண்டும், யோகி அசபாமந்திரத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டும், ஞானி உள்ளதென்று தியானித்துக்கொண்டும் பண்ணுக. (உ.அ)

[போககாரமீக்தத் தந்தகாட்டவிதி முன்றுநிகீதுறா
லுணரீத்துகின்றார்.]

மருதிறலி மாச்சாதி சம்புகி ழாத்தி
கிருகிக் குரித்தின் னுங் கேள்.

இ - ள். கிருகிக்கு-இல்வாழ்வானுக்கு—மருது - மருதும்—
இறலி - இத்தியும்—மா - மாவும்—சாதி - தேக்கும்—சம்பு - நாவ
லும்—மகிழ் - மகிழும்—ஆத்தி - ஆத்தியும்—உரித்த - உரியன
வாம்;—இன்னும் கேள் - இன்னுங்கேட்பாயாக. எ - று. (உக)

கடம்புவிளா நாயுருவி பிண்டிசுருக் கத்தி
படர்ந்தெழுபூல் வேல்சம் பகம்.

இ - ள். கடம்பு - கடம்பும்—விளா - விளாவும்—நாயுருவி-
நாயுருவியும்—பிண்டி - அசோகும்—சுருக்கத்தி - சுருக்கத்தி
யும்—படர்ந்து எழுபூல் - படர்ந்து எழுகின்ற பூலும்—வேல் -
வேலும்—சம்பகம் - சண்பகமும் உரியனவாம். எ - று. (ஈ௦)

பன்னிரண் டங்குல நீளம் பருமைதா
னுன்னிற் சிறுவிரல்போ லும்.

இ - ன். பன்னிரண்டு அங்குலம் நீளம் - இவைகள் பன்னிரண்டங்குலநீளம் உளவாதல்வேண்டும்,—பருமைதான் உன்னில் சிறுவரால் போலும் - இருவருக்கும் கூறிய தந்தகாட்டங்களுக்கும் பருமை ஆராயுங்காற் சிறுவரலளவாம். ஏ - று.

தத்தகாட்டம் கோரியதாய்த் தோலோடு பசப்புள்ளதாய்க் கணுபும் துளையும் இடைமுறிதலும் இல்லாததாயிருத்தல் வேண்டியெனவறிக. (நக)

[தந்தகாட்டி செய்யுட்போது பார்த்துநீர்க்காதவை யுணர்ந்துகின்றார்.]

இட்டமுடன் றந்த மிலக்கிடும்போ திற்பாரேல் கட்டகாய் நீசர் கரம்.

இ - ன். இட்டமுடன் தந்தம் இலக்கிடும் போதில் - பிரீதி யோடு தந்தசுத்தி செய்யும்போது—கட்டம் நாய் நீசர் கரம் பாரேல் - மலத்தையும் நாயையும் நீசரையும் கழுதையையும் பாராதே. ஏ - று.

இன்னும் எலும்பையும் ஆட்டையும் இருதமதியையும் கருப்பவதியையும் பார்க்கலாகாதென்க. (நஉ)

[பெண்களுக்குத் தந்தகாட்டவிலக்கணமும் தந்தகாட்ட மசகாதன இவையேன்பதுவும் இரண்டு திருக்குறணாலுணர்ந்துகின்றார்.]

நாலங் குலநீள நாரியர்க்கெல் லாமருகம்
பாலுளநா லாதியெலாம் பாற்று.

இ - ன். நாரியர்க்கு எல்லாம் நாலங்குலம் நீளம் அருகம்—நான்கு வருணத்துப் பெண்களுக்கும் இவ்வாழ்வானுக்குக் கூறிய தந்தகாட்டங்கள் நாலங்குலநீளமுள்ளனவாய்த் தந்த

சுத்தி செய்தற்குரியனவாம்:—பால் உள நால் ஆதி எலாம் பாற்று - நார்பான்மரங்கண்முதலாயின வெல்லாவற்றையும் தந் தசுத்தி செய்தற்குக் கருவியாகாவெனத் தன்னு. ஏ - று. (1)

அத்தி பராய்தில்லை யாலும்பா னுள்ளமரஞ் சுத்தமல வென்றே துணி.

இ - ள். அத்தி பராய் தில்லை ஆலும் பால் உள்ள மரம் - அத்தியும் பராயும் தில்லையும் ஆலும் பாலுள்ளமரங்களாம்:— சுத்தம் அல என்றே துணி - இவைகள் சுத்தமுடையனவல்ல வென்று துணி. ஏ - று.

இன்னும் தந்தசுத்திக்குக் கருவியாகாதன யவம், அரசு, நறு விலி, நீர்வஞ்சி, தருப்பை, செல்லி, ஆவிரை, நாணல், முருங்கை, ஆமணக்கு, நமை, வேம்பு, பேயத்தி, பட்டமரம், கைவிரல், செங்கல், சாம்பல் மணல் என்பனவாம். (௩௪)

[போககாபி தந்தசுத்தி செய்யலாகாத நாட்கள்
இரண்டு நீருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.]

சங்கிரமத் தின்னுபரா கம்விதிபா தாதியினுந் தங்குமவ ரில்லந் தனில்.

முந்து திதியாறு முழ்முன்று மைம்முன்றுந் தந்தசுத்தி செய்யாமை சால்பு.

இ - ள். இல்லந்தனில் தங்குமவர் - இல்லறத்திருப்பவர் கள்—சங்கிரமத்தின் - பன்னிரண்டுமொசங்கிரமத்திலும்—உப ராகம்—சந்திரசூரியகிரகணங்களிலும்—விதிபாதம் ஆதியினும் - விதிபாதம் முதலிய யோகங்களிலும்—முந்து திதி - பிரதமை யிலும்—ஆறு - சட்டியிலும்—மும்முன்று - நவமியிலும்—ஐம் முன்று - பதினேந்தாந் திதியாகிய அமாவாசை பெளர்ணிமை

களிலும்—தந்தசுத்தி செய்யாமை சால்பு - தந்தசுத்தி பண்ணுமை முறைமையாம். எ - று. (௩௫ ௩௬)

[விலக்கிய நாட்களில் தந்தசுத்தி செய்த வழிப்படுங்
தும்புணர்த்துகின்றார்.]

விலக்கியநா ளிற்பல் விளக்கிற் குலமே
முலக்கணுறு மென்றே யறி.

இ - ள். விலக்கிய நாளில் பல் விளக்கில் - போககாமியான வன் மேல் விலக்கிய நாட்களிலே தந்தசுத்தி பண்ணுவானாயின்,—குலம் எழ் அலக்கண் உறும் என்றே அறி - அவனுடைய வமிசத்திலே உள்ளவர்கள் ஏழுதலைமுறை நாகத்திலே கிடந்து துயருறுவார்களென்றறி. எ - று. (௩௭)

விலக்கிய நாட்களிலே தந்தசுத்தி செய்யுமுறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.]

துய்யனில் யாற்றந்த சுத்திசெய்து நாவழித்துத்
துய்யபுன லாற்சுத்தி செய்.

இ - ள். துய்ய இலையால் தந்தசுத்தி செய்து நா வழித்து-பரிசுத்தமாகிய அம்மாத்துப் பழுப்பிலைகளினாலே தந்தசுத்தி பண்ணி நாக்கை வழித்து,—துய்ய புனலால் சுத்திசெய் - சுத்தமாகிய சலத்தினாலே வாயைச் சுத்திபண்ணு. எ - று. (௩௮)

[அவ்விலக்குக்குரியரல்லாரையுணர்த்துகின்றார்.]

துறவிதா நெந்நாளுந் தந்தசுத்தி செய்க
மறுவிதன லேவாரா து.

இ - ள். துறவிதான் எந்நாளும் தந்தசுத்தி செய்க - முத்திகாமி எந்நாட்களிலுந் தந்தகாட்டங்கொண்டு தந்தசுத்தி செய்

யக்கடவன்;—இதனால் மறு வாராது - இதனால் அவனுக்குக் குற்றமுண்டாகாது. எ - று. (௩௯)

[வாய்சீசுத்தி செய்யுமுறைமையுணர்த்துகின்றார்.]

மலமோசித் தாற்சுத்தி வாயினுக் கெண்காற்
சலமோசித் தாற்பாதி தான்.

இ - ள். மலம் மோசித்தால் சுத்தி வாயினுக்கு என்கால் - மலங்கழித்தால் கை கால் சுத்திபண்ணிய பின்னர் எட்டுத்தரங் கொப்பளித்தால் வாய்க்குச் சுத்தியாகும்;—சலம் மோசித்தால் பாதிதான் - சலங்கழித்தால் நான்குதரங் கொப்பளித்தால் சுத்தியாம். எ - று. (௪௦)

[அதோவாயுவை மோசீகீதமுறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

வினையேல் விசர்க்கம் வினைபுரியுங் காலைக்
களைகபுறத் தெல்லை கலந்து.

இ - ள். வினை புரியும் காலை விசர்க்கம் வினையேல் - அதட்டானம் முதலிய கருமங்களைச் செய்யும்போது அதோவாயுவைக் கழியாதே;—புறத்து எல்லை கலந்து களைக - புறத்தெல்லையிலே போய்க் கழி. எ - று. (௪௧)

[சுத்தியையும் முறைமையுணர்த்துகின்றார்.]

மண்ணுலு நீராலும் வாய்க்கவே சுத்தியினைப்
பண்ணியபி னுசமனம் பண்.

இ - ள். மண்ணுலும் நீராலும் வாய்க்கவே சுத்தியினைப் பண்ணிய பின் - மண்ணினுலும் நீரினுலும் வாய்க்கும்படி மூன்றுதரஞ் சுத்தியெய்த பின்னர்—ஆசமனம் பண் - ஆசமனம் பண்ணு. எ - று.

வேட்டியுங் கௌபீனமும் கீழே விழுந்தால் அவைகளை,
தோய்க்க. (சஉ)

[ஸ்நானம்பண்ணுமுறைமை இரண்டுதிருக்குறளா
வணர்ந்துகின்றார்.]

ஒப்பரே நாயினுக்கங் கூனுடலின் மண்பூசி
முப்பொழுது மூழ்கார் முயன்று.

இ - ள். ஊன் உடலின் முப்பொழுதும் முயன்று மண்பூசி
மூழ்கார் - தசை பொருந்திய சரீரத்திலே நவத்துவாரத்தினும்
புறப்படுவன மலமாதலால் அதனைச் சுத்திசெய்தற் பொருட்டு
விதிப்படி சந்தியாகாலமூன்றினும் முயன்று மண் பூசி ஸ்நானம்
பண்ணுதவர்கள்—நாயினுக்கு ஒப்பர் - நாயினுக்கு ஒப்பாவர்
கள். எ - று.

மலையருகு, ஆற்றங்கரை, புண்ணியபூமி, பிரமவிருஷத்தி
னடி, தருப்பையினடி முதலிய சுத்தஸ்தானத்திலே எட்டங்கு
லவளவின்கீழே அஸ்திரமந்திரத்தினாலே கிரகித்துக்கொண்ட
பிருத்திகையே ஸ்நானமுதலியவற்றிற்குரித்து. (சஉ)

நிசிதனினீ ராடற்க நீராடலு மாஞ்
சசிதனைச்சர்ப் பம்பரிசித் தால்.

இ - ள். நிசிதனில் நீர் ஆடற்க - இரவிலே வாருணஸ்நா
னம் பண்ணுதொழுக;—சசிதனைச் சர்ப்பம் பரிசித்தால் நீர் ஆட
லும் ஆம் - சந்திரகிரகணம் வரின் வாருணஸ்நானம் பண்ணுத
லுமாம். எ - று.

யஞ்ஞம் மாசப்பிறப்பு மகப்பேறென்பனவற்றினும் இராத்
திரிஸ்நானஞ் செயற்பாலதென்றறிக. (சச)

[இரவிலே நீரெடுத்தழைப்பை முன்றுதிருத்தவனா
வணர்ந்துகின்றார்.]

பகலெடுத்த நீர்நிகழிற் பானாதிக் காகும்
பகலெடா தார்க்குரைப்பாம் பாங்கு.

இ - ள். பகல் எடுத்த நீர் சிசியில் பானம் ஆதிக்கு ஆகும் - பகலெடுத்ததே இரவிலே பானம்பண்ணுதல் பாகம்பண்ணுதல் விவசூசை முதலியவைகளுக்கு உரித்தாகும்;—பகல் எடா தார்க்கும் பாங்கு உரைப்பாம் - பகலெடாதவர்களுக்கு உபாயஞ் சொல்வாம். எ - று. (சுடு)

காட்டிப் புனன்முன் கனலினைநீர் கொள்செம்பொ
காட்டியுங்கொள் பொன்னுமிலாக் கால். [ன்

இ - ள். புனல் முன் கனலினைக் காட்டி நீர் கொள் - இரவிலே சலசமீபத்தில் விளக்கைக் காட்டி அவ்வொளியின் சந்தியிலே நீரெடு;—பொன் காட்டியும் கொள் - விளக்கில்லையாயில் பொன்னைக் காட்டியுமெடு. எ - று.

பொன்னுமிலாக்கால் என்பது மேல்வருந் திருக்குறளோடு
சேர்த்துப் பொருளுரைக்கப்படும். (சுசு)

ஆயாமஞ் செய்தொருமுன் றன்னீர் கொளலுமாம்
வாயாற் சொலிமந் திரம்.

இ - ள். பொன்னும் இலாக்கால் - பொன்னுமில்லையாயில்,—மந்திரம் வாயால் சொலி ஒருமுன்று ஆயாமம் செய்த - பதினொருமந்திரங்களையும் வாயினாலே உச்சரித்து மூன்றுதரம் பிராணாயாமம் பண்ணி—அல் நீர் கொளலும் ஆம் - இரவிலே சலமெடுக்கலுமாம். எ - று.

பிராணாயாமமென்பது ஆயாமமெனத் தலைக்குறைத்து நின் றது. பிராணவாயுக்களைத் தடுத்தலே பிராணாயாமம். ஆயாமம் -

தடுத்தல். அது இரேசகம், பூரகம், கும்பகம் என மூன்றுபடிதியை உடைத்து. அவற்றுள் இரேசகமாவது அகத்துள்ள அகத்தவாயுவைப் புறத்தே கழித்தல். பூரகமாவது புறத்துள்ள சுத்தவாயுவினாலே இயன்றமட்டுஞ் சரீரத்தை நிறைவித்தல். கும்பகமாவது கழித்தலையும் உட்கொள்ளலையும் ஒழித்து உள்ளே உள்ள வாயுவைத் தடுத்து நிறுத்தல். (சஅ)

[அப்படியெடாதவழிப்படுகின்றமுணர்ந்துகின்றார்.]

இந்தமுறை யிற்கொளா நீரிரத்த மீசனுக்கு
மந்தணர்க்கு மாகா தது.

இ - ன். இந்த முறையில் கொளா நீர் இரத்தம் - இரவிலே நதியும் நதி பாய்ந்த குளமுதலியனவும் விருத்திராக்ஷனுடைய இரத்தமாமென்று சிவாகமஞ் சொல்லுகையினால், இந்தவிதிப்படி யெடாதசலம் இரத்தமாம்:—அது ஈசனுக்கும் அந்தணர்க்கும் ஆகாது - ஆகையால் அது சிவபெருமானுக்கும் பிராமணருக்குமாகாது. எ - று.

எனவே, இந்தவிதிப்படி யெடுக்குஞ்சலம் இரத்தமாகாது சுகிபெறுமென்றதாயிற்று. விருத்திராக்ஷனுடைய இரத்தமாயிருத்தல் பொழுதடங்குதல் தொடங்கி விடியவைந்தேகால் நாழிகை வரைக்குமென்றறிக. (சஅ)

[ஸ்நானஞ்செய்தற்கு அஞ்சியவழிப்படுகின்றம்
உணர்ந்துகின்றார்.]

போர்க்கஞ்சம் பூபதிபோற் கீழ்ப்புகுவ ரேகுளிர்ந்
நீர்க்கஞ்ச மாதவரு நெக்கு. [த]

இ - ன். போர்க்கு அஞ்சம் பூபதிபோல் - யுத்தஞ்செய்தற்கு அஞ்சுகின்ற அரசனைப்போல—குளிர்ந்த நீர்க்கு அஞ்சம் மாதவரும்—சீதன்சலத்தினாலே ஸ்நானம்பண்ணுதற் கஞ்சுகின்ற

பெருந்தவத்தினரும்—நெக்குக் கீழ்ப் புகுவர்-நாகத்திலே வீழார்
துருகுவர்கள். ஏ - று. (சக)

[வியாதியாளர் ஸ்நானம்பண்ணுமுறைமை இரண்டு
தீநக்துறளாலுணர்த்துகின்றார்.]

பொன்னினைவெந் நீரதனிற் போட்டதனின் மூழ்கவுடற்
கின்னலுடை யார்பிணிக ளேய்ந்து.

இ - ள். உடற்குப் பிணிகள் ஏய்த்து இன்னல் உடையார் -
சரீரத்திலே வியாதிகள் பொருந்தப்பெற்று அதனாலே துன்பத்
தையனுபவிக்கின்றவர்கள்—வெந்நீரதனில் பொன்னினைப் போ
ட்டு அதனில் மூழ்க - உட்டணசலத்திலே பொன்னினைப்போட்டு
அதிலே ஸ்நானம் பண்ணக்கடவர்கள். ஏ - று. (சு0)

மந்திரிக்க வேகா தசமந்தி ரந்தனைப்பின்
சந்தியினைச் செய்கதவ ருது.

இ - ள். ஏகாதச மந்திரந்தனை மந்திரிக்க - அதன்பின் பதி
வெருமந்திரங்களைமுச்சரித்து,—பின் சந்தியினைத் தவருது
செய்க - பின் சந்தியாவந்தனத்தைத் தவருது பண்ணக்கடவர்
கள். ஏ - று.

ஒருகாலத்தும் சந்தியாவந்தனம் விடலாகாதாலால், தவ
ருது என்றார். (சு1)

[ஸ்நானஞ்செய்து அஞ்சலாகாதேன்பதனை மேலும்
வப்புறுத்துகின்றார்.]

ஆதலினாற் சீதத்துக் கஞ்சாதே நீராடன்
மாதவர்க் கென்றும் வரம்.

இ - ள். ஆதலினால் - இப்படி வியாதியாளருக்குமாதிரி
இக்கையால்,—என்றும் சீதத்துக்கு

அஞ்சாது நீர் ஆடலே மா தவர்க்கு வரம் - எக்காலத்தும் குள்
ருக்கஞ்சாமல் நீராடுதலே பெருந்தவத்தினருக்குச் சிறந்ததாம்.
எ - று. (௫௨)

[ஈரந்துவட்டுழைநையுணர்த்துகின்றார்.]

மாற்றுக்கமெய்ந் நீருலர்ந்த வத்திரத்தி ரத்துகிலான்
மாற்றுத லென்றும் வழு.

இ - ள். மெய் நீர் உலர்ந்த வத்திரத்து மாற்றுக்க - ஸ்நா
னம் பண்ணியபின் சரீரத்திலுள்ள ஈரத்தைத் தோய்த்துலர்ந்த
வஸ்திரத்தினாலே துவட்டக்கடவர்;--ஈரத் துகிலால் மாற்றுதல்
என்றும் வழு - ஈரவஸ்திரத்தினாலே துவட்டிதல் எப்போதுங்
குற்றமாம். எ - று. (௫௩)

[அப்படித்துவட்டாவழிப்படுங்குழமழணர்த்துகின்றார்.]

ஈரத் துகிலையி னாவக் கிணையுடலி
னீரத்தை மாற்று மிடத்து.

இ - ள். உடலின் ஈரத்தை மாற்றும் இடத்து - சரீரத்தி
லுள்ள ஈரத்தைத் துவட்டுமிடத்து-ஈரத்துகில் நாயின் நாவுக்கு
இணை - ஈரவஸ்திரம் நாயினது நாக்குக்கொப்பாம். எ - று.

ஈரவஸ்திரம் தரித்துக்கொண்டு சந்தியாவந்தனம் சிவபூசை
முதலிய கருமஞ்செய்யினுக்குற்றமாம். இக்குற்றங்கள் மீளவும்
ஸ்நானம்பண்ணில் நீங்குமென்றறிக. அது “ஈரத்துகிலுடுத்துச்
செய்கரும நித்பலமே—வாரியின்மூழ் கிற்சசியா வர்” “காய்ந்த
தோர் கோவணங் கைக்கொண்டு தரித்திடுக—காய்ந்தகலிங் கத்
திணையு மே” என்னும் நித்தியகருமநெறித்திருக்குறள்களானு
ணர்க. நைட்டிகனும், சந்தியாகியும், முற்றும் யாசகராய் வேறு
வஸ்திரமில்லாதிருக்கில், ஈரவஸ்திரத்தைச் சூரியகுரூரமந்திரத்தி
னாலே உலர்ந்ததாக அபிமந்திரித்துப் பஞ்சாபுரத்தினாலே

புரோகூதித்துக் கவசத்தினாலே தலையிற்போட்டு மகாமுத்திரையும் தேனுமுத்திரையுங்காட்டி அத்திரத்தினாலே தலையையும் இருதயத்தினாலே மற்றையங்கங்களையுந் துவட்டிற் குற்றமில்லையென்றறிச. (௫௪)

[காபிலஸ்நானம் இதுவென்பதுணர்த்துகின்றார்.]

காபிலமா நானந் தலைதொடங்கிக் காலளவு
மீரவுடை யாற்றுவட்டி னே.

இ - ள். தலை தொடங்கிக் கால் அளவும் ஈர உடையால் துவட்டின் - வியாதியினாலே ஸ்நானம் பண்ணமாட்டாதார் தலை தொடங்கிக் கால் வரைக்கும் ஈரவஸ்திரத்தினாலே துவட்டில்,—காபிலம் ஆம் நானம் - அது காபிலஸ்நானமென்று சொல்லப்படும். எ - று. (௫௫)

[ஒருவஸ்திரந்தரீக்கலாகாக் காலங்களுணர்த்துகின்றார்.]

நீரா தெலி நியதியிற் பூசனையி
லோராதை யாகாதென் றோர்.

இ - ள். நீர் க்ருதலின் - நீராகும்போதும்—நியதியில் - சந்தியாவந்தனஞ் செய்யும்போதும்—பூசனையில் - சிவபூசை செய்யும்போதும்—ஒராதை ஆகாது என்று ஓர் - ஒருவஸ்திரந் தரிக்கலாகாதென்றறி. எ - று.

எனவே, இரண்டுவஸ்திரந் தரித்தல்வேண்டுமென்றாயிற்று. மொழிந்தபொருளோடொன்றவவ்வயின்மொழியாததனையுமுட்டின்று முடித்தலென்னுமுத்தியால் போசனம் பண்ணும்போதும் யோகம் புரியும்போதும் இரண்டு வஸ்திரமே தரித்தல்வேண்டுமெனக்கொள்க. வஸ்திரமிரண்டும் சுத்தமாய்க் கிழியாதனவாய் வெள்ளியனவாய் உலர்ந்தனவாயிருத்தல் வேண்டும். நக்கினனாயும் கௌபீன மாத்திரமுடையனாயும் ஒருகருமமுஞ்

செய்யலாகாது. கௌபீனந்தரித்துக்கொள்ளாது செய்யுங் கரு
மங்கள் பயன்படாவாம். (௫௬)

[கூர்மாதனஞ்செய்யுமுறைமை நான்து திருக்குறளா
லுணர்த்துகின்றார்.]

இருப்பைகருங் காலிலில் வா தியினுற் செய்க
தருப்பணம்போற் கூர்மா தனம்.

இ - ள். இருப்பை கருங்காலி வில்வம் ஆதியினால் - இரு
ப்பை கருங்காலி வில்வமுதலிய மரங்களினாலே - கூர்மாதனம்
தருப்பணம்போல் செய்க - கூர்மாதனத்தைக் கண்ணாடிபோ
லச் செய்யக்கடவர். எ - று. (௫௭)

உன்னத நாலங் குலமென் றுணர்ந்திடுக
பன்னிரண்டென் றேவிரிவைப் பார்.

இ - ள். உன்னதம் நால் அங்குலம் என்று உணர்ந்திடுக -
அவ்வாசனத்துக்கு உயரம் நாலங்குலமென்றறி;---விரிவைப்
பன்னிரண்டு என்று பார் - விசாலம் பன்னிரண்டங்குலமென்
றறி. எ - று. (௫௮)

முகமும் பதநான்கு முட்டியள விற்செய்
யகமதனுக் குக்குழிபோ லாக்கு.

இ - ள். முகமும் பதம் நான்கும் முட்டி அளவில் செய் -
அவ்வாசனத்தின் முகத்தையும் கால்களுக்கையும் ஒவ்வொன்
றும் முட்டியாகப் பிடித்தால் எவ்வளவுண்டு அவ்வளவு தாகச்
செய்;—அதனுக்கு அகம் குழிபோல் ஆக்கு - அதனுள்ளே குழி
போலத் தோண்டு. எ - று. (௫௯)

பருமைதா னேழங் குலம்பகர்ந்த முட்டிக்
சூரிமைமா னுங்குலமென் றோர்.

இ - ள். பகர்ந்த முட்டிக்குப் பருமைதான் ஏழ் அங்குலம்-
சொல்லப்பட்ட முட்டியளவாகச் செய்யப்படும் ஐந்துறுப்புக்க
ளுக்கும் சுற்றுப்பருமை ஏழங்குலமாம்;—உரிமை மாணங்குலம்
என்று ஓர்-இதற்குரிய அங்குலம் மாணங்குலமென்றறி. எ - று.

மாணங்குலம் உத்தமம், மத்திமம், அதமம் என மூவகைப்ப
டும். எட்டுநெல்லுக் குறுக்கே கொண்டது உத்தமம். ஏழுகொ
ண்டது மத்திமம். ஆறு கொண்டது அதமம். (சூஉ)

[அநுஷ்டானத்துக்குத் தீக்கு நியமம் இரண்டுநீருக்
குறளாலுணர்த்துகின்றர்.]

இருந்துகம டாதனத்தி லேவடபா னேக்கித்
திருந்தியிட வேறியதி செய்.

இ - ள். கமடாதனத்திலே வடபால்நோக்கி இருந்து - இந்
தக்கடாமாதனத்திலே வடக்குநோக்கியிருந்து - நியதி திருந்தி
யிடவே செய் - அநுட்டானத்தை விதிப்படி பண்ணு. எ - று.

பூர்வதிசை நோக்கிப் புரியலுமா மற்றிரண்டா
லார்வமுறச் செய்கைவிதி யன்று.

இ - ள். பூர்வதிசை நோக்கிப் புரியலும் ஆம் - கிழக்கு
நோக்கியிருந்து செய்தலுந்தகும்,—ஆர்வம் உற மற்று இரண்
டால் செய்கை விதி அன்று - விருப்பம் பொருந்தத் தெற்கும்
மேற்குமாகிய மற்றையிரண்டு திக்கை நோக்கிச் செய்தல் விகித
மன்று. எ - று.

தெற்கு நோக்கி ஆசமனஞ்செய்யில் மீளவும் நீராடிற் சுத்தி
யாம். மேற்கு நோக்கி ஆசமனஞ்செய்யில் மீளவும் சுத்தாசமனம்
பண்ணித் சுத்தியாம். (சூஉ)

[அநுஷ்டானத்துக்குரிய சலமுணர்த்துகின்றார்.]

நுரைகுமிழி நுண்புழுவு மில்லாத நீராற்
கருமம் புரிகை கடன்.

இ - ள். நுரை குமிழி நுண்புழுவும் இல்லாத நீரால் - நுரையும் குமிழியும் நுண்ணிய புழுவுமில்லாத சலத்தினாலே - கருமம் புரிகை கடன் - அநுட்டானம் பண்ணுதல் முறைமையாம். எ - று.

உம்மையால் வடித்தெடாதீர், இழிசுலத்தார் தீண்டியநீர், கலங்கனீர், பாசினீர், உவநீர், வெந்நீர், பழநீர், சொறிநீர், கூவனீர் முதலியனவும் ஆகாவெனக் கொள்க. (சுரு)

[ஆசமனவிதி இரண்டுநீருக்குமளவுணர்த்துகின்றார்.]

ஆசமனஞ் செய்க பவித்திரம்பூண் டங்கையினு
லாசமன முச்சிட்ட மன்று.

இ - ள். பவித்திரம் பூண்டு அம் கையினால் ஆசமனம் செய்க - தருப்பையினாலே செய்யப்பட்ட பவித்திரத்தையிட்டு அழகிய கையினாலே சுத்தாசமனம் பண்ணுக; - ஆசமனம் உச்சிட்டம் அன்று - அவ்வாசமனத்தினாலே அந்தப்பவித்திரம் உச்சிட்டதோஷமடையாது. எ - று.

பவித்திரம் அநாமிகையின் முதலிறைக்கும் இரண்டாம் இறைக்கும் நடுவே தரிக்க; இரண்டாமிறைக்கு மேற்படத் தரிக் கலாகாது. பவித்திரத்தரியாது செய்யும் கருமங்களுல்லாம் அசுத்தமாகும். பவித்திரத்தரித்துக்கொண்டு செய்யும் கருமங்களுல்லாம் ஒன்று ஆயிரமடங்காகப் பயன்படும் கருமம் நிறைவேறியபின் பவித்திரத்தை அவிழ்த்துக் கீழே போடுக. முடிச்சோடு கீழே போட்டால் உபவாசஞ்செய்க. பொன்னாலாயினும் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்ட பொன் வெள்ளி தாமிரம் என்னும்

மூன்றினாலுமாயினும் பவித்திரஞ்செய்து எப்போதும் அநாமி
கையிற்றரித்துக்கொள்க. பவித்திரத்துடனே போசணம் பண்
ணில் அது உச்சிட்டதோஷமுடையுமென்றறிக. (கச)

செய்பிரம தீர்த்தத்தா லாசமனஞ் செப்பியே
யுய்வவந்த தத்துவமூன் றும்.

இ - ள். வந்த தத்துவம் மூன்றும் உய்ய - தோன்றிய ஆன்
மதத்துவம் வித்தியாதத்துவம் சிவதத்துவம் என்னும் மூவித
தத்துவங்களும் சுத்தியாகும்பொருட்டு - செப்பிப் பிரம தீர்த்த
த்தால் ஆசமனம் செய் - அம்மந்திரங்களையுச்சரித்துப் பிரமதீர்
த்தமாகிய அங்குட்டத்தினடி அதாத்திலே படுப்படி ஆசமனம்
பண்ணு. எ - று. (க௫)

[ஒப்பீழ்முடித்தலாப்பஞ்சதீர்த்தமுணர்ந்துகின்று.]

பஞ்சவித தீர்த்தத்தைப் பாங்காக வேயறிந்
தெஞ்சாதே கன்ம மியற்று.

இ - ள். பஞ்சவித தீர்த்தத்தைப் பாங்காகவே அறிந்து -
ஐந்துவகைப்பட்ட தீர்த்தத்தைப் பகுத்துணர்ந்து - கன்மம் எஞ்
சாதே இயற்று - அததினாலே செய்யப்படுங் கருமத்தை வழு
வாதே செய். எ - று.

பஞ்சதீர்த்தங்களாவன தேவதீர்த்தம், ஆரிடதீர்த்தம், மானு
டதீர்த்தம், பூததீர்த்தம், பிதிர்தீர்த்தம் என்பனவாம். அவற்
றுள், தேவதீர்த்தமாவது கைந்துதி. ஆரிடதீர்த்தமாவது விரல்
களினிறைச்சந்தி. மானுடதீர்த்தமாவது கணிட்டிகைமூலம்.
பூததீர்த்தமாவது மணிக்கட்டு. பிதிர்தீர்த்தமாவது தர்ச்சனி அங்
குட்டங்களினடி. தேவதீர்த்தத்தினாலே தேவர்களுக்கும், ஆரிட
தீர்த்தத்தினாலே இருடிகளுக்கும், மானுடதீர்த்தத்தினாலே மனுக்
களுக்கும், பூததீர்த்தத்தினாலே பஞ்சபூதங்களுக்கும், பிதிர்தீர்த்

தத்தினாலே பிதிர்களுக்கும் தருப்பணஞ்செய்க. தருப்பணம் - உவப்பித்தல். (௬௬)

அநாட்டானக்கிரமத்தையறிந்துசெய்கவேன
வுணர்த்துகின்றார்.]

மற்றைய கன்மங்க ளெல்லாம் வழுவறச்செய்
பற்றறுக்கு மீசனுரை பார்த்து.

இ - ள். மற்றைய கன்மங்கள் எல்லாம் - மற்றையநாட்
டான கருமங்களெல்லாவற்றையும்—பற்று அறுக்கும் ஈசன்
உரை பார்த்து - உட்பற்றுப் புறப்பற்றுக்களை நீக்கும் சிவபெரு
மானருளிச்செய்த சைவாகமத்திலே ஆராய்த்தறிந்து — வழு
அறச் செய் - குற்றமறச் செய். எ - று. (௬௭)

[சந்தியாகாலங்களை நாள்து திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.]

உத்தமமார் தாரகைவா னென்றவுத கங்கொடுக்கை
மத்திமம்வா னத்துமறை யின்.

இ - ள். தாரகை வான் ஒன்ற உதகம கொடுக்கை உத்த
மம் ஆம் - பிராதக்காலசந்திக்கு ஆகாசத்திலே நஷ்டத்திரங்கள்
தோன்றும்போதே தருப்பணஞ்செய்தல் உத்தமமாம்;—வான
த்து மறையின் மத்திமம் - அவைகள் ஆகாயத்திலே மறைந்த
யின் தருப்பணம்செய்தல் மத்திமமாம். எ - று. (௬௮)

கனிட்டங் கதிருதிக்குங் காலமந்திக் கந்தக்
கனிட்டம் விசிட்டமெனக் காண்.

இ - ள். கதிர் உதிக்கும் காலம் கனிட்டம் - சூரியன் பாதிபு
தயஞ்செய்யும்போது தருப்பணஞ்செய்தல் கனிட்டமாம்;—
அந்திக்கு அந்தக் கனிட்டம் விசிட்டம் எனக் காண் - சாயங்
காலசந்திக்கு அந்தக்கனிட்டகாலமே உத்தமமென்றறி. எ - று.

அந்திக்கத்தக் கணிட்டமென்றது; ஞுரியன் பாதி அஸ்தமய னஞ் செய்யுங்காலத்தை. (௬௯)

இடைதா ரகைவிண் ணிலங்காத் போது
கடையா முடுவிளங்குங் கால்.

இ - ள். தாரகை விண் இலங்காத போது இடை - அஸ்த மயமானபின் ஆகாயத்திலே நகடித்திரங்கள் தோன்றுமுன் தரு ப்பணஞ்செய்தல் மத்திமமாம்;—உடு விளங்கும் கால் கடை - நகடித்திரங்கள் தோன்றும்போது தருப்பணஞ் செய்தல் கணி ட்டமாம். ஏ - று. (௭0)

உச்சிக்கு முன் மத் திமமுத்த மமுச்சி
யுச்சிக்குப் பின்கணிட்ட மோர்.

இ - ள். உச்சிக்கு முன் மத்திமம் - மத்தியானசந்திக்கு மத்தியானத்துக்குமுன் ஒருநாழிகையிலே தருப்பணஞ்செய்தல் மத்திமமாம்;—உச்சி உத்தமம் - பதினேந்தாநாழிகையாகிய மத்தியானத்திலே தருப்பணஞ்செய்தல் உத்தமமாம்;—உச்சிக்குப் பின் கணிட்டம் ஓர் - மத்தியானத்துக்குப்பின் ஒருநாழி கையிலே தருப்பணஞ்செய்தல் கணிட்டமாமென்றநீ. ஏ - று.

[சந்திக்களை அதிகாரபேதத்தினாலே பிரித்து ழன்று
திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.]

சந்திதா னென்றே சமயிக்குப் புத்திரற்குச்
சந்தியிரண் டந்தியொடு தான்.

இ - ள். சமயிக்குச் சந்திதான் ஒன்றே - சமயிக்குப் பிரா தக்காலசந்தியொன்றே உரியது;—புத்திரற்கு அந்தியொடு சந்தி இரண்டு - புத்திரனுக்குக் கீழ்ப்போன பிராதக்காலசந்தியே யன்றிச் சாயங்காலசந்தியுங்கூட இரண்டு சந்திகளுரியனவாம். ஏ - று. (௭௨)

சந்தியொரு மூன்றாகுஞ் சாதகற்குத் தேசிகற்குச்
சந்தியொரு நான்கெனவே தான்.

இ - ன். சாதகற்குச் சந்தி ஒருமூன்று ஆகும் - சாதகனுக்
குக் கீழ்ப்போன அவ்விரண்டு சந்திகளையன்றி மத்தியானசந்
தியோடு மூன்றுசந்திகளுரியனவாம்; - தேசிகற்குச் சந்தி ஒரு
நான்கு எனவே தான் - ஆசாரியனுக்குக் கீழ்ப்போன மூன்று
சந்திகளையன்றி அர்த்தராத்திரிசந்தியோடும் நான்கு சந்திகளுரி
யனவாம். எ - று. (எங்)

நள்ளிருளி னர்ச்சிக்க நான்கா வதுசந்தி
யுள்ளத் தமலனடி யோர்ந்து.

இ - ன். நள் இருளில் நான்காவது சந்தி - ஆசாரியன் அர்
த்தராத்திரியிலே நான்காஞ்சந்தியை முடித்து—உள்ளத்து அம
லன் அடி ஒர்ந்து அர்ச்சிக்க - மனசிலே சிவபெருமானுடைய
திருவடிகளைத் தியானித்துப் பூசைசெய்து பின்பு நித்திரை பண்
ணக்கடவன். எ - று.

சந்திதோறுந் தியானிக்கற்பாலராகிய சந்தியாசத்திகளைச்
சொல்வாம். சந்தியா என்பது செவ்வே தியானிக்கப்படுவதெ
னப் பொருள்படும். சம் - செவ்வே. தியா - தியானித்தல். அக்
கினியோடு உட்டணம்போலச் சிவத்தோடு அபின்னையாய்ச்
சுலலகருமசாஷ்ணியாயிருக்கும் சிவசத்தியே சந்தியை எனப்
பெயர்பெறும். அச்சிவசத்தி அபரை, பராபரை, பரை என
முத்திறப்படும். அபரை பிராமி, வைஷ்ணவி, ரௌத்திரி என
மூன்றுவிதப்படும். பிராமி தூறுகோடியோசனை விசாலங்கொ
ண்ட இரத்தமண்டலத்திலே சுலலோகங்கனையுஞ் சிருட்டித்
தல் காரணமாகவிருப்பன். வைஷ்ணவி இரண்டுகோடியோ
சனை விசாலங்கொண்ட சுவேதமண்டலத்திலே சுலலோகங்
களையும் இரகதித்தல் காரணமாகவிருப்பன். ரௌத்திரி மூன்று

கோடி யோசனை விசாலங்கொண்ட விந்துமண்டலத்திலே சங்கரித்தல் காரணமாகவிருப்பன். பராபரை ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி, இச்சாசத்தி என மூவீதப்படும். பரை இரத்தை, சுக்கிலை, அசிதை, கிருஷ்ணை என நான்குவீதப்படும். சமயி பிராதக்காலத்திலே பிராமியை இருதயத்திற்கியானிக்க. புத்திரன் பிராதக்காலத்திலே பிராமியை இருதயத்திலும், சாயங்காலத்திலே ரௌத்திரியைப் பிரமரந்திரத்திலுந் தியானிக்க. நிருவாண தீகை, பெற்றுச் சாதகாபிடேகமில்லாதிருக்கும் புத்திரன் பிராதக்காலத்திலே பிராமியை இருதயத்திலும், மத்தியானகாலத்திலே வைஷ்ணவியை விந்துவிலும், சாயங்காலத்திலே ரௌத்திரியைப் பிரமரந்திரத்திலுந் தியானிக்க. சாதகாசாரியன் பிராதக்கால முதலிய மூன்றிலும் பராபரையின் பேதமாகிய ஞானசத்தி கிரியாசத்தி இச்சாசத்திகளை முறையே இருதயம் விந்து பிரமரந்திரங்களிலே தியானிக்க. ஆசாரியன் பிராதக்காலமுதல் அர்த்தராத்திரியீருதிய நான்கு காலங்களிலும் பரையின் பேதமாகிய இரத்தை சுக்கிலை அசிதை கிருஷ்ணை என்னுந்நால்வரையும் முறையே இருதயம் விந்து பிரமரந்திரம் துவாதசாந்தங்களிலே தியானிக்க. சந்தியைகளெனப்படும் சிவசத்திகளைத் தியானித்தபின்னர் அவைகளினுடைய வர்ணகிரணமண்டலத்தினுள்ளே தமதான்மாவுஞ் சரீரமும் பொருந்தி அந்தர்ப்பவித்தனவாகச் சிந்தித்து அதன்மேற் செயப்படுங் கருமம் சந்தியாவந்தனமெனப்படும்.

(எசு)

[சிவபூசை செய்தபின்னறி யாதொருகாரியமுஞ் செய்யலாகாதென்பதுணர்ந்துகின்றீர்.]

சிவபூசை செய்யுமுன் மற்றொன்றுஞ் செய்யேல்
சிவபூசை செய்தபின் செய்.

இ - ள். மற்றொன்றும் - யாதொருகாரியத்தையும் — சிவபூசை செய்யுமுன் செய்யேல் - சிவபூசை செய்யுமுன் பண்

ணாதே;—சிவபூசை செய்தபின் செய் - சிவபூசை செய்தபின் பண்ணு. எ - று.

அரிபிரமேந்திராதிதேவர்கள் மூன்பு சிவபெருமானைப் பூசித்தே பின்பு தங்கள் தங்கள் அதிகாரகிருத்தியங்களைச் செய்வார்களெனவறிக. (எடு)

[பரார்த்தபூசைக்குக் காலவரையறையுணர்த்துகின்றார்.]

அல்லும் பகலுமருச் சிக்கயா மந்தோறும்
வல்லாரல் லாரியின்ற வாறு.

இ - ள். வல்லார் அல்லும் பகலும் யாமந்தோறும் அருச்சிக்க - உத்தமபூசை செய்ய வல்லவர்கள் இரவினும் பகலினும் சந்தி உபசந்திகளின் பேதத்தையறிந்து பரார்த்தபூசை செய்யக் கடவர்கள்;—அல்லார் இயன்றவாறு அருச்சிக்க - உத்தமபூசை செய்ய வல்லவரல்லாதவர்கள் தங்கள் தங்களாலியன்றபடி மத்திமபூசையேனும் கனிட்டபூசையேனுஞ் செய்யக்கடவர்கள். எ - று. (எசு)

[ஆன்மார்த்தபூசைக்குக் காலவரையறையுணர்த்துகின்றார்.]

திரிகாலத் தும்பூசை செய்கவிட்ட லிங்கத்
தொருகா லிருகாலத் தும்.

இ - ள். இட்டலிங்கத்துப் பூசை-இட்டலிங்க பூசையை—திரிகாலத்தும் - மூன்றுகாலத்தினும்—இருகாலத்தும் - அது கூடாதாயின் இரண்காலத்தினும்—ஒருகால் - அதுவுங் கூடாதாயின் ஒருகாலத்தினும்—செய்க - பண்ணக்கடவர். எ - று.

பொதுவிலக்கணம்.

[சீவபூசாதிகளுக்குச் சைவர் கொள்ளவேண்டித்
சாத்திரவிதி இதுவேன்பதுணர்த்துகின்றார்.]

கொள்க சிவாகமத்திற் கூறுநெறி பூசாதி
கொள்ளல்புற நூல்விதியெல் லாம்.

இ - ள். பூசாதி சிவாகமத்தில் கூறும்கெறி கொள்க - சைவ
ர்கள் சிவபூசை முதலிய கருமங்களுக்குச் சைவாகமத்தில் விதி
த்த விதியையே கைக்கொள்ளக்கடவர்கள்;—புற நூல் விதி எல்
லாம் கொள்ளல் - அதற்கன்னியமாகிய வைதிகசாத்திரவிதிக
ளனைத்தையும் கொள்ளாதொழியக்கடவர்கள். எ - று. (எஅ)

[மேலேய்தியதோருமநங்கு விலக்கிச் சிறப்புவிதி
யுணர்த்துகின்றார்.]

அன்னிய நூலின் விதியை ரோதமே
அன்னேல் பழுதென் னுளத்து.

இ - ள். அன்னிய நூலின் விதி அவிரோதமேல் - அன்னி
யமாகிய வைதிகசாத்திரவிதிகள் சைவாகமத்துக்கு விரோதமா
காதனவும் அதிற்சொல்லப்படாதனவுமாயிருப்பின்,—பழுது
என்று உளத்து அன்னேல் - அவைகளைக் குற்றமென்று மனத்
திலே நினையாமற் கைக்கொள். எ - று. (எக)

[சீவலிங்கபேதம் இரண்டுநீநீக்குமளாலுணர்த்துகின்றார்.]

மண்கட்ட மண்மரங்கல் வன்செம் பெழுவாய்
மொண்மை யிரத்தினந்தா னும்.

இ - ள். மண் - பச்சைமண்ணுலாகிய இலிங்கமும்,—சட்ட
மண் - சட்டமண்ணுலாகிய இலிங்கமும்,—மரம் - மரத்தாலா
கிய இலிங்கமும்,—கல் - சிலையாலாகிய இலிங்கமும்,—வண்
செம்பு எழுவாயும் - அழகிய செம்பு முதலிய உலோகங்களால்

கிய இலிங்கமும்,—ஒண்மை இரத்தினந்தானும் - ஒளிபொருந்
கிய இரத்தினத்தாலாகிய இலிங்கமும். எ - று. (அ0)

மணிவாண லிங்கமிர தஞ்சயம்பு தானு
மெணிலிவையொன் றுக்கொன்றேற் றம்.

இ - ள். மணி - மணிலிங்கமும்,—வாணலிங்கம் - வாண
லிங்கமும்,—இரதம் - இரசலிங்கமும்,—சயம்புதானும் - சயம்பு
லிங்கமுமாகிய—இவை - இவ்விலிங்கங்கள்—எணில் ஒன்றுக்கு
ஒன்று ஏற்றம் - ஆராயுங்காலத்து உத்தரோத்தரலிசிட்டமாம்.
எ - று.

பச்சைமண்ணிலிங்கத்தினும் சுட்டமண்ணிலிங்கம் பதின்
மடங்கதிகம், அதினும் தாருலிங்கம் பதின்மடங்கதிகம், அதி
னும் சைலலிங்கம் பதின்மடங்கதிகம், அதினும் உலோகஜலிங்
கம் நூறுமடங்கதிகம், அதினும் இரத்தினலிங்கம் அனந்தமடங்
கதிகம், அதினும் மணிலிங்கம் இலட்சமடங்கதிகம், அதினும்
வாணலிங்கம் கோடிமடங்கதிகம், அதினும் இரசலிங்கம் கோடி
மடங்கதிகம், அதினுமதிகம் சயம்புலிங்கம்.

ஆயிரஞ்சாளக்கிராமத்துக்குச் சமம் ஒரு சிவநாபம், ஆயிர
ஞ்சிவநாபத்துக்குச் சமம் ஒரு பழகலிங்கம், பன்னிரண்டில
ட்சம் பழகலிங்கத்துக்குச் சமம் ஒருவாணலிங்கம். (அக)

[வாணலிங்கவிலக்கணம் முன்னுதிருத்தமளா
லுணர்த்துகின்றார்.]

நன்மதை கங்கை யழுனை யெனநவிலு
மின்னவித நன்னதியி லேய்ந்து.

இ - ள். நன்மதை கங்கை யழுனை எனநவிலும் - நருமதை
கங்கையழுனை யென்று சொல்லப்படும்—இன்னவித நல்கதியில்
ஏய்ந்து - இவ்விதமாகிய புண்ணியநதிகளிலேதோன்றி. எ - று.

அயனரியு மண்டரு மற்றசுரர் தாமும்
பயனடையப் பூசைபணி னார்.

இ - ள். அயன் அரியும் அண்டரும் மற்று அசுரர்தாமும் - பிரமாவும் விஷ்ணுவும் தேவர்களும் அசுரர்களும்—பயன் அடையப் பூசைபணி னார் - இஷ்டசித்திகளைப் பெறும் பொருட்டு அவ் விலிங்கங்களைப் பரார்த்தமாகத் தாபித்துப் பூசித்தார்கள். எ - று.

சிவலிங்கந் தன்னிலவர் சின்னமுறு மந்தச்
சிவலிங்கந் தன்னிலது தேர்.

இ - ள். சிவலிங்கந்தன்னில் அவர்சின்னம் உறும் - அவர வராலே பூசிக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்திலே அவரவருடைய ஆபுதத்தின் அடையாளமிருக்கும்;—அது அந்தச் சிவலிங்கந்தன்னில் தேர் - அதனை அந்தச்சிவலிங்கத்திலே பார்த்தறி. எ - று. (அச)

[வாணலிங்கமென்றும் பெயர்க் காரணமுரைத்துகின்றார்.]

வாண னெனுமசுர னர்ச்சித்தான் மந்திரத்தால்
வாணலிங்க மாருமது மன்.

இ - ள். வாணன் எனும் அசுரன் மந்திரத்தால் ஆர்ச்சித்தான்—ஆயிரங்கைகளையுடைய வாணசுரன் ஒருமுத்துமுதல் முழ மீருகவுள்ள இலிங்கங்களை மந்திரத்தினாலே பூசித்தான்;—அது வாணலிங்கம் ஆகும் - அவ்விலிங்கமே வாணலிங்கமெனப் பெயர்பெறும். எ - று.

மன் அசைசிலை. அவன் பூசித்த தானங்களாவன இலிங்காத்திரி, காளிகாகர்த்தம், பூரீகிரி, கண்ணிகாச்சிரமம், கண்ணியாதீர்த்தம், சேபாணம், மகேந்திரபுரி, அமரேசுவரம் முதலியனவாம்.

[வாணலிங்கத்தைப் பரிசுதித்துமுறைமை
புணர்த்துகின்றார்.]

துலையினிறுத் தான்முக்காற் பேதித்துத் தோன்ற
னிலையையும் வாணலிங்க மென்.

இ - ள். துலையில் முக்கால் நிறுத்தால் பேதித்துத் தோன்
றின் - துலைத்தட்டிலிட்டு மூன்றுதரம் நிறுத்தாற் சமமாயிரா
மற் பேதித்துத் தோன்றுமாயின், - வாணலிங்கம் என் - அது
வாணலிங்கமென்றறி; - ஐயம் இலை - அதற்குச் சந்தேகமில்லை.
எ - று.

எனவே, சமமாயிருக்கில் வாணலிங்கமன்றென்பதாயிற்று,
இங்ஙனமன்றியும் நருமதையிலேழுமுகியெடுத்த இலிங்கத்தைத்
திரும்பப் போட்டெடுக்கப் பின்னும் அதுவே வரினும் வாணலி
ங்கமென்றறிக. (அசு)

[வாணலிங்கபேதத்தை இரண்டுநீருக்குறளா
புணர்த்துகின்றார்.]

உத்தமமே நீர்க்குமிழிக் கொத்தெழுந்த வாணலிங்கச்
மத்திமமண் டத்திணையா வந்து.

இ - ள். நீர்க்குமிழிக்கு ஒத்து எழுந்த வாணலிங்கம் உத்த
மம் - நீர்க்குமிழியைப்போலெழுந்த வாணலிங்கம் உத்தமம்; -
அண்டத்து இணையா வந்து எழுந்த வாணலிங்கம் மத்திமம் -
முட்டையைப்போல் வந்தெழுந்த வாணலிங்கம் மத்திமம் எ - று.

துனியுமடியும் உருண்டு சிறுகியிருத்தலால் முட்டையை
புவித்தார். (அஎ)

ஏற்றின்குட் டேறேற் கனிட்ட மிடையெழுவா
யேற்றங் கனிட்டமிழக் கிங்கு.

இ - ள். ஏற்றின் குட்டேதேறல் கணிட்டம் - இடபத்தினது குட்டேற்றைப்போலெழுந்ததாயின் அது கணிட்டமாம்;—
சங்கு - இங்கே சொல்லப்பட்ட மூன்றினுள்ளும்—எழுவாய் இடை ஏற்றம் - உத்தமலிங்கமும் மத்திமலிங்கமுஞ் சிறப்புடை பணவாம்;—கணிட்டம் இழுக்கு - கணிட்டலிங்கஞ்சிறப்பில்லாததாம். எ - று. (அஅ)

[நாஸ்துவருணத்தார்க்கும் அதிகாராவதனமாக
வாணலிங்கபேதமுணர்த்துகின்றார்.]

வெண்மை சிவப்பு விளங்கியிடம் பொன்கருமை
யென்னுமிவை யந்தணர்முன் னெண்.

இ - ள். வெண்மை சிவப்பு விளங்கியிடம் பொன் கருமை என்னும் இவை - வெண்ணிறவிலிங்கம், செச்சிறவிலிங்கம், விளங்காநின்ற பொன்னிறவிலிங்கம், கருநிறவிலிங்கம் என்னும் இந்நான்கும்—அந்தணர் முன் எண் - முறையே பிராமணர்முதலிய நான்குவருணத்தார்க்கும் உரியனவாமென்றறி. எ - று. (ஈ)

[விதிப்படி கிடையாவழிக் கொள்ளுமுறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.]

அரிதேற்பொன் னந்த மனைவர்க்கு மாகுங்
கரியசிவ லிங்மெனக் காண்.

இ - ள். பொன் அந்தம் அரிதேல் - வெண்ணிறவிலிங்கமுதல் பொன்னிறவிலிங்கயிறுதியாகிய மூன்றினுள் ஒன்றாயி னுள்ளிடைத்திலதாயில்,—கரிய சிவலிங்கம் அனைவர்க்கும் ஆகும் எனக் காண் - கருநிறவிலிங்கமே சகலருக்குமுரித்தாமென்றறி. எ - று. (கஉ)

[நால்குவருணத்தீதார்க்கும் இலங்கபீடபேத
முணர்த்துகின்றார்.]

எட்டிருமூன் றிரிரண்டு கோணமந்த னாதியர்க்கு
வட்டமுறும் பீடமுழ வர்க்கு.

இ - ள். எட்டி இரு மூன்று றிரிரண்டு கோணம் அந்தணத்
த்க்கு - அட்டகோணபீடமும் சட்கோணபீடமும் சதுட்கோ
ணபீடமும் முறையே பிராமணர் முதல் மூவருக்கு முரியன
ாம்;—வட்டம் உறும் பீடம் உழவர்க்கு - வட்டமாகிய பீடம்
த்திரருக்குரித்தாம். எ - று. (கக)

[விதிப்படி கிடையாவழிக் கொள்ளுமுறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.]

கிட்டாதேற் கோணங் கிழமை யனைவர்க்கும்
வட்டமுறும் பீடம் வரம்.

இ - ள். கிழமை கோணம் கிட்டாதேல் - பிராமணர் முத
லிய மூவர்க்கும் உரிமையாகிய கோணபீடங்கள் மூன்றினுள்
ஒன்றாயினுங்கிடையாதாயின்,—வட்டம் உறும் பீடம் அனை
வர்க்கும் வரம் - வட்டமாகிய பீடமே எல்லாருக்கு முரித்தாம்.
எ - று. (கஉ)

[வாணலிங்கமகிமையுணர்த்துகின்றார்.]

நீங்காதே வாணலிங்கந் தன்னிலுறு நின்மலன்றன்
பாங்காகப் பூசையினைப் பண்.

இ - ள். நின்மலன் வாணலிங்கந் தன்னில் நீங்காதே
உறும்—நிருமலராகிய சிவபெருமான் மற்றவிலிங்கங்களிற்போல்
வாணலிங்கத்தில் ஆவாகனாகி வேண்டாமல் அனவாதமும் நீங்
காதேயிருப்பார்;—பாங்கு ஆகப் பூசையினைப் பண் - ஆதலால்

அவ்வாணலிங்கத்திலே சிவபெருமானே உரிமையோடு பூசை
செய். எ - று. (க௬)

[நான்துவநுணத்தார்த்துத் சீவலிங்கபரிமாணம்
நான்துநீநுக்குறளாபுணர்த்துகின்றார்.]

பன்னிரண்டு பத்தொன்று பத்தங் குலவிலிங்க
மன்னுமறை யோர்க்கருக மாம்.

இ - ள். பன்னிரண்டு பத்தொன்று பத்து அங்குல இலிங்கம் - பன்னிரண்டும் பதினொன்றும் பத்துமாகிய மூல்தவங்குல வுயரத்தையுடைய இலிங்கம்—மன்னும் மறையோர்க்கு அருகம் ஆம் - நிலபெற்ற பிராமணர்க்குரியதாகும். எ - று. (க௭)

ஒன்பாபெட்டேழரையர்க் கோரையைத் தீரிரண்டு
மன்பார் வசியர்க்கே யாம்.

இ - ள். ஒன்பான் எட்டு எழ் அரையர்க்கு - ஒன்பதும் எட்டும் எழுமாகிய மூவகையங்குலவுயரத்தையுடைய இலிங்கம் அரசர்க்கு உரித்தாகும்;—ஒரது ஐந்து ஈரிரண்டும் அன்பார் வசியர்க்கே ஆம் - ஆறும் ஐந்தும் நான்குமாகிய மூவகையங்குல வுயரத்தையுடைய இலிங்கம் அன்பு பொருந்திய வைசியருக்கு உரித்தாம். எ - று. (க௮)

குத்திரர்க்கு மூன்றிரண்டோ ரங்குலம் பீடந்தொடங்
பார்த்தளக்கை யெவ்விடத்தும் பாங்கு. [கிப்]

இ - ள். மூன்று இரண்டு ஓங்குலம் குத்திரர்க்கு - மூன்றும் இரண்டும் ஒன்றுமாகிய மூவகையங்குலவுயரத்தையுடைய இலிங்கம் குத்திரருக்கு உரித்தாம்;—எவ்விடத்தும் பீடம் தொடங்கிப் பார்த்து அளக்கை பாங்கு - இங்ஙனங்கூறிய நான்கிடத்தினும் இலிங்கத்தைப் பீடந்தொடங்கிப் பார்த்தளத்தலே விதி. எ - று. (க௯)

முந்தியநான் குத்தமமே மூன்றென்று மத்திமநள்
வந்தியத்து நான்குமத மம்.

இ - ள். முந்திய நான்கு உத்தமமே - நான்குவருணத்தார்க்கும் முறையே முதற்கட்கூறிய பன்னிரண்டு ஒன்பது ஆறு மூன்று என்னும் நான்கும் உத்தமமாம்;—நள் மூன்று ஒன்று மத்திமம் - இடைக்கட்கூறிய பதினென்று எட்டு ஐந்து இரண்டு என்னும் நான்கும் மத்திமமாம்;—அந்தியத்து நான்கும் அதமம் - கடைக்கட்கூறிய பத்து ஏழு நான்கு ஒன்று என்னும் நான்கும் அதமமாம். ஏ - று.

இவற்றின் மேற்பட்ட இலிங்கத்தைப் பரார்த்தமாகத் தாபித்துப் பூசிக்க. (க௭)

[பூசித்த இட்டலிங்கத்தை விடுத்தவழிப்படுங்குற்றம்
இரண்டு தீருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.]

கைக்கொண்ட லிங்கத்தைக் கைத்தழகு கூரிலிங்கங்
கைக்கொள்ளேல் வேண்டிற் கதி.

இ - ள். கதி வேண்டின் - முத்திபெறவேண்டுமவயாகில்,—கைக்கொண்ட லிங்கத்தைக் கைத்து - நீ ஆசாரியரிடத்திலே எழுந்தருளப்பண்ணிய இலிங்கத்தை வெறுத்துவிட்டு—அழகு கூர் இலிங்கம் கைக்கொள்ளேல் - அழகுபொருந்திய வேறிலிங்கத்தை எழுந்தருளப்பண்ணாதே. ஏ - று. (க௮)

கொண்டாணை விட்டுருவங் கூர்ந்தாணைக் கூடியிடு
மொண்டொடிக்குண் டோமே லுலகு.

இ - ள். கொண்டாணை விட்டு - தன்னை விவாகஞ்செய்த நாயகனை அழகிலியென்று வெறுத்துவிட்டு—உருவம் கூர்ந்தாணைக் கூடியிடம் ஒண் தொடிக்கு - அழகு பொருந்திய வேறொரு

வளைப் புணரும் பெண்ணுக்கு—மேலுலகு உண்டோ - மேலுலகங் கிடைக்குமோ கிடையாது. எ - று.

தான்கைக்கொண்ட இலிங்கத்தைச் சிறப்புடையதன்றென்று வெறுத்துவிட்டுச் சிறப்புடைய வேறிலிங்கத்தைப் பூசிப்பவனுக்கு முத்தி கிடைக்குமோ கிடையாது என்னும் பொருள் பட நிற்கையால், இது பிறிதுமொழிதவென்னுமணி. (கக)

[பூசித்த லிங்கத்தை விடாதுவேறிலிங்கமும் பூசிக்கு முயலாதுபுகாரீத்துகின்றார்.]

மற்றையொரு லிங்கத்தின்வாஞ்சையுறின் முன்னிலிங்கப் பற்றொழியேன் மூன்றிலிங்கம் பாங்கு.

இ - ள். மற்றை ஒரு லிங்கத்தின் வாஞ்சை உதில் - சிறப்பியுடைய வேறிலிங்கத்திலே விருப்பமுண்டாயின்,—முன்னிலிங்கப் பற்று ஒழியேல் - மூன்றையெழுந்தருளப்பண்ணிய இலிங்கத்தை லிட்டுவிடாதே;—மூன்று இலிங்கம் பாங்கு - அவ் விலிங்கத்தோடுவிரும்பிய இலிங்கத்தையும் வேறொரிலிங்கத்தை யுங்கூட்டி அம்மூன்றிலிங்கத்தையும் பூசித்தலே தகுதி. எ - று.

[பூசிக்கலாகும் இலிங்கத்தோகையும் ஆகாத இலிங்கத் தோகையுமுணரீத்துகின்றார்.]

ஒன்றுமூன் றைந்து முரித்தாச் சனைக்குநான்
கென்றுமிரண் டம்பிணிக்கு மேது.

இ - ள். அர்ச்சனைக்கு ஒன்று மூன்று ஐந்தும் உரித்து - சிவபூசைக்கு ஒரிலிங்கமும் மூன்றிலிங்கமும் ஐந்திலிங்கமும் உரித்தாம்;—நான்கு இரண்டு என்றும் பிணிக்கும் ஏது - நான்கிலிங்கமும் இரண்டிலிங்கமும் எப்போதும் வியாதிக்குக் காரணமாம். எ - று.

ஒரிலிங்கம் பூசிக்கில் முத்தியுண்டாம். இரண்டிலிங்கம் பூசிக்கில் வியாதிபுண்டாம். மூன்றிலிங்கம் பூசிக்கிற் புத்தி முத்தி இரண்டுமுண்டாம். நான்கிலிங்கம் பூசிக்கில் ஆயுடும் செல்வமும் கீர்த்தியும் நசிக்கும். ஐந்திலிங்கம் பூசிக்கிற் பஞ்சமகாபாதகம் நீங்கும். ஆறிலிங்கம் பூசிக்கில் மரணமுண்டாம். ஏழிலிங்கம் பூசிக்கிற் பவநாசமாம். எட்டிலிங்கம் பூசிக்கில் வியாதியும் சத்தூருபுமுண்டாம். ஒன்பதிலிங்கம் பூசிக்கில் இட்டமும் சிவலோகமும் உண்டாம். (௧௦௧)

[ஆசாரியனையும் சிவலிங்கத்தையும் ஆராயுங்கால் முணர்ந்துகின்றார்.]

தேசிகன் றன்னைச் சிவலிங்கந் தன்னைபுமுன்
ஞாபவா ராய்ந்ததன்பின் கொள்.

இ - ள். முன் - தீண்டிப் பெறுதற்கு முன்னும் சிவபூசையெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொள்ளாதற்கு முன்னும்—தேசிகன் றன்னைச் சிவலிங்கந்தன்னையும் - ஆசாரியனையும் சிவலிங்கத்தையும்—ஆசு அற ஆராய்ந்து - குணங்குற்றங்களைப் பெரியோர்கள் பலருடனே சந்தேகவிபரீதமற ஆராய்ந்துகொண்டே— அதன்பின் கொள் - அதன்பின்பு சற்குருவென்று துணியப்பட்டவனிடத்திலே தீண்டிப்பெற்று நல்லிலிங்கமென்று துணியப்பட்ட உடையவரை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொள். எ று. (1)

[கொண்டபின் இகழ்ந்தவழிப்படுங்குற்ற முணர்ந்துகின்றார்.]

கொண்டதன்பி னாய்ந்துருவ மின்மைகுண மின்மையுங்கண்மிவிடு வார்க்குண்டோ கற்பு.

இ - ள். கொண்டதன்பின் ஆய்ந்து - சிவலிங்கத்தையும் ஆசாரியனையும் முன்னர் ஆராய்ந்துகொள்ளாமற் கொண்டதன்

பின்பு ஆராய்ந்து—உருவம் இன்மை குணம் இன்மையும் கண்டு—அங்ககீனத்துவத்தையும் குணமில்லாமையையும் கண்டு—விடுவார்க்குக் கற்பு உண்டோ - இகழ்ந்து தள்ளுவார்க்குக் கதியுண்டோ இல்லை. எ - று.

சுயம்புலிங்கம் சின்னபின்னப்படினும் அதனையே வைத்துப் பூசிக்குமாறுபோல ஆசாரியன் எப்படியிருப்பினும் அவனையே இகழாது வழிபடுக. கட்டுத்தறியினையும் சிவபெருமானையென்றுகொண்டு பத்தியோடு பூசித்தாற்போல இலிங்கம் எப்படியிருப்பினும் அதனையே இகழாது பூசிக்க. தான் பூசித்து வந்த சிவலிங்கம் அக்கினியினாலே பழுதுபடின் அதனையிகழாமல் மனநொந்து கைவிட்டு வேறொரு சிவலிங்கத்தைக் கைக்கொள்ளுமாறுபோலத் தன்னுடைய ஆசாரியன் சிவசிந்தை சிவத்திரவியாபகாரம் கொலை களவு பிறர்மனையத்தல் முதலிய பெரும்பாவங்களைச் செய்து கெடுவானாயின் அவனையிகழாது மனநொந்து கைவிட்டு வேறொராசாரியனை அடைந்து வழிபடுக. உடையாத ஓடமேயன்றி உடைந்த ஓடம் யாதொன்றினையும் கரையேற்றமாட்டாதவாறுபோலச் சற்குருவேயன்றி அசற்குரு யாவரொருவரையும் முத்தியடைவிக்கமாட்டான். (௧௦௩)

[இலிங்ககீதுற்றங்கிலையும் அவற்றைப் பூசித்த வழிப்படுங் குற்றத்தையும் ஆறுதற்குக் குறளாலுணர்த்துகின்றார்.]

சரசரத்த வாணலிங்கந் தாரத்தைக் கொல்லு முருகவுளம் புத்திரரை யும்.

இ - ள். சரசரத்த வாணலிங்கம் - சரசரத்த திருமேனியையுடைய வாணலிங்கமானது—உளம் உருகத் தாரத்தைப் புத்திரரையும் கொல்லும் - மனமுருகும்படி மனைவியையும் புத்திரரையும் நாசமாக்கும். எ - று. (௧௦௪)

உச்சிக் குழியி லொடுக்குமுயி ரைக்கோணி
லிச்சையுறு மில்லிழப் பிக்கும்.

இ - ள். உச்சிக் குழியில் உயிரை ஒடுக்கும் - உச்சியிலே குழிந்ததாயில் உயிரைப் போக்கும்;—கோணில் இச்சை உறும் இல் இழப்பிக்கும் - முடி வளைத்ததாகில் விருப்பம் பொருந்திய வீட்டினையிழப்பிக்கும். எ - று.

(க0இ)

களங்கங் கயரோகங் காட்டுங்காக் கைக்கால்
களைந்துவிடு மேகமுத்தைக் காய்ந்து.

இ - ள். களங்கம் கயரோகம் காட்டும் - களங்கமுள்ள இலிங்கம் கயரோகவியாதியையுண்டாக்கும்;—காக்கைக் கால் கழுத்தைக்காய்ந்து களைந்துவிடும் - காக்கைக்கால்போலுங் கீற் றினையுடைய இலிங்கமானது கழுத்தைக் கோபித்துப் போக்கு விக்கும். எ - று.

அக்களங்கம் மயினிநமும், கறுத்த அப்பிரகக்கண்ணிநமும்,
நீலக்கண்ணிநமும் என மூவிதமாம்.

(க0சு)

இட்டம் கெடுக்கும்விற் துத்தா னிரேகைதான்
வெட்டுவிக்கும் வாளால் விரைந்து.

இ - ள். விற்துத்தான் இட்டம் கெடுக்கும் - விற்துவினையு டைய இலிங்கம் அபீட்டத்தைக் கெடுக்கும்;—இரேகைதான் விரைந்து வாளால் வெட்டுவிக்கும் - இரேகையினையுடைய இலி ங்கம் விரைந்து வாளினாலே வெட்டுவிக்கும். எ - று.

அவ்விற்துவானது இளம்பெண்டருடைய முலைக்கண்ணிந த்தையுடையதும், நாவற்பழிநத்தையுடையதும் என இரண்டு விதமாம். இரேகையானது ஆகாயத்தினின்று விரும் மழைத் துணித்தாரை போன்றதும், பூமியிலெற்றிய கயிறு போன்றதும்,

பலவாகச் சென்றிய சூரியகிரணம் போன்றதும் என மூன்று விதமாம். (க௦௭)

அதிதூல் லிங்கத் தருச்சனை செய்யே
வதிதூண்மை யுஞ்சிறந்த தன்று.

இ - ன். அதி தூல் லிங்கத்து அருச்சனை செய்யேல் - மேலே சொல்லப்படும் பஞ்சசூத்திரத்துக்கு ஒவ்வாமல் மிகப் பருத்திருக்கும் சிவலிங்கத்திலே பூசைசெய்யாதே;—அதிதூண் மையும் சிறந்தது அன்று - மிகச் சிறுத்திருக்கும் இலிங்கமும் சிறப்புடையதன்று. எ - று.

இக்குற்றங்களெல்லாம் போககாமிக்கேயன்றி முத்திகாமி க்கில்லையென்றுணர்க. (க௦௮)

ஆயு வழியு மதிக மிலிங்கமெனின்
வியுகிதி பீட மிகின்.

இ - ன். இலிங்கம் அதிகம் எனின் ஆயு அழியும் - சிவலிங் கம் அதிகமாகில் வயது குன்றும்,—பீடம் மிகின் நிதி வீடும் - பீடம் அதிகமாகில் திரவியங்குன்றும். எ - று. (க௦௯)

[பஞ்சசூத்திரவாழி பூர்வாதிருத்தவளா
லுணர்த்துகின்றார்.]

லிங்கத்தைச் சூழ்ந்துபுடையிற்பருமை யெண்ணிடுக
வங்கதூபீ டத்தினக் லம்.

இ - ன். லிங்கத்தைச் சூழ்ந்து புடையில் பருமை எண்ணி டுக - முதற்கண்ணே சிவலிங்கத்தைச் சற்றி அதனது சுற்றுப் பருமையையளக்க;—அங்கது பீடத்தின் அகலம் - அது எவ்வ ளவோ அவ்வளவே பீடத்தினகலங்கொள்க. எ - று. (க௧௦)

ஐந்துகூறுக்கவதனைப்பீடத் துன்னதநான்
கொன்றுசிவலிங்கோன்னதம்.

இ - ள். அதனை ஐந்து கூறு ஆக்க - அந்தச்சுற்றுப்பருமையை ஐந்து கூறுக்குக்;—நான்கு பீடத்து உன்னதம் - அவற்றுள் நான்கு கூறு பீடத்தினுயரமும்;—ஒன்று சிவலிங்க உன்னதம் - ஒருகூறு சிவலிங்கத்தினது உயரமுமாகக் கொள்க. எ - று. (ககக)

ஐந்துகூற்றுற்பாதி கோமுகைகண்டப்பருமை
பைந்துமதன் பாதிபுமேயாம்.

இ - ள். கோமுகை ஐந்து கூற்றில் பாதி-பீடத்தின் வட்டத்தை விட்டிக் கோமுகையினீளம் இரண்டரைக்கூறும்—கண்டப்பருமை ஐந்தும் அதன்பாதிபுமே ஆம் - பீடத்தினது கண்டத்தின் ஈற்றுப்பருமை ஏழரைக்கூறுமாகக் கொள்க. எ - று.

[பஞ்சசூத்திரவதி பராவழிப்படுங்நூற்று
முணர்த்துகின்றார்.]

பஞ்சவித சூத்திரத்தைப் பார்த்துலிங்கத் தர்ச்சனைசெய்யெஞ்சலதி கம்பழுதென் றெண்.

இ - ள். இலிங்கத்துப் பஞ்சவித சூத்திரத்தைப் பார்த்து அர்ச்சனை செய் - சிவலிங்கத்திலே இவ்வனங்கூறிய பஞ்சசூத்திரங்களை முன்னே பார்த்து அவைகள் ஒத்திருக்குமாகில் அதிலே பூசைபண்ணு;—எஞ்சல் அதிகம் பழுது என்று எண் - அவைகள் குறையினும் மிகினுங் குற்றமுண்டாமென்றறி. எ - று.

குறையில் வியாதியும், மிகிற் சத்துருபீடையும் உண்டாமென்றுணர்க. (ககங)

[வாணலிங்கத்துக்கு அடிமுடி வரையறுத்
துணர்த்துகின்றார்.]

முடிதூல மாமுக முன்னதமாஞ் சூக்க
மடிவாண லிங்கத்தென் றார்.

இ - ன். வாணலிங்கத்து - வாணலிங்கத்திலே—தூலம்
முடி ஆம் - தூலமாயிருக்குமிடம் முடியென்றும்,—உன்னதம்
முகம் ஆம் - யாதாயினுமொருபக்கத்திலே உயர்ந்திருக்குமிடம்
முகமென்றும்,—சூக்கம் அடி என்றார் - குவிந்திருக்குமிடம்
அடியென்றும் தூலோர்கள் கூறினார்கள். எ - று.

இங்ஙனம் பகுத்துணர்ந்த இலிங்கத்தை ஐந்து கூறுப்
ண்ணி, மேலே மூன்றுகூறு நிற்கக் கீழிரண்டு கூற்றையும் உள்
ளேபதித்து, அட்டபந்தனஞ்சாத்துக. இடவிரையிருந்தாலும்
குவிந்திருந்தாலும் எவ்விடம் அழகு பெற்றிருந்தது அதுவே
திருமுடியெனக் கொள்ளலுமாம். (௧௧௪)

[படிகலிங்கவிலக்கணம் முன்றுதிருக்குறளா
லுணர்த்துகின்றார்.]

சூரியகாந் தந்தனைச் சூழ்ந்துறும் பஞ்சினைத்தான்
சூரியன் முன்னே சுடும்.

இ - ன். சூரியகாந்தம்-சூரியகாந்தமானது,—சூரியன் முன்
தன்னைச் சூழ்ந்து உறும் பஞ்சினை - மத்தியானத்திலே சூரிய
னுக்கு முன்னே தன்னைப் பிடித்துத் தன்னிலே பஞ்சைவைக்
கில்,—சுடும் - அதனிடத்தே அக்கினியைப் பிறப்பிக்கும். எ - று.

சத்திரகாந் தந்தனைச்சூழ் பஞ்சதனிற் றண்புனைசை
சத்திரன் முன்னே தரும்.

இ - ன். சத்திரகாந்தம் - சத்திரகாந்தமானது,—சத்திரன்
முன் தனைச் சூழ் பஞ்சதனில் - சத்திரனுக்கு முன்னே தன்

ணைப் பிடித்துத் தன்னிலே பஞ்சை வைக்கில்,—தண் புனைத் தரும் - அதனிடத்தே குளிர்ந்த சலத்தைத் தரும். எ - று. ()

இவ்விரண்டு மல்லா ததுபடிக மென்றெனுக
வவ்விரண்டி னோடொன்றே யாம்.

இ - ள். இவ்விரண்டும் அல்லாதது படிகம் என்று எனுக—
இவ்விரண்டு விதமுமல்லாதது படிகமென்றறிக,—அவ்விரண்
டினோடு ஒன்றே ஆம் - அவ்விரண்டோடும் இவ்வொன்றுங்
கூட மூவ்தமாம். எ - று. (கக௭)

[அவ்வியத்தழதலிய இலிங்கங்களின் பெயருந்
தொகையு முணர்த்துகின்றார்.]

அவ்வியத்த மற்றை வியத்தம்வியத் தாவ்வியத்த
மிவ்விதத்தான் மூன்றிலிங்க மென்.

இ - ள். இலிங்கம் - சிவலிங்கமானது—அவ்வியத்தம் -
அவ்வியத்தலிங்கமும்,—மற்றை வியத்தம் - அதற்கு மாறாகிய
வியத்தலிங்கமும்,—வியத்தாவ்வியத்தம் - வியத்தாவ்வியத்தலி
ங்கமுமென—இவ்விதத்தான் மூன்று என் - இந்தப்பிரகார
மாக மூவகைப்படுமென்றறி. எ - று. (கக௮)

[அவ்வியத்தலிங்கமும் வியத்தலிங்கமும்
முணர்த்துகின்றார்.]

அவ்வியத்தம் பீடலிங்க மங்கமனைத் தும்விளங்கு
மவ்விளங்க மேவியத்த மாம்.

இ - ள். பீடலிங்கம் அவ்வியத்தம் - பீடமுஞ் சிவலிங்கமும்
மாயிருப்பது அவ்வியத்தலிங்கமாம்;—அங்கம் அனைத்தும் விள
ங்கும் அவ்விலிங்கமே வியத்தம் ஆம் - கரசரணதிரவயவங்க
னெல்லாம் விளங்கும் இருபத்தைந்து விகிரகபேதங்களும்
வியத்தலிங்கமாம். எ - று.

அவ்வியத்தலிங்கம் சருவதோபத்திரம், வரகுத்தமானம், சைவாதிகம், ஸ்ரீராசிகம் என நான்குவகைப்படும். அவை ஒவ்வொன்று நந்தரான்காய்ப் பதினாறும். அவை ஒவ்வொன்று நந்தரான்காய் அறுபத்துரான்காம். இருபத்தைத்து விக்ரிககங்ளாவன சந்திரசேகரர், உமாமகேசர், இடபாஸுடர், சபாபதி, கல்யாணசந்தரர், பிஷாடனர், காமாரி, காலாரி, திரிபுராரி, சலந்தராரி, மாதங்காரி, வீரபத்திரர், ஹரியர்த்தர், அர்த்தநாரீசரர், கிராதர், கங்கானர், சண்டேசாஸுக்கிரகர், சீலகண்டர், சக்கரப் பிரதர், கசமுகாஸுக்கிரகர், சோமாஸ்கந்தர், கெபாதர், சுகாசினர், தக்ஷிணமூர்த்தி, லிங்கோற்பவர் என்பனவாம். (௧௧௧).

[வியத்தாவ்வியத்தலிங்கமுணர்த்துகின்றார்.]

விளங்கின் முகமே வியத்தால் வியத்த
மிலிங்கந் தனிலென்றே யென்.

இ - ள். இலிங்கந்தனில் முகம் விளங்கில் - இலிங்கத்திலே முகமுந்தோள்களும் விளங்கில், - வியத்தாவ்வியத்தம் என்றே எண் - அது வியத்தாவ்வியத்தலிங்கமென்றறி. எ - று.

வியத்தம் எல்லாவுறுப்புக்களும் வெளிப்பட்டிருப்பது. அவ்வியத்தம் அவை வெளிப்படாதிருப்பது. வியத்தாவ்வியத்தம் சிலவுறுப்புக்கள் வெளிப்பட்டும் மற்றவை வெளிப்படாமலுமிருப்பது. வியத்தாவ்வியத்தலிங்கஞ்செய்யுமிடத்து உருத்திரபாகத்தை மூன்றுகூறுகப் பிரித்து கடுக்கூற்றில் ஒருமுகமேனும் மூன்றுமுகமேனும் நான்குமுகமேனுஞ்செய்க. மேற்கூற்றிலே திருமுகயுங் கீழ்க்கூற்றிலே கழுத்துத் தோண்முலைமட்டுஞ்செய்க. கீழுள்ள கைகள் செய்யலாகாது. முகமொன்றாயின் வியாதியை நீக்கும்; மூன்றாயிற் சாந்தியைப் பண்ணும்; நான்காயிற் சுகத்தைக் கொடுக்கும்; இரண்டாயினும் ஜீர்தாயினும் அரிட்டகை கொடுக்கும். (௧௨௦)

[அசலழதலிய இலிங்கங்ங்ளின் பெயரும் தோகையு
முணர்ந்துகின்றார்.]

அசலஞ் சலனஞ் சலாசல மற்றை
யசலசல மென்றொருநான் காம்.

இ - ள். சிவலிங்கமானது—அசலம் - அசலலிங்கமென
வும்,—சலனம் - சலனலிங்கமெனவும்,—சலாசலம் - சலாசல
லிங்கமெனவும்,—மற்றை அசலசலம் என்று - அசலசலலிங்க
மெனவும்,—ஒருநான்காம் - நான்குவகைப்படும். எ - று. ()

[அசலலிங்கமுஞ் சலனலிங்கமு முணர்ந்துகின்றார்.]

கோபுர மாதி யசலம் குறிப்பினுள்ளே
தாபிதலிங் கஞ்சலனந் தான்.

இ - ள். கோபுரம் ஆதி அசலம் - கோபுரமுதலாயின அசல
லிங்கமாம்;—குறிப்பின் உள்ளே தாபிதலிங்கம் சலனந்தான் -
தனக்கு வேண்டியதொருசிறத்திலே இருதயத்திற் கற்பித்துப்
பூசிக்கப்படுஞ் சிவலிங்கம் சலனலிங்கமாம். எ - று.

ஆதியென்றதனால் விமானமுதலியனவுங்கொள்க. போக்கு
வரவின்மையால் அசலமெனவும், போக்குவரவுண்மையாற் சல
னமெனவுஞ் சொல்லப்பட்டன. (கஉஉ)

[சலாசலலிங்கமும் அசலசலலிங்கமும்
உணர்ந்துகின்றார்.]

வாணலிங்க மற்றுஞ் சலாசலமே மண்டலமுங்
காணி னசலசலங் காண்.

இ - ள். வாணலிங்கம் மற்றும் சலாசலமே - வாணலிங்க
மும் இரத்தினலிங்க முதலியனவும் சலாசலலிங்கமாம்;—மண்ட

லமும் காணின் அசலசலம் காண் - வேதிகையிலே மண்டலமிட்டுப் பூசிக்கின் அது அசலசலலிங்கமாகமென்றறி. எ - று.

வாணலிங்கமுதலாயின இட்டலிங்கமாகவும் பரார்த்தத்திலே இவசன்னிதியில் அங்கலிங்கமாகவும் பூசிக்கப்படிற் சலமெனவும், பரார்த்தமாகத் தாபிக்கப்படிண் அசலமெனவும், நின்றலாற் சலாசலமெனப்பட்டன. அந்தவீசயமுதலிய தொண்ணாற்றாறு மண்டலலிங்கக்களுள் யாதொன்று திசைக்குச் சொல்லியபடி வேதிகையிலிட்டிப் பூசிக்கப்படிண் அசலமெனவும், இட்டலிங்கமாக நானோறுமிட்டிப் பூசிக்கப்படிற் சலமெனவும், நின்றலால் அசலசலமெனப்பட்டன. (சுஉந)

[சீவபூசைக்கு அநுகரல்லாதார்த்திப் பூசாவிதி முன்று திருக்குமணாலுணர்த்துக்கிறார்.]

உயர்ந்தகுலத் தோருட் பழுதுறுப்பி னோரு முயர்ந்தாரை யல்லாதா ரும்.

இ - ள். உயர்ந்த குலத்தோருள் உறுப்புப் பழுதினோரும்-உயர்வாகிய நான்குவருணத்தாருள் உறுப்புக்குறைந்தவர்களும்—உயர்ந்தாரை அல்லாதாரும் - நான்குவருணத்தாரல்லாத சங்கரசாதியாரும். எ - று. (சுஉச)

குறித்து மறுமை குரவன் பதத்தைக் குறித்தவன்செய் தீக்கைதகக் கொண்டு.

இ - ள். மறுமை குறித்து - மறுமையின்பத்தை விஞ்சி—குரவன் பதத்தைக் குறித்து - ஆசாரியருடைய திருவடிக்களையடைந்து—தக அவன் செய் தீக்கை கொண்டு - தங்கள் தங்கள் அதிகாராறுருணமாக அவர் பண்ணிய திருவடியைப்பெற்று. எ - று. (சுஉரு)

சூறித்துச் சிவனெனக் கோட்புரத்தைப் பூவும்
பறித்தருச்சித் தேத்துகபாங் கால்.

இ - ள். கோட்புரத்தைச் சிவன் எனக் சூறித்து - திருக்கோ
புரத்தைச் சிவபெருமானாகப் பாவித்து—பூவும் பறித்து - பத்
திரபுஷ்பங்களைப் பறித்து—பாங்கால் அருச்சித்து எத்துக -
விதிப்படி பூசித்துத் துதிக்கக்கடவர், எ - று.

தூபியையும் அவ்வாறே அருச்சிக்க. அது “தூபியினைக்
கோபுரத்தை யீசனெனக் கண்டுதொழு—பாபமறும் வாய்த்து
றுமின் பம்.” என்றுத் திருக்குறளாலுணர்க. (கஉக)

[தூலமதலிய ழுவ தலிங்கங்களை யுணர்த்துகின்றார்.]

தூலலிங்க மார்தூபி சூக்குமமா முள்ளிலிங்க
மேலும் பலிபத் திரம்.

இ - ள். தூபி தூலலிங்கம் ஆம் - சிகரந்தூலலிங்கமாம்;—
உள் இலிங்கம் சூக்குமம் ஆம் - விமானத்துள் எழுந்தருளியிருக்
குள் சிவலிங்கஞ் சூக்குமலிங்கமாம்;—ஏலும் பலி பத்திரம் -
அசற்கு முன்னே பொருந்திய பலிபீடம் பத்திரலிங்கமாம்.
எ - று. (கஉ௭)

[அந்நியாகபூசை யுணர்த்துகின்றார்.]

தம்முள்ளத் தூற்ற சலனசிவ லிங்கத்துந்
தம்மன்பா லர்ச்சிக்க தாம்.

இ - ள். தம் உள்ளத்து உற்ற சலன சிவலிங்கத்தும் - தம்
முடைய இருதயத்தை எட்டித்தீர்த்தாமரையாகக் கருதி அதை
ஆசனமாக்கி அதில் எட்டங்குலவுயரமும் தமக்கு வேண்டிய
தொரு நிறமுள்ளதாகக் கற்பிக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்திலும்—
தம் அன்பால் தாம் அர்ச்சிக்க - புறப்பூசை செய்யுமாறுபோல

அகப்பூசையைக் கொல்லாமை முதலிய அட்டபுட்பங்கொண்டு அன்பினோடு செய்யக்கடவர். ஏ - று.

அட்டபுட்பங்களாவன கொல்லாமை, தும்பொறியடக்கல், பொறை, அருள், அறிவு, வாய்மை, தவம், அன்பு என்பனவாம். உட்பூசையினுயர்வு “உள்ளேவல் செய்வானாக் கார்தன் மிகவு கப்ப—னுள்ளேசெய் பூசை யுகத்து” “அல்லாக் கைக்கில்லை யருவருப்பு கில்லை—கொலையுமி லையுட்பூசை கூடு” என்னுந் திருக்குறள்களாலுணர்க. (௧௨௮)

[இம்முறை செய்யமாட்டாதார்க்கு வேறேருயித் துணர்த்துகின்றீர்.]

இரவியுளத் தென்று மிலங்கு மமலன்
கரமலர லர்ச்சிக்க கண்டு.

இ - ள். அமலன் இரவி உளத்து என்றும் இலங்கும் எனக் கண்டு - சிருமலராகிய சதாசிவமூர்த்தி ஆதித்தமண்டலத்தின் கண் அனவரதமும் எழீர்தருளியிருப்பரெனக் கருதி,—கரம் மலரால் அர்ச்சிக்க - ஆசனமூர்த்திமூலமந்திரங்களை உச்சரித்து அவருக்கெதிராகக் கைகளினாலே புட்பங்களைத் தூவி அருச்சனை செய்யக்கடவர். ஏ - று. (௧௨௯)

[பூசைசெய்யாதார்க்குக் கதிரியிலையென்ப துணர்த்துகின்றீர்.]

தமக்கருங் மோருருன்ற பூசை சமையார்
தமக்குத் துணையாதோ தான்.

இ - ள். தமக்கு அருகம் ஒருருவில் பூசை சமையார் தம க்கு - தங்கள் தங்கள் வருணத்துக்கு அருகமாகிய ஒருருவியி டத்தே சிவபூசை செய்யாதவருக்கு—யாது துணை - யாது துணை யுண்டு. ஏ - று.

தத்தமக்கு அருகமல்லாத பூசைகளைச் செய்தார் உலகத்துக் குப் அரசனுக்குத் தீங்கு விளைத்துத் தாம் நாகத்தின் மூழ்குவ றோனச் சிவாகமஞ் செப்புமென்றுணர்க. சிவபூசை செய்யாதா ரிழிவு “திருக்கோயி லில்லாத திருவி லூரும் திருவெண்ணீ றணியாத திருவி லூரும்—பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடா லூரும் பாங்கினொடு பலதானிக ளில்லா லூரும்—விருப்போடு வெண்சங்க மூதா லூரும் விதானமும் வெண்கொடியு மில்லா லூரு—மருப்போடு மலர்பறித்திட் டெண்ணு லூரு மவையெல்லா லூரல்ல வடவி காடே.” எ-ம். திருநாம மஞ்செழுத்துஞ் செ ப்பா ராகித் தீவண்ணர் திறமொருகாற் பேசா ராகி—லொருகா லுத் திருக்கோயில் ஞ்ஞா ராகி லுண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டெண்ணு ராகி—லருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியாராகி லளி யற்றார் பிறந்தவா தேதோ வெண்ணிற்—பெருநோய்கண் மிக நலியப் பெயர்த்துஞ் செத்துப் பிறப்பதற்கே தொழிலாகி யிறக் கின் றாரே.” எ - ம். வருந் திருநாவுக்கரசநாயனார் தேவாரங்க ளினாலறிக.

(கந.0)

[சிவபூசைக்கீற்றியமையாச் சீவசீன

பூனாமற் கண்டிசிவ பூசைபுரி வார்பலத்தைக் காணாற்பூ னாய்கண்டி கை.

இ - ள். கண்டி பூனாமல் சிவபூசை புரிவார் பலத்தைக் காணார் - உருத்திராஷ்டத் தரியாமற் சிவபூசை செய்வோர் அத னால் வரும் பயனைப் பெறார்;—கண்டிகை பூனாய் - ஆகையால் உருத்திராஷ்டத் தரித்துக்கொண்டே சிவபூசை செய். எ - று.

சிவபூசையைக் கூறவே சிவமந்திரசெபம் சிவாலயசேவை முதலிய பிறபுண்ணியங்கள் செய்யும்போதும் உருத்திராஷ்டத் தரித்தல்வேண்டுமென்பது தானே பெறப்படும்.

[உருத்திராக்ஷந்தரிக்கக் கூசியவழிப்படுங்குற்ற
முணர்த்துகின்றார்.]

பூண்பதற்குக் கண்டியினைக் கூசியிடும் புல்லியரைக்
காண்பதற்குக் கூசுமரன் கைத்து.

இ - ள். கண்டியினைப் பூண்பதற்குக் கூசியிடும் புல்லியரை-
உருத்திராக்ஷத்தைத் தரிப்பதற்குக் கூசுகின்ற கீழ்மக்களை—
அரன் கைத்துக் காண்பதற்குக் கூசும் - சிவபெருமான் வெறுத்
துப் பார்க்கக் கூசுவர். எ - று. (௧௩௨)

[உருத்திராக்ஷத்தின் விசிட்டமுணர்த்துகின்றார்.]

உண்டு மணிகள் பலவு மவற்றுள்ளொந்
கண்டி விசிட்டமெனக் காண்.

இ - ள். மணிகள் பலவும் உண்டு - உருத்திராக்ஷமணி தாம
ரைமணி பனிங்குமணி புத்திரதீபமணி சங்குமணி எனப் பலவ
கைமணிகளுண்டு,—அவற்றுள்ளும் கண்டி விசிட்டம் எனக்
காண் - அவைகளெல்லாவற்றுள்ளும் உருத்திராக்ஷமே விசிட்ட
மென்றறி. எ - று.

உருத்திரனது கண்ணிற்றோன்றினமையால் உருத்திராக்ஷ
மெனப்பெயர் பெற்றது. தேவர்கள் திரிபுரத்தசுரர்களாலே தங்
களுக்கு நிகழ்ந்த துன்பத்தை விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்ட
பொழுது திருக்கைலாசபதி ஆயிரத்தேவவருடும் தம்முடைய
மூன்று திருக்கண்களையும் மலர்த்திக்கொண்டிருப்ப, அவைகளி
னின்றும் நீர் பொழிந்தன. சூரியருபமாகிய வலக்கண்பொழி
ந்த நீரிலே பன்னிரண்டுருத்திராக்ஷமரமும், சந்திரருபமாகிய
இடக்கண்பொழிந்த நீரிலே பதினாறுருத்திராக்ஷமரமும், அக்கி
னிருபமாகிய நெற்றிக்கண் பொழிந்த நீரிலே பத்துருத்திராக்ஷ
மரமும் உதித்தன. வலக்கண்ணினின்று கயிலைநிலுருத்திரா

ஊழும், அதினின்று செந்நிறவுருத்திராஊழும் அதினின்று பொன்னிறவுருத்திராஊழும் தோன்றின. இடக்கண்ணினின்று வெண்ணிறவுருத்திராஊழ் தோன்றிற்று. நெற்றிக்கண்ணினின்றும் கருநிறவுருத்திராஊழ் தோன்றிற்று. வெண்ணிறமணி பிராமணராலும், கபிலநிறமணியும் செந்நிறமணியும் ஊத்திரியராலும், பொன்னிறமணி வைசியராலும், கருநிறமணி சூத்திரராலும் தரிக்கற்பாலனவாம்.

(கருட)

[உருத்திராஊழ்த்துகீழ் முகநியமழணர்த்துகின்றார்.]

ஒன்றிரண்டு மூன்றுநான் உத்தாதேற மெட்டொன்பா
ஒன்றொன்பான் மற்றுமுக முண்டு.

இ - ள். ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ஐந்து ஆறு ஏழு எட்டு ஒன்பான் ஒன்றொன்பான் மற்றுமுகம் உண்டு - அவ்வுருத்திராஊத்திலே ஒருமுகமணியும், இரண்டுமுகமணியும், மூன்றுமுகமணியும், நான்குமுகமணியும், ஐந்துமுகமணியும், ஆறுமுகமணியும், ஏழுமுகமணியும், எட்டுமுகமணியும், ஒன்பதுமுகமணியும், பத்துமுகமணியும், அதற்குமேற்பட்ட முகமணிகளும் உண்டு. எ - று.

பதினொருமுகம்வரைக்கும் உண்டெனவறிக. ஒருமுகமணி தரிக்கிற் சிவனுக்கும், இரண்டுமுகமணி தரிக்கிற் சத்திக்கும், மூன்றுமுகமணி தரிக்கில் திரிமூர்த்திகளுக்கும், நான்குமுகமணி தரிக்கிற் பிரமாவுக்கும், ஐந்துமுகமணி தரிக்கிற் சதாசிவமூர்த்திக்கும், ஆறுமுகமணி தரிக்கிற் சுப்பிரமணியருக்கும், ஏழுமுகமணி தரிக்கிற் சத்தமாதர்களுக்கும், எட்டுமுகமணி தரிக்கில் அட்டவிர்த்தியேசுரர்களுக்கும், ஒன்பதுமுகமணி தரிக்கிற் கங்கை முதலிய நவதீர்த்தங்களுக்கும், பத்துமுகமணி தரிக்கிற் பத்துத்திக்குப்பாலர்களுக்கும், பதினொருமுகமணி தரிக்கிற் பதினொருருத்திரர்களுக்கும், பன்னிரண்டுமுகமணி தரிக்கில் விட்டுணுமூர்த்தியாகிய

வாசுதேவர் முதலிய பன்னிருவர்களுக்கும், பதினமூன்று முகமணி தரிக்கிற சதருத்திரர்களுக்கும் பதினான்கு முகமணி தரிக்கில் அசுவினிதேவதைகளுக்கும், அட்டவசுக்களுக்கும், பதினைந்து முகமணி தரிக்கிற சந்திரன் வருணன் முதலியவர்களுக்கும், பதினாறு முகமணி தரிக்கில் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் பிரமா விஷ்ணு சிவன் எல்லாருக்கும், பிரீதியாமென்றுணர்க.

இத்தப்பிரகாரமன்றி மற்றொரு பிரகாரம் சிவாகமத்திற் கூறப்படும்: ஒரு முகமணிக்கு அதிதேவதை பரமசிவன்; அது பிரமகத்தியைப் போக்கும். இரண்டு முகமணிக்கு அதிதேவதை ஸ்ரீகண்டபரமசிவன்; அது கோகத்தியைப் போக்கும். மூன்று முகமணிக்கு அதிதேவதை அக்கினி; அது ஸ்திரீகத்தியைப் போக்கும். நான்கு முகமணிக்கு அதிதேவதை பிரமா; அது நாகத்தியைப் போக்கும். ஐந்து முகமணிக்கு அதிதேவதை காலாக்கினிருத்திரர்; அது புணர்த்தப்பாலவல்லாதாரைப் புணர்த்த பாவத்தையும் புரிக்கற்பாலவல்லாதனவற்றைப் புரித்தபாவத்தையும் போக்கும். ஆறு முகமணிக்கு அதிதேவதை சுப்பிரமணியக்கடவுள்; அது பிரமகத்தி முதலிய பாவங்களைப் போக்கும்; ஏழு முகமணிக்கு அதிதேவதை ஆதிசேடன்; அது கோகத்தியையும் பொற்களவையும் போக்கும். எட்டு முகமணிக்கு அதிதேவதை விநாயகக்கடவுள்; அது குருபன்னிசைப் புணர்த்த பாவத்தையும் பொற்களவையும் துலாதான முதலிய தானங்கள்வாங்கிய பாவத்தையும் பிறரன்னத்தைக் கவர்ந்துண்ட பாவத்தையும் போக்கும். ஒன்பது முகமணிக்கு அதிதேவதை வைரவக்கடவுள்; அது ஆயிரம் பிராணகத்தியையும் நூறு பிரமகத்தியையும் பூதம் பிசாசும் சர்ப்பமுதலியவற்றாலாகும் விக்ஷிணங்களையும் போக்கிச் சித்தி மூர்த்திகளைக் கொடுக்கும். பத்து முகமணிக்கு அதிதேவதை விட்டிணை; அது நான் கோள் பேப் பூதம் பிரமராக்கதமுதலியவற்றாலுண்டாகிய தீங்குகளெல்லாவற்றையும் போக்கும். பதினொரு முகமணிக்கு அதிதேவதைகள் பதினொருருத்திரர்; அது ஆயிரம்

அசுவமேதபலத்தையும் நூறு வாசபேயபலத்தையும் டில்லாக் கோமேதபலத்தையும் கொடுக்கும். பன்னிரண்டுமுகமணிக்கு அதிதேவதைகள் பன்னிரண்டாதித்தர்; அது கோமேதபலத்தையும் அசுவமேதபலத்தையும் சுவர்ணதூண்பலத்தையும் கொடுக்கும். பதின்மூன்றுமுகமணிக்கு அதிதேவதை சுப்பிரமணியக் கடவுள்; அது சர்வாபீட்டத்தையும் சர்வசித்தியையும் கொடுக்கும், பிதாவையும் மாதாவையும் சகோதரரையும் புத்திரரையும் கருவையுங்கொன்ற பாவங்களைப் போக்கும். பதினான்குமுகமணிக்கு அதிதேவதைகள் சிவமும் சத்தியும்; அது தன்னைத் தரித்தோர்க்குத் தேவர் முனிவர் முதலாயினோரெல்லாரையும் வசப்படுத்திச் சிவபதத்தைக் கொடுக்கும்; அது கிடைப்பதரிது. ஆறுமுகமணி வலப்புயத்தினும், ஒன்பதுமுகமணி இடப்புயத்தினும், பதினொருமுகமணி சிகையினும், பன்னிரண்டுமுகமணி காதுகளினும், பதினான்குமுகமணி சிரசினுத் தரிப்பது உத்தமம்.

[செபமாலைக்கு மணி கொள்ளுமாறுணரீத்துகின்றார்.]

ஒருவிதமே கோவைக் குறுதியிஃ தன்றிப்
பலவிதத்தா மாலை பழுது.

இ - ள். கோவைக்கு ஒருவிதமே உறுதி - செபமாலைக்கு உருத்திராஷ்டமணி கொள்ளாவிடத்து எல்லாம் ஒரேவிதமான முகங்களையுடையனவாகக் கொள்ளாதலே தகுதி;—அஃது அன்றிப் பலவிதத்து ஆம் மாலை பழுது - அவ்வாறன்றிப் பலவிதமாகிய முகமணிகளையுங் கலந்து கோத்த செபமாலை குற்றமுடைத்து. எ - று.

செபமாலைக்கு இரண்டுமுகமணியும் மூன்றுமுகமணியும் பன்னிரண்டுமுகமணியும் பதின்மூன்றுமுகமணியும் ஆகாவாம்.

[செபமாலேப்பிரதீபை ஐந்து திருக்குறளா

சத்தியோ சாதத் தபிடேகஞ் சாதிக்க
வுத்தரத்தான் மத்திக்க வோர்ந்து.

இ - ள். ஓர்ந்து - விதியை ஆராய்ந்து, —சத்தியோசாதத்து
அபிடேகம் சாதிக்க - சத்தியோசாதமந்திரத்தினாலே எண்ணெ
ய்க்காப்பு முதலியவற்றால் அபிடேகம்பண்ணி, —உத்தரத்தால்
மத்திக்க - வாமதேவமந்திரத்தினாலே குச்சுப்புல்லுச் சாத்தி,
இருதயமந்திரத்தினாலே கந்தபுஷ்பஞ் சாத்துக. ஏ - று.

உத்தரதிசையை நோக்கும் வாமதேவத்தை உத்தரமென்றார்.

கொடுத்திடுக தூப மகோரமனுக் கூறித்
துடைத்திடுக தற்புருடஞ் சூழ்ந்து.

இ - ள். அகோரமனுக் கூறித் தூபம் கொடுத்திடுக - அகோ
ரமந்திரத்தை உச்சரித்துத் தூபதிபங்கொடுத்து, —தற்புருடம்
சூழ்ந்து துடைத்திடுக - தற்புருடமந்திரத்தை உச்சரித்துத் திரு
வொற்றாடை சாத்துக. ஏ - று. (௧௩௭)

தனித்தனியே யிசானத் தாலே சதக
மெணிக் குறையா மேசெபிக்க வேய்ந்து.

இ - ள். தனித்தனியே ஏய்ந்து - ஒவ்வொருமணியையுந்
தொட்டு, — ஈசானத்தாலே சதகம் எனிக் குறையாமே செபி
க்க - ஈசானமந்திரத்தினாலே தூறுதூறுகுவிற் குறையாமல்
அபிமந்திரிக்க. ஏ - று. (௧௩௮)

நாயகத்தைத் தொட்டு நனில்க பிரமமெல்லா
மேய சதங்குறையா தே.

இ - ள். நாயகத்தைத் தொட்டு - நாயகமணியைத் தொட்டு, —பிரமம் எலாம் ஏய சதம் குறையாது நவில்ல - பஞ்சப்பிரமத்தினாலே பொருந்திய நூறுருவிற்குறையாமல் அபிமந்திரிக்க. எ - று.

பஞ்சப்பிரமமாவன ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம் என்பனவாம். (சுரு.க)

பரமசிவனைப் பூசை பண்ணுமுறை போலப்
பரமமா நாயகத்திற் பண்.

இ - ள். பரமசிவனைப் பூசை பண்ணும் முறைபோல - நித்தியகர்மத்திலே பரமசிவனைப் பூசிக்குமுறைமைபோல—பரமம் ஆம் நாயகத்தில் பண் - சத்தியாதிசத்திபரியந்தமாக மேலாகிய நாயகமணியிலே பூசைபண்ணு. எ - று.

இப்படிப் பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட செபமாலகொண்டு செபிக்கின்றிப் பெரும்பயனெய்தாதெனச் சிவாகமங்கள் கூறுமெனவறிக. (சுரு.ஈ)

[உருத்திராக்ஷந்தரீகீழமுறைமை முஸ்ஸுதிருக்குயளா
லுணர்ந்துகின்றார்.]

சிரத்தி நுரத்திற் றிணிதோ டிரண்ட
கரத்தினும்பூ ணய்கண்டி கை.

இ - ள் கண்டிகை - உருத்திராக்ஷமாலையை—சிரத்தின் - தலையினும்,—உரத்தின் - மார்பினும்,—திணி தோள் - திண்மைகொண்ட புயங்களிலும்,—திரண்ட கரத்தினும் - திரண்ட கைகளிலும்—பூணய் - அதற்குச் சொல்லிய மந்திரங்கொண்டு தரி. எ - று.

உம்மையால் காது சுழுத்துச் சிகை உபவீதங்களினு மெனக் கொள்க. சிகையிலும் கொலும் ஈசானமந்திரத்தினாலும்,

காதுகளிற் றற்புருடமந்திரத்தினாலும், கழுத்தில் அகோரமந்திரத்தினாலும், மார்பில் வியோமவியாபினி மந்திரத்தினாலும், புயங்களிலும் கைகளிலும், பிராசாதமந்திரத்தினாலும் தரிக்க. சயனத்தினும், மலசலமோசனத்தினும், புணர்ச்சியினும், ஓராயினும், சனஞ்சௌச மரஞ்சௌசங்ங்ளினும், உருத்திராபக்தாரணக் கூடாது. சிகையினுங் காதுகளினும் உபவீதத்தினும் எப்போதும் உருத்திராபக்தர் தரித்துக்கொள்ளலாம். உருத்திராபக்தர் தரித்துக்கொண்டு மாமிசபோசனம் மதுபானம் மூதலானவை செய்தவர் தப்பாது நரசத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவர். (கசக)

கரத்தி னளவுகர மாலைசிர மாலை

சிரத்தி னளவென்றே தேறு.

இ - ள். கரமாலை கரத்தின் அளவு - கைம்மாலை கைப்பருமையளவினதாகவும், —சிரமாலை சிரத்தின் அளவு என்றே தேறு - தலைமாலை தலைப்பருமையளவினதாகவும் இருத்தல்வேண்டுமென்றறி. எ - று. (கசஉ)

உரமாலை நாபியந்த மென்றுணர்க வன்றி

யுரமாலை யுஞ்செயலா கும்.

இ - ள். உரமாலை நாபி அந்தம் என்று உணர்க - மார்புமாலை பிடர்முதற்கொப்பூழ் வரையினதாக இருத்தல்வேண்டுமெனவறிக;—அன்றி உரமாலையும் செயல் ஆகும் - அவ்வாறன்றிப் பிடர் முதல் மார்புவரையினதாகவும் மார்புமாலை செய்யலாம். எ - று.

வெவ்வேறு தானங்ங்ளின்றரிக்கப்படும் உருத்திராபக்தமாலை களுக்கு மணியளவு எண்ணளவெனவும் எல்லையளவெனவும்இருவகைப்படும். அவற்றுள் இத்தூலிற் கூறப்பட்டது எல்லையளவு. உரையிற்கோடலென்னுமுத்தியினால் எண்ணளவு சிவாகமத்திற்கண்டபடி கூறுதும்:—சிகையிலே ஒருமணியும், தலையிலே முப்

பத்தாறுமணியும், காதுகளிலே ஒவ்வொருமணி அல்லது அவ்வாறுமணியும், கழுத்திலே முப்பத்திரண்டிமணியும், புயங்களிலே தனித்தனி பதினாறுமணியும், கைகளிலே தனித்தனி பன்னிரண்டிமணியும், மார்பிலே தூற்றெட்டுமணியுக் கொண்ட மாலை தரிக்கலாமென்றுணர்ச்சு. உருத்திராஷ்டங்களை வெள்ளி பொன் முத்துப் பவளம் முதலியவற்றை இடையிடையே இட்டு முகத்தோடு முகமும் அடியோடு அடியும் பொருத்தக்கோத்துத் தரிக்க. ()

[செபமாலையிலக்கணம் நான்குத்திருக்குறளா
லுணர்ந்துகின்றார்.]

செய்கசெப மாலை தூற்றெட்டினுற் பாதிபுறச்
செய்யலுமாம் பாதத்துஞ் செய்.

இ - ள். செபமாலை தூற்றெட்டினுல் செய்க-செபமாலையை தூற்றெட்டுமணியினாலே செய்;—பாதி உறச் செய்யலும் ஆம் - அதிற் பாதியாகிய ஐம்பத்துநான்கு மணியினாலே செய்தலுமாம்;—பாதத்தும் செய் - காற்பங்காகிய இருபத்தேழுமணியினாலுஞ் செய். எ - று.

போககாமி இம்மூவகைச் செபமாலைகளுள் ஒன்றினுற்செய்க்க. முத்திகாமி இருபத்தைத்துமணி கொண்ட செபமாலையினுற்செய்க்க. செபத்துக்கு விரலினும் விரலிறை எட்டுமடங்கதிகம்; அதினும் புத்திரதீபமணிமாலை பத்துமடங்கதிகம்; அதினும் சங்குமணிமாலை தூறுமடங்கதிகம்; அதினும் பவளமணிமாலை ஆயிரமடங்கதிகம்; அதினும் படிகமணிமாலை பதினாயிரமடங்கதிகம்; அதினும் முத்துமாலை இலட்சமடங்கதிகம்; அதினும் தாமரைமணிமாலை பத்திலட்சமடங்கதிகம்; அதினும் பொன்மணிமாலை கோடிமடங்கதிகம்; அதினும் தருப்பைப்பவித்திரமுடிச்சுமாலை பத்துக்கோடிமடங்கதிகம்; அதினும் உருத்திராஷ்டமாலை அநந்தமடங்கதிகம். உருத்திராஷ்டமணியைத் தரிசித்தவருக்கு

இலக்டுமடங்குபலம்; பரிசித்தவருக்குக் கோடிமடங்கு பலம்; சரீரத்திலே தரித்தவருக்கு ஆயிரகோடிமடங்கு பலம்; கையிற் கொண்டு செபித்தவருக்கு அரத்தமடங்கு பலம். (கசச)

இடையின் முடிக முகமுதத்தை பெய்த
வடியடியை யொன்றச்செய் தாய்ந்து.

இ - ள். ஆய்ந்து - ஆராய்ந்து—முகம் முகத்தை எய்த அடி அடியை ஒன்றச் செய்து - மணிகளை ஒன்றோடொன்று கூடாமல் முகம் முகத்தைப் பொருந்தவும் அடி அடியைப் பொருந்தவும் வெண்பட்டிலேனும் பருத்தியிலேனும் இருபத்தேழிழையி லுலாக்கிய சூத்திரத்திலே கோத்து,—இடையில் முடிக - இடையிடையே நாகபாசம் பிரமக்கிரந்தி சாவித்திரி என்பவைகளுள் இயன்றதொருமுடிச்சை இடிக. எ - று. (கசசி)

ஒன்றியுற நாயகந்தா னுச்சிதனிற் செய்திடுக
வென்றும் வரமே யிது.

இ - ள். ஒன்றியுற நாயகந்தான் உச்சிதனில் செய்திடுக - செபமாலவடதுனியிரண்டையும் ஒன்றாகக் கூட்டி அதிலே நாயகமணியை ஏறிட்டுக் கோத்து முடிக,—இது என்றும் வரம் - இது எக்காலத்தினுஞ் சிறப்புடையது. எ - று.

நாயகமெனினும் மேருவெனினுமொக்கும். (கசக)

இலங்கியா தேநா யகமேற்றிச் சொல்க
விலங்கிற்றேற் பாவமுறு மே.

இ - ள். நாயகம் இலங்கியாது எற்றிச் சொல்க - செபிக்கும் போது நாயகமணிக்கு அடுத்த முகமேருக்கிய மணியை முதலாகத் தொட்டுச் செபித்துப் பின்பு நாயகமணி கைப்பட்டதா கில் அதனைக் கடவாமல் திரும்ப மறித்து வாங்கி அதனைத் திரும்

பக் கரத்திலேறிட்டுச் செபிக்க;—இலங்கிற்றேல் பாவம் உறும் -
நாயகமணியைக் கடந்து செபிக்கிற் பாவமுண்டாம். ஏ - று. ()

[நாயகமீன்றியுத் செபமாலை செய்யுழறமை
யுணர்த்துகின்றார்.]

பாவமு மில்லை பலனு மதிசமலை
கோவையினை மேருவறக் கொள்.

இ - ள். கோவையினை மேரு அறக் கொள் - செபமாலைமைய
நாயகமணியின்றியுத் "செய்துகொள்க;—பாவமும் இல்லை பல
னும் அதிகம் இலை - அதனாலே பாவமுமில்லை பயனுமதிகமில்லை.
ஏ - று. (கசஅ)

[செபமாலைகொண்டு செபிக்கு முறைமை இரண்டு
நிகழ்துமளாலுணர்த்துகின்றார்.]

பரர்பார்வைப் பட்டாற் பலியா செபங்கள்
பரர்பாரா வண்ணம் பரி.

இ - ள். பரர் பார்வைப் பட்டால் செபங்கள் பலியா-செபி
க்கும்போது செபமாலை பிறர்கண்ணுக்குப் புலப்படிற் செப
ங்கள் பயன்படாவாம்;—பரர் பாராவண்ணம் பரி - ஆதலாற்
செபமாலைமையப் பிறர் காணாவண்ணம் பரிவட்டத்தால் முடிச்
கொண்டு செபி. ஏ - று.

“வத்திரத்தினாலே மறைக்க வலக்கரத்தின்—வைத்தசெப
மாலைதனை வாய்க்கவர - மெய்த்தலையிற்—பாதமலர் வைத்தா
ண்ட பண்டிதன்னுண் பார்த்திடினுஞ்—சேதப் படுஞ்செய்
செபம்.” என்னும் உருத்திராக்கவிசிட்டத் திருவெண்பாவா
னும் அறிக. (கசக)

ஒசையுற்ற பாவ முறுமதனன் மாலேதனி
லோசையுறு மற்றெபிக்க வேர்ந்து.

இ - ள். மாலேதனில் ஒசை உறில் பாவம் உறும் - செய்ச்
கும்போது செபமாலையில் மணிகள் ஒன்றோடொன்று ஒசைப்
படிற் பாவமுண்டாம்;—அதனால் ஓர்ந்து ஒசை உறுமல் செய்
க்க - ஆதலால் அதனையறிந்து ஒன்றோடொன்று ஒசைப்படா
மற் செபிக்க. எ - று. (கநி0).

[மந்த்ரோச்சாரணபேதம் இரண்டேநிக்
சுபளர்லுணரீத்துகின்றார்.]

மானத மந்தமுரை யென்னவொரு மூன்றுகு
மானதநெஞ் சிற்செபிக்கு மாறு.

இ - ள். மானதம் மந்தம் உரை என்ன ஒருமூன்று ஆகும் -
மந்த்ரோச்சாரணமானது மானதமெனவும் மந்தமெனவும் ஒலி
யெனவும் மூவகைப்படும்;—மானதம் நெஞ்சில் செபிக்கும்
ஆறு - அவற்றுள், மானதமாவது, நானுனி இதழைத் தீண்டாமல்
ஒருமைபொருந்தி மனசினாலே செபித்தலாம். எ - று. (கநிக்,

மந்தந் தனதுசெவி கேட்கச் சொலுமாற்ற
மந்தம் பிறர்செவிக்கு மாம்.

இ - ள். மந்தம் தனது செவி கேட்கச் சொலும் மாற்றம் -
மந்தமாவது தன் காதுமாத் திரங்கேட்கும்படி நானுனி இதழைத்
தீண்ட மந்தமாகச் செபித்தலாம்;—அந்தம் பிறர் செவிக்கும்
ஆம் - இறுதியிற் கூறிய ஒலியாவது அருகிலிருக்கும் பிறர்
செவிக்குங் கேட்கும்படி செபித்தலாம். எ - று.

மந்தத்தை உபாஞ்சு எனவும் ஒலியை வாசகமெனவும்
கூறுவர்.

[மந்திரோச்சாரணங்களுகீது ஸ்ரீராமம் இரண்டு
நிருக்ருமளாலுணர்த்துகின்றர்.]

தர்ச்சனி யாதி தனிற்செறிக்க மாலையினை
முற்றுமொலி யாதி மொழிக்கு.

இ - ள். முற்றும் ஒலி ஆதி மொழிக்கு - முடிக்கின்ற ஒலி
மந்தம் மானதம் என்னும் மூலிதசெபங்களை யுஞ் செய்யுமிட
த்து—மாலையினைத் தர்ச்சனி ஆதிதனில் செறிக்க - செபமா
லையை முறையே தர்ச்சனி மத்திமை அநாயிகை என்னும் மூலி
ரல்களிலும் வைத்துச் செபிக்க. எ - று. (கருந்.)

அங்குட்டத் தாலே யனைத்து மியற்றிக
வெங்கும் பொதுவென் றெணி.

இ - ள். எங்கும் பொது என்று எனி - மூலிரலினுஞ் செப
மாலையைத் தள்ளாதற்கு இதுவே பொதுவென்று நினைத்து—
அனைத்தும் அங்குட்டத்தாலே இயற்றிக - மூலிதசெபங்களை
யுஞ் செபமாலையைப் பெருவிரலினாலே தள்ளிச் செபிக்க. எ - று.

[செபபலமுணர்த்துகின்றர்.]

முற்று மொலியின் முதிர்ந்தபல மந்தவொலி
மற்றைமன மேலாம் வரம்.

இ - ள். முற்றும் ஒலியின் முதிர்ந்த பலம் மந்தவொலி-ஒலி
யாகச் செபித்தலினும் அதிகமாகிய பலம் மந்தமாகச் செபித்த
லினுண்டாகும்;—மற்றை மனம் மேலாம் வரம் - மானதசெ
பமே எல்லாவற்றினும் மேலாகிய பலனைத் தரும். எ - று.

வாசகம் தூறுமடங்கு பலமும், மந்தம் பதினாயிரமடங்கு
பலமும், மானதம் கோடிமடங்கு பலமும் தருமென்றறி. ()

[சேபகாலத்திலே தியானமும் வேண்டுமென்ப
துணர்த்துகின்றார்.]

உன்னிச் செபிக்க வுளத்து ளமலனடி
யன்னிய முந்தாழ்ந்தபல மாம்.

இ - ள். அமலன் அடி உளத்துள் உன்னிச் செபிக்க -
செபஞ்செய்யும்போது செவபெருமானுடைய திருவடிகளை மன
சிலே தியானித்துக்கொண்டு செபிக்க;-அன்னியமும் தாழ்ந்த
பலம் ஆம் - அப்படித் தியானமின்றிச் செய்யப்படுஞ் செபமும்
அதனினுந்தாழ்ந்த பலத்தைத் தரும். எ - று. (கடுக)

[புத்திமுத்தியடையும்போருடேச் செபிக்குமுறையமை
யுணர்த்துகின்றார்.]

வெறுத்தா னுடன்மலை மேற்புரிக போகம்
பொறுத்தானகீழ் நோக்கிப் புரி.

இ - ள். உடல் வெறுத்தான் மலை மேல் புரிக - சரீராகி
களை வெறுத்த முத்திகாமி செபமாலைபைமேனோக்கித் தன்னிச்
செபிக்க;-போகம் பொறுத்தான் கீழ்நோக்கிப் புரி - போக
காமி கீழ்நோக்கித் தன்னிச் செபிக்க. எ - று. (கடுஎ)

[வாயுவசத்தாந்செபிக்குமுறையையுணர்த்துகின்றார்.]

சுமுனையிற்சொல் லாமிரண்டுஞ் சுத்ததனு வாமத்
தழிவில்லா முத்திவலத் தாம்.

இ - ள். சுமுனையில் சொல் இரண்டும் ஆம் - பிரணவாயு
வானது சுமுமுனைநாடியில் ஒடும்போது செபிக்கிற் புத்திமுத்தி
இரண்டுமுண்டாம்;-வாமத்துச் சுத்த தனு - இடைநாடியில்
ஒடும்போது செபிக்கிற் சுத்தமாயாபோகமுண்டாம்;-வலத்து
அழிவு இல்லா முத்தி ஆம் - பிங்கலை நாடியில் ஒடும்போது செபி
க்கில் எம்போதுமழியாத மோகமுண்டாம். எ - று.

வீட்டினிருந்து செபிக்கின் ஒருரு ஒருருவேயாம்; பசுக் கோட்டத்தினிருந்து செபிக்கின் ஒன்று தூறாகும்; திருநந்தன் வனத்திலிருந்து செபிக்கின் ஒன்று ஆயிரமாகும்; பருவத்தின் மேலிருந்து செபிக்கின் ஒன்று பதினாயிரமாகும்; நதிக்கரை யினிருந்து செபிக்கின் ஒன்று இலட்சமாகும்; சிவாலயத்தினிருந்து செபிக்கின் ஒன்று கோடியாகும்; சிவசந்திரியினிருந்து செபிக்கின் ஒன்று அநந்தமாகும். மரப்பலகை, வஸ்திரம், கம்பளம், மான்ரோல், புலித்தோல், தருப்பை என்னும் ஆசனங் களுள் இயன்றதொன்றிலே முழந்தாளிரண்டையும் மடக்கிச் சாலோடு காலையடக்கி இடத்தொடையினுள்ளே வலப்புறக் காலை வைத்து இரண்டுகண்களும் நானினியைப் பொருந்த இருந்துகொண்டு செபிக்க. சட்டையிட்டிக்கொண்டும், சிரசில் வேட்டி கட்டிக்கொண்டும், போர்த்துக்கொண்டும், குடுமியை விரித்துக்கொண்டும், கௌபீனந்தரியாதும், விரலிலே பவித்திரந்தரியாதும், பேசிக்கொண்டும், இருளிலிருந்துகொண்டும், நாய் கழுதை பன்றி முதலியவற்றையும் புலையர் முதலாயினோரையும் பார்த்துக்கொண்டும் செபிக்கலாகாது. செபஞ்செய்யும்போது கோபம், சுளிப்பு, கொட்டாவி, தும்மல், நித்திரை, சோம்பல், வாதம் முதலியவை ஆகாவாம். (கருஅ)

[ஒப்பிள்முடித்தலென்றுமுத்தியிலுல் அருந்தல்
பொருந்தல்களுக்கும் கால
முணர்ந்துகின்றீர்.]

அருந்திகு பிங்கலையி லோடி லனிலன்
பொருந்துகவேய்த் தோளியையப் போது.

இ - ள். அனிலன் பிங்கலையில் ஓடில் அருந்திகு - பிராண வாய்ப் பிங்கலநாடியிலியங்கும்போது போசனம் பண்ணுக;— அப்போது வேய்த்தோளியைப் பொருந்துக - அக்காலத்திற்

முனை மூங்கில்போன்றதோளினைபுடைய பெண்ணைக்கூடிக்
எ - று. (கடுக)

[காலமறிந்து கூடியவழிப்படும் பயறுணர்த்துகின்றார்.]

கற்புடையா டோள் கணவன் காலமறிந் தேபுணரிற்
சற்புத் திரனுதிப்பன் றான்.

இ - ள். கணவன் கற்பு உடையாள் தோள் காலம் அறிந்தே
புணரில் - நாயகன் கற்பினைபுடைய மனைவியினது தோள்க
ளைக் காலமறிந்து சேரில்—சற்புத்திரன் உதிப்பன் - சற்புத்தி
ரன் பிறப்பான். எ - று. (கசு0)

[சுகலவினைகீழ்சிற்றந்தகாலமுணர்த்துகின்றார்.]

எல்லா வினைக்கு மினிது சுழுனையெனச்
சொல்லாய்வார் கொள்க துணிந்து.

இ - ள். சொல் ஆய்வார் - சிவாகமங்களை ஆராய்வோர்—
எல்லா வினைக்கும் இனிது சுழுனை எனத் துணிந்து கொள்க -
சமஸ்தகர்மங்களுக்குஞ் சிறந்த காலம் சுழுமுனைநாடியிலே பிரா
ணவாயு இயங்குங்காலமென்று துணிந்து கொள்ளக்கடவர்.
எ - று. (கசுக)

[சிவசி ள்ளங்குளியையென்பதுணர்த்துகின்றார்.]

பரம சிவனமலன் பத்தர்க்குச் சின்ன
முருவுடலிற் கண்டியுநீ றும்.

இ - ள். அமலன் பரமசிவன் பத்தர்க்குச் சின்னம் - நிரூ
பவாகிய சிவபெருமானுடைய அடியார்களுக்குரிய அடையாளங்
களாவன—உரு உடலில் கண்டியும் நீறும் - உருவாகிய சரீரத்
திலே தரிக்கப்படும் உருத்திராசனமும் விபூதியுமாம். எ - று. (க

[விபூதி இத்தனைவகைப்படுமென்பது ஊர்த்துக்கின்றார்.]

கற்பமது கற்பமூப கற்ப மெனும்விதத்தா
லற்புதநீ நெண்ணிடினமூன்றும்.

இ - ன். அற்புத நீறு - ஆச்சரியகரமாகிய விபூதியானது—
எண்ணிடி - ஆராயுங்கால்—கற்பம் அதுகற்பம் உபகற்பம்
எனும் விதத்தால் மூன்று ஆம் - கற்பமும் அதுகற்பமும் உபகற்
பமும் என்று சொல்லப்படும் பேதத்தினாலே மூன்றாகும். எ - று.

இம்மூன்றுமல்லாதது அகற்பமெனப்படும். (கசங்.)

[நிறுத்தமுறையானே கற்பவிலக்கணமுணர்த்தத் தொடங்கி
அதற்குக் காரணமாகிய பசுவிலக்கணம் மூன்று
நீருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.]

பிறந்தினைய கன்றுபெறாக் கன்னி பிணியா
விறந்தகன்று மாகா விழுக்கு.

இ - ன். பிறந்து இனைய கன்று - கன்றுபிரசவித்துப் பத்து
நாட்குடகமுடைய பசுவும்—பெறாக் கன்னி - கன்று பிரசவி
யாததாகிய கிடாரியும்—பிணி ஆ-வியாதியையுடைய பசுவும்—
இறந்த கன்றும் - தன் கன்று சாவப்பெற்ற பசவுமாகிய இவற்
றின் கோமயம்—இழுக்கு - குற்றமுடையனவாம்;—ஆகா -
ஆதலால் அவை விபூதிக்கு ஆகாவாம். எ - று. (கசச.)

மூப்பு மலடு முடைமலர் தின்பதெனு
மாத்தானுந் தூய்தலவா கா.

இ - ன். மூப்பும் - கிழப்பசுவும்—மலடும் - மலட்டுப்பசு
வும்—முடை மலம் தின்பது எனும் ஆத்தானும் - தூர்க்கந்தம்
பொருந்திய மலத்தைத் தின்னும் பசுவும்—தூய்து அல - விபூ

திக்குச் சுத்தமுடையனவல்ல;—ஆகா - ஆதலால் அவை ஆகா
வாம். ஏ - று. (கசக)

சொன்னவிலை யல்லாச் சுரபி விதமெல்லா
நல்லனவே யென்றுளத்து னாடு.

இ - ள். சொன்ன இவை அல்லாச்சுரபி விதம் எல்லாம் -
சொல்லப்பட்ட இவைகளல்லாத மற்றைப்பசுக்களெல்லாம்—
நல்லனவே என்று உளத்துள் நாடு - கோமயங்கொள்ளுதற்கு
நல்லவைகளென்று மனசிலே நினை. ஏ - று.

பிராமணர் முதலிய நான்குவருணத்தாரும் முறையே வெ
ள்ளை சிவப்புப் பொன்மை கறுப்பு என்னும் நிறங்களையுடைய
பசுக்களின் கோமயத்தைக் கொள்க. (கசக)

[கோமயங்கொள்ளுதற்குக் காலம் இரண்டு திருக்குறளா
வணர்த்துகின்றார்.]

பங்குனி மாதம் பசானத்தாண் மேய்ந்தபசு
மங்கலமாங் கொள்கோ மயம்.

இ - ள். பங்குனிமாதம் பசானத் தாண் மேய்ந்த பசு மங்க
லம் ஆம் - பங்குனிமாதத்திலே பசானமென்னும் நெல்லினது
தாளை மேய்ந்த பசுக்களை நல்லனவாகும்;—கோமயம் கொள் -
அவைகளின் கோமயங்களைக் கொள்க. ஏ - று. (கசக)

இருநான்கு பஞ்சதசி யேழிரண்டு தன்னில்
வரமாகுங் கொள்கோ மயம்.

இ - ள். இருநான்கு - அட்டமியிலேனும்—பஞ்சதசி-அமா
வாசைபெளர்ணிமையிலேனும்—ஏழிரண்டு தன்னில் - சதுர்த்த
சியிலேனும்—கோமயம் கொள் - கோமயத்தைக் கொள்க;—
வரம் ஆகும் - இதுவே உத்தமமாம். ஏ - று.

பசுக்களையடைந்து வணங்கிக் கோசாவித்திரி முதலியதோ
த்திரங்களைச் செய்து அதன் பின்பே கோமயங் கொள்ளல்வேண்
டுமென்க. (௧௬௮)

[கம்பவதி பத்துத்திருக்குறளாணந்திருகின்றார்.]

ஏற்றிகு சாதத்தா லானின் மரையிலையின்
மாற்றிகு மேலை வழும்பு.

இ - ள். ஐனின் சாதத்தால் மரை இலையில் ஏற்றிகு -
கோமயத்தைப் பூமியிலே விழுமுன் சத்தியோசாதமந்திரத்தி
னாலே தாமரையிலையிலேற்று—மேலை வழும்பு மாற்றிகு-மேலு
ள்ள வழும்புகளை நீக்கி நடுவின்மயத்தைக் கொள்க. ஏ - று.

கோமயங்கொள்ளுதல் சாந்திகம், பௌட்டிகம், காமதம்
என மூவகைப்படும். கோமயமிடம்போது பசுவின் பிற்பட்
டிலே கை வைத்தேற்பது சாந்திகம், பூமியிலே விழுமுன் தாம
ரையிலையிலேற்பது பௌட்டிகம். பூமியிலே விழுந்தபின் எடுப்
பது காமதம். இம்மூன்றினுள் இந்நூலிற் கூறப்பட்டது
பௌட்டிகம். (௧௬௯)

பெய்ததன்றிற் கவ்வியத்தை வாமத்தி னாற்பிசைக
பைய வகோரம் பகர்ந்து.

இ - ள். அதனில் கவ்வியத்தை வாமத்தினால் பெய்து-அந்
தக்கோமயத்திலே பஞ்சகவ்வியத்தை வாமமந்திரத்தினாலே வார்
த்து—பைய அகோரம் பகர்ந்து பிசைக-மெல்ல அகோரமந்திரத்
தைபுச்சரித்துப் பிசைக. ஏ - று. (௧௭௦)

உருட்டிப் புருடத்தோ மாங்கிதனில் வைக்க
திரட்டிப் பதர்மேற் செறித்து.

இ - ள். உருட்டி - அவ்வகோரமந்திரத்தினுற்றானே உண்டைபண்ணி, —பதர் திரட்டி மேல் புருடத்துச்செறித்து-பதரை விரித்து அதன்மேல் தற்புருடமந்திரத்தினாலே வைத்து, —ஒமாங்கிதனில் வைக்க - சிவாக்கினியைக் கற்பித்து அதினாலே தகனம் பண்ணுக. எ - று.

ரித்தியாக்கினி செய்பவர்களாகில் அவ்வக்கினியினுற்றானே விளைவிக்க. (கஎக)

அன்றெடுத்த தன்முருட்டி யன்றழலின் வைத்திடுக வன்றியுலர்த் திச்சடலு மாம்.

இ - ள். அன்று எடுத்து அன்று உருட்டி அன்று அழலின் வைத்திடுக - அன்றைக்கேயெடுத்து அன்றைக்கே உண்டைபண்ணி அன்றைக்கே சிவாக்கினியினாலே தகனம்பண்ணுக; — அன்றி உலர்த்திச் சடலும் ஆம் - இவ்வனமன்றி உலர வைத்துத் தகனம் பண்ணுதலுமாகும். எ - று. (கஎஉ)

விளைந்த துணர்ந்து விளம்பியி சாந
மளைந்தே யெடுக்கவவை யாய்ந்து.

இ - ள். அவை விளைந்தது உணர்ந்து - அவ்விபூதிநன்றாக விளைந்ததையறிந்து, —ஆய்ந்து அனைந்து ஈசானம் விளம்பி எடுக்க - ஆராய்ந்து அதிலே கருகல் முதலியவற்றைத் தள்ளி நல்லதைப் பார்த்து ஈசானமந்திரத்தைபுச்சரித்தெடுக்க. எ - று. ()

கறுப்புச் சிவப்புக் கடியதொரு தூமம்
வெறுப்புடனே பீதம் விடு.

இ - ள். கறுப்பு - கருவிறவிபூதியையும்—சிவப்பு - செவ்விறவிபூதியையும்—கடியதொரு தூமம் - கடுமையாகிய புகைநிறவிபூதியையும் — பீதம் - பொன்னிறவிபூதியையும் — வெறுப்புடனே விடு - வெறுப்புடனே தள்ளுக. எ - று.

கருநிறவிபூதி வியாதியையுண்டாக்கும். செந்நிறவிபூதி கீர் த்தியைப் போக்கும். புடைநிறவிபூதி ஆயுவைக் குறைக்கும். பொன்னிறவிபூதி சம்பத்தைக் கெடுக்கும். வெண்ணிறவிபூதி அளவில்லாத புண்ணியத்தை விளைக்கும். (கஎச)

வடித்திடுக தூயநவ வத்திரத்தி னாலே
யெடுக்கநவ சும்பத் தினிது.

இ - ள். தூயநவ வத்திரத்தினாலே வடித்திடுக - அவ்விபூதி தியைப் பரிசுத்தமாகிய புதுவஸ்திரத்தினாலே வடித்து, — நவ சும்பத்து இனிது எடுக்க - நவபாண்டத்திலே நன்றாக எடுத்து வைக்க. எ - று. . (கஎடு)

திருநீற்றின் காயத் திரிமந் திரத்தால்
வரமான பூதலத்தில் வை.

இ - ள். திருநீற்றின் காயத்திரி மந்திரத்தால் - அந்தப்பா ண்டத்தை விபூதிகாயத்திரி மந்திரத்தையுச்சரித்து — வரம் ஆன பூதலத்தில் வை - சுத்தபூமியிலே கொண்டுபோய் வை. எ - று.

கந்தமலர் பெய்துவாய் கட்டிநவ வத்திரத்தா
லெந்தனமீ தென்றே யெணி.

இ - ள். கந்த மலர் பெய்து - மல்லிகை முல்லை பாதிரி சிறு சண்பகமுதலிய சுகந்த புஷ்பங்களை யெடுத்துச் சத்தியோசாத மந்திரத்தினாலே அதினுள்ளே போட்டு, — நவ வத்திரத்தால் வாய்கட்டி - புதுவஸ்திரத்தினாலே அதன்வாயைக் கட்டி, — ஈது எம் தனம் என்று எணி - இதுவே நம்முடைய திரவியமென்று கருதி. எ - று. (கஎஎ)

அணிக தினமு மறையு முறையி
னெணுகவிது தான்கற்ப மென்று.

இ - ள். தினமும் அறையும் முறையின் அணிக - நாடோறும் சிவாகமத்திலே விதித்தபடி சிவமந்திரத்தினாலே யெடுத்துத் தரிக்க, — இதுதான் கற்பம் என்று எணுக - இதுவே கற்பமென்னும் விபூதியென்றறிக. எ - று.

பிராமணர் முதலிய நான்குவருணத்தாரும் முறையே ஒரு கழஞ்சு ஒன்றரைக்கழஞ்சு இரண்டுகழஞ்சு இரண்டரைக்கழஞ்சு விபூதி கொள்க. (கௌ)

[அங்குற்பவிதி நான்குநீருக்குப் பாலுணர்த்துகின்றார்.]

கட்டுரைத்தாங் கற்ப மினியதுகற் பந்தனையு
மிட்டமுறக் கூறுவங்கே ளீங்கு.

இ - ள் கற்பம் கட்டுரைத்தாம் - கற்பவிதியைச் சொன்னாம்;—இனி அதுகற்பந்தனையும் நங்கு இட்டம் உறக் கூறுவங்கேள் - இனி அதுகற்பவிதியையும் நன்மையுண்டாகும்படி இங்கே சொல்வோங்கேள். எ - று. (கௌ)

வனந்தனிற் சித்திரை மாதத்திற் சென்றே
யுலர்ந்தமயங் கொண்டோ ரிடத்து.

இ - ள். சித்திரைமாதத்தில் வனந்தனில் சென்று - சித்திரைமாதத்திலே பசுக்கள் நின்ற மந்தையிலே போய்;—உலர்ந்தமயம் ஓரிடத்துக் கொண்டு - உலர்ந்து கிடந்த கோமயங்களை எடுத்து ஓரிடத்திலே குவித்து. எ - று. (கஅ௦)

வைத்திடித்துத் தூளாக்கி வார்த்ததனிற் கோசலத்தை
கைத்தலத்தி னாலே கலந்து. [க

இ - ள். வைத்து இடித்துத் தூள் ஆக்கி - உரலிலேபோட்டு இடித்துத் தூளாக்கி, — அதனில் கோசலத்தை வார்த்துக் கைத்தலத்தினாலே கலந்து - அதிலே கோசலத்தை வாமதேவமந்திரத்தினாலே வார்த்துக் கையினாலே கலந்து. எ - று. (கஅ௧)

அள்ளிப் பிசைந்துருட்டி யங்கிதனில் வைத்தெடுத்துக் கொள்கமுனஞ் சொன்னமனுக் கொண்டு.

இ - ள். முனம் சொன்ன மனுக் கொண்டு - அகோரமந்திரத்தினாலே—அள்ளிப் பிசைந்து உருட்டி - அள்ளி நன்றாகப் பிசைந்து உண்டைபண்ணி,—அங்கிதனில் வைத்து - பதரை விரித்து அதன்மேலே தற்புருடமந்திரத்தினாலே வைத்துச் சிவாக்கினியினாலே தகனம்பண்ணி,—எடுத்துக்கொள்க - ஈசானமந்திரத்தினாலே எடுத்துக்கொள்க. எ - று. (௧௮௨)

[உபகற்பவீதி நான்கு திருக்குறையுணர்த்துகின்றார்.]

இதுதான் அநுகற்ப மென்பருப கற்ப
மதுதனையுஞ் சொல்வா மறி.

இ - ள். இதுதான் அநுகற்பம் என்பர் - இதுவே அநுகற்ப மென்னும் விபூதியென்று சொல்லுவார்கள்;—உபகற்பம் அது தனையும் சொல்வாம் அறி - இனி உபகற்ப விதியையுஞ் சொல்வாம் அறிந்துகொள். எ - று. (௧௮௩)

வன்னிவனந் தன்னி லுறவியல்பாய் வாய்த்தபொடி
தன்னை யெடுத்திடுக தான்.

இ - ள். வனந்தன்னில் வன்னி உற இயல்பாய் வாய்த்த பொடி தன்னை எடுத்திடுக - வனத்தின்கண்ணே மரத்தோடு மரம் இணைந்து தானையுண்டாகிய அக்கினியினாலே வெந்து விளைந்த சாம்பலுளடுக்க. எ - று.

செயற்கையுள்ள செங்கற்கூளை குயவன்கூளை முதலியவற்
றின் சாம்பலையும் எடுக்கலாமெனவறிக. (௧௮௪)

வார்த்திடுக வாணந்து மற்றதனிற் கையாலே
சேர்த்திடுக பாகந் தெரிந்து.

இ - ள். மற்றதனில் ஆன் பூந்தம் வார்த்திகே - அதிலே பஞ்சகவ்வியத்தை வாமதேவமந்திரத்தினாலே வார்த்து,--பாகம் தெரிந்து கையாலே சேர்த்திகே - பாகமறிந்து கையினாலே கலந்து. எ - று. (சுஅரு)

அள்ளிப் பிசைந்துருட்டி யங்கிதனில் வைத்தெடுத்துச் கொள்கமுனஞ் சொன்னமனுக் கொண்டு.

இ - ள். மூலம் சொன்ன மனுக் கொண்டு - அகோரமந்திரத்தினாலே—அள்ளிப் பிசைந்து உருட்டி - அள்ளி நன்றாகப் பிசைந்து உண்டைபண்ணி,—அங்கிதனில் வைத்து - பதனை விரித்து அதன்மேலே தற்புருடமந்திரத்தினாலே வைத்துச் சிவாக்கினியினாலே சகனம்பண்ணி,—எடுத்துக் கொள்க - நசான மந்திரத்தினாலே எடுத்துக்கொள்க. எ - று.

இடி விழுந்தவிடத்தில் உண்டாகிய திருநீறும் மலையுச்சியிலும் பூமியிலும் யாதொருகாரணத்தினால் விளந்த திருநீறும் அகற்பமெனப்படும். அதனை மூலமந்திரம் கலாமந்திரங்களினாலே சுத்தி செய்து தரிக்கலாம். (சுஅரு)

[விபூதிப்பையினதிலக்கணம் இரண்டுதருக்குறளா
லுணர்ந்துகின்றீர்.]

வத்திரத்தி னுற்புலத்தோன் மானோரலி னாலுமாம்
பத்தரணி யும்பூதிப் பை.

இ - ள். பத்தர் அணியும் பூதிப் பை - அன்பர்களணியும் விபூதி வைக்கும் பை—வத்திரத்தினால் புலத்தோல் மானோர் னாலும் ஆம் - வஸ்திரத்தினாலும் புலத்தோலினாலும் மானோர் லினாலும் செய்யலாம். எ - று.

இவற்றுள், தோலிரண்டும் கைட்டிகப் பிரமசாரிக்கும் சுந்நியாசிக்குமாமெனவழிக, பையினன்றி வில்வக்குடுக்கை சரைக்

குடுக்கைகளிலும் விபூதி வைத்துத் தரிக்கலாம். குடுக்கைகளினன்றிப் பிறவற்றில் உள்ள விபூதியைக் கவிழ்க்கலாகாது. கவிழ்த்தவர் ரௌரவநரகத்தின் வீழ்வார். (கஅஎ)

எட்டங் குலமகல மீரா றுயரமாம்
வட்டம்பூ திப்பைக்கு வாய்.

இ - ள். பூதிப் பைக்கு - விபூதிப்பைக்கு—அகலம் எட்டு அங்குலம் உயரம் ஈராறு - அகலம் எட்டங்குலமும் உயரம் பன்னிரண்டங்குலமும்—வாய் வட்டம் ஆம் - வாய் வட்டமுமாயிருத்தல்வேண்டும். எ - று. (கஅஅ)

[தீருநீறு தரித்தந்த் அநியமம் இரண்டு
தீருக்குவாளணர்த்துகின்றார்.]

அங்குட்ட மத்திமைய நாமிகையா னீறணிக
தங்காது மாபா தகம்.

இ - ள். அங்குட்டம் மத்திமை அநாமிகையால் நீறு அணிக-பெருவிரல் நடுவிரல் ஆழிவிரல் என்னும் மூன்றுவிரலினாலும் அநுலோமப் பிரதிலோமமாக விபூதி தரிக்க;—மாபாதகம் தங்காது - இப்படித் தரிக்கின் மாபாதகஞ்சேராது. எ - று.

அநுலோமப் பிரதிலோமமாகத் தரித்தலாவது நடுவிரல் ஆழிவிரல்களினால் இடப்பக்கந் தொடுத்திழுத்துப் பெருவிரலினால் வலப்பக்கந் தொடுத்திழுத்தலாம். உத்துளனஞ் செய்தன்றித் திரிபுண்டராஞ் சாத்தலாகாது. (கஅக)

அணியலுமா குங்கரிட்டை யங்குட்ட மின்றி
யெனுமன்றி னுலுமென வெண்.

இ - ள். கரிட்டை அங்குட்டம் இன்றி - சிறுவிரலையும் பெருவிரலையுமொழித்து—எனும் மூன்றினாலும் அணியலும்

ஆகும் என எண் - எண்ணப்பட்ட நடுவிரன்மூன்றினாலுந் தரித்
தலுமாகுமென்றறி. எ - று.

நடுவிரன்மூன்றுங்கூடற் றிருநீற்று முத்திரையெனப்படு
மென்றறிக. (௧௧௦)

[திருநீறு தரிக்குத்தானங்கள் இரண்டுநீருக்குறளா
லுணர்த்துகின்றார்.]

சிரநெற்றி காது திரண்ட கழுத்தி
னுரந்தோளி னுபிதனி லும்.

இ - ள். சிரம் - உச்சியிலும்—நெற்றி - நெற்றியிலும்—
காது - காதுகளிலும்—திரண்ட கழுத்தின் - திரண்ட கழுத்தி
லும்—உரம் - மார்பிலும்—தோளின் - புயங்களிலும்—நாபி
தனிலும் - உத்தியிலும். எ - று. (௧௧௧)

இரண்டுமுழங் கையி னிரண்டுமணி பந்தத்
திரண்டுமுழங் தாண்முதுகி னும்.

இ - ள். இரண்டு முழங்கையின் - முழங்கைகளிரண்டி
லும்—இரண்டு மணிபந்தத்து - மணிக்கட்டுகளிரண்டிலும்—
இரண்டு முழந்தாள் - முழந்தாள்களிரண்டிலும்—முதுகினும் -
முதுகிலும் விபூதி தரிக்கப்படும். எ - று. (௧௧௨)

[அதற்குப் பரிமாணம் வரையறுத்துணர்த்துகின்றார்.]

நெற்றியுரந் தோளணிக நீறிருமூன் றங்குலத்தின்
மற்றவற்றென் றென்றே மதி.

இ - ள். நீறு நெற்றி உரம் தோள் இருமூன்று அங்குலத்
தின் அணிக - விபூதியைத் திரிபுண்டரமாக நெற்றியிலும் மார்
பிலும் புயங்களிலும் அவ்வாறங்குலமும் பொருந்தத் தரிக்க;

மற்றவற்று ஒன்று என்றே மதி - மற்றையுறுப்புக்களில் ஒவ்வோரங்குலகீனம் பொருத்தத் தரிக்க. எ - று.

திரிபுண்டராமாவது முக்குறித்தொகுதி. முக்குறிகளினிடை வெளி ஒவ்வோரங்குலவளவினதாய் இருத்தல்வேண்டும். அவை, ஒன்றை ஒன்று சீண்டினும், மிகவகலினும், வளையினும், இடையறினும், குற்றமாமென்றறிக. திரிபுண்டரம் விதித்த நீளத்திற் குறையின் ஆபுக்குன்றும்; மிகிறவங்கெடும். (௧௧௬)

[அதம்து மந்திரம் வரையறுத்துணர்த்துகின்றார்.]

தரிக்கதலை யாதியந்தஞ் சானுவி சாதி
தரிக்கமற்றெல் லாஞ்சாதத் தால்.

இ - ள். தலை ஆதி சானு அந்தம் ஈசாதி தரிக்க-தலை நெற்றி மாப்பு நாபி முழந்தான் என்னுந் தானங்களின் முறையே ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோசாதம் என்னும் மந்திரங்களினாலே தரிக்க;—மற்றெல்லாம் சாதத்தால் தரிக்க - மற்றையுறுப்புக்களெல்லாவற்றிலும் சத்தியோசாதமந்திரத்தினாலே தரிக்க. எ - று

விபூதியை இடக்கையில் வைத்துச் சங்கிதாமந்திரத்தால் அபிமந்திரித்து வலக்கைப்பெருவிரல் அணிவிரல்களினாலே சலத்தையன்னி வார்த்துக் குடைத்துத் தரிக்க. தோண்முதலிய தானங்களிலே முன்னர் வலப்பக்கத்திலும் பின்னர் இடப்பக்கத்திலுந்தரிக்க. (௧௧௭)

[விபூதி தரித்தம்து வேறெரு சீறப்புவிதி
யுணர்த்துகின்றார்.]

திரிசூலத் தாலுந் திருநீ றணிவா
ரொருவார் சிவலோகத் துற்று.

இ - ன். திருகுலத்தாலும் திருநீறு அணிவார்-செம்பு முதலியவற்றினாலே திருகுலஞ்செய்து அதினாலே தோண் முதலிய தானங்களிலே விபூதி தரிப்பவர்கள்—சிவலோகத்து உற்று ஒருவார் - சிவலோகத்திலே ஒருகாலும் நீங்காது வாழ்ந்திருப்பார்கள். எ - று.

உம்மையால் இடபமுங்கொள்க. இவ்விரண்டாலும் பொறித்தல் “பொன்னூர் திருவடிக் கொன்றுண்டு விண்ணப்பம் போற்றிசெய்யு—மென்னால் காம்பதற் சிச்சையுண்டே லிருக்கூற்றகல்—மின்னொரு மூவிலைச் சூலமென் மேற்பொறி மேவுகொண்ட—துன்னூர் கடத்தையுட் நீங்காணை மாடச் சுடர்க் கொழுந்தே.” எ-ம் “கடவுள் திகிரி கடவா தொழியக் கயிலை யற்றான்—படவுள் திருவிட லொன்றுவைத் தாய்பனி மால்வரை போ—விடபம் பொறித்தென்னை யேன்று கொள்ளாயிருஞ் சோலைதிங்க—படவுங் கடத்தையுட் நீங்காணை மாடத்தெத் தத்துவனே.” எ-ம். வருந் திருநாவுக்கரசாராயனார் தேவாரங்களாலறிக. (கககி)

[விபூதி தரிக்கெழுந்தமை இரண்டுநீர்க்குருவரை
வண்ணீர்த்துக்கின்றார்.]

நீருடனே சந்திதொறு நீறணிக திக்கையுளார்
நீரறவே பூசுகவெண்ணீறு.

இ - ன். திக்கை உளார் சந்திதொறும் நீருடனே நீறு அணிக - சிவதிகையுள்ளவர்கள் முக்காலமும் சலங்கூட்டித் திருநீறு தரிக்கக்கடவார்கள்;—நீர் அறவே வெண்ணீறு பூசுக - மற்றைக்காலங்களிற் சலங்கூட்டாமலே திருவெண்ணீறு தரிக் கக்கடவார்கள். எ - று.

மற்றைக்காலங்களிலே நீர் கூட்டித் தரிக்கின் அச்சீர் பனை
நீரையொக்குமென்றாகமங் கூறுமெனவறிக. (கககூ)

மாதரும தீக்கிதரு மத்தியா னோத்தரத்தில்
வேதியர்தம் முள்விரத்த ரும்.

இ - ள். அதீக்கிதரும்-சிவதீகையில்லாத ஆடவர்களும்—
மாதரும் - சிவதீகையில்லாத பெண்களும்—வேதியர்தம்முள்
விரத்தரும் - வைதிகவழியொழுகும் சந்நியாசிகளும்—மத்தி
யான உத்தரத்தில் - மத்தியானத்துக்குப் பின்—ரீர் அற வெண்
ணீறு பூசக - சலங்கூட்டாமல் விபூதி தரிக்கக்கடவர்கள். எ-று.

விரத்தருமென்ற உம்மையாற் பிரமசாரியும் வானப்பிரத்த
னும் கன்னிகையுங்கொள்க. அது “மங்கையர் சந்நியாசி மறை
வானப் பிரத்தன் நேவி—தங்கிய பிரமசாரி சலத்தினிற் குழை
க்க லாகா—வங்குப் தேச மில்லா னந்த ரீர் குழைக்க லாகா—
துங்கவெண் ணீற்றை யள்ளித் துகிலினால் வடித்துக் கொள்
வான்.” என்னுஞ் செய்யுளாலறிக. (கக௭)

[இவ்வருணத்தாரீக்கு இவ்விபூதியாமென்பது
முன்றுதிருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.]

அந்தணர்முன் மூவர்க்கு மாஞ்சிவயா கந்தன்னில்
வெந்துவிளங் குந்திருவெண் ணீறு.

இ - ள். சிவயாகந்தன்னில் வெந்து விளங்கும் திருவெண்
ணீறு - சிவபெருமானது யாகசாலையிலே உற்சவமுதலிய கால
ங்களில் வெந்து விளங்கிய திருவெண்ணீறு—அந்தணர் முன்
மூவர்க்கும் ஆம் - பிராமணர் முதலிய மூன்றுவருணத்தாருக்
குத் தரித்தற்கு உரியதாம். எ - று. (ககஅ)

திருமடைப் பள்ளி தனிப்பாகஞ் செய்த
திருநீறே சூத்திரர்க்குத் தேறு.

இ - ள். திருமடைப்பள்ளிதனில் பாகம் செய்த திருநீறு -
திருக்கோயிலிலும் திருமடத்திலுமுள்ள திருமடைப்பள்ளியிலே

பாகஞ்செய்ததனுண்டாகிய திருநீறு—குத்திரர்க்குத் தேறு - சாமானியருக்குத் தரித்தற்குரியதாமென்றறி. எ - று.()

மற்றையருக் கெல்லாம் வனத்தினியல் பாய்வினீந்த நற்றிருநீ ருருமென நாடு.

இ - ள். வனத்தின் இயல்பாய் வினீந்த எல் திருநீறு-காட் பித்தியினாலே இயல்பாய் வினீந்த எல்ல திருநீறு—மற்றையரு க்கு எல்லாம் ஆகும் என நாடு - நான்குவருணத்தாரல்லாத மற்றையனைவருக்குத் தரித்தற்கு உரியது என்றறி. எ - று. (௨௦௦)

[நாவிதவருணத்தாருந் திருநீறு தரிக்குழமைமை
இரண்டுநீருக்குமளா லுணர்த்துகின்றார்.]

பண்ணுகபா தாந்தம்பார்ப் பாருத்தா ளம்மரையர்
வெண்ணீறு நாபிக்கு மேல்.

இ - ள். வெண்ணீறு பார்ப்பார் பாந அந்தம் உத்தாளம் பண்ணுக - வெண்மைபாகிய விழுதியைப் பிராமணர் தலை தொடங்கிக் காள்ளவும் நீருடனே உத்தாளனம் பண்ணக்கடவர்:— அரையர் நாபிக்குமேல் - அரசர் கொப்பூழுக்கு மேலே அப்படி உத்தாளனம் பண்ணக்கடவர். எ - று. (௨௦௧)

பட்டம்போ னீறணிக பார்வசியர் மூன்றுவிர
லிட்டெழுதல் குத்திரர்க்கா மீங்கு.

இ - ள். பார் வசியர் நீறு பட்டம்போல் அணிக - பூமியி லுள்ள வைசியர்கள் விழுதியைப் பட்டமாகத் தரிக்கக்கடவர்:— குத்திரர்க்கு மூன்று விரல் இட்டு எழுதல் ஆம் - குத்திரருக்கு மூன்றுவிரலினாலே திரிபுண்டரமாகத் தரித்தலுரியதாம். எ - று.

நங்கு என்ற மிகையினால், அநுலோமர் வைசியரைப்போ லவும், பிரதிலோமர் குத்திரரைப்போலவும் தரித்தல்வேண்டு மெனக் கொள்க. (௨௦௨)

[திருநீற்றுக்குள்ள பெயரும் அப்பெயர்க்காரனும்
இரண்டுநீருக்கு வளவணர்ந்துகின்றார்.]

புதியினைத் தான்கொடுக் கையாற்பூதி யென்னும்தே
ரோதுவர்வெண் ணீற்றினுக்கென் றோர்.

இ - ள். புதியினைத் தான் கொடுக்கையால் - தன்னைத் தரித்
தவர்களுக்கு ஐசுவரியத்தைக் கொடுத்தலினாலே, - வெண்ணீற்
றினுக்குப் பூதி என்னும் பேர் ஒதுவர் என்று ஓர் - திருவெண்
ணீற்றுக்குப் பூதியென்னும் பெயரைச் சொல்வார்களென்றறி.
எ - று.

(உ௦௩)

இரக்கிக்கை யாலே யுயிரினை பெல்லா
மிரக்கையெனும் பேரா மிதற்கு.

இ - ள். உயிரினை எல்லாம் இரக்கிக்கையாலே - தன்னைத்
தரித்த ஆன்மாக்களெல்லாவற்றையும் இரக்கித்தலால், - இவ
ற்கு இரக்கை எனும் பேர் ஆம் - இந்தத்திருநீற்றுக்கு இரக்கை
யென்னும் பெயருண்டாம். எ - று.

இவ்விரண்டேயன்றிப் பசிதம், பசுமம், ஸ்நாரம் என்னும்
பெயர்களுமுண்டி. சிவத்துவத்தை விளக்கலாற் பசிதமெனவும்,
பாவங்களை நீருக்கலாற் பசுமமெனவும், உயிர்களது மலத்தைச்
சுழுவுதலால் ஸ்நாரமெனவும் பெயர் பெற்றது. (உ௦௪)

[விபூதியைத் தனையில் விநீத்த வழிப்படுத்துற்ற
முணர்ந்துகின்றார்.]

பூதியனு மாத்திரம் விநீத் தார்பூ தலந்தன் னின்
வானதநர கத்துருவ வார்.

இ - ள். பூதி அனு மாத்திரம் பூதலந்தனில் விநீத்தார் -
விபூதியை எடுக்கும்போதேனுந் தரிக்கும்போதேனுங் சைதவநி

மேனும் பரமானுவளவாயினும் தரையிலே சிந்தினவர்கள்—நா
கத்துள் வாதை உறுவார் - நாகத்தில் விழுந்து ஓயருறுவார்
கள். எ - று.

விபூதி சிந்தில் அதனைபெடுத்து அத்தத்தலத்தைச் சுத்தி
செய்து தாளத்திரயம் பண்ணிச் சங்காரமுத்திரையினாலே அத
னைத் தன்னிடத்தொடுக்கல்வேண்டுமென்க. (உ0இ)

[விபூதி தரிக்கலாகா இடங்களுணர்ந்துகின்றார்.]

அணியற்க நின்மலன் முன்னழலின் முன்னு
முணர்வுதவுந் தேசிகன்முன் னும்.

இ - ள். சின்மலன் முன் - சிவபெருமான்முன்னும்—அழ
வின் முன்னும் - சிவாக்கினிமுன்னும்—உணர்வு உதவும் தேசி
கன் முன்னும் - அறிவைத் தருங்குருவின்முன்னும்—அணிய
ற்க - விபூதி தரியாதொழிக. எ - று.

இவ்விடங்களிலே முத்தை மாறியிட்டுக்கொள்க. இங்ங
னமன்றிச் சண்டாளர்முன்னும் பாவிசுணர்முன்னும் அசுத்தரில
த்தும் வழிநடக்கும்போதும் தரிக்கலாகாதெனவுணர்க. ஒரு
கையால் வாங்கிய விபூதியும், விலக்குக்கொண்ட விபூதியும்,
சிவநீரையுயில்லாதார் தந்த விபூதியும் தரிக்கலாகாது. வாயங்
காந்துகொண்டும், தலைநடுகிக்கொண்டும், கவிழ்ந்துகொண்
டும், தரிக்கலாகாது. ஒருவிரலாலேனும் ஒருகையாலேனும் தரிக்
கலாகாது. வடக்கு நோக்கியாயினும் கிழக்கு நோக்கியாயினும்
இருந்து மெளனம் பொருத்திச் சிவபெருமானையும் ஆசாரியரை
யுஞ் சிந்தித்து அண்ணாந்து மூன்று விரலினாலே விபூதி தரிக்க.
மலசலமோசனம் பண்ணிச் சௌசஞ்செய்து ஆசமித்தபின்னும்,
பாணஞ்செய்து ஆசமித்தபின்னும், போசனம் பிண்டை சித்திரை
என்னும் மூன்றுக்கும் முன்னும் பின்னும், சந்தியாகாலங்களி
னும் விபூதி தரிக்க. விபூதி தரியாதார் முகம் சுடுகாட்டுக்கொள்

கும். விபூதியணிந்தே புறத்திற் புறப்படுக. விபூதியணியாதொழிந்தபோது அற்றைக்கு உபவசியாயிருந்து பஞ்சகவ்வியத்தை உட்கொண்டு அகோரமந்திரத்தை இருதாறுதாஞ்செய்க்க. (

[சீவபெருமான் முதலாயினோரைச் சேவிக்கப் போமிடத்து ஒருசீறப்புத்தி யுணர்த்துகின்றார்.]

இயன்றதே தேனு மிவர்திருமுன் வைத்துப்
பயந்துபணிந் தேத்தவறும் பற்று.

இ - ள். இயன்றது ஏதேனும் இவர் திருமுன் வைத்து - சிவபெருமான் ஆசாரியன் சேட்டாசாரியன் சிவாக்கினியென்னும் இவர்களை யாவனொருவன் சேவிக்கப்போமிடத்து வெறுக்கையுடனே போகாமல் தன்னாலே கொடுத்தற்கியன்ற பதார்த்தத்தை இவர்கள் சந்திதியில்வைத்து—பயந்து பணிந்து ஏத்தப்பற்று அறும் - பயந்து வணங்கித் துதிக்க இருவகைப்பற்றுக்களும் நீங்கும். எ - று. (௨௦௭)

[யானோருகாரியத்துக்கும் ஆசாரியனை ஏவலொண்ணுதேன்ப துணர்த்துகின்றார்.]

தேசிகனை யேவற்க தேசிகன்றன் காரியத்து
மீசன் பணிதன் விலும்.

இ - ள். தேசிகன்றன் காரியத்தும் - ஆசாரியனுடைய காரியத்திலேனும்—நான் பணி தன்னிலும் - சிவபெருமானுடைய காரியத்திலேனும்—தேசிகனை ஏவற்க - ஆசாரியனை ஏவா தொழிக. எ - று. (௨௦௮)

[ஆசாரியனிடத்திலே விண்ணப்பஞ்சேய்யமுறைமை யுணர்த்துகின்றார்.]

கைகுவித்துமெய்வளை த்துக்கண்ணியருங்காரியமும்
பையப் பகர்க பயந்து.

இ - ள். கை குவித்து மெய் வளைத்து - ஆசாரியனுக்கு முன்னே கைகளைக் குவித்துச் சரீரத்தைச் சற்றேவளைத்து வாய் புதைத்து நின்று, — அருங் காரியமும் கண்ணிப் பயந்து பையப் பகர்க் - தனக்குச் செய்யவேண்டிஞ்சாந்தி முதலிய காரியங்களைத் தன்மனசிலே கருதிப்பயந்து மெல்ல விண்ணப்பம் பண்ணுக. எ - று. (௨௦௯)

[ஆசாரியனை வணங்குமுறைமையுணர்த்துகின்றார்.]

ஒருகையி னாலே தொழுகை யொழிக
விருகையுங் கூப்பி லினிது.

இ - ள். ஒருகையினாலே தொழுகை ஒழிக - ஒருகையினால் அஞ்சலிபண்ணுதொழிக; — இருகையும் கூப்பில் இனிது - இரண்டிகைகளைபுங் குவித்து வணங்கில் நன்று. எ - று.

ஒருகையினால் அஞ்சலி செய்யின் முன்செய்த புண்ணியங்களுல்லாம் போய்விதிமென்றறிக. திருப்பள்ளித்தாமங் கையிலிருந்தால் வலக்கையை முட்டியாகப் பிடித்துத் தலையிலே வைக்கின் இரண்டங்கமாமாதலாற் சூற்றமில்லையெனக்கொள்க.

[தேவர்களை வணங்குமுறைமையுணர்த்துகின்றார்.]

தேவரடி முன்றொழுக சென்னிமிசை கைகுவித்துப் பாவவினை தன்னையறுப் பார்.

இ - ள். பாவ வினை தன்னை அறுப்பார் - தாங்கள் செய்த பாவகருமங்னை நீக்க விரும்புவோர்கள் — தேவர் அடி முன் கை சென்னி மிசை குவித்துத் தொழுக - தேவர்களுடைய பாதங்களை அவர்கள் சந்திதானத்திலே இரண்டிகைகளைபுங் கிரசின்மேலே குவித்து வணங்கக்கடவர்கள்.

இங்ஙனஞ்செய்வது திரயாங்கநமஸ்காரமெனப் பெயர் பெறும். (௨௧௦)

[ஆசாரியர்முதலாயினோரை அஞ்சலிபண்ணுமுறைமை
யுணர்த்துகின்றர்.]

குளத்திற் குவிகை யிணைகுரவற் கன்பர்க்
குரத்திற் குவிகை யுகந்து.

இ - ள். குரவற்குக் கை இணை குளத்தில் குவி - ஆசாரிய
னுக்கு வணக்கஞ்செய்யுமிடத்து இரண்டு கைகளையுங்கூப்பி
நெற்றியிலே அஞ்சலிபண்ணு—அன்பர்க்கு உகந்து கை உர
த்தில் குவி - சாதகர் முதலிய சிவபத்தர்களுக்கு வணக்கஞ்செய்
யுமிடத்து மனமகிழ்ந்து மார்பிலே அஞ்சலிபண்ணு. எ - று. ()

[ஒருவன் தன்னைப் பிறர் வணங்கும் வணக்கத்தைப் புத்தி
பண்ணுமுறைமை யுணர்த்துகின்றர்.]

உன்னை வணங்கி லொருவரெம துள்ளுறையு
நின்மலனுக் கென்றே நினை.

இ - ள். ஒருவர் உன்னை வணங்கில் - யாராயினுமொரு
வர் உன்னை வணங்கும்போது—எமது உள் உறையும் நின்மல
னுக்கு என்றே நினை - இவ்வணக்கம் ஆன்மாவாகிய நமக்கன்று
நம்மிடத்திலிருக்கும் நிருமலராகிய சிவபெருமானுக்கேயாமெ
ன்று புத்திபண்ணு. எ - று. (உகஉ)

[ஒருவன் தான் பிறரை வணங்கும்போது அதனைப்
புத்திபண்ணுமுறைமையுணர்த்துகின்றர்.]

மற்றொருவர் தம்மை வணங்கும் பொழுதவரு
ணிர்க்குணனைப் பார்பரிந்து நீ.

இ - ள். நீ மற்றொருவர்தம்மை வணங்கும் பொழுது - நீ
உன்னையொத்தாராயேனும் உன்னினுயர்த்தாராயேனும் உள்ள
மற்றொருவரை வணங்கும்போது—அவருள் நிர்க்குணனைப்

பரிந்து பார் - அவ்வணக்கம் அவருக்கென்று புத்திபண்ணாமல்
அவரிடத்திலிருக்கும் சிவபெருமானுக்கேயாமென்று புத்திப
ண்ணி அன்பினோடு வணங்கு. எ - று. (௨௧௪)

[எவ்வுயிரினும் அன்புசெய்தற்குக் காரண
யுணர்ந்துகின்றீர்.]

எவ்வுயிரு நீங்கா துறையு மிறைசிவனென்
றெவ்வுயிர்க்கு மன்பா யிரு.

இ - ள். இறை சிவன் எவ்வுயிரும் நீங்காது உறையும்
என்று - பதியாகிய சிவபெருமான் சாமசாமென்னும் எவ்வுயி
ர்களினும் நீங்காமல் வியாபித்திருப்பவென்று துணிந்து—எவ்வு
யிர்க்கும் அன்பாய் இரு - ஒருயிருக்கும் வாதை செய்யாமல்
எவ்வுயிர்களினும் அன்புடையவனாயிரு. எ - று. (௨௧௫)

[பெரியோர்கன்முன் பேசுமுறைமை
யுணர்ந்துகின்றீர்.]

குதர்க்கவுரை கூறேல் குணத்தார்முன் நென்றும்
விதர்க்கம் விரும்பி விளம்பு.

இ - ள். குணத்தார் முன் என்றும் குதர்க்கவுரை கூறேல் -
ஆசாரியர் முதலிய பெரியோர்களுக்கு முன்னே ஒருகாலமும்
ஒழுங்கில்லாத தருக்கவார்த்தைகளைப் பேசாதே;—விதர்க்கம்
விரும்பி விளம்பு - உண்மைப்பொருளையாராய்தற்குரிய தருக்
கவார்த்தைகளை விரும்பிப் பேசு. எ - று. (௨௧௬)

[பெரியோரிடத்துக் கொடுக்கும் முறைமையும் வாங்கும்
முறைமையும் உணர்ந்துகின்றீர்.]

தன்னிருகை யாலுள் கொடுத்திடுக தாழ்ந்தேற்க
தன்னிற் பெரியோர்கைத் தான்.

இ - ள். தன்னில் பெரியோர் கைத்தான் - ஒருவன் தன்னிலும் பெரியோர்களுடைய கையிலே—தன் இரு கையாலும் கொடுத்திக - ஒன்றைக் கொடுக்கும்போது தன்னுடைய இரண்டு கைகளினாலுங் கொடுக்கக்கடவன்;—தாழ்ந்து ஏற்க - ஒன்றை வாங்கும்போது பணிந்து இரண்டிகைகளினாலுமே வாங்கக்கடவன் எ - று. (௨௧௭)

[இடக்கையினாலே செய்யலாகாதவை இரண்டு திருக்குறளா லுணர்த்துகின்றார்.]

இடக்கையி னாலேது மிட்டருந்தேல் யார்க்கு
மிடக்கையா லீயேலே லேல்.

இ - ள். ஏதும் இடக்கையினால் இட்டி அருந்தேல் - போசனம் பண்ணும்போது யாதாயினும் இடக்கையினால் இட்டிப் புசியாதே;—யார்க்கும் இடக்கையால் ஈயேல் ஏலேல் - யாவருக்காயினும் இடக்கையினாலே கொடாதே; யாவரிடத்தாயினும் இடக்கையினாலே வாங்காதே. எ - று. (௨௧௮)

தீண்டே லிடக்கையி னாலே சிவலிங்கத்
தீண்டற்க நின்முகமுஞ் சேர்த்து.

இ - ள். சிவலிங்கம் இடக்கையினாலே தீண்டேல் - சிவலிங்கத்தை இடக்கையினாலே தீண்டாதே;—நின் முகமும் சேர்த்துத் தீண்டற்க - உன்முகத்தையும் இடக்கையினாலே தீண்டாதே. எ - று. (௨௧௯)

[தீண்டலாகாதானமுணர்த்துகின்றார்.]

கடிக்கீழ்த் தொடிற் கை கழுவுக பாத
மிடக்கையா லன்றித்தீண் டேல்.

இ - ள். கடிக் கீழ்த் தொடில் கை கழுவுக - அரையின் கீழே தீண்டிற் கையைக் கழுவுக;—பாதம் இடக்கையால் அன்

பொதுவில்லக்கணம்.

ககசு

றித் திண்டேல் - கால்களை இடக்கையினுலன்றி வலக்கையினுலே திண்டாதே. எ - று. (உஉ0)

[தலைசொறியுமுறையையுணர்ந்துகின்றார்.]

இருகையி னாலுந் தலைசொறியே வென்று
மொருகை சொறிகை யொழுங்கு.

இ - ள். என்றும் இருகையினாலும் தலைசொறியேல் - ஒரு போதும் இரண்டுகையினாலுந் தலை சொறியாதே;--ஒரு கை சொறிகை ஒழுங்கு - ஒருகையினுலே தலை சொறிதல் முறைமையாம். எ - று.

தலை உத்தமாங்கமாதலானும், அதனை இடக்கையினுலே சொறியின் வறுமையுண்டாமென வசனமுண்மையானும் வலக்கையினுற் சொறிதல்வேண்டுமென்க. (உஉக)

[போசனகாலத்திற்றித்த ஆடையுடன் சந்தையிய
லாகாதென்ப துணர்ந்துகின்றார்.]

அருந்திய வாடையுட னுடுகரீர் பின்னைத்
திருந்தவே சாயானஞ் செய்.

இ - ள். அருந்திய ஆடையுடன் நீர் ஆடுக - போசனம் பண்ணியபோது தரித்திருந்த வஸ்திரங்ககரிப்போடும் ஸ்ரானம்பண்ணி,--பின்னைத் திருந்தவே சாயானம் செய் - பின்பு விகிப்படி சாயங்காலச்சீதியைப் பண்ணு. எ - று.

இங்கே ஸ்ரானமென்றது சிரஸ்ரானம் கண்டஸ்ரானம் கடிஸ்ரானம் என்னும் மூன்றினுள் இயன்றதொன்றை. (உஉஉ)

[பெண்களைப் புணர்தலாகாக் காலம் நான்த
நீருக்குமளா லுணர்த்துகின்றார்.]

ஆடையற நீராடு மாயிழையா ரைப்பாரேல்
கூடேல் பகல்வர்தோள் கூர்ந்து.

இ - ள். ஆடை அற நீர் ஆடும் ஆயிழையாரைப் பாரேல் -
வஸ்திரமின்றி நீராடுகின்ற பெண்களைப் பாராதே;—அவர்
தோள் கூர்ந்து பகல் கூடேல் - அவர்களுடைய தோள்களை விரு
ம்பிப் பகற்காலத்திற் புணராதே. எ - று.

பிறர்மனைவியரை இச்சித்துப் பார்த்த கண்களிலே யமன
தர்கள் முனையடித்து வருத்தஞ்செய்வர்களென்று சிவதருமோ
த்தாஞ்செய்புதலறிக. பகற்புணர்ச்சி செய்தாருக்கு வயசு குண்
றுமென்க. (உஉ௩)

மிகத்தெளிந்தா ரோதி விதிநிசித்த மெல்லாம்
பகற்பொழுது பாரார் பகம்.

இ - ள். விதி நிசித்தம் எல்லாம் ஒதி மிகத் தெளிந்தார்-
சாத்திரவிதிவிலக்குக்களெல்லாவற்றையும் படித்து மிகத் தெளி
ந்தவர்கள்—பகம் பகற்பொழுது பாரார் - யோனியைப் பகற்
காலத்திற் பாரார்கள். எ - று. (உஉ௪)

அட்டமி சட்டி பதினாண்மை மூன்றினுந்
தொட்டிடே லில்லவள்வேய்த் தோள்.

இ - ள். இல்லவள் வேய்த் தோள் - மனைவியினுடைய
மூங்கில்போலுந் தோள்களை, —அட்டமி - அட்டமியிலும்—
சட்டி - சட்டியிலும்—பதினான்கு - சதுர்த்தசியிலும்—ஐம்மூன்
றிலும் - அமாவாசை பெளர்ணிமைகளிலும், —தொட்டிடேல் -
புணராதே. எ - று. (உஉ௫)

சென்மமொரு மூன்றுத் திருவா திரையோண
மின்னுமிவை தம்மினுந்தீண் டேல்.

தி - ன். சென்மம் ஒருமூன்றும் - சென்மத்திரயங்கள்
லும்—திருவாதிரை ஒணம் என்னும் இவைதம்மினும் - திருவா
திரை திருவோணமென்னும் இக்கூத்திரயங்களிலும்—தீண்
டேல் - பண்ணாதே. ௪ - று.

சென்மத்திரயங்களாவன பிரத்த சூத்திரமும், அதற்குப்
பத்தாசுத்திரமும், அதற்கும் பத்தாசுத்திரமும். ஏகா
தசி, திரயோதசி, பசுமீ, மூலம், விதிபாசமோகம், மாசப்பிரபு,
விரததினம், சிராத்ததினம், சிராத்ததினத்துக்கு முதற்நினம்,
சிராத்ததினத்துக்கு மந்தைத்தினம், சந்தியாகாலங்கள், அர்த்த
ராத்திரி என்பவைகளும் புணர்ச்சிக்கு விலக்கப்பட்டனவென்க.

பிரமசாரியம் மாணப்பிரத்ததும் சந்திரசியம் புணர்ச்
செயை சீனைத்தனுமாகாது. இவ்வாழ்வான் மாசத்துக்கு ஒருநாள்
இராத்திரிகாலத்திலே தன் மனைவியோடுமாத்திரங் கூடல்வே
ண்டும். இப்படிச் கூடியால் தாய்க்குத் தரிசைதக்கும் அவருக்கு
உற்பவீக்குங் குழந்தைக்கும் சீரம் தீட்டமாயிருக்கும்; வியாதி
வாராது, வந்தாலும் குரியனைச் சண்டா பணிபோல நீங்கிவிடும்.
வயசிலுலே தன்னின் மூத்தவளோடும், பிறன்மனைவியோடும்,
பொதுப்பெண்ணோடிக் கூடினும், தன்மனைவியோடும், மாசத்
துக்கொருதரமன்றிப் பலதரங்கூடினும், வியாதி உண்டாகும்.
மாசத்துக்கு ஒருநாளென்றதும் குதுகாலத்துப்பட்டதாயும்,
விலக்கப்பட்ட நாளல்லாததாயும் திருத்தல்வேண்டும்.

பெண்கள் வீட்டுக்கு விலக்காகுநாண்முதற் பதினாறுநாள்
உடையம் உள்ள நாளம் குதுகாலமெனப்படும். அக்காலத்தில்
ஐந்தாநாண்முதற் பதினாறுநாள்உடையம் உள்ள பன்னிரண்டு
நாளுடே கருத்தரிக்கும்காலம். இந்தப்பன்னிரண்டு நாளினுள்

ஞம் புணர்ச்சிக்கு ஆகாவென விலக்கப்பட்ட நாட்களை ஒழித்து மற்றநாட்களிலே மனைவியோடு கூடல்வேண்டும். இரட்டித்த நாட்களிற்கூடிற் புத்திரனும், ஒற்றித்த நாட்களிற் கூடிற் புத் திரியும் பிறப்பர்; ஆதலினாலே; புத்திரவிருப்பமுடையவன் இர ட்டித்த நாட்களிற் கூடல்வேண்டும்.

கருத்தரிக்குங் காலத்துள் விதித்த நாளிலே புணராதவன் கருச்சிதைத்த பாவத்தையடைவன். காமமிருதியினால் ஆகாத நாட்களிலே கூடினானின், அவன் செய்த சந்தியாவந்தனம் செபம் பூசை முதலிய கருமங்கள் அவனுக்குப் பலங்கொடா வாம்: பிதா நரகத்தை அடைவன், பிள்ளை கயரோகமுதலிய வியாதிகளை அடையும்.

புணர்ச்சி செய்தவர் குறியை ஒன்பதுதரமும், இடக்கை யைப் பதினைந்துதரமும், இரண்டுகைகளையுஞ்சேர்த்து ஒன்பது தரமும், இரண்டுகால்களையும் மும்மூன்றுதரமும், மண்ணும் நீருங்கொண்டு சௌசஞ்செய்து நீர் வாயிற்கொண்டு முப்பத் திரண்டுதரங் கொப்பளித்து, ஆசமனஞ்செய்து ஸ்நானம் பண்ணுக. (௨௨௬)

[சயனநியமம் இரண்டு திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.]

சிரந்துயிஸ்த் நென்றிசையிற் சேர்க்கவிரத் தன்றான் வரம்பூர்வ திக்கில்வாழ் வாற்கு.

இ - ள். தூயிலில் - நித்திரைசெய்யும்போது,—விரத்தன் சிரம் தென்றிசையில் சேர்க்க - முத்திகாமன் சிரத்தைத் தெற் குத்திக்கிலே வைக்கக்கடவன்;—இல் வாழ்வாற்குப் பூர்வதிக்கு வரம் - புத்திகாமனுக்குக் கிழக்குத்திக்கில் வைத்தலே சிறப் பாம். எ - று. (௨௨௭)

வடதிசையில் வையேற் றலைமற்றை யூரிற் குடதிசையில் வைக்கை குணம்.

இ - ள். வடதிசையில் தலை வையேல் - ஒருபோதும் வடக்குத்திக்கிலே தலை வையாதே;—மற்றை ஊரில் குடதிசையில் வைக்கை குணம் - பிறவூரிலே போனால் மேற்குத்திக்கிலே தலை வைத்து நித்திரைசெய்தல் முறைமையாம். எ - று.

வடக்கே தலை வைத்துச் சயனித்தால் வியாதிபுண்டாம். புத்திகாமன் சயனத்தானத்திலே தான் தலை வைக்குந்திக்கிலே சோமாஸ்கந்தர் முதலிய விக்ரகங்களுள் ஒன்றைச் சித்திரமாக எழுதி அவரை நமஸ்கரிக்கும் பாவனையிற் சயனிக்க. முத்திகாமன் சிவத்தோடு இரண்டறக் கலக்கும் உண்மையிலையைச் சிந்தித்துக்கொண்டு சயனிக்க. (உஉஅ)

[இருக்கலாகாத நிழல்களுணர்த்துகின்றர்.]

எருக்குக் களிதான்றி யேரண்டத் தின்கீ
ழிருக்கை யினைவழுவென் றெண்

இ - ள். எருக்குக் களிதான்றி ஏரண்டத்தின் கீழ் இருக்கையினை - எருக்குக் கள்ளியுந் தான்றியும் ஆமணக்குமாகிய இம்மரங்களினிழவிலே இருத்தலை—வழு என்று எண் - குற்றமென்று நினை. எ - று.

இந்நிழல்களிலே இருத்தல் பகற்காலத்தும், விளாநிழலிலும் அரசநிழலிலும் இருத்தல் இராக்காலத்தும், ஆகாவெனவறிக. இன்னும் நீசர்நிழலும் விளக்கு நிழலும் ஆகாவென்க. ()

[சைவாசாரத்தை அநுட்டித்தோர் பெறுப்பய
னுணர்த்துகின்றர்.]

சரித்தார்க்குச் சைவ சமய நெறியி
னுரித்தாங்கு புத்திமுத்தி யும்.

இ - ள். சைவசமய நெறியில் சரித்தார்க்கு - தீரைத் தெய்வம் போது தங்கள் தங்கள் அதிகாரங்குணமாக ஆசாரியனாலே

போதிக்கப்பட்ட சைவசமயாசாரங்களை வழுவுற அறுட்டித்த மாணக்கர்களுக்கு—ஊங்கு புத்தி முத்தியும் உரித்து - மேற்பட்ட போகமும் மோக்ஷமுமுரியனவாம். ஏ - று. (உ௬௦)

[அப்படி அறுட்டியாதோர் பெறுட்பய னுணர்ந்துகின்றார்.]

இந்தநெறி தன்னி லியங்கார் பிசாசாவ
ரந்தவினை போம்பரிகா ரத்து.

இ - ள். இந்த நெறிதன்னில் இயங்கார் பிசாச ஆவர் - இத் தப்பிரகாரம் அறுட்டியாதவர்கள் புத்திதத்துவத்திற் பைசாச புவனத்திற் பிசாசுகளாய் அங்குள்ள போகங்களை நூறு இருடி வருஷம் புசிப்பார்கள்;—அந்த வினை பரிகாரத்துப் போம் - திசைப் பெற்ற பின் ஆசாரத்தில் வழுவிய பாவங்களுட் புத்தி பூர்வமாகச் செய்த பாவம் பிராயச்சித்தத்தினாலும் அபுத்திபூர்வமாகச் செய்த பாவம் அந்தியேட்டி முதலிய கிரியைகளினாலும் நீங்கும். ஏ - று.

அந்தியேட்டி முதலிய கிரியைகளாவன அந்தியேட்டி, பாஷாணஸ்தாபனம், உதகதானம், பிண்டதானம், நக்கின ப் பிரச்சாதனம், ஏகோத்தரவிருத்திபோசனம், நவசிராத்தம், ஏகோத்திட்டம், பஞ்சதசசிராத்தம், சோதகும்பசிராத்தம், சபிண் உகரணம் என்பனவாம். இக்கிரியைகள் செய்யாவழி அப்பா வங்கள் புசித்தே தீரவேண்டுமென்றறிக. சமயாசாரத்தில் வாஞ் சையுற்றும் பற்றற்றமிருக்கும் கைட்டிகனும் சந்நியாசியும் சம யாசாரத்திலே சிலலோபம் வரின் அந்தியத்திற் பஞ்சாஷ்டரத் திலே பதினாறாயிரமுருச் செபிக்க. அன்றேல் ஒரு சிவஞானிக் குப் பூசை செய்க. (உ௬௧)

[ஆசாரியர் முதலாபிநேரை வற்புழைமை ஐந்து
திருக்குறளாலுணர்ந்துகின்றார்.]

தேசிகர் தம்மைச் சிவநேசர் தம்மையு
மீசனென வேயுளத்து ளெண்.

இ - ன். தேசிகர் தம்மைச் சிவநேசர் தம்மையும் - ஆசாரியரையும் சாதகர் முதலிய சிவபத்தர்களுடும்—ஈசன் எனவே உளத்துள் எண் - மானுடரெனக் கருதாது சிவபெருமானே எனவே மனசிலே கருதி வழிபடு. எ - று.

சிவாகமத்தில் விதிக்கப்பட்ட சமஸ்காரதீக்ஷையினாலே வாஃசுவர வாஃசுவரிகளிடத்துத் தோன்றினமையால், அவர்களை மானுடர்களெனக் கருதலாகாதென்க. சமயிகளை நிந்தித்தவன் பிரமதினம் பதினைந்து செல்லும்வரையும் நரகத்திற்கிடப்பன். புத்திரகரை நிந்தித்தவன் வீட்டுணுதினம் ஐந்து செல்லும்வரையும் நரகத்திற்கிடப்பன். சாதகரை நிந்தித்தவன் உருத்திரதினம் மூன்று செல்லும் வரையும் நரகத்திற்கிடப்பன். ஆசாரியரை நிந்தித்தவன் சாதாக்கியதத்துவவருடம் மூன்று செல்லும்வரையும் நரகத்திற்கிடப்பன். சாதகருள் டைட்டிகளைப் பரம்பொருளென்றும், சந்நியாசியைத் தக்ஷிணமூர்த்தியென்றும், வானப் பிரத்தனை உருத்திரனென்றும், இவ்வாழ்வானை மகேசுரனென்றும் ஏனையரைப் பொதுவிற் சிவனென்றும் வழிபடுக. (உருஉ)

ஆதனந் தன்னைச் சிவாயவென வங்குதவு
மாதவர்வந் தாலுன் மனைக்கு.

இ - ன். மாதவர் உன் மனைக்கு வந்தால் - அந்தப்பெரியோர்கள் உன் வீட்டுக்கு வந்தார்களாயின்,—ஆதனந்தன்னைச் சிவாய என அங்கு உதவு - நீ சீக்கிரம் எழுந்து எதிர்கொண்டு சிவபெருமானே வடிவு கொண்டு எழுந்தருளி வந்தாரென்று கருதி அவர்களை அழைத்து வந்து அவர்களுக்குச் சிவாயவென்று சொல்லி ஆதனத்தைக் கொடுத்து அதிலே அவர்களை இருத்திப் பூசைபண்ணு. எ - று. (உருஉ)

அன்புட னீக சிறிதேது மதுபயமு
மன்பிலா ரென்பெறுவா ராங்கு.

இ - ள். சிறிது ஏதும் அன்புடன் ஈக - உன்னாலியன்றதே தும் அற்பமாயினும் அன்புடனே கொடு;—அதுபயன் ஆம் - அதுவே பயனைத் தரும்;—அன்பு இலார் என் பெறுவார் - அன்புடனே கொடாதவர்கள் யாது பயனைப் பெறுவார்கள். எ - று. ஆங்கு - அசை. (உருச)

போம்பொழுது பின்னே பதினான் கடிபோக
நாம்பெற்றோ மென்றெண்ணி நன்று.

இ - ள். நாம் நன்று பெற்றோம் என்று எண்ணி - இவர் நமது கிருகத்துக்கு எழுந்தருளிவருகையால் நாம் நன்மையைப் பெற்றோமென்று நினைந்து,—போம்பொழுது பின்னே பதினான்கு அடி போக - அவர்கள் போம்பொழுது அவர்களுக்குப் பின் பதினான்கடி போய் வழிவிடுக.

சுற்றத்தாரையும் உளப்படுத்தற்கு நாம் பெற்றோமெனப் பன்மையாற் கூறினார். (உருடு)

ஒடே லியங்கிடினு மொற்றியடி வைத்திடுக
வீடுமுயிர் கீடவித மென்று.

இ - ள். ஒடேல் - வழிவிடச் செல்லும்போது விரைவாக நடவாதே;—இயங்கிடினும் கீடவிதம் உயிர் வீடும் என்று ஒற்றி அடி வைத்திடுக - மெல்ல நடக்கினுங் கீடமுதலிய செந்துக்கள் மரிக்குமென்று நினைத்து மெல்ல அடியை வைத்துப் பின் செல். எ - று.

இராக்காலத்தினும் பயமுள்ளவிடத்தினும் அவர்களுக்கு முன் செல்லல்வேண்டுமென்றறிக. (உருசு)

[இரவிலே செய்யலாகாதவையுணர்த்துகின்றார்.]

இரவிற் றனித்தூர்ப் புறத்தியங்கேல் செல்க
விருவரநந் தற்கவிருட் டின்.

இ - ள். இரவில் தனித்து ஊர்ப் புறத்து இயங்கேல் - இராக்காலத்திலே ஊருக்குப் புறத்தில் ஒருபோதுந் தனித்துப் போகாதே;—இருவர் செல்க - போகவேண்டின் ஒருவரைக் கூட்டிக்கொண்டு போ;—இருட்டின் அருந்தற்க - இருளிலே போசனஞ்செய்யாதே. எ - று.

இருளிலே புசிக்கலாகாதெனவே, விளக்கிலே புசிக்கலா மென்றாயிற்று. (உருஎ)

[போசனகாலத்தில் விளக்கவியிற் பரிகாரம்
முன்றுநீருக்குறளாலு னார்த்துகின்றார்.]

அருந்தேல் விளக்கவியி லங்கையிற்றொட் டன்னந்
திருந்தவுரை காயத் திரி.

இ - ள். விளக்கு அவியில் அருந்தேல் - இரவிலே போசனம் பண்ணும்போது விளக்கவியிற் போசனம்பண்ணாமல்,—அன்னம் அங்கையின் தொட்டுக் காயத்திரி திருந்த உரை - அவ்வன்னத்தை வலக்கையினாலே மூடி விளக்கேற்றி வருமளவும் சிவகாயத்திரியை விதிப்படி உச்சரித்துக்கொண்டிரு. எ - று.)

அருகரலர் காயத் திரிக்கஞ் செழுத்தை
யுரைசெய்க வீசனைக்கண் டெள்.

இ - ள். காயத்திரிக்கு அருகர் அலர் - சிவகாயத்திரிக்கு உரியரல்லாதவர்—நச்சனை உள் கண்டு அஞ்ச எழுத்தை உரை செய்க - சிவபெருமானே இருதயத்திலே தியானித்துப் பஞ்சா நூரத்தைச் செபிக்கக்கடவர். எ - று. (உருக)

ஆக்கிவிளக் குண்ணந்த வன்னம் பினைப்பெய்யே
லாக்கியபாண் டுத்தோ தனம்.

இ - ள். விளக்கு ஆக்கி - விளக்கேற்றுவித்து, —பினை ஆக்கிய பாண்டத்து ஓதனம் பெய்யேல் - பின்பு பாணையில் அன்னத்தை இடுவித்துக்கொள்ளாமல்—அந்த அன்னம் உண் - அவ்வன்னத்தையே புசித்து எழுந்திரு. எ - று. (உச௦)

[புசிக்கலாகாத அன்னம் எட்டுத்திருக்குறளா
லுணர்த்துகின்றார்.]

அருந்த லதிபாத காதிய ரன்ன
மருந்தவத்தார் வந்தியன மாசு.

இ - ள். அதிபாதக ஆதியர் அன்னம் - அதிபாதகமுதலிய பாதகங்களைச் செய்பவர்களுடைய அன்னமும்—வந்தி அனம் - மலடிகளுடைய அன்னமும்—ஆசு - குற்றமுடையனவாம்;—அருந்தவத்தார் அருந்தல் - ஆதலால் அவைகளை அருமையாகிய தவத்தினையுடையவர்கள் புசியாதொழியக்கடவர்கள். எ - று.

அதிபாதகங்களாவன சிவநிந்தை, சிவத்திரவியம் புசித்தல், கூலிக்குப் பூசித்தல், குருநிந்தை, குருத்திரவியம் புசித்தல், சிவனடியாரிந்தை, வேதாகமநிந்தை என்பனவாம். ஆதியென்றதனாற் பஞ்சமகாபாதகமும் உபபாதகமும்பொருளாக. அவைகளைச் சிவதருமோத்தரத்திற்காண்க.

மலடிகள் சென்மமலடி, வழிமலடி, காமமலடி, மிருதமலடி என நால்வகையர். இவருள் பின்னைப்பெற்றுச் சாவக்கொடுத்தவள் வழிமலடி. இவளன்னமாதிரிங் குற்றமுடையதன்று. மலடிகள் காமமலடி, கன்னிகாமலடி, சூதிகாமலடி, மிருதமலடி, சென்மமலடி என ஐவகையெனக் கூறலுமொன்று. அவர்சுருள், சொற்பனங்கண்டு கருப்பம் நசிக்கப்பெறுமவள் காமமலடி. பெற்ற ஆண்பிள்ளைகள் இறந்துபோகப் பெண்பிள்ளைகளெல்லாம் இருக்கப்பெறுமவள் கன்னிகாமலடி. மூன்றுநாழிகை மூன்றுநாள் மூன்றுமாடம் மூன்றுவருடம் என்னுமிவைக

நாள் ஒன்றிலே கருப்பம் நசிக்கப்பெறுமவன் சூதிகாமலடி. பிறந்த பிள்ளைகளெல்லாஞ் சாவக்கொடுப்பவன் மிருதமலடி. ஒருக்காலும் பிள்ளைப்பெறாதவன் சென்மமலடி. இன்னும் பிள்ளைப்பெறுமுன் கணவனை இழந்தவளன்னமும், பிள்ளைப்பெற்றுக் கணவனைக்குறித்து விதவாவிரதத்தை அறுட்டியாது பலவுங்கொண்டு விற்பவளன்னமும் குற்றமுடையனவென்றறிக. ()

அருந்தல் பதித ரனங்கொள்ளு மன்ன
மருந்தற்க வேசியரன் னம்.

இ - ள். பதிதர் அனம் கொள்ளும் அன்னம் அருந்தல் - விரதங்களுடைய அன்னத்தையும் விலைக்குக் கொண்ட அன்னத்தையும் புசியாதொழிக;—வேசியர் அன்னம் அருந்தற்க - வேசியர்களுடைய அன்னத்தையும் புசியாதொழிக. எ - று. ()

உண்ணே லுடலிலுறுப் பற்றார்சோ றந்தியசர்
வண்ணார் முதலோர் மனை.

இ - ள். உடலில் உறுப்பு அற்றார் - அங்கனையும்—அந்தியசர் - புலையரும்—வண்ணார் முதலோர் - வண்ணருமென்று சொல்லப்படும் இவர் முதலாயினருடைய—மனைச் சோறு உண்ணேல் - வீட்டிலன்னத்தைப் புசியாதொழிக. எ - று.

முதலோரென்றதனால், ஆட்டுவாணிகன், எண்ணெய்வாணிகன், கழைக்கூத்தாடி, பூவிற்பான், எண்ணெய்கொண்டு விற்பான், தச்சன், சொக்கிடுவான் என்பவர்களுடைய அன்னமுங் குற்றமுடையனவெனவறிக. (உசங்)

மணத்தினு லாநாள்சீ மந்தா தியினு
முணற்ககிராத் தந்தன்னி லும்.

இ - ள். மணத்தின் - விவாகத்தினும்—நாலாம் நாள்-நாலா ிர்ச்சடங்கினும்—சீமந்த ஆதியினும்—சீமந்தம் பும்சவனம் முட்

டுக்கல்யாணம் முதலியவைகளினும்—சிராத்தந்தன்னிலும்—சிராத்தத்தினும்—உணற்க-அவ்வக்கோத்திரத்தாரல்லாதவர் புசியாதொழியக்கடவர். எ - று.

இழவு சபிண்டகரணமுகங்கொள்க.

(உசச)

அருந்தேல் விடலி பதிமனையி லன்ன
மருந்தேல் கணிகைகணுன் னம்.

இ - ள். விடலிபதி மனையில் அன்னம் அருந்தேல் - விடலிபதியினுடைய வீட்டிலன்னத்தைப் புசியாதொழிக;--கணிகைகணன் அன்னம் அருந்தேல் - கணிகையுங் கணனுமென்று சொல்லப்படும் இவர்களுடைய அன்னத்தையும் புசியாதொழிக. எ - று.

மனைவி பிறர்முகம் பார்க்கவும்வாஞ் சிக்கும்
பனவன் விடலி பதி.

இ - ள். மனைவி பிறர் முகம் பார்க்கவும் - தன்னுடைய பாரியானவள் சோரநாயகரோடு கூடுதலை அறிந்திருந்தும்—வாஞ்சிக்கும் பனவன் விடலிபதி - அவளைத் தள்ளாது இச்சித்துப் புணரும் பார்ப்பானே விடலிபதியென்று சொல்லப்படுவன். எ - று.

(உசசு)

மரித்திடலுங் காந்தன்பின் மற்றையனூல் வாய்த்த
கருத்தனைமாய்த் தாள்கணிகை காண்.

இ - ள். காந்தன் மரித்திடலும் - தன்னுடைய கணவனிற்க்கவும்—பின் மற்றையனூல் வாய்த்த கருத்தனை மாய்த்தாள் கணிகை காண் - பின்பு வேறொருபுருஷனுல் உண்டாகிய கரும்பத்தைச் சிதைத்தவளே கணிகையென்று சொல்லப்படுவள். எ - று.

(உசஎ)

கணன்ந் தணர்முதலோர் தம்பொருள்கைக் கொள்வான்
மணிமுதலெல் லாந்திருடு வான்.

இ - ள். அந்தணர் முதலோர் தம் பொருள் கைக் கொள்வான் - பிராமணர் முதலியோருடைய பொருள்களைக் கைக் கொள்வானாகி—மணி முதல் எல்லாம் திருடுவான் கணன் - இரத்தினாகுளெல்லாவற்றையும் திருடுவான் கணன் என்று சொல்லப்படுவான். எ - று. (உசஅ)

[புசித்தங்கேழ் அன்னமுணர்த்துகின்றிர்.]

அருந்துக தக்கா ரனமவர் வாஞ்சித்
தருந்துவிப்பார் நல்லதத னால்.

இ - ள். தக்கார் வாஞ்சித்து அருந்துவிப்பார் - நூல்வழி வழுவாதொழுகுந் தகைமையையுடையோர் அன்புகொண்டு புசிப்பிப்பார்;—அதனால் அவர் அனம் நல்லது - அதனால் அவரன்னமே நன்மையையுடையது;—அருந்துக - ஆகையால் அவ்வன்னத்தையே புசிக்கக்கடவர். எ - று. (உசக)

[புத்திகாமன் முத்திகாமன் இருவருக்கும் போசனகாலம்
வரையறுத்துணர்த்துகின்றிர்.]

ஐம்மூன்று நாழிகைமே லல்லருந்த லில்வாழ்வா
ரையாறுண் முத்தரருந் தார்.

இ - ள். இல் வாழ்வார் அல் ஐம்மூன்று நாழிகை மேல் அருந்தல் - கிருகத்தர் இராத்திரியில் எட்டுநாழிகைக்குமேலே புசியாதொழியக்கடவர்;—முத்தர் ஐயாறுள் அருந்தார் - முத்திகாமர் இராத்திரி முப்பதுநாழிகையுள்ளும் புசியார். எ - று.

ஐம்மூன்று என்பது உம்மைத்தொகை. கிருகத்தர் எட்டு நாழிகையினுள்ளே புசிக்கின் உத்தமம்; பதினொருநாழிகையன்

வேல் மத்திமம்; பதினான்கு நாழிகையளவேல் அதமம்; அதற்கு மேற் புகியாதொழிக. (உடு௦)

[சீவபூசை செய்யாதுண்டவழிப்படுங் துற்ற
முணர்த்துகின்றார்.]

அலரினைச்சூட்டாதமலன் றுளினருந் தன்ன
மலமாம் பிணமுமா மாசு.

இ - ள். அமலன் தாளின் அலரினைச் சூட்டாது அருந்து அன்னம் - சிவபெருமானுடைய பாதத்திலே பூவைச் சூட்டாமற் புசிக்கும் அன்னம்—மலம் ஆம் பிணமும் ஆம் மாசு - மலமுமாம் பிணமுமாம் பெரும்பாவமுமாம். எ - று.

“பூசையி லாதா னுண்டி புழுப்பிணம் புலயன் கட்ட—
மாசுள பாவ மொக்கும் வாளினிற் றீயில் வீழ்ந்து—நாசமா
வதுவே நன்று நற்குலம் பிறந்தானேனுந்—தேசுளா ரவனைத்
தீண்டிற் றெரிசிக்கி னினைக்கிற் பாவம்.” எனப் பிறரும் இவ்
வாறு கூறுதல் காண்க. பூசைபண்ணாது புசிக்கிற் செயற்பாலது
இதுவென்பது “ஆக்கையினு ளான்மாவிங் குறைவளவும் பூசை
யினை யாற்றி யல்லா—லேக்கறவா லருந்தவொண்ணு தருந்தி
லவை யெதிரெடுத்தங் கெறிநீர் மூழ்கிப்—பூக்கமழுங் குழலு
மையோ டிறைமுதலை யிருமுறைதான் பூசை செய்து—நாக்கு
நசை யாலற்றை நாண்முழுது மொன்றுமருந் தாது நண்ணி.
அஞ்செழுத்தை யோர்பதினு யிரமுருத்தா னேதிப்பின் னடுத்த
நாளின்—மஞ்சுறழுங் கருங்கூந்தல் பாகனுக்கு மாபூசை வரு
த்து வாரி—நஞ்சுபொதி மிடற்றிறைக்கு மவனடியார் தமக்கு
முறு பொருள்க ணல்கி—விஞ்சியவெம் பசியினு லருந்திய
வெவ் வினைகள்கெட விளங்க வேண்டும்” என்னும் வாயுசங்
கிதைச் செய்யுள்களாலறிக. (உடுக)

[ஆசௌசத்திந் பூசிகீழமுறைமையுணர்த்துகின்றர்.]

சௌனமரணத்தாசௌசத்தினுஞ்செய் பூசையுணர்யனை யீரவுடை யோடு.

இ - ள். சௌன மரணத்து ஆசௌசத்தினும் - சனனாசௌசத்தினும் மரணாசௌசத்தினும்—ஈர உடையோடு - ஈரவஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொண்டு—அரணை உணிப் பூசை செய்நாடோறும் வழுவாது சிவபெருமானைத் தியானித்துப் பூசை செய். எ - று.

இங்ஙனஞ் செய்வது திடபத்தியினாலே பாசத்தாரோடு கூடாது தனியே பாகஞ்செய்து புசித்துக்கொண்டிருப்பினென்க. இதனைச் சிவதருமோத்தரவுரையிற் காண்க. உம்மை இழிவுசிறப்பு. ஸ்நானஞ்செய்தமைமுதற் பூசாந்தம்வரையும் தாமரையிலையில் நீர்போல் இவரை ஆசௌசஞ்சாராதென்றறிக. திடபத்தியில்லாதவர் ஆசௌசம் நீங்கும்வரையும் தம்முடைய ஆசாரியரைக்கொண்டாயினும் தம்மோடொத்தாரைக் கொண்டாயினும் பூசிப்பித்துப் பூசாந்தத்திலே தாம் புறமண்டபத்தினின்று புட்பாஞ்சலித்திரயஞ்செய்து நமஸ்காரம் பண்ணக்கடவர். ()

[பூசை செய்தங்கு இயலாவழிச் செய்யுமுறைமையுணர்த்துகின்றர்.]

செய்விக்க தன்னோடொத் தாராற் சிவபூசைகைகால் செயலற்றக் கால்.

இ - ள். கை கால் செயல் அற்றக்கால்—ஒருவன் வியாதியினாலே தன் கை கால்கள் தன்வசமாகாதிருப்பின்—தன்னோடு ஒத்தாரால் சிவபூசை செய்விக்க - அப்பொழுது தன்னோடொத்த தீண்டியும் ஆசாரமும் வருணமுமுடையவரைக் கொண்டு விதிப்படி சிவபூசை செய்விக்கக்கடவன். எ - று. (உருக)

[இராசபயமுதலியவற்றுப் பூசை தவறித் செய்யப்
பாலது இதுவேன்பது இரண்டுதிருத்தமளா
லுணர்த்துகின்றார்.]

அரசர்பயத் தாற்சோர ராலருநோ யானு
மொருவிற் சிவபூசை யும்.

இ - ள். அரசர் பயத்தால் - இராசபயத்தினாலும்—சோர
ரால் - சோரபயத்தினாலும்—அரு நோயாலும் - பெரியவியாதி
யினாலும்—சிவபூசையும் ஒருவின் - சிவபூசையும் அதுட்டான
செபங்களும் தவறின். எ - று. (உருச)

ஆகுமே பாவமென் றஞ்சேல்பின் றேசிகளு
லாகுமுறை யாற்பூசை யாக்கு.

இ - ள். பாவம் ஆகும் என்று அஞ்சேல் - பாவம் வருமெ
ன்று அஞ்சாதே;—பின் தேசிகனால் ஆகும் முறையால் பூசை
ஆக்கு - பின்பு ஆசாரியனைக்கொண்டு ஒருகாலபூசை முதலி
யவை தவறின் அததற்கேற்ற பரிகாரஞ்செய்வி. எ - று.

சிவலிங்கங்காணாவிடத்து அந்தரியாகபூசை செய்து பால்
பழமுதலியவற்றை உண்டு நாற்பதுநாளிருக்க. அவ்விலிங்கம்
வாராதொழியின் வேறேரிலிங்கத்தை ஆசாரியர் தரக் கைக்
கொண்டு பூசை செய்க. அதன்பின் வந்ததாயின் அவ்விலிங்கத்
தையும் விடாது பூசை செய்க. அங்ககீனனாயேனும் வியாதிபு
டையனாயேனுமிருப்பின், நாற்பதுநாளினுள் வந்ததில்லையாயின்,
வேறேரிலிங்கத்தைக் கைக்கொள்ளாது மரணபரியந்தம் அந்தரி
யாகமே ஆசாரியனாலே அநுமதி பெற்றுக்கொண்டு செய்க. ()

[சிவபெருமானுக்கு நிவேதித்தே புசித்தல்லோண்டுமென்
றுணர்த்துகின்றார்.]

மருந்தற லாதிநிலே தித்துயிர்மா தேவந்
கருந்திகு சுத்தமவை யாம்.

இ - ள். மருந்து அறல் ஆதி - மருந்து தண்ணீர் முதலிய பதார்த்தங்களை உண்ணுமிடத்து—உயிர் மாதேவற்கு நிவேதித்து அருந்திக - ஆன்மநாயகராகிய சிவபெருமானுக்கு நிவேதித்தே உண்ணுக;—அவை சுத்தம் ஆம் - நிவேதிக்கப்படிற்றான் அவைகள் சுத்தமாம். எ - று.

நிவேதியாதண்ணிற் பாவமேறுமென்றறிக. (உருசு)

[இனிப் போசனவீதியை உணர்ந்தத் தொடங்கிப் பிச்சைவகையுணர்ந்துகின்றார்.]

சாந்தா நிகபிச்சை தக்ககண மாதுகரி
யாய்ந்தார்க் கயாசகமு மாம்.

இ - ள். ஆய்ந்தார்க்குப் பிச்சை - சிவாகமங்களை ஆராய்ந்த பெரியோர்களுக்குரிய பிச்சையானது—சாந்தானிகபிச்சை—சாந்தானிகபிச்சையும்,—தக்க கணம் - தக்க கணபிச்சையும்,—மாதுகரி - மாதுகரிபிச்சையும்,—அயாசகமும் ஆம் - அயாசகபிச்சையுமென நால்வகைப்படும். எ - று.

ஆசாரியர் முதலாயினார் பத்தரிடத்தாயினும் சீடரிடத்தாயினும் மடம் மடப்புறமுதலியவற்றைச் சந்தானபரம்பரையாக அநுபவிக்கும்படி வாங்குவது சாந்தானிகபிச்சை. இவ்வாழ்வான் தெருவிலே புறப்பட்டு வீடுதோறும் தண்டிப்பிச்சை வாங்குவது கணபிச்சை. வண்டானது ஒருபூவை வாதைபண்ணுது பலபூக்களினுஞ் சென்று மதுவை வாங்குமாறுபோல விரத்தனாவன் ஒருவரை வாதைபண்ணுது பலரிடத்திஞ் சென்று எளிதாக அன்னபிச்சை வாங்குவது மாதுகரிபிச்சை. விரத்தியின் முதிர்ச்சியினாலே நமக்குள்ள பிராரத்தத்தை நாம் எங்கே யிருப்பினுஞ் சிவபெருமான் புசிப்பிப்பர் என்று துணிந்து இருந்தவிடத்திற்குள்ளே ஒருவன் தானாகக் கொண்டுவந்து தந்ததை வாங்கிப் புசிப்பது அயாசகபிச்சை. (உருசு)

[நிறுத்தழமையானே சாந்தானிகபிச்சாபோசன
விதியை அறுபத்தேழுநூற்றுமூன்று
லுணர்த்துகின்றார்.]

தக்கோர் கருணையுடன் றுமே தருந்தனமுந்
தக்கதென வன்பாற் றரித்து.

இ - ள். தக்கோர் கருணையுடன் தாமே தரும் தனமும் -
ஆசாரியன் தகுதியையுடையவர்களாகிய மாணுக்கர் அரசர் முத
லாயினர் அன்பினோடு தாமே தரும் பூமி முதலிய தனங்களை—
தக்கது என அன்பால் தரித்து - தக்கதென்று அவர்கண்மேல்
வைத்த அன்பினாலே வாங்கி. எ - று. (உருஅ)

தாங்கி யுபயோகந் தன்னையுந்தா னேசமைக்க
பாங்குறவீ சற்கென்றன் பால்.

இ - ள். உபயோகந்தன்னையும் தாங்கி - அதற்கு வேண்
டுங் கிருகமுதலிய உபயோகங்களையும் வாங்கி—ஈசற்கு என்று
பாங்கு உற அன்பால் தானே சமைக்க - சிவபெருமான் முதலா
யினருக்கென்று உரிமை பொருந்த அன்பினாலே தானே பாசம்
பண்ணக்கடவன். எ - று.

மனைவி புத்திரரும் சமைத்தற்குரியர். அங்ஙனமாயின், இங்
கே சொல்லாததென்னெயெனின்;—மனைவி கணவனுடைய சரீ
ரத்திற் பாதியெனவும், புத்திரன் பிதாவின் உருவமேயெனவும்,
சுருதி கூறுகையால், பிரித்துக் கூறாது ஒற்றுமைபற்றித் தானே
யென்றார். எட்டுப்படி சமைப்பது உத்தமம். (உருக)

அன்னந் தனைக்குறித்தே யாக்குமவ னந்தனை
றன்னைவதைத் தானுக்கொத் தான்.

இ - ள். தனைக் குறித்தே அன்னம் ஆக்குமவன் - தனக்
கெனக் குறித்து அன்னத்தைப் பாகம்பண்ணுவோன்—அந்த

ணன்றனை வதைத்தானுக்கு ஒத்தான் - பிராமணனைக் கொ
ன்றவனுக்கு ஒப்பாவன். எ - று. (உ௬௦)

தேவ ரதிதியன நேசிகர்க்கென் றட்டவனந்
தேவருல கத்திலமிர் தென்.

இ - ள். தேவர் அதிதி அனல் தேசிகர்க்கு என்று அட்ட
அனம் - தனக்கெனக் குறியாது தேவர்களுக்கும் அதிதிகளுக்
கும் சிவாக்கினிக்கும் ஆசாரியருக்கும் எனக் குறித்துப் பாகம்
பண்ணப்பட்ட அன்னம்—தேவர் உலகத்தில் அமிர்து என் -
தேவருலகத்திலுள்ள அமிர்தம்போலுமென்றறி. எ - று.

“உலகினிற் பாவ பேத முண்டுழ வாதி யைந்தா—லலகி
டன் முதலைத் தாலு மவ்வின யறுமெம் மாதிக்—கிலகிய வெரி
க்கு தூலை யிசைத்தருள் குரவர்க் கென்று—நிலமைய தவர்க்
குப் பூசை சித்தலு நிகழ்த்து வாரக்கே. அட்டவை தம்மைச்
சொன்ன நால்வரு மருந்த வன்பா—லிட்டிக் கதனையுண்கை
யடிர்தமீ யாதே யுண்கை—கட்டமுங் கடுவு மாவி கழிந்தஆன்
காயந் தானு—மொட்டியே யுடலிற் றேன்றும் புழுவு மென்
றொழிக வோரந்தே. தலத்துழல் கூலி வேலை சந்தையிற் கொ
ண்டி விற்கை—குலைத்தசொற் கூட்டிங் கோப மசத்தியங் கூற
லுள்ளு—மலக்கிடன் மெழுக வங்கி யாக்கனீ ரரிசியென்றே—
யிலக்கணத் தியம்பும் பத்துந் தமக்கெனிற் பாவ மீட்டும்.
தேசுறு சிவாதி பூசைக் கெனவிவை தம்மைச் செய்யி—ஞசமாம்
பாவ பேதந் தம்மையே நாடிச் செய்யிற்—பாசமாய் நரகபேதப்
படுகுழிப் படுத்தி யென்று—மூசல்போ லுழல்வித்தாக்குந் துய
ரினுந் களவு முண்டோ” என்னுஞ் சிவதருமோத்தரத் திருவிரு
த்தங்களாலறிக. (உ௬௧)

தன்னுடனே யொத்தசுத்த சைவர் தகச்சமைத்த
வன்னந்தா னும்பரிசுத் தம்.

இ - ள். தன்னுடனே ஒத்த சுத்தசைவர் தகச் சமைத்த அன்னந்தானும் பரிசுத்தம் - தன்னோடொத்த சுத்தசைவர்கள் தரும்படி சமைத்த அன்னமும் பரிசுத்தமாம். எ - று.

சுத்தசைவராவார் உயர்ந்த வருணத்தாராய்ச் சிவதீஷை பெற்றோராய்ச் சைவாசாரமுடையராயுள்ளவர். சுத்தசைவரோ ன்றமையால், மிச்சிரசைவரும் அசுத்தசைவரும் உண்டென வறிக. உம்மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. (உசுஉ)

பரமசிவ னுக்கதனிற் பாதிரிவே திக்க
வுரிமையினோ டிட்டலிங்கத் துள்.

இ - ள். அதனில் பாதி - சமைத்த அன்னத்திற்பாதியை— இட்டலிங்கத்துள் பரமசிவனுக்கு - தான் பூசிக்கும் இட்டலிங் கத்தினுள் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமானுக்கு—உரிமை யினோடு நிவேதிக்க - உரிமையோடும் நிவேதிக்கக்கடவன். எ - று.

மற்றப்பாதியை இரண்டு கூறுக்கிப் பலியோமத்துக்கு ஒரு கூறும் தான் புசித்தற்கு ஒருகூறுங்கொள்க. (உசுங்)

முறைமையுற வேயிரண்டாஞ் சந்திமுடித் துள்ளத் திறைவனடி சுண்டுற் றெழுந்து.

இ - ள். முறைமை உறவே இரண்டாம் சந்தி முடித்து - விதிப்படி இரண்டாஞ்சந்தியாகிய மத்தியானசந்தியை நிறைவேற்றி,—இறைவன் அடி உள்ளத்துக் கண்டுற்று எழுந்து - சிவ பெருமானுடைய திருவடிகளை இருதயத்திலே தியானித்து எழுந்து. எ - று. (உசுசு)

கழுவியே நீரினாற் கால்கரமும் வாயு
மழகிய வெண்ணீ றணிந்து.

இ - ள். வாயும் கால் கரமும் நீரினால் கழுவி - வாயையும் கால்கையையும் தண்ணீரினாலே சுத்திபண்ணிச் சுத்தாசமனஞ் செய்து, - அழகிய வெண்ணீறு அணிந்து - அழகிய திருவெண்ணீற்றைத் தரித்து. ஏ - று. (உசுரு)

சல்லி புர லுலக்கை யம்மி சுளகலகு
வல்வாள்வாய் தற்பலிகள் வைத்து.

இ - ள். சல்லி உரல் உலக்கை அம்மி சுளகு அலகு வல்வாள் வாய்தல் பலிகள் வைத்து - அடுப்பினும் உரலினும் உலக்கையினும் அம்மியினும் சுளகினும் திருவலகினும் வலிய அரிவாண்மணியினும் வாயிலினும் அவ்வவற்றிற்குரிய அதிதேவதைகளை நமோந்தமாகப் பூசித்துச் சுவாகாந்தமாகப் பலியிட்டு. ஏ - று. (உசுசு)

அகத்தின் புறத்துற் றதிதியர் தம்மை
யுகப்போ டெதிர்கொண் டுளத்து.

இ - ள். அகத்தின் புறத்து உற்று - வீட்டின் புறத்திலே போய்—அதிதியர்தம்மை உளத்து உகப்போடி எதிர்கொண்டு - அதிதிகளை மனமகிழ்ச்சியோடும் எதிர்கொண்டு. ஏ - று.

பரமசிவனும் பார்ப்பதியம்மையும் முருகக்கடவுளும் விஷ்ணுவும் பிரமாவும் தருமதேவதையுமாகிய சகலருங்கூடி ஒருவடிவுகொண்டு அதிதிருபமாய் வருதலால், அவர்களைப் பூசித்தல் வேண்டுமென்றறி. (உசுஎ)

இருத்தியே யாதனத்தி னிட்டப் படியே
யருத்துகவன் னுதி பவர்க்கு.

இ - ள். ஆதனத்தில் இருத்தி - வீட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டு வந்து ஆதனத்தில் இருத்தி—அவர்க்கு இட்டப்படியே

அன்னாதி அருத்துக - பூசைபண்ணி அவர்களுக்குப் பிரீதிப்படி.
அன்னமுதலியவற்றையூட்டுக. எ - று.

அது “ஆர மென்பு புனைந்த வையர்த மன்ப ரென்பதோர்
தன்மையா—னேர வந்தவர் யாவ ராயினு நித்த மாகிய பத்தி
முன்—கூர வந்தெதிர் கொண்டு கைகள் குவித்து நின்று செவி
ப்புலத்—தீர மென்மது ரப்ப தம்பரி வெய்த முன்னுரை செய்த
பின்.” “கொண்டு வந்து மனைப்புருந்து குலாவுபாதம் விளக்
கியே—மண்டு காதலி னுத னத்திடை வைத்த ருச்சீனை செய்த
பின்—னுண்டி நாலு விதத்திலாறு சுவைத்தி றத்தன வொப்
பிலா—வண்டர் நாயகர் தொண்ட ரிச்சையி னமுது செய்ய
வளித்துளார்.” என்னும் பெரியபுராணத் திருவிருத்தங்களா
லறிக. (உசஅ)

தேசிகர் பூர்வ திசைநோக் குகவடதிக்

காசறுக்குஞ் சாதகர்க்கே யாம்.

இ - ள். தேசிகர் பூர்வதிசை நோக்குந் - போசனஞ்செய்யு
ம்போது ஆசாரியர் கிழக்குத்திக்கை நோக்கியிருக்கக்கடவர்;—
ஆச அறுக்கும் சாதகர்க்கு வடதிக்கே ஆம் - குற்றத்தை நீக்குஞ்
சாதகருக்கு வடக்குத் திக்கை நோக்கியிருத்தல் உரித்தாம்.
எ - று. (உசக)

மற்றையர்க்குப் பச்சிமமே மாண்புபொதுப் பூருவந்
தெற்கருந்த லாகாத திக்கு.

இ - ள். மற்றையர்க்குப் பச்சிமமே மாண்பு - புத்திரகர்
சமயிகள் என்னும் மற்றையிருவருக்கும் மேற்குத்திக்கை நோக்
கியிருத்தலே சிறப்பு;—பொதுப் பூருவம் - மேற்கூறிய நால்
வருக்கும் பொதுக்கிழக்குத்திக்காம்;—தெற்கு அருந்தல் ஆகாத
திக்கு - தெற்குத்திக்கு ஒருவரும் நோக்கியிருந்து புசிக்கலாகாத
திக்காம். எ - று.

சாதகர் தெற்கு நோக்கியும் சமயிகள் வடக்கு நோக்கியும் இருந்து புசிக்க எனச் சிலவாகமங்கள் கூறுமென்க. இருக்கும் போது சமானவருணரும் திகழ்தரும் பந்திபாவனருமாகிய சனங்களோடன்றிப் பிறரோடிருக்கலாகாதென்றறிக. (உஎ௦)

ஆகும் பிணிதென் றிசைபார்த் தருந்தினர்க்
காகந் தனிலென் றறி.

இ - ள். தென்றிசை பார்த்து அருந்தினர்க்கு - தெற்குத்தி
க்கை நோக்கியிருந்து புசித்தவருக்கு—ஆகந்தனில் பிணி ஆகும்
என்று அறி - சரீரத்திலே நோயுண்டாமென்றறி. எ - று. ()

முடக்கியிரு காலு முழந்தாண் மிசையே
யிடக்கர மூன்றி யிரு.

இ - ள். இருகாலும் முடக்கி - இரண்டு கால்களையும் முட
க்கி—முழந்தாள் மிசையே இடக்கரம் ஊன்றி இரு - இடமுழந்
தாளின்மேலே இடக்கையை ஊன்றிக்கொண்டிரு. எ - று. ()

அன்றியே வீரா தனமும்பாங் காமிடக்கா
றென்றெடைமே லொன்றச் செறி.

இ - ள். அன்றியே வீராதனமும் பாங்கு ஆம் - அஃதன்றி
வீராதனமும் உரித்தாம்;—இடக்கால் தென்றெடைமேல் ஒன்
றச் செறி - இடக்காற்பரட்டை வலத்தொடையிலே பொருந்த
வைத்திரு இதுவே வீராசனமாம். எ - று. (உஎ௩)

தலத்தை மெழுகியது தன்னி லிரேகை
யிலக்குகநேர் நான்காதி யெண்.

இ - ள் தலத்தை மெழுகி-போசனசாலையிலே திருமெழுகி
கிலே ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொருமுழவளவை சதுரச்சி
மாகப் புள்ளியின்றி மெழுகி,—அது தன்னில் நேர் நான்கு ஆதி

எண் இரேகை இலக்குக-அதன்மேல் விபூதியினாலேனும் வெண் பொடியினாலேனும் ஆசாரியர் முதலிய நால்வருக்கும் முறையே நான்குமுதலிய எண் கொண்ட இரேகைகளை அடையாளமாகக் கீறுக. ஏ - று.

எனவே, ஆசாரியருக்கு நான்கிரேகையும், சாதகருக்கு மூன்றிரேகையும், புத்திரகருக்கு இரண்டிரேகையும், சமயிகளுக்கு ஓரிரேகையுமாமெனக் கொள்க. அவரவர் இருக்கும் ஆதனப்பலகைக்கும் இவ்வாறே அடையாளமிடுக.

வைதிகப்பிராமணர்மாத்திரமன்றிச் சைவப்பிராமணரேயாயினும் வாசுதேவரிவாசுதேவரிடத்தில் உற்பவிக்குஞ் சிவநீசைஷ்யுஞ் சமயாசாரமுமுடையரல்லாராயின், அவர் காண இந்நால்வரும் புதிக்கலாகாதெனவறிக. (உஎச)

சுத்திபண்ணுத்தானத்திற் சோற்றினிரதங்கொண்டு துய்க்கும் பிசாசாதி சூழ்ந்து.

இ - ள். சுத்திபண்ணுத் தானத்தில் சோற்றின் இரதம் - சுத்திபண்ணுதவிடத்திலே புதிக்கப்படும் அன்னத்தின் சுவையை—பிசாசு ஆதி சூழ்ந்துகொண்டு துய்க்கும் - பிசாசு முதலியவைகள் சூழ்ந்து வந்து புதிக்கும். ஏ - று.

புள்ளியின்றிச் சுத்தி செய்த மண்டலத்திலன்னத்தை ஆதித்தன் உருத்திரன் பிரமன் முதலிய தேவர்கள் புதிப்படுவறிக. (உஎரு)

அருங்கனக பாத்திரத்தை வைக்க வதன்மே லுரம்பெறுமொள் வெள்ளிமுத லும்.

இ - ள். அதன்மேல் அருங்கனக பாத்திரத்தை - அதன்மேல் அருமையாகிறபொற்பாத்திரத்தையேனும்—உரம்பெறுமொள் வெள்ளி முதலும் வைக்க - வலிமை பொருந்திய ஒள்ளி

வெள்ளி முதலியவற்றினுற்செய்த பாத்திரத்தையேனும் வைக்கக்கடவர். எ - று.

முதலென்றதனால் வெண்கலமும் கொள்க. (உஎசு)

கதலிபலாப் புன்னை கமுகுமாத் தும்பி
மதுகம் பலாசம் வரம்.

இ - ள். கதலி - வாகைழியிலையும்—பலா - பலாவிலையும்—
புன்னை - புன்னையிலையும்—கமுகு - கமுகமடலும்—மா - மாவிலையும் - தும்பி - சுரையிலையும்—மதுகம் - இருப்பையிலையும்—
பலாசம் - பலாசிலையும்—வரம் - போசனஞ்செய்தற்கு விசிட்ட
பாத்திரங்களாம். எ - று. (உஎஎ)

பாதிரிபுஞ் சண்பகம்வெட்பாலேபது மந்தானும்
கோதிலாப் பாத்திரமாங் கொள்.

இ - ள். பாதிரியும் - பாதிரியிலையும்—சண்பகம் - சண்பக
விலையும்—வெட்பாலே - வெட்பாலையிலையும்—பதுமந்தானும் -
தாமரையிலையும்—கோது இலாப் பாத்திரம் ஆம் கொள் - குற்ற
வில்லாத பாத்திரங்களாமாதலின் அவற்றையுங்கொள். எ - று.

இவற்றுட்பலாசந் தாமரையும் வைத்திருக்காகாவென்றறிக.

அரம்பையிலை தண்டுரிபே லாதிவலப் பாலிற்
பொருந்தியிடப் பூமிதனிற் போடு.

இ - ள். அரம்பை இலை தண்டு உரியேல்—வாகைழியிலையைத்
தண்டுரித்துப் போடாதே;—ஆதி வலப்பாலில் பொருந்தியிடப்
பூமிதனில் போடு - அதனடி வலப்பக்கத்திலே பொருந்தும்
படி பூமியிற்போடு. எ - று. (உஎசு)

தருச்சேக் கவிரா மணக்கத்தி தான்றி
யெருக்கரசா லாதிபிலுண் ணேனல்.

இ - ள். சேத்தரு - சேங்கொட்டைமரத்திலையும்—கவிர் - முருக்கிலையும்—ஆமணக்கு - ஆமணக்கிலையும்—அத்தி - அத்தியிலையும்—தான்றி - தான்றியிலையும்—எருக்கு - எருக்கிலையும்—அரசு - அரசிலையும்—ஆல் - ஆலிலையுமாகிய—ஆதியில் உண்ணேல் - இவை முதலிய இலைகளிலே புசியாதே. எ - று.

ஆதியென்றதனால் இறவி, தாழை, வேங்கை, தேக்கு என் பனவும் ஆகாவெனக் கொள்க. (உஅ0)

தனித்தனியே தைத்துச் சமைத்து நுங் கல்லே
தனித்தனியே போடுமுன் றுன்.

இ - ள். தனித்தனியே தைத்துச் சமைத்து உறும் கல்லே- விதித்த மரங்களில் ஒரு மரத்தினிலே கொண்டே ஒருகல்லேமுழு துந்தைத்து அப்படித் தைக்கப்பட்ட கல்லைகளை—முன் தனித் தனியே போடுக - ஆசாரியர் முதலிய நால்வர்முன்னுந் தனித் தனியே போடுக. எ - று. (உஅக)

அருகமல் லாத விலையி லருந்தி
னுரைமூல மந்திரநா ரோர்ந்து.

இ - ள். அருகம் அல்லாத இலையில் அருந்தின் - போசன த்துக்கு உரியனவல்லாத இலைகளிலே புசிக்கின்,—மூலமந்திரம் ஓர்ந்து நூறு உரை - அக்குற்றம் போம்படி மூலமந்திரத்தின் பகுதியை அறித்து நூறுபுச் செபி. எ - று. (உஅஉ)

. செய்து புனிதஞ் சிறந்த பரிகலத்திற்
பெய்திடுக வன்னம் பிற.

இ - ள். சிறந்த பரிகலத்தில் புனிதம் செய்து - சிறந்த பரி கலத்திலே நெய்யினாலே புரோகித்துச் சுத்திபண்ணி,—அன்னம் பிற பெய்திடுக - அன்னத்தையும் கறி முதலிய பிறவற்றை யும் ஒருகாலே படைக்க. எ - று.

பின்பு படைக்கப்படும் அன்னங்கறிமுதலியவற்றுள் ஒவ்வோர்வாருக்கு ஒவ்வொருபாவமும் கறி முதலியவற்றுள் ஒவ்வொரு கழஞ்சுக்கு ஒவ்வொருபாவமும் அமுது செய்விப்பா னுக்கு உண்டென்றறிக. (உஅ௩)

சலத்தின் மிருத்துஞ் சயத்தைச் செபிக்க
வலக்கை யிணையதன்மேல் வைத்து.

இ - ள். வலக்கையினைச் சலத்தில் வைத்து - வலக்கை யைச் சலபாத்திரத்தின்மேலே வைத்து--அதன்மேல் மிருத்துஞ் சயத்தைச் செபிக்க - சலத்திலே மிருத்திபுஞ்சயமந்திரத்தை வெளவுடந்தமாக ஏழுதரம் அபிமந்திரிக்க. எ - று. (உஅ௪)

வளைத்திடுக பாத்திரத்தை மந்திரித்த நீரா
லுளத்தாற் கவச முரைத்து.

இ - ள். மந்திரித்த நீரால் - அபிமந்திரிக்கப்பட்ட சலத்தை வலக்கையில் வாங்கி அதினாலே--உளத்தால் கவசம் உரைத்துப் பாத்திரத்தை வளைத்திடுக - மனப்பூர்வமாகக் கவசமந்திரத்தை உச்சரித்து அன்னபாத்திரத்தை வளைக்க. எ - று. (உஅ௫)

அத்திரத்தா லந்நீ ரமிர்திற் புரோக்கிக்க
வத்தத் தநாமிகையி னால்.

இ - ள். அந்நீர் - அப்பாத்திரசலத்தை--அத்தத்து அநாயி கையினால் - வலக்கையினுழிவிரலினாலே தொட்டு,--அமிர்தில் அத்திரத்தால் புரோக்கிக்க - அவ்வன்னஞ் சுத்தியாகும்பொரு ட்டி அதன்மேல் அத்திரமந்திரத்தினாலே புரோக்கிக்க. எ - று.

செபிக்க மிருத்துஞ் சயமேழு வார
மவிக்கருக மாமோ தனம்.

இ - ள். மிருத்துஞ்சயம் ஏழுவாரம் செபிக்க - அவ்வன்
னத்தைத் தொட்டு மிருத்தியுஞ்சயமந்திரத்தினால் ! ஏழுதரம்
அபிமந்திரிக்க;—ஒதனம் அலிக்கு அருகம் ஆம் - அங்ஙனம்
அபிமந்திரிக்கப்பட்ட அன்னம் பிராணுக்கினிகாரியஞ் செய்த
ற்கு உரித்தாம். எ - று. (உஅஎ)

வலப்பான் மெழுகியே வைத்திடுக வந்தத்
தலத்திற் சிறிதோ தனம்.

இ - ள். வலப்பால் மெழுகி - வலப்பக்கத்திலே மண்டல
மாக மெழுகி—சிறிது ஒதனம் அந்தத் தலத்தில் வைத்திடுக -
அரைப்பிடியன்னமள்ளி அந்தத்தலத்திலே நாகாதிபஞ்சவாயுக்
களுக்கும் ஒருங்கே வைக்க. எ - று.

இவ்வாற்றித் தான்றிக்காயளவு அன்னமாக அள்ளி நடு
வினும் நான்குகோணத்தினும் பஞ்சவாயுக்களுக்குந் தனித்
தனியே பலியிடுதலே சிறப்பாம். (உஅஅ)

ஏற்றுச் சலங்கை யிறங்கச் சிறுவிரலா
ஹற்றுக்கநா காதி யுரைத்து.

இ - ள். கைச் சலம் ஏற்று - வலவுள்ளங்கையிலே சலத்தை
ஒருவர் வார்க்க வாங்கி அப்பாத்திரத்தை ஈசானமந்திரத்தினாலே
சுற்றி,—நாகாதி உரைத்து இறங்கச் சிறுவிரலால் ஊற்றுக்க -
முன்பலியிட்ட இடத்திலே நாகாதிபஞ்சவாயுமந்திரத்தாற் சிறு
விரனுனியினாலே அச்சலத்தை விடுக. எ - று.

பஞ்சவாயுக்களாவன நாகன், கூர்மன், கிருகரன், தேவ
தத்தன், தனஞ்சயன் என்பனவாம். (உஅக)

உழுந்தமிழ்ந்து நீர்வைத் துளங்கையி லோமென்
றெழுந்தவொலி யாதி யிசைத்து.

இ - ள். உளங்கையில் உழுந்து அமிழ்ந்து நீர் வைத்து - எல்லாச்சலத்தையும் விட்டுவிடாது உள்ளங்கையிலே உழுந்த மிழ்ந்தத் தக்க சலத்தை வைத்து, —ஓம் என்று எழுந்த ஒலி ஆதி இசைத்து - பிரணவமுதலாகவுடைய பத்ததியில் விதித்த மந்திரத்தைச் சுவாகாந்தமாக உச்சரித்து உட்கொள்க. ஏ - று.

அம்மந்திரத்துக்கு அருகரல்லாதவர் தற்புருடமந்திரத்தை உச்சரிக்க. (உக௦)

அருந்தும்போ தந்நீ ரனபாத் திரத்தைத் திருந்தவிடக் கையாலே தீண்டு.

இ - ள். அந்நீர் அருந்தும் போது - அந்தச்சலத்தை உட்கொள்ளும்பொழுது—அன பாத் திரத்தைத் திருந்த இடக்கையாலே தீண்டு - அன்னபாத்திரத்தைத் திருத்தமாக இடக்கையினாலே தொட்டுக்கொள். ஏ - று.

சலபானமுடிந்தவுடனே அதை விடல்வேண்டுமென்றறிக. (1)

அங்குட்டத் தான்மத் திமையா லநாமிகையாற் றங்க வமிர்தந் தரித்து.

இ - ள். அங்குட்டத்தால் மத்திமையால் அநாமிகையால் - பெருவிரலினாலும் நடுவிரலினாலும் ஆழிவிரலினாலும்—தங்க அமிர்தம் தரித்து - பொருந்தும்படி அவ்வன்னத்திற் சிறிதள்ளி. ஏ - று.

இம்மூன்றுவிரலுங்கூடின் மிருகமுத்திரையெனப்படும். (2)

பல்லிற் படாதே பல்யிடுக செந்தழலி
னெல்லைப் பிராணதிக் ஞ.

இ - ள். செந்தழலின் - அத்திரமந்திரத்தினாலே உதரத்திலுள்ள சாடராக்கினிடைச் சொலித்ததாகப் பாவித்து அவ்வக்

கினியினிடத்தே—பிராணாதிக்கு பல்லில் படாதே பலி இடுக - பிராணாதி பஞ்சவாயுக்களுக்கும் பல்லிலே படாமல் உள்ளே அம்முத்திரையினாலே தனித்தனியே சந்தியிற்பலியிடுக. ஏ - று.

ஆன்மாவினிடத்துப் பிராணனும், பூதயோனிகளிடத்து அபானனும், தேவர்களிடத்து உதானனும், பிதிர்களிடத்துச் சமானனும், மானுடரிடத்து வியானனும், விசேடித்திருக்கையால், இப்பஞ்சவாயுக்களுக்கும் பலியிடிற் பஞ்சமகாயஞ்ஞஞ் செய்ததாமென்றறிக. (உக௩)

பருகிடுக நாபியழற் குண்டத்திற் பாய வெரியத் திரத்திலக்கி யே.

இ - ள். நாபி அழல் குண்டத்தில் பாய எரி - குண்டத்தானமாகிய நாபியிலே பொருந்திய உதராக்கினியை—அத்திரத்து இலக்கிப் பருகிடுக - அத்திரமந்திரத்தினாலே சொலிப்பித்துப் பிராணாக்கினிகோத்திரஞ்செய்க. ஏ - று. (உக௪)

சேடித்த வன்னஞ் சிவனுக்கு மூலத்தைப் பாடித்தே யாகுதியைப் பண்.

இ - ள். சிவனுக்கு மூலத்தைப் பாடித்து - நாபிகுண்டத்திலிருக்குஞ் சிவபெருமானுக்கு மூலமந்திரத்தைச் சுவாகாந்தமாக உச்சரித்து,—சேடித்த அன்னம் ஆகுதியைப் பண் - முன்னே பலியிட்டி எஞ்சிய அன்னத்தைப் பசி தீருமளவும் புசித்தலாகிய ஆகுதியைப் பண்ணு. ஏ - று. (உக௫)

உள்ளிவெள் ளுள்ளி யுதம்பரஞ் செம்முருங்கை வள்ளிபச னைம்மதுக்கோ வை.

இ - ள். உள்ளி - உள்ளியும்—வெள்ளுள்ளி - வெள்ளுள்ளியும்—உதம்பரம் - அத்தியும்—செம்முருங்கை - செம்முருங்

கையும்—வள்ளி - வள்ளியும்—பசளை - பசளையும்—மது - மதுவும்—கோவை - கொவ்வையும். எ - று. (உகசு)

வெண்கத் தரிக்காய்தேற் றுங்காய்வில் வக்காயு முண்பதல கொம்மடிக்காயும்.

இ - ள். வெண்கத்தரிக்காய் - கோழிமுட்டையைப்போல் வதாகிய வெண்கத்தரிக்காயும்—தேற்றுகாய் - தேற்றுகாயும்—வில்வக்காயும் - வில்வக்காயும்—கொம்மடிக்காயும் - கொம்மடிக்காயும்—உண்பது அல - உண்ணலாகாத பதார்த்தங்களாம். எ - று. (உக௪)

எண்ணெய்ப்பிண் ணுக்குப் பெரும்பீர்க் கெனுமிவையு முண்ணே லுருண்டசுரையும்.

இ - ள். எண்ணெய்ப் பிண்ணுக்குப் பெரும்பீர்க்கு எனும் இவையும் - எண்ணெய்ப் பிண்ணுக்குப் பெரும்பீர்க்கென்று சொல்லப்படும் இவைகளையும்—உருண்ட சுரையும் உண்ணேல்-உருண்ட சுரைக்காயையும் உண்ணுதே. எ - று.

எட்பொடிகூட்டிற் குற்றமில்லையென்றறிக. (உகஅ)

என்னு மிவைமுதலா மெல்லா மொழித்தருந்து மன்ன மமுதமே யாம்.

இ - ள். என்னும் இவை முதலாம் எல்லாம் ஒழித்து அருந்தும் அன்னம் - இங்கே சொல்லப்பட்ட இவை முதலாகிய பதார்த்தங்களெல்லாவற்றையும் நீக்கிப் புசிக்கும் அன்னமானது—அமுதமே ஆம் - அமுதமேயாம். எ - று. (உகக)

பாலினொடுப் புப்படினு நெய்ப்படினு முச்சிட்டத் தேல விருதயநா நெண்.

இ - ள். பாலினோடு உப்புப் படினும் - அறியாமையினாலே பாலினோடு உப்புக் கூடினும்,—உச்சிட்டத்து நெய் படினும் - எச்சிலிலே நெய் வார்க்கப்படினும்,—ஏல இருதயம் நூறு எண் - புசித்தபின் அக்குற்றம் போம்படி இருதயமந்திரத்தை நூறு தரஞ்செபிக்க. எ - று. (௩௦௦)

அன்னங் கறியுப்பு நெய்யகப்பை யாலிடுக
வின்னவை கையா லிடேல்.

இ - ள். அன்னம் கறி உப்பு நெய் அகப்பையால் இடுக - அன்னத்தையும் கறியையும் உப்பையும் நெய்யையும் அததற் குரிய அகப்பையினால் இடுக;—இன்னவை கையால் இடேல் - இவைகளை ஒருபோதுங் கையினால் இடாதே. எ - று. (௩௦௧)

கையினு லூறுகா யாதியிடு சேடநீர்
சைவ ரருந்துவரோ தான்.

இ - ள். ஊறுகாய் ஆதி கையினால் இடு - ஊறுகாய் முதலி யவைகளைக் கையினாற்றினே பரிமாறுக;—சைவர் சேடநீர் அரு ந்துவரோ தான் - சைவர்களாயினோர் ஒருவர் குடித்து மிகுந்த சலத்தை ஒரு போதுங்குடியார். எ - று.

ஆதியென்றதனால், பச்சடி, வற்றல், வடகம், பணியாரமுத லியன கொள்க. (௩௦௨)

அருந்தினு லற்றைக் குபவசியாய்ப் பின்ன
ளருந்திடுக பஞ்சகவ்வியம்.

இ - ள் அருந்தினால் - மிகுந்த சலத்தை ஒருவன் குடிப்பா னாயின்,—அற்றைக்கு உபவசியாய் - அன்றைக்கு உபவசியாயி ருந்து—பின்னா பஞ்சகவ்வியம் அருந்திடுக - மற்றைநாளிலே விதிப்படி தாபித்துச் சிவபெருமானுக்கு ஆட்டிப் பாத்திரத் திலே சேடித்த பஞ்சகவ்வியத்தை உட்கொள்க. எ - று.

போசனத்தின்பின் குடித்தானாயின், மற்றைநாள் உபவசியாயிருந்து மூன்றாநாளிலே கவ்வியம் உட்கொள்க. (௩௦௩)

தண்ணீர் அருந்தேன் முகந்தாழ்த்தள் ளிக்கையா
ஒண்ணேலந் நீரை புகந்து.

இ - ள். முகம் தாழ்த்துத் தண்ணீர் அருந்தேல் - முகத்தைத் தாழ்த்துத் தண்ணீர் குடியாதே;—அநீரைக் கையால் அள்ளி உகந்து உண்ணேல் - ஆறு குளமுதலியவற்றிற் சென்று அநீரைக் கையாலள்ளி மகிழ்ந்து பானம்பண்ணாதே. எ - று.

சலத்தை ஒருபாத்திரத்தில் வார்த்து இருந்துகொண்டு வலக்கையினாலெடுத்து மேனோக்கிக் குடிக்க. விரத்தன் புசிக்கும் போது அவ்விடத்தில் ஒருவருமில்லையாயிற் சலபாத்திரத்தை இடக்கையினாலெடுத்து வலக்கையிலுள்ள அன்னமெல்லாவற்றையும் பரிகலத்தில் உகுத்துவிட்டு முன்கையினாலே தாங்கிப் பானம்பண்ணுக. (௩௦௪)

உரையே லசனத் துபயோக மல்ல

விரையதிக மாகவருந் தேல்.

இ - ள். அசனத்து உபயோகம் அல்ல உரையேல் - போசனம்பண்ணும்போது அதற்கு உபயோகமல்லாத பிறவார்த்தைகளைப் பேசாதே;—அதிகம் ஆக இரை அருந்தேல் - முக்கால் வயிற்றுக்கு மேற்படப் போசனம்பண்ணாதே. எ - று.

கால்வயிற்றுக்குச் சலத்தையும் வாயுவையும் பூரிக்க. (௩௦௫)

மாற்றிமயிர் மற்றும் விரவிற் புறம்புனலா

னீற்றாலுஞ் சுத்தி நிறை.

இ - ள். மயிர் மற்றும் விரவில் புறம் மாற்றி - புசிக்கும் போது அன்னத்திலே மயிர் முதலியவை கிடக்கின் அவற்றைச் சிறிதன்னத்தோடு புறத்தே நீக்கிவிட்டு,—புனலால் நீற்றாலும்

சுத்தி நிறை - கை கழுவிக்கொண்டு ஜலத்தினாலும் திருநீற்றினாலும் சுத்திபண்ணிப் புசி. எ - று.

மற்றும் என்றது ஈ ஏறும்பு கொசுரு நகமுதலியனவற்றை. பாகம்பண்ணும்போதே கூடிக் கிடந்து பாகம்பண்ணப்பட்ட தெனின், மயிரொழிய மற்றவையாகிற் புசியாது பசுக்களுள் மலந்தின்னும் பசுக்களுக்கூட்டுக. (௩௦௬)

ஈனார் புலைய ரிருதுமதி நாய்பன்றி
யேனையவும் பாரா விடத்து.

இ - ள். ஈனார் - ஈனசாதியாரும்—புலையர் - புலையரும்—
இருதுமதி - இருதுமதியும்—நாய்பன்றி எனையவும் பாரா இடத்து - நாயும் பன்றியும் பிறவும் பாராதவிடத்தில். எ - று.

எனையவுமென்ற உம்மையால், கோழி காகம் பருந்து கழுக முதலாயின கொள்க. (௩௦௭)

இருந்தா குதிசெய் யிவற்றென்று பார்க்கிற
சொரிந்திடக்கக் குண்டகறி சோறு.

இ - ள். இருந்து ஆகுதி செய் - இருந்து போசனம் பண்ணு;—இவற்று ஒன்று பார்க்கின் - இவற்றுள் ஒன்று பார்க்குமாயின்,—உண்ட கறி சோறு சொரிந்திடக் கக்கு - உண்டகறி சோற்றைச் சொரியும்படி கக்கு. எ - று.

பூனை எலி மூடிகம் பல்லி ஊர்க்குருவி என்னுமிவற்றுள் ஒன்று பார்க்கின் அதனையோட்டித் திருநீற்றினாலுஞ் சலத்தினாலுஞ் சுத்திசெய்து புசிக்க. (௩௦௮)

முரசாதி தன்னை முழக்க வவற்றி
னரவஞ் செவியினுறு மல்.

இ - ள். அவற்றின் அரவம் செவியின் உறாமல் - போசனஞ் செய்யும்போது முற்கூறிய உயர்திணை அஃறிணைப்பொருள்களின் சத்தங்கள் செவியிற்கேளாதபடி—முரசு ஆதிதன்னை முழக்க - முரசமுதலிய வாத்தியங்களை ஒலிப்பிக்க. எ - று. ()

முற்றியபின் னாகுதிதான் முன்னான் முறையுறவே சற்றுநீ ரங்கை தரித்து.

இ - ள். முன்னால் முறை உறவே ஆகுதி முற்றிய பின் - முன்னால் விதிப்படி பிராணக்கினியாகுதி முடிந்தபின்னர்—சற்று நீர் அங்கை தரித்து - சிறிது சலத்தை உள்ளங்கையில் வாங்கி. எ - று (௩௧௦)

உச்சரித்தோ மாதிமனு வுண்க வதன்பின்னை
யெச்சில் சிறிதள்ளி யே.

இ - ள். ஓம் ஆதி மனு உச்சரித்து உண்க - பிரணவத்தை முதலாகவுடைய பத்ததியில் விதித்த மந்திரத்தைச் சுவாகாந்தமாக உச்சரித்து அச்சலத்தை உட்கொள்க;—அதன்பின்னை எச்சில் சிறிது அள்ளி - அதன்பின் உச்சிட்டமான அன்னத்திலே சிறிதள்ளி. எ - று.

அம்மந்திரமுச்சரித்தற்கு அருகரல்லாதவர் தற்புருடமந்திர முச்சரிக்க. (௩௧௧)

பெய்க நிலத்துப் பிரேதநர காயவென
வய்வரது தன்னையவ ருண்டு.

இ - ள். பிரேதநரகாய என நிலத்துப் பெய்க - தமது கோத்திரத்தில் அந்தியேட்டி முதலிய கருமஞ்செய்து ஆசாரியனால் போசிக்கப்படாது நரகத்திலே கிடப்பவர்களுக்குப் பிரேதநரகவாசிப்பியசுவாகா என்று உச்சரித்து அவ்வன்னத்தைத் தலையிலே பலியிட்டு அம்மந்திரத்தினாலே சுளுகோதகங்கொ

சிக்க;—அவர் அதுதன்னை உண்டு உய்வர் - அந்நாகவாசிகள் அதனைபுண்டு பசினோய் நீங்குவார்கள். எ - று.

இங்கே யமனுக்கும் சித்திரகுத்தருக்கும் பலியிடுகுவென் பாருமுள்.

(ந-கஉ)

புசித்தமனை யுட்கை கழுவுகை தன்னை
நிசித்த மெனவே நினை.

இ - ள். புசித்த மனையுள் கை கழுவுகைதன்னை - புசித்த
பாசனசாலையினுள்ளே கை கழுவிச் சுத்தாசமனஞ்செய்தலை—
பித்தம் எனவே நினை - விலக்கப்பட்டதென்றறி. எ - று.

அங்ஙனஞ்செய்யின் அச்சலம் மூத்திரத்துக்கொக்குமெ
ன்றறிக.

(நகங)

புறத்திற் கழுவிக்கை கொப்பளிக்க வாமப்
புறத்திரெண் கனீர் புரிந்து.

இ - ள். புறத்தில் கை கழுவி - வீட்டுக்குப் புறத்திலே
பாய் முன் வலக்கையைக் கழுவிக்கொண்டு—சுரெண்கால் நீர்
புரிந்து வாமப்பறத்துக் கொப்பளிக்க - பதினாறுதரத்தண்ணீர்
வாய்த்தொண்டு இடப்புறத்திலே கொப்பளிக்க. எ - று.(நகச)

அன்னமலாப் பண்ட மருந்தினர்தாங் கொப்பளிக்க
நன்றிப் பண்ணுகாயத்து.

இ - ள். புன்னம் புலாப் பண்டம் அருந்தினர்தாம் - அன்
னமல்லாத பயறு பணிமாறுமுதலிய பண்டங்களைப் புசித்தவர்—
எண்கால் என்விரால் நயந்து கொப்பளிக்க - எட்டுத்தரத் தண்
நீர் வாய்த்தொண்டு கொப்பளிக்க. எ - று.

இவ்வாமத்திற் தமக்குச் சுத்தியாகுமடிக் கொப்பளித்த
லுமாகுமென்றறிக.

(நகரு)

வலப்பாலிற் கொப்பளித்தால் வன்னிர கம்புக்
சலற்படுவ னென்றே யறி.

இ - ள். வலப்பாலில் கொப்பளித்தால் - அறியாமையாலே
னும் விரைவினாலேனும் தேவர்கள் எப்பொழுதும் வசிக்கும்
வலப்புறத்திலே ஒருவன் கொப்பளித்தானாயின்,—வன்னி நா
கம் புக்கு அலற்படுவன் என்றே அறி - அக்கினிராகத்தில் விழு
ந்து துயருறுவனென்றறி. எ - று. (நகசு)

கழுவிப் பினுங்கையுங் காலும் புசித்த
வழுவறு மாறு மதித்து.

இ - ள். பினும்-கொப்பளித்தபின்பும்,—புசித்த வழ அறும்
ஆறு மதித்து - புசித்தபொழுது கைகால்களில் எச்சில் தெறித்த
குற்றம் போம்படி கினைத்து,—கையும் காலும் கழுவி - கைகால்
களை முழங்கை முழந்தாள்வரையுங் கழுவிக்கொண்டு. எ - று.()

கழுவிச் சிறந்தவலக் கைமுட்டி யாக்கி
யொழுகப் பெருவிரனீ ரும்.

இ - ள். கழுவிச் சிறந்த வலக்கை முட்டி யாக்கி - இங்ங
னஞ் சுத்திசெய்யப்பட்டிச் சிறந்த வலக்கையை முட்டியாக்கிக்
கீழ் நோக்கப் பிடித்து;—அப் பெருவிரல் ஒழுகு நீரும் - அதன்
பெருவிரனுனியினின்று விழுகின்ற சலத்தை. எ - று.

பிரமதீர்த்த முதலிய சகல தீர்த்தங்களும் சகலதேவதைக
ளும் இடையருதிருக்கையால், சிறந்த வலக்கையெனச் சிறப்
பித்தார். (நகஅ)

வார்க்கவலக் காலங்குட் டத்திற்கா லாங்கிமனு
நாக்கி னுறவே நலின்று.

இ - ள். காலாங்கி மனு நாக்கின் உறவே நலின்று-காலா
க்கினிருத்திராருடைய மந்திரத்தைச் சுவாகாந்தமாக நாவிலே

பொருந்த உச்சரித்து, —வலக்கால் அங்குட்டத்தில் வார்க்க - வலக்காற்பெருவிரலிலே வார்க்க. எ - று.

காலாக்கினிருத்திரர் வலக்காற்பெருவிரலில் எப்பொழுதும் அக்கினியைச் சொலிப்பித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருப்பார். அவ்வக்கினி சாந்தமாதற்பொருட்டு அபிஷேகஞ் செய்வதாகப் பாவித்தே வார்க்க. (நடகக)

தொடவலக்கை யங்குட்டந் துண்டங் கனிட்டை
தொடவிடக்கை யங்குட்டத் தீதாடு.

இ - ள். வலக்கை அங்குட்டம் துண்டம் தொட - வலக்கைப்பெருவிரல் மூக்கைத் தொட—கனிட்டை இடக்கை அங்குட்டத்தோடு தொட - பின்பு அதன்சிறுவிரல் இடக்கைப்பெருவிரலைச் சாணளப்பதுபோலத் தொட. எ - று. (நட௨)

வைக்ககனிட் டாக்கிரத்தை நாடியிலுண் மாசுதனைக் கைக்கும் பரிகையாங் காண்.

இ - ள். கனிட்டாக்கிரத்தை நாடியில் வைக்க - அவ்விடக்கைச்சிறுவிரலுனியை நாடியில் வைக்க; —ஊண் மாசுதனைக் கைக்கும் பரிகை ஆம் காண் - இது ஆகாரத்தால் வந்த குற்றத்தைப் போக்கும் பரிகையென்னு முத்திரையாமென்றறி. எ - று.

பரிகையெனு முத்திரையைப் பண்ணிடுக மெய்யித் திருநீ றணிந்து சிறந்து.

இ - ள். பரிகை எனும் முத்திரையைப் பண்ணிடுக - இங்ஙனம் பரிகாரமுத்திரையைப் பண்ணி, —மெய்யில் திருநீறு சிறந்து அணிந்து - அதன்பின் சரீரத்தில் வீழ்தியைச் சிறப்புறத் தரித்து. எ - று. (நட௨௨)

பண்ணி நியாதம் பரம சிவன்பாத
முண்ணினைக தேசிகன்று ஞம.

இ - ள். நியாதம் பண்ணி - சகலீகரணம் பண்ணி,—பரம சிவன் பாதம் தேசிகன் தாளும் உள் நினைக - பரமசிவனுடைய பாதங்களையும் ஆசாரியருடைய பாதங்களையும் உள்ளே தியானிக்க. எ - று. (௩௨௩)

உரைத்தே யகோர வுரையேழு வாரம்
விரைத்தே மவுனம் விடு.

இ - ள். அகோரவுரை ஏழுவாரம் உரைத்து - அகோரமங் திரத்தை ஏழுதரமுச்சரித்து,—மவுனம் விரைத்து விடு - மௌனத்தைச் சடிதியில் விடு. எ - று. (௩௨௪)

[மௌனம்வேண்டுங்காலங்களுணர்த்துகின்றீர்.]

பிறரொடுபே சற்கரீ ராட நியதி
பொறியழலோம் பல்பூசை யில்.

இ - ள். நீராடல் - ஸ்நானஞ்செய்யும்போதும்,—நியதி - அநுட்டானம் பண்ணும்போதும்,—பொறி அழல் ஒம்பல் - பொறி பொருந்திய அக்கினிகாரியஞ்செய்யும்போதும்,—பூசை யில் - பூசைபண்ணும்போதும்,—பிறரொடு பேசற்க - பிறரோடு பேசாதொழிக. எ - று.

அன்றியும் செபகாலத்தும் மலசலமோசனகாலத்தும் யோ கஞ்சாதிக்குங்காலத்தும் மௌனம் வேண்டுமென்க. (௩௨௫)

புனிதமுற வாக்குப் புசிக்கதாம் பூல
மினிமையுறத் தின்கை யிழுக்கு.

இ - ள். வாக்குப் புனிதம் உறத் தாம்பூலம் புசிக்க - கிருக த்தர் போசனஞ்செய்தபின்னர் வாக்குச்சத்தியாகும்பொருட் டித் தாம்பூலம் புசிக்கக்கடவர்;—இனிமை உறத் தின்கை

இழுக்கு - அப்படியன்றி விருப்பம் வைத்துப் புசித்தல் குற்றமாம். எ - று.

விரத்தராயினோர் கராம்பு ஏலம் கடுக்காய் சுக்கு அசமதாக முதலியவற்றுள் இயன்றதொன்றைப் புசிக்க. (௩௨௬)

[சைவாகமங்களை ஆராயுமுறையுணர்த்துகின்றார்.]

அதன்பி னமலா கமமாய்ந் தறிக
வதன்வழியுஞ் சார்புமா ராய்ந்து.

இ - ன். அதன்பின் அமல ஆகமம் ஆய்ந்து அறிக - அதன் பின்பு நிருமலராகிய சிவபெருமான் அருளிச்செய்த முதனூலாகிய சைவாகமங்களை ஆராய்ந்தறிக;—அதன்வழியும் சார்பும் ஆராய்ந்து அறிக - அன்றியும் அவற்றின் வழிநூலாகிய உபாகமங்களையும் சார்புநூலாகிய அட்டப்பிரகாரண முதலியவற்றையும் ஆராய்ந்தறிக. எ - று.

அட்டப்பிரகாரணங்களாவன தத்துவப்பிரகாசிகை, தத்துவசங்கிரகம், தத்துவத்திரயநிர்ணயம், போககாரிகை, மோக்ஷகாரிகை, நாதகாரிகை, பரமோக்ஷிராசகாரிகை, இரத்தினத்திரயம் என்பனவாம். (௩௨௭)

[சைவாகமங்களினுற்பத்தி எட்டுத்திருக்குறளா
லுணர்த்துகின்றார்.]

சாதாக் கியமென்னுந் தத்துவத்தில் வீற்றிருந்து
சாதா சிவனமலன் றான்.

இ - ன். அமலன் சாதாசிவன் - நிருமலராகி அதிபரமாப்தராயுள்ள சாதாசிவமூர்த்தி—சாதாக்கியம் என்னும் தத்துவத்தில் வீற்றிருந்து - சாதாக்கியதத்துவத்தில் எழுந்தருளியிருந்து.
எ - று.

ஆப்தர் உள்ளது கூறுவோர். சாமானியமனுடரினும் விசேடமனுடர் மேலாகிய ஆப்தர்; அவரினும் இருடிகள் மேலாகிய ஆப்தர்; அவரினும் தேவர்கள் மேலாகிய ஆப்தர்; அவரினும் பிரமா மேலாகிய ஆப்தர்; அவரினும் விட்டுணு மேலாகிய ஆப்தர்; அவரினும் உருத்திரர் மேலாகிய ஆப்தர்; அவரினும் மகேசரர் மேலாகிய ஆப்தர்; அவரினும் சதாசிவர் மேலாகிய ஆப்தர்; அவரின்மேலாகிய ஆப்தரின்மையால் அவர் அதிபரமாதர் எனப்படுவர். (௩௨௮)

நயந்தா ருயிரெல்லா நண்ண வறமாதி
யியம்பினு னுகமநா லேழு.

இ - ள். ஆர் உயிர் எல்லாம் அறம் ஆதி நயந்து நண்ண - நிறைந்த ஆன்மாக்களெல்லாம் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் உறுதிப்பொருள் நான்கையும் விரும்பியடையும் பொருட்டு—நாலேழு ஆகமம் இயம்பினுள் - இருபத்தெட்டாகமங்களை அனுட்டுப்புச்சந்தசாக அருளிச்செய்தார். எ - று. (௩௨௯)

இருக்கு மிவையெல்லாஞ் சுத்தவித்தை தன்னிற்
பரக்குமுல கெங்குமெனப் பார்.

இ - ள். இவை எல்லாம் சுத்தவித்தைதன்னில் இருக்கும் - இவ்வாகமங்களெல்லாம் ஞானேகயத்துக்குக் காரணமாகிய சுத்தவித்தியாதத்துவத்திலிருக்கும்;—உலகு எங்கும் பரக்கும் எனப் பார் - அதிலிருந்து பரம்பரையாக மகாமேருவில் வந்தி ரங்கி அதினின்றும் உலகமெங்கும் பரம்புமென்றீர். எ - று.

இவற்றின்றோற்றம் உற்பத்திக்கிரமமெனவும், சங்காரக்கிரமமெனவும், இருவகைப்படும். அவற்றுள் உற்பத்திக்கிரமாவது ஈசானமுதற் சத்தியோசாதமீராகக் கூறுவது. சங்காரக்கிரமமாவது சத்தியோசாதமுதல் ஈசானமீராகக் கூறுவது.

இவை சதாசிவனால் அந்தேசுரருக்கும், அந்தேசுரரால் ஸ்ரீகண்டருக்கும், ஸ்ரீகண்டரால் தேவர்களுக்கும், தேவர்களால் முனிவருக்கும், முனிவர்களால் மனுடருக்கும், மனுடரால் மனுடருக்கும், உபதேசிக்கப்படும். இங்ஙனமுபதேசிக்கப்படுங்கால் உளவாகிய சம்பந்தம் ஆறும் முறையே பாசம்பந்தம், மகாசம்பந்தம், அந்தராளசம்பந்தம், திவ்வியசம்பந்தம், திவ்வியாதிவ்வியசம்பந்தம், அதிவ்வியசம்பந்தம் எனப்பெயர்பெறும்.

சத்தியோ சாதத்திற் காமிக மாதியைந்து
முற்பவித்து நீடுமென வோர்.

இ - ள். சத்தியோசாதத்தில் - சதாசிவமூர்த்தியுடைய ஐந்துமுகங்களுள்ளும் சத்தியோசாதமுகத்தினின்றும்—காமிகம் ஆதி ஐந்தும் உற்பவித்து நீடும் என ஓர் - காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம் என்னும் ஐந்தாகமங்களும் தோன்றி வழங்குமென்றறி. எ - று.

இவை கௌசிகவிருடியின்பொருட்டுத் தோன்றின. இவற்றின்படியே இவருக்குத் தீசைச் செய்யப்பட்டது. இவற்றிற்கு அதிதேவதை சிவமூர்த்தி. பூமியின்கண் இவ்விருடிகோத்திரம் சிவகோசரமெனப்படும். கோத்திரமெனினும் கோசரமெனினும் மொக்கும். (ந.நக)

தீத்தமுத லைந்துந் திகழ்வாம வத்திரத்தில்
வாய்த்தன வென்றே மதி.

இ - ள். திகழ்வாம வத்திரத்தில்-விளங்காநின்ற வாமதேவமுகத்தினின்றும்—தீத்தம் முதல் ஐந்தும் வாய்த்தன என்றே மதி - தீத்தம், சூக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம் என்னும் ஐந்தாகமங்களுந் தோன்றினவென்றறி. எ - று.

இவை காசிபவிருடியின்பொருட்டுத் தோன்றின. இவற்றின்படியே இவருக்குத் தீசைச் செய்யப்பட்டது. இவற்றிற்கு அதி

தேவதை ஈசான். பூமியின்கண் இவ்விருடிகோத்திரம் சிகா
கோசாமெனப்படும். (ந.ந.உ)

விசயமுத லீந்தும் விகிர்தவகோ ரத்தி
லிசையவுதித் தேயிலங்கு மென்.

இ - ள். விகிர்த அகோரத்தில் - அச்சத்தைத் தரும் அகோ
ரமுகத்தினின்றும்—விசயமுதல் ஐந்தும் இசைய உதித்தே இல
ங்கும் என் - விசயம், நிச்சவாசம், சவாயம்புவம், ஆக்கினேயம்,
வீரம் என்னும் ஐந்தாகமங்களும் பொருந்தத்தோன்றி விளங்கு
மென்றறி. எ - று.

இவை பாரத்துவாசவிருடியின்பொருட்டுத் தோன்றின.
இவற்றின்படியே இவருக்குத் தீஷை செய்ப்பட்டது. இவற்றி
ற்கு அதிதேவதை ஈசான். பூமியின்கண் இவ்விருடிகோத்தி
ரஞ் சோதிகோசாமெனப்படும். (ந.ந.ந.)

தற்புருடத் தேரெளர வாதியைந்துஞ் சாதமா
யற்புதமாய் நீடு மறி.

இ - ள். தற்புருடத்தே - தற்புருடமுகத்தினின்றும்—
ரெளரவ ஆதி ஐந்தும் சாதம் ஆய் அற்புதம் ஆய் நீடும் அறி -
ரெளரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகவிம்பம் என்
னும் ஐந்தாகமங்களுந்தோன்றி ஆச்சரியகரமாய் வழங்குமென்
றறி. எ - று.

இவை கௌதமவிருடியின்பொருட்டுத் தோன்றின. இவற்
றின்படியே இவருக்குத் தீஷைசெய்ப்பட்டது. இவற்றிற்கு
அதிதேவதை பிரமமூர்த்தி. பூமியின்கண் இவ்விருடிகோத்தி
ரம் சாவித்திரிகோசாமெனப்படும். (ந.ந.ச)

ஈசான் தன்னிற் புரோற்கீத மாதியெட்டுந்
தேசார வேயுதிக்குந் தேறு.

இ - ள். ஈசானந்தன்னில் - ஈசானமுகத்தினின்றும்—
புரோற்கீதம் ஆதி எட்டும் தேச ஆரவே உதிக்கும் தேறு - புரோ
ற்கீதம், இலளிதம், சித்தம், சந்தானம், சருவோகத்தம், பாரமேச
ரம், கிரணம், வாதுளம் என்னும் எட்டாகமங்களுந் ஞானப்பிர
காசம் பொருந்தத் தோன்றினவென்றறி. எ - று.

இவை அகத்தியவீருடியின்பொருட்டுத் தோன்றின. இவ
ற்றின்படியே இவருக்குத் தீஷை செய்ப்பட்டது. இவற்றிற்கு
அதிதேவதை நடேசமூர்த்தி. பூமியின்கண் இவ்வீருடி கோத்
திரம் வியோமகோசரமெனப்படும்.

இவ்வீருபத்தெட்டாகமங்களுள்ளும் காமிகமுதலிய பத்
தும் விஞ்ஞானகலருட் பரமசிவனது அதுக்கிரகத்தைப் பெற்ற
பிரணவர் முதலிய பத்துச்சிவன்களுக்கும் அருளிச்செய்ப்பட்
டமையாற் சிவபேதமெனவும், விசயமுதலிய பதினெட்டும் இவ்
வாறு பரமசிவன்பால் உபதேசம் பெற்ற அநாதி ருத்திரர் முத
லிய பதினெட்டு ருத்திரர்களுக்கும் அருளிச்செய்ப்பட்டமை
யால் உருத்திரபேதமெனவும், சொல்லப்படும்.

இச்சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமெனவும், மாந்திரமெனவும்,
தந்திரமெனவும் பெயர்பெறும்.

இவ்வாகமங்களுக்குக் கிரந்தசங்கியை சொல்வாம்: - காமிக
த்துக்குப் பரார்த்தம். யோகஜத்துக்கு இலக்ஷம். சிந்தியத்துக்கு
இலக்ஷம். காரணத்துக்குக் கோடி. அசிதத்துக்கு நியுதம். தீப்
த்தத்துக்கு நியுதம். ரூக்குமத்துக்குப் பதுமம். சகச்சிரத்துக்குச்
சங்கம். அஞ்சுமாணுக்கு ஐந்திலக்ஷம் சுப்பிரபேதத்துக்கு மூன்
றுகோடி. விசயத்துக்கு மூன்றுகோடி. நிச்சவாசத்துக்குக்
கோடி. சுவாயம்புவத்துக்கு ஒன்றரைக்கோடி. ஆக்கினையத்
துக்கு முப்பதினாயிரம். வீரத்துக்கு நியுதம். ரௌரவத்துக்கு
எட்டர்ப்புதம். மகுடத்துக்கு இலக்ஷம். விரலத்துக்கு மூன்றி
லக்ஷம். சந்திரஞானத்துக்கு மூன்றுகோடி. முகவீம்பத்துக்கு

இலக்ஷம். புரோற்சீதத்துக்கு மூன்றிலக்ஷம். இலளிதத்துக்கு எண்ணுயிரம். சித்தத்துக்கு ஒன்றரைக்கோடி. சந்தானத்துக்கு ஆறாயிரம். சர்வோகத்தத்துக்கு இரண்டிலக்ஷம். பாரமேசுரத்துக்குப் பன்விரண்டிலக்ஷம். கிரணத்துக்கு ஐந்துகோடி. வாதுளத்துக்கு இலக்ஷம்.

இவை ஞானபாதம், யோகபாதம், கிரியாபாதம், சரியாபாதம் என்று தனித்தனி நான்குபாதங்களுடையனவாயிருக்கும்.

இவற்றுள், ஞானபாதத்தில், பரமசிவனுடைய சொரூபமும், விஞ்ஞானாகலர் பிரளயாகலர் சகலரென்னும் ஆன்மாக்களின் சொரூபமும், ஆணவம் காமியம் மாயேயம் வைந்தவம் திரோதானசத்தியென்னும் பாசங்களின் சொரூபமும், சத்தியின் சொரூபமும், சிவதத்துவமுதற் பிருதிவிதத்துவவரை முப்பத்தாறுதத்துவங்கள் துற்பத்தியும், இவை ஆன்மாக்கள் போகம் புசிக்கைக்குக் கருவியாமுறைமையும், புவனங்கள் புவனேசர் சொரூபங்களும், புவனங்களின் யோசனைப்பிரமாணங்களும், அதமப்பிரளயம் மத்தியமப்பிரளயம் மகாப்பிரளயங்களின் சொரூபமும், அந்தப்பிரளயங்களின்பின்னர்ச் சிருட்டியாமுறைமையும், பாசபதம் மகாவிரதங் காபாலமுதலிய மதங்களின் சொரூபமும் கூறப்படும்.

இனி கிரியாபாதத்தில், மந்திரங்களினுத்தாரணஞ் சந்தியாவந்தனம் பூசை செபமோமங்களும், சமய விசேட நிருவாண ஆசாரியாபிடேகங்களும், புத்திமுத்திகளுக்குபாயமாகிய தீக்கையுங் கூறப்படும்.

இனியோகபாதத்தில், இந்தமுப்பத்தாறு தத்துவங்களும், தத்துவேசாரும், ஆன்மாவும், பரமசிவனும், சத்தியும் சகத்துக்குக் காரணமாகிய மாயை மகாமாயைகளைக் காணும் வல்லமையும், அணிமாதிரித்திகளுண்டாமுறைமையும், இயமம் நியமம் ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தியானம் தாரணம்

சமாதிகளினுடைய முறைமையும், மூலாதாரமுதலிய ஆதாரங்களின் முறைமையும் கூறப்படும்.

இனிச் சரியாபாதத்தில், பிராயச்சித்தவிதியும், பவித்திரவிதியும், சிவலிங்கலக்கணமும், உமாமகேசரமுதலிய வியத்தாவ் வியத்தலிங்கங்களினிலக்கணமும், நந்தி, முதலிய கணநாதரிலக்கணமும், செபமாலையோகப்பட்டம் தண்டம் கமண்டலமுதலியவற்றினிலக்கணமும், அந்தியேட்டி விதியும், சிராத்தவிதியுங் கூறப்படும்.

சிவபெருமானுக்குக் காமிகம் திருவடிகளும், யோகசம்கணைக்கால்களும், சிந்தியம் திருவடிவிரல்களும், காரணம் கெண்டைக்கால்களும், அசிதம் முழந்தாள்களும், தீப்தம் தொடைகளும், சூக்குமம் சூயத்தானமும், சகச்சிரம் கடித்தானமும், அஞ்சுமான் முதுகும், சுப்பிரபேதம் கொப்பூழும், விசயம் உதாரமும், நிச்சவாசம் நாசியும், சுவாயம்புவம் முலைகளும், ஆக்கினையம் கண்களும், வீரம் கழுத்தும், ரௌரவம் செவிகளும், மகுடம் திருமுடியும், விமலம் கைகளும், சந்திரஞானம் மார்பும், முகவிப்பம் திருமுகமும், புரோற்கீதம் திருநாக்கும், இலளிதம் கபோலங்களும், சித்தம் திருநெற்றியும், சந்தானம் குண்டலமும், சருவோத்தம் உபவீதமும், பாரமேசுவரம் ஆரமும், கிரணம் இரத்திபரணங்களும், வாதுளம் திருப்பரிவட்டமும், காலோத்தரம் திருமேற்பூச்சம், மற்றை உபாகமங்களெல்லாம் பரிமளத்திரவியங்களும் புஷ்பங்களும், சைவசித்தாந்தம் ரைவேத்தியமுமாம்.

(௩௩௩)

இருபது மெட்டுமே மூலமுப பேத
மிருநூறு மேழுமென வெண்.

இ - ள். இருபதும் எட்டுமே மூலம் - இவ்விருபத்தெட்டாகமங்களும் சிவபெருமானிடத்தினின்றும் முதற்றோற்றினமை

யால் மூலாகமமெனப்படும்;—உபபேதம் இருநூறும் ஏழும் என எண் - இவற்றின்வழித் தோன்றிய உபாகமங்கள் இரு நூற்றேழாமென்றறி. ஏ - று.

காமிகத்துக்கு உபபேதம் மூன்று. யோகஜத்துக்கு உபபேதம் ஐந்து. சிந்தியத்துக்கு உபபேதம் ஆறு. காரணத்துக்கு உபபேதம் ஏழு. அசிதத்துக்கு உபபேதம் நான்கு. தீப்தத்துக்கு உபபேதம் ஒன்பது. சூக்குமத்துக்கு உபபேதம் ஒன்று. சகச்சிரத்துக்கு உபபேதம் பத்து. அஞ்சுமானுக்கு உபபேதம் பன்னிரண்டு. சுப்பிரபேதத்துக்கு உபபேதம் ஒன்று. விசயத்துக்கு உபபேதம் எட்டு. நிச்சவாசத்துக்கு உபபேதம் எட்டு. சுவாயம்புவத்துக்கு உபபேதம் மூன்று. ஆக்கினையத்துக்கு உபபேதம் ஒன்று. வீரத்துக்கு உபபேதம் பதின்மூன்று. ரௌரவத்துக்கு உபபேதம் ஆறு. மகுடத்துக்கு உபபேதம் இரண்டு. விமலத்துக்கு உபபேதம் பதினாறு. சந்திரஞானத்துக்கு உபபேதம் பதினான்கு. முகவிம்பத்துக்கு உபபேதம் பதினைந்து. புரோற்கீதத்துக்கு உபபேதம் பதினாறு. இலளிதத்துக்கு உபபேதம் மூன்று. சித்தத்துக்கு உபபேதம் நான்கு. சந்தானத்துக்கு உபபேதம் ஏழு. சர்வோத்தத்துக்கு உபபேதம் ஐந்து. பாரமேசுவரத்துக்கு உபபேதம் ஏழு. கிரணத்துக்கு உபபேதம் ஒன்பது. வாதுளத்துக்கு உபபேதம் பன்னிரண்டு. இவற்றின் பெயர்களைக் காமிக முதலியவற்றிற் காண்க. (௩௩௬)

[மூலாகமங்களைத் தனித்தனி கேட்டவர்களது

தொகையையுணர்த்துகின்றார்.]

அறுபத் தறுவர் பிரணவ ராதி

யறிவுறக்கேட் டாராக மம்.

இ - ன். ஆகமம் அறிவு உறக் கேட்டார் - மூலாகமங்களை அறிவு பொருந்தக் கேட்டவர்கள்—பிரணவர் ஆதி அறுபத்தறுவர் - பிரணவர் முதலாக அறுபத்தறுவர்கள். ஏ - று.

சிவபேதம் பத்தையுங்கேட்டவர் ஒருவரிடத்தொருவராக ஒவ்வோராகமத்துக்கு மும்மூன்றுபேராய் அணுசதாசிவருட்ட லைவராகிய பிரணவர் முதன் முப்பதின்மராவர். அவர்பெயர் வருமாறு:—காபிகங்கேட்டவர் பிரணவர், திரிகலர், ஹர். யோகசங்கேட்டவர் சுதாக்கியர், பஸ்மர், விபு. சிந்தியங்கேட்டவர் சுதீப்தர். கோபதி, அம்பிகை. காரணங்கேட்டவர் காரணர், சர்வருத்திரர், பிரசேசர். அசிதங்கேட்டவர் சசிவர், சிவர், அச் சுதர். தீப்தங்கேட்டவர் ஈசர், திரிமூர்த்தி, உதாசனர். சூக்கு மங்கேட்டவர் சூக்குமர், வைச்சிரவணர், பிரபஞ்சனர். சகச் சிரங்கேட்டவர் காலர், வீமர், தருமர். அஞ்சுமான்கேட்டவர் அம்பு, உக்கிரர், ஆதித்தியர். சுப்பிரபேதங்கேட்டவர் தேசேசர், விக்கினேசர், சசி.

உருத்திரபேதம் பதினெட்டையுங்கேட்டவர் ஒருவரிடத் தொருவராக ஒவ்வோராகமத்துக்கு இவ்விரண்டுபேராய் அநா திருத்திரர் முதன் முப்பத்தறுவராவர். அவர் பெயர் வரு மாறு. விசயங்கேட்டவர் அநாதிருத்திரர், பரமேசர். நிச்சவா சங்கேட்டவர் தசார்ணர், பார்ப்பதி. சுவாயம்புவங்கேட்டவர் நிதனேசர், பத்மபூ. ஆக்கினையங்கேட்டவர் வியோமர், உதாச னர். வீரங்கேட்டவர் தேசர், பிரசாபதி. ரௌரவங்கேட்டவர் பிரமேசர், நந்திகேசர். மகுடங்கேட்டவர் சிவர், மகாதேவர். விமலங்கேட்டவர் சருவாத்மர், வீரபத்திரர். சந்திரஞானங்கே ட்டவர் அநந்தர், பிருகஸ்பதி. முகவிம்பங்கேட்டவர் பிரசாந் தர், ததீசி. புரோற்கீதங்கேட்டவர் சூலி, கவசர். இலளிதங்கே ட்டவர் ஆலயேசர், இலளிதர். சித்தங்கேட்டவர் விந்து, சண் டேசர், சந்தானங்கேட்டவர் சிவநிஷ்டர், அசம்பாதர். சரு வோத்தங்கேட்டவர் சோமதேவர், நிருசிங்கர். பாரமேசுரங்கே ட்டவர் சீதேவி, உசனர். கிரணங்கேட்டவர் தேவவிபு, சம்வர் த்தர். வாதூளங்கேட்டவர் சிவர், மகாகாளர். (நகூன)

[சிவாகமோற்பத்தி சிலவாகமங்களிலே பேசித்துக்
கூறப்படுமென்பது இரண்டு திருக்குறளா
லுணர்த்துகின்றார்.]

உதிக்கு முறைதன்னைப் பேதமுற வோது
மதித்தே சிலவாக மம்.

இ - ள். சில ஆகமம் - சிலவாகமங்கள்—உதிக்கும் முறை
தன்னை மதித்துப் பேதம் உற ஒதும் - ஆகமங்கள் தோன்றிய
முறைமையை ஆராய்ந்து பேதம் பொருந்தச்சொல்லும். எ - று.

ஊர்த்துவமுகமாகிய ஈசானத்தினின்றும் காமிகமுதலிய
சிவாகமமிருபத்தெட்டும், அதோமுகங்கண்ணுள்ளும் தற்பு
ருடத்தினின்றும் இருக்குவேதமும், அகோரமுகத்தினின்றும்
யசர்வேதமும், வாமதேவமுகத்தினின்றும் சாமவேதமும், சத்தி
யோசாதமுகத்தினின்றும் அதர்வவேதமுந்தோன்றின. இருக்கு
வேதம் இருபத்தொருசாகையும், யசர்வேதம் நூறுசாகையும்,
சாமவேதம் ஆயிரஞ்சாகையும், அதர்வவேதம் ஒன்பதுசாகை
யும் உடையனவாம். இவ்வேதநான்கும் பிரமகாண்டமும் பிரம
ஞானத்திற்கு நிமித்தமாகிய கருமகாண்டமும் உணர்த்துவன
வாம். பிரமகாண்டம் உபநிடதமெனவும், வேதாந்தமெனவும்,
வேதசிரசெனவும், பிரபலசுருதியெனவும் பெயர்பெறும்.

வேதசிவாகமமிரண்டும் சிவபெருமானிடத்தே தோன்றின
மையால் முதனூலெனப்படும். வேதத்துக்கு வழிநூல் பதினெ
ட்டிப்புராணங்களும் பதினெட்டு மிருதிகளுமாம். சார்புநூல்
சிறை. கற்பகுத்திரமுதலிய வேதாங்கங்களாம்.

வேதம் யஞ்ஞாதி கருமங்களைச் செய்து புண்ணியலோகங்
களை அடைய விரும்பும் உலகர்கள்பொருட்டும், ஆகமம் சிவ
சாலோக்கிய சிவசாமீப்பிய சிவசாஸூப்பிய சிவசாயுச்சியங்களை

அடைய விரும்புஞ் சத்திரிபாதமுடையார்பொருட்டும், அரு
ளிச்செயப்பட்டன.

இன்னும், சத்தியோசாதம், வாமதேவம், அகோரம், தற்பு
ருடம், ஈசானம் என்னும் ஐந்துமுகங்களினும், முறையே லௌ
கிகம், வைதிகம், அத்தியான்மகம், அதிமார்க்கம், மாந்திரம்,
என்னும் ஐந்தும் தோன்றினவெனச் சிவவாகமங்கள் கூறும்.
லௌகிகதூல் ஆயுள்வேதமும் தண்டநீதியுமுதலாயின. வைதிக
தூல் மீமாஞ்சையும், நியாயமும், வைசேடிகமுமாகிய மூன்று
மாம். அத்தியான்மகதூல் சாங்கியமும், பாதஞ்சலமும், வேதாந்
தமுமாகிய மூன்றுமாம். அதிமார்க்கதூல் பாசுபதமும், காபால
மும், மகாவிரதமுமாகிய மூன்றுமாம். மாந்திரதூல் சிவாகமமா
கிய சித்தாந்தசாத்திரமாம். லௌகிகத்தினுயர்ந்தது வைதிகம்;
அதினுயர்ந்தது அத்தியான்மகம்; அதினுயர்ந்தது அதிமார்க்கம்;
அதினுயர்ந்தது மாந்திரம். (௩௩௩)

பலவாஞ் சிருட்டி பகரா கமமும்
பலவிதமாய்த் தோன்றுமெனப் பார்.

இ - ள். சிருட்டி பல ஆம் - சிருட்டி பலபேதப்படுமாந்
தால், - பகர் ஆகமமும் பல விதம் ஆய்த் தோன்றும் எனப்
பார் - சிவபெருமான் அருளிச்செய்த ஆகமங்களும் பலவித
மாய்த் தோன்றினவென்றறி. எ - று. (௩௩௩)

[சீவாகமங்களைப் படிக்குமுறைமை யுன்று
நீருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.]

புனிததலத் திற்புனித னாகிப் படிக்க
வினிய வியலை யிருந்து.

இ - ள். இனிய இயலை - இனிமையாகிய சிவசாத்திரத்தை
ஓத விரும்பினேன் - புனிதன் ஆகிப் புனிததலத்தில் இருந்து

படிக்க - சரீரசுத்திபண்ணித் திருமெழுக்கினுற் சுத்திசெய்த தலத்திருந்து படிக்கக்கடவன். எ - று.

ஆசாரியர் கிழக்குமுகமாகவாயினும் வடக்குமுகமாகவாயினும் இருக்க. மாணக்கர் அவருக்கெதிர்முகமாகவிருக்க. ()

அலர்கூட்டுகவாக மத்திற் குரவன்
மலரடிக்குஞ் சூட்டு மலர்.

இ - ள். ஆகமத்தில் அலர் சூட்டுக - படிக்கத் தொடங்குமுன் சைவாகமத்திருமுறையை விதிவழி செய்ப்பட்ட ஞானசனமாகிய சரஸ்வதிபீடத்திலே பட்டுப்பரிவட்டம் விரித்து அதன்மேல் எழுந்தருளப்பண்ணிப் புஷ்பத்தினால் அருச்சித்து;—குரவன் மலர் அடிக்கும் மலர் சூட்டு - பின்பு ஆசாரியருடைய தாமரைமலர்போலும் பாதங்களிலும் பூச்சூட்டுக. எ - று.

உம்மையால், அருகே அறிவாலுயர்ந்த சேட்டாசாரியர் இருக்கின் அவரடியினும் பூசித்தல்வேண்டுமென்றறிக. (நசக)

படிக்கும் பொழுது பணிகுர வன்றாண்
முடிக்கும் பொழுது முயன்று.

இ - ள். படிக்கும் பொழுது - ஆசாரியரிடத்திலே நாடோறும் படிக்கத்தொடங்கும்பொழுதும்,—முடிக்கும் பொழுதும் - படித்து முடிக்கும்பொழுதும்,—குரவன் தாள் முயன்று பணிக - அவ்வாசாரியருடைய திருவடிகளை முயன்று வணங்குக. எ - று.

இங்ஙனஞ்செய்யாவழிப்படுங்குற்றம் “புத்த கத்தினைப் பூசை புரிகிலார்—சித்தங் கடந்தாத் தேசிகன் றன்னையு—மத்தகைப்பல நீங்குவ ரன்றியும்—கொத்தை சேர்நர கக்குழி கூடுவார்” என்னுஞ் சிவதருமோத்தரச் செய்யுளாலறிக. (நசஉ)

[படிக்கலாகாத நாடிகளை நான்துதிருக்குமளா
லுணர்த்துகின்றார்.]

பதினான் கிருநான்கிற் பஞ்சதசி தன்னிற்
பதிபகர்ந்த வாகமம்பன் னேல்.

இ - ள். பதினான்கு - சதுர்த்தசியிலும்—இருநான்கில் -
அட்டமியிலும்—பஞ்சதசிதன்னில் - அமாவாசை பெளர்ணிமை
களிலும்—பதி பகர்ந்த ஆகமம் பன்னேல் - சிவபெருமான் அரு
ளிச்செய்த சைவாகமங்களைப் படியாதே. எ - று. (௩௪௩)

ஆதி திதியி லயனா தியிலரவஞ்
சோதிதனைத் தீண்டினுஞ்சொல் லேல்.

இ - ள். ஆதி திதியில் - பிரதமையிலும்—அயன ஆதியில்—
அயனமுதலிய காலங்களிலும்—அரவம் சோதிதனைத் தீண்டி
னும் - சந்திரகுரியகிரகணகாலங்களிலும்—சொல்லேல் - படி
யாதே. எ - று.

அயனாதினென்றதனால், விஷ்ணுசங்கிரமங்களும், ஆசாரியர்
தன்னிடத்து எழுந்தருளிவந்த காலமும், உயர்ந்த சேட்டாசாரி
யர் எழுந்தருளிவந்த காலமும், பெரியோர்களுக்கு ஆபத்துவந்த
காலமும், ஒருவர் மரித்த காலமுங்கொள்க. (௩௪௪)

சந்தியா காலத் தனிற்சிற்றந்த காலத்து
மெந்தையரு ளாகமமோ தேல்.

இ - ள். சந்தியாகாலத்தனில் - சந்தியாகாலங்கள் மூன்றி
னும்—சிற்றந்த காலத்தும் - இன்னும் நூல்களில் விதந்த காலங்
களினும்—எந்தை அருள் ஆகமம் ஒதேல் - நமது பிதாவாகிய
சிவபெருமான் அருளிச்செய்த சைவாகமங்களைப் படியாதே.
எ - று.

இன்னும் தூல்களில் விதந்தகாலங் களாவன;—பூனை பாம்பு காட்டோணன் குறுக்கே போன காலமும், குறைக்கொள்ளி விழுந்தகாலமும், அக்கினி பட்ட காலமும், கொள்ளையென்ற காலமும், கள்ளரென்ற காலமும், இருவர் சண்டையென்ற காலமும், ஒருவரை அடிக்குங்காலமும், படையென்ற காலமும், பரிவேடமிட்டகாலமும், பூமியதிர்த்த காலமும், ஏரியுடைந்த தென்ற காலமும், ஓடழுடைந்து விழுந்ததென்றகாலமும், சிவாலயத்திற்குத் தீங்கு செய்கின்றார்கள் தேசிகருக்குத் தீங்கு செய்கின்றார்கள் சிவவேடத்தாருக்குத் தீங்கு செய்கின்றார்களென்ற காலமுமாம். (நசந)

உற்பத்தி நாசமெனு மசெளசத் துஞ்சிவன்ற
னுற்சுவத்தி னும்மிபலோ தேல். .

இ - ள். உற்பத்தி நாசம் எனும் ஆசெளசத்தும் - சனன் மரணசெளசங்களிலும்—சிவன்றன் உற்சுவத்தினும் - சிவபெருமான் உற்சவநிமித்தம் புறப்பட்டருளுங் காலங்களிலும்—இயல் ஓதேல் - சைவாகமங்களைப் படியாதே. ஏ - று.

மகோற்சவநாள் பத்தினுள், முதனுள்விழாத் தூலநீக்குதற் பொருட்டும், இரண்டாநாள்விழாத் தூலருக்குமநீக்குதற்பொருட்டும், மூன்றாநாள்விழா மூவினையும் முப்புத்தியும் முக்குணமும் மும்மனமும் முக்குற்றமும் முப்பிறப்பும் முப்பற்றும் நீக்குதற்பொருட்டும், நாலாநாள்விழா நாற்கரணமும் நால்வகைத் தோற்றமும் நீக்குதற்பொருட்டும், ஐந்தாநாள்விழா ஐம்பொறியும் ஐந்தவத்தையும் ஐந்தாமலும் நீக்குதற்பொருட்டும், ஆறாநாள்விழாக் காமாதிபாறும் கலையாதிபாறும் வினைக்குணமாவும் பதமுத்தியாவும் நீக்குதற்பொருட்டும், ஏழாநாள்விழா எழுவகைப்பிறப்பும் கலாதிசுளையும் மாயாமல்குணமேழும் நீக்குதற்பொருட்டும், எட்டாநாள்விழா எண்குணமும் வினைக்குதற்பொருட்டும், ஒன்பதாநாள்விழா மூன்றுருவும் முத்தொழிலும் மூன்றி

டத்துறைதலும் இலையெனற்பொருட்டும், பத்தாநாள்விழாப் பரானந்தமாக்கடலில் அழுத்துதற்பொருட்டுஞ் செயப்படுதலால், சிவோற்சவகாலத்துப் படிக்கலாகாதென்றார். இவையெல்லாம் விம்பதந்திரத்திற் சிவோற்சவபடலத்திற்காண்க. உம்மையால், சிவவிரதகாலங்களும் சிவதீர்த்தகாலங்களுங் கொள்க. சன்னமரணசௌசமுடையானும் மூழ்காவியாதியாசௌசமுடையானும் ஒழியுமட்டும் ஒதாதொழிக. (௩௪௬)

[யற்றச்சீகந்தியிரண்டுமுடிக்கும் முறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.]

அதன்பின்பு மூன்றா வதுசந்தி யாக்க
வதன்பின்பு நான்கா வதும்.

இ - ள். அதன்பின்பு - மூன்றாவது சந்தி ஆக்க - இப்படிச் சிவாகமங்களை ஒதியபின்பு உரிய காலத்திலே மூன்றாஞ்சந்தியைப் பண்ணுக, — அதன்பின்பு நான்காவதும் ஆக்க - ஆசாரியனாயின் அதன்பின்பு நான்காஞ்சந்தியையும் பண்ணுக. எ - று.

[கணபிச்சீகரங்கீகீதத் தோற்றுடைய செய்கின்றார்.]

உரைத்தாமே சாந்தா னிகபிச்சை யோர்க
வுரைப்பாங் கணபிச்சை யும்.

இ - ள். சாந்தானிகபிச்சை உரைத்தாம் - சாந்தானிகபிச்சாவிதியைச் சொன்னேம்; — கணபிச்சையும் உரைப்பாம் ஓர்க - கணபிச்சாவிதியையுஞ் சொல்வேம் அதனையறிக. எ - று.

அற்பமாக வீடுதோறும் வாங்குகையால், கணபிச்சையெனப்பட்டது. (௩௪௭)

[கணபிச்சாவித்யை இருபத்தாறு திருக்குறளா
உணர்த்துகின்றார்.]

முந்திய சந்தி முடித்தமலன் றுரிணைபுஞ்
செந்தித்துத் தாழ்த்துச் சிரம்.

இ - ள். முந்திய சந்தி முடித்து - சாதகர் புத்திரகர் முதலா
யினோர் காலசத்தியை முடித்துக்கொண்டு - அமலன் தான்
இணையும் செந்தித்துச் சிரம் தாழ்த்து - வறியவராயிற் சிவபெரு
மானுக்கு நைவேத்தியரிமித்தம் தண்டுலபிச்சை பண்ணப் புறப்
பெம்போதும் சிவபெருமானுடைய உபயபாதங்களையும் மனசி
னாலே தியானித்துத் தலையினால் வணங்கி. எ - று.

உம்மையாற் குருபாதங்களுங்கொள்க.

(நசக)

பாங்காகுஞ் செம்பிரும்பி னுற்பண்ணும் பாத்திரம்
னேங்குபலா சாதியிலே யும்.

[தா

இ - ள். செம்பு இரும்பினால் பண்ணும் பாத்திரம் பாங்கு
ஆகும் - செம்பினாலேனும் இரும்பினாலேனும் செய்யப்பட்ட
பாத்திரம் பிச்சை பண்ணுதற்கு உரியதாம்; - ஒங்கு பலாசு ஆதி
இலையும் பாங்கு ஆகும் - அஃதன்றி வளர்ந்த பலாசு முதலிய
மரங்களாலேனும் அவற்றினிலைகளாலேனும் செய்யப்பட்ட
பாத்திரமும் உரியதாம். எ - று.

ஆதியென்றதனால், மா இருப்பை கடம்பு முதலியன கொ
ள்ள. விரத்தனாயின் மிருத்திகையினுற்பண்ணிய பாத்திரத்தை
அமாவாசை பூரணைகளில் ஆறு குளங்களிற்கொண்டுபோய் அம்
ழத்திலிட்டிப் புதுப்பாத்திரம் வாங்கிக்கொள்க. விரத்தருக்கு
மேற்கூறிய மரவிலைப்பாத்திரங்களும் சரைப்பாத்திரமும் மானு
ங்குலம் இருபத்தைத்துக்கொண்ட ஆடையுமாகுமென்றறித.

ஆறிரண் டங்குல மாமகலம் பாத்திரத்துக்
காறுமிரண் டெழுபர மாம்.

இ - ள். பாத்திரத்துக்கு அகலம் ஆறிரண்டு அங்குலமாம் -
பிச்சாபாத்திரத்துக்கு அகலம் மாணங்குலத்தினாலே பண்ணிர
ண்டங்குலமாம்;—உயரம் ஆறும் இரண்டிம் ஆம் - உயரமெட்
டங்குலமாம். எ - று. (௩௫௧)

இன்னமுறை யாற்பயிக்கத் துக்கிசைத்த பாத்திரத்தி
னுன்னியுளத் தத்திரத்தை யோது.

இ - ள். இன்ன முறையால் பயிக்கத்துக்கு இசைத்த பாத்
திரத்தின் - இந்தப்பிரகாரம் பிச்சைபண்ணுதற்குச் செய்யப் ப
ட்ட பாத்திரத்தைக் கழுவி அதனடுவே—உளத்து உன்னி -
அத்திரஞ்சொலிப்பதாக மனசினாலே பாலித்து,—அத்திரத்தை
ஓது - அதனைத் தொட்டு அவ்வத்திரமத்திரத்தை அபிமந்திரி.
எ - று. (௩௫௨)

அதன்பி னிரீக்கண மாதிரிபுந் தாடை
யதன்வாயிற் சேர்கவசத் தால்.

இ - ள். அதன்பின் றிரீக்கணம் ஆதி புரிந்து - அதன்பின்பு
றிரீக்கணமுதலாயின செய்து,—அதன் வாயில் கவசத்தால்
ஆடை சேர் - அப்பாத்திரத்தின் வாயிலே கவசமந்திரத்தினால்
வஸ்திரத்தை இடு. எ - று. (௩௫௩)

[நிரீக்கணத் செய்யுமுறைமை இரண்டுநீருக்குறளா
லுணரீத்துகின்றி.]

புரிமூலத் தாலே றிரீக்கணம்பு ரோக்கி
யருகமத்தி ரந்தா டனத்து.

இ - ள். மூலத்தாலே ரீக்கணம் புரி - மூலமந்திரத்தினாலே ரீக்கணஞ்செய்து, —புரோக்கி - அத்திரமந்திரத்தினாலே புரோக்கணம்பண்ணு; —தாடனத்து அத்திரம் அருகம் - அதன்பின் செய்யப்படுதாடனத்துக்கும் அத்திரமந்திரமே உரித்தாம். எ - று.

இவற்றுள் ரீக்கணம் திவ்வியமுத்திரையினாலும், புரோக்கணம் நிமிர்த்திய பதாகைமுத்திரையையுடைய கைத்தலத்தினாலும், தாடனம் சுட்டிவரல் நீட்டிய கையினாலுஞ்செய்க. (ஈருசு)

அருகங் கவசந்தா னப்பியுக்க ணத்தென்
றுரைசெய்வர் முன்னாலோர்ந் தோர்.

இ - ள். அப்பியுக்கணத்துக் கவசம் அருகம் என்று உரை செய்வர் - அப்பியுக்கணத்துக்குக் கவசமந்திரமே உரியதென்று சொல்லுவர்—முன்னால் ஓர்ந்தோர் - சைவாகமங்களை ஆற்றித் தோர். எ - று.

அப்பியுக்கணம் கவிழ்த்த பதாகை முத்திரையையுடைய கைத்தலத்தினால் செய்க.

ஆதித்தன் அக்கினி சத்திரன் என்னும் மூவரும் முறையே வலக்கண்ணும் நெற்றிக்கண்ணும் இடக்கண்ணுமாவராதலால், வலக்கண்ணினாலே அதனை உலர்த்தினதாகவும், நெற்றிக்கண்ணினாலே தகித்ததாகவும், இடக்கண்ணினாலே அமுதங்கொண்டு நனைப்பதாகவும் பாலிப்பது ரீக்கணமாம். இங்ஙனம் ரீக்கணஞ்செய்யப்பட்டது சுத்தியாதற்பொருட்டித் தெளிப்பது புரோக்கணமாம். ஒருவன் கல்வையடிக்கும்போது அதனிடத்துப் பொறி தோன்றுமாறுபோலச் சடமாயிவ் இர்தப் பதார்த்தத்தினிடத்துச் சித்துண்டாதற்பொருட்டித் தட்டுவது தாடனமாம். அந்தப்பதார்த்தத்தினிடத்துத் தோன்றிய சித்தினது பிரகாசமானது தன்னுடைய தானத்தை விட்டு நீங்காமல் இருக்கும் பொருட்டி மூடுவது அப்பியுக்கணமாம். (ஈருசு)

[தலாடினிலக்கணம் ஆறுதிருக்குறளா
லுணர்ந்துகின்றார்.]

வேணுப் பலாசல்லால் வேத்திரமுந் தண்டாக்கிக்
கோணுமறத் தன்னுயரங் கொள்.

இ - ள். வேணுப் பலாசு அல்லால் வேத்திரம்-பிராமணன்
மூங்கில் பலாசுபிரம்பென்னும் இவைகளுள் ஒன்றை—கோணும்
அறத் தண்டு ஆக்கி - கோணுதல் துளை முதலிய குற்றமின்றித்
தண்டாக்கி—தன் உயரம் கொள் - அதற்குயரந் தன்னுயரம்
கக் கொள்க. எ - று.

அரசன் கருங்காலித்தண்டை மார்பளவுயரமும், வைசியன்
அத்தித்தண்டை அவ்வளவுயரமும், சூத்திரன் அந்தத்தண்டை
காபியளவுயரமுமாகக் கொள்க. (நடுசு)

தேசிகர திக்குச் சிரமே குளம்புருவ
நாசிவரை தண்டியர நாடு.

இ - ள். தேசிகர் ஆதிக்குத் தண்டு உயரம்-ஆசாரியர் சாத
கர் புத்திரகர் சமயிகள் என்னும் நால்வருக்கு உரிய தண்டுகளு
க்கு உயரம்—சிரமே குளம் புருவம் நாசி வரை நாடு - முறையே
தலையும் நெற்றியும் புருவமும் நாசினுனியுமாகிய இவற்றின் அள
வினதாகக் கொள்க. எ - று. (நடுசு)

எட்டுக் கணுத்தண் டிரிதேழு தீமையா
மிட்டமுறு மாறுகணு வேல்.

இ - ள். எட்டுக் கணுத் தண்டு இனிது - எட்டுக்கணுத்
தண்டுநன்மை தரும்;—ஏழு தீமையாம் - ஏழுகணுத் தண்டு தீமை
தரும்;—ஆறு கணுவேல் இட்டம் உறும் - ஆறுகணுத்தண்டு
சர்வசித்திகளையுந் தரும். எ - று.

ஆறனுகணுத் தண்டும் நன்மை தருமென்றறிக. (நடுசு)

அடிக்கணுவிற்கீழிருநான் கங்குலங்கொளாறு
மடுக்குமே நான்குமூன் றுங்கு.

இ - ள். அடிக்கணுவிற்கீழ் இருநான்கு அங்குலம் கொள்-
அந்தத்தண்டுக்கு அடிக்கணுவிற்கீழ் எட்டங்குலம் விட்டு நறு
க்க;-ஆறும் அடுக்கும் - ஆறங்குலம் விட்டு நறுக்கினும் பொரு
ந்தும்;-நான்கு மூன்று ஆங்கு - நான்கங்குலம் மூன்றங்குலம்
விட்டு நறுக்கினும் பொருந்தும். எ - று.

எட்டங்குலமாயிற் றுனியமும், நாலங்குலமாகின் நல்லமா
தரும், மூன்றங்குலமாயிற்றனமும், உண்டாமென்றறிக. (௩௫௬)

அடியிரட்டி யங்குல மாகு முடிக்க
ணடிக்கிருநான் கின்மிகையின் னுது.

இ - ள். முடிக்கு அடி இரட்டி அங்குலம் ஆகும் - னுனிக்
கணுவின் மேலுயரம் அடியில் இருமடங்கங்குலமாயிருத்தல்
வேண்டும்;-அடிக்கு இருநான்கின் மிகை இன்னுது - அடிக்க
ணுவிற்கீழ் எட்டங்குலத்தின் மேற்படுதல் தீதாம். எ - று. ()

அங்குட்ட மன்ன பருமை யுறவதனை
யங்கையிற்றீண் டத்திரத்தி னால்.

இ - ள். அங்குட்டம் அன்ன பருமை உற - பெருவிரலுக்
கொத்த பருமையுளதாகக் கொண்டு-அதனை அத்திரத்தினால்
அங்கையில் தீண்டு - அந்தத்தண்டை அத்திரமந்திரத்தினாலே
வலக்கையாற்றொட்டு ஏழுதரம் அபிமந்திரிக்க. எ - று. (௩௬௬)

பரிக்க வலக்கரத்திற் பாத்திரந் தண்டைத்
தரிக்க விடக்கரத்திற் றுன்.

இ - ள். பாத்திரம் வலக்கரத்தில் பரிக்க - பிச்சாபாத்திரத்தை வலக்கையிலே தரிக்க;—தண்டை இடக்கரத்தில் தரிக்க—தண்டை இடக்கையிலே தரிக்க. எ - று. (௩௬௨)

உன்னிச் சிவன்ரு ஞ்ளத்துனெழுத் தோரைந்தும்
பன்னி மவுனம் பரித்து.

இ - ள். சிவன் தாள் உன்னி - சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத் தியானித்து,—எழுத்து ஓரைந்தும் உளத்துள் பன்னி - பஞ்சாங்கத்தை மானதமாக உச்சரித்து,—மவுனம் பரித்து - வேறொருவார்த்தையும் பேசாது மௌனம் பொருந்தி. எ - று. (௩௬௩)

சென்றூர்த் தெருவிற் சிறந்தார் மனைதெரிந்து
முன்றிலொன்றித் தாழ்த்து முகம்.

இ - ள். ஊர்த் தெருவில் சென்று - தனதாச்சிரமத்தினின்று புறப்பட்டு ஊர்த்தெருவிலே போய்,—சிறந்தார் மனைதெரிந்து - சிறப்பினையுடைய பிராமணர் முதலிய நான்குவருணத்தார் வீடறிந்து—முன்றில் ஒன்றி முகம் தாழ்த்து - முற்றத்திற்சென்று முகத்தைத் தாழ்த்து. எ - று. (௩௬௪)

வலக்காற் பெருவிரலில் வைத்திருதன் கண்ணுந்
தலத்துறத்தண் ணேறித் தரித்து.

இ - ள். தன் இரு கண்ணும் வலக்கால் பெருவிரலில் வைத்து - தனதிரண்டுகண்களையும் வலக்காற்பெருவிரலிலே தானே வைத்து—தலத்து உறத் தண்டு ஊன்றித் தரித்து - பூமியிலே பொருந்தத் தண்டை ஊன்றிக்கொண்டு நின்று. எ - று.

திடகற் புளாயையந் தேகியெனச் செப்பி
யிடுமரிசி பாத்திரத்து னேற்று.

இ - ள். திட கற்பு உளாய் ஐயம் தேகி எனச் செப்பி - திடமாகிய கற்பினையுடையவளே எனக்குப் பிச்சையிவரையாக என்று சொல்லி,—இடம் அரிசி பாத்திரத்துள் ஏற்று - அவள் கொண்டுவந்திடம் அரிசியை அத்திரஞ்சொலியாநிற்கும் பாத்திரத்துள் வாங்கி. எ - று. (௩௬௬)

இன்னமுறை யிற்றொறுஞ்சென் றையமிசைத் தேற்றிய தன்னதெலை தன்னைத்தான் சார்ந்து. [நகித்

இ - ள். இன்னமுறை இல் தொறும் சென்று - இந்தப்பிரகாரம் வீடதோறும் போய்,—இசைத்து ஐயம் ஏற்று - முன் சொல்லியவாறே சொல்லிப் பிச்சை வாங்கி,—தன்னது எலை தன்னை இயங்கிச் சார்ந்து - தனதாச்சிரமத்தைச் சென்றடைந்து. எ - று. (௩௬௭)

பாத்திரமும் வைத்துப் பரம சிவன்பதமு
மேத்தியுளத் தெண்ணி யிருந்து.

இ - ள். பாத்திரமும் வைத்து - பாத்திரத்தையுந் தண்டையுந் தரையில் வையாது ஆதனத்தில் வைத்து,—இருந்து - கைகால்களைக் கழுவிக்கொண்டு வந்து பாத்திரத்துக்கருகே இருந்து,—பரமசிவன் பதமும் உளத்து எண்ணி ஏத்தி - சிவபெருமானுடைய திருவடிகளையும் குருவினுடைய திருவடிகளையும் மனசிலே தியானித்துத் துதித்து. எ - று. (௩௬௮)

[மத்தியானசந்திமுடிக்குழைமையுணர்த்துகின்றார்.]

தண்புனலின் மூழ்கிச் சமைத்து நியதியினை
பெண்பெருக நாமமெணி யே.

இ - ள். தண் புனலில் மூழ்கி நியதியினைச் சமைத்து - குளிர்த்த சலந்திலே ஸ்நானம்பண்ணி மத்தியான சந்தியை

மூடித்து,—நாமம் எண் பெருக எணியே - பஞ்சாஷ்டரத்தில் ஆயிரமுருச் செபித்து. எ - று.

மற்றைச்சந்திகளுக்கும் இவ்வாறே செபிக்க. (௩௬௧)

புக்கு மனையுட் சிவனுக் கெனப்போனம்
பக்குவம் பண்ணிப் பரிந்து.

இ - ள். மனையுள் புக்கு - மடைப்பள்ளியினுள்ளே புருந்து,—போனம் சிவனுக்கு எனப் பரிந்து பக்குவம் பண்ணி - சருவைச் சிவபெருமானுக்கென்று அன்பினுடனே சமைத்து. எ - று.

பாத்திரத்தில் அரிசியையிட்டு,வடித்தெடுத்த சலத்தை அவ் வரிசிக்கு ஒன்றரைக்கூறு அப்பாத்திரத்தில் வார்த்து வார்த்து, சடங்கமந்திரங்களினால் ஆறுதாம் கழுலிக் கழுவி, சத்தியோ சாதமந்திரத்தினுற் கழுரை ஊற்றிவிட்டு, இருதயத்தினுற் கல் வாரி, அரிசியினிருமடங்கு சலம் பூரித்துக் கவசத்தினுண் மூடி, பின்பு கோமயத்தினால் மெழுகப்பட்ட மடைப்பள்ளியிலே தரு மாதருமசொருபமாகிய இரண்டுகைகளையுடைய அடுப்பை அரி சிகொண்டு இருதயத்தினால் அருச்சித்து, பின்பு அப்பாத்திர த்தை வாமதேவத்தினால் எடுத்து இருதயத்தினால் அடுப்பின் மேல் வைத்து, அகோரத்தினால் அக்கினியிட்டு, தற்புருடத்தி னால் புழுக்கள் பூச்சிகள் எறும்புகள் இல்லாதனவும் பொறி பற வாதனவுமாகிய காட்டங்களிலே குழலைக் கொண்டேனும் தருப் பைப்புல்லைக்கொண்டேனும் வாயுவைக் கிளர்வித்து அக்கினி யைச் சொலிப்பித்து, மயிர் உமி கண்முதலியவை கூடாமலும், அபக்குவம் அதிபக்குவமாகாமலும், வேறுறிறமும் தூர்க்கந்தமும் வாராமலும், நன்றாகச் சமைத்து, இருதயத்தினால் இறக்கி, முக் காலியில் வைத்து, பொங்கி வடிந்ததைச் சுற்று மந்திரத்தினுற் கழுவி,அன்னத்தினடுவே இருதயத்தினால் ஒரு பத்திரம்வைத்து,

ஈசானத்தினால் ஒருபுட்பஞ்சாத்தி, பாத்திரத்தின் கழுத்தடி யிலே நான்குதிக்கினும் தற்புருடமுதலிய நான்கு மந்திரங்கள் னாலும் விபூதி சாத்துக. நைவேத்தியத்தில் உமி கிடந்தால் வறு மையும், கல்லுக்கிடந்தால் வியாதியும், மயிர் கிடந்தால் மரண மும் வரும். (௩௭௦)

செய்துசிவ பூசை சிவனுக் கதன்பாதி
பெய்துநிவே தித்ததற்குப் பின்.

இ - ள். சிவபூசை செய்து - சிவபூசையைப் பண்ணி,— அதன் பாதி பெய்து சிவனுக்கு நிவேதித்ததற்குப் பின் - அவ்வ ன்னத்திற் பாதியை ஒருபாத்திரத்திலிட்டுச் சிவபெருமானுக்கு நிவேதித்ததற்குப் பின்பு. எ - று. (௩௭௧)

இயற்றியே மற்றை விதியினை யெல்லா
மயர்ச்சி மனத்தி லறுத்து.

இ - ள். மற்றை விதியினை எல்லாம் - தூபதீபமுதலிய உப சாரங்களெல்லாவற்றையும்—மனத்தில் அயர்ச்சி அறுத்து இய ற்றி - மனசிலே மறவியின்றிக் கொடுத்து. எ - று (௩௭௨)

நிறைந்த வதன்பின் சமாதரி நிலைபி
னுறைந்துவிழித் தேகண் டிலகு.

இ - ள். நிறைந்த அதன்பின் - பூசாகருமங்களெல்லாம் நிறைவேறியபின்னர் — சமாதரிநிலைபின் உறைந்து - சமாதரிநிலை யிலே பொருந்தியிருந்து,—விழித்தே உலகு கண்டு - அதன்பின் விழித்து உலகத்தைக் கண்டு. எ - று. (௩௭௩)

முன்னம் பகர்ந்த முறையி னருந்திடுக
வென்னதியா னென்கை யிழித்து.

இ - ள். என்னது யான் என்கை இழித்து - எனது யானெ ன்கின்ற சுட்டுப்போதத்தை ஞானக்கினியினாலே வாட்டிச் சிவ

பெருமானே புசிப்பிக்கின்றாரென்று தெளிந்து,—முன்னம் பகர்ந்த முறையின் அருந்திடுக - நிவேதனசேடத்தை முற்கூறிய விதிப்படி புசிக்க. எ - று. (௩௭௪)

இழித்தாரே யானீ யிவனவனு மென்கை
கழித்தார் மலமமலங் கண்டு.

இ - ன். யான் நீ இவன் அவனும் என்கை இழித்தாரே - இதமகிதங்கள் தம்மாலே பிறருக்குச் செயப்படும்வழியும் பிறராலே தமக்குச் செயப்படும்வழியும் நான் நீ இவன் அவன் என்று கூட்டுதலையொழித்துச் சிவபெருமானே தம்முணின்றும் அவருணின்றும் செய்கின்றாரென்று தெளிந்து அச்சிவபிரான ரூபையல்லது ஒன்றினையுங் கருதாராய்த் தம்மையிழந்து நின்றவரே—மலம் கழித்தார் அமலம் கண்டு - ஆணவமுதலிய மலங்களைப் போக்கி நிருமலராகிய சிவத்தைத் தரிசித்தவராவர். எ - று. (௩௭௫)

[மாதாகரிபிச்சாவிதிக்குத் தோற்றுவாய் செய்கின்றார்.]

உரைத்தாமில் லாளிகண பிச்சை விரத்தற்
குரைப்பாமா தூகரியை யோர்.

இ - ன். இல்லாளி கணபிச்சை உரைத்தாம் - கிருகத்தனுக்குரிய கணபிச்சாவிதியைச் சொன்னோம்;—விரத்தற்கு மாதாகரியை உரைப்பாம் ஓர் - இனி விரத்தனுக்கு மாதாகரிபிச்சாவிதியைச் சொல்வாம் அதனையறிக. எ - று.

விரத்தர் ஒருகாலும் ஏகான்னம் புசிக்கலாகாதென்றறிக. ()

[மாதாகரிபிச்சாவிதியை இருபத்தேட்டுத்
நிருக்குமளாலுணர்ந்துகின்றார்.]

முடித்திரு சந்தி முடையுடலின் கூலி
கொடுக்கு மதனைக் குறித்து.

இ - ள். இருசந்தி முடித்து - விரத்தன் காலசந்தியையும் மத்தியானசந்தியையும் முடித்து,—முடை உடலில் கூலி கொடுக்குபதனைக் குறித்து - முடைநாற்றத்தையுடைய சரீரத்துக்குச் சிவபூசை முதலிய கருமங்களைச் செய்யும்பொருட்டுக் கூலி கொடுக்க நினைந்து. எ - று. (௩௭௭)

ஆரியனைத் தான்வணங்கிப் பிச்சைக் கறுமதிபெற்ற ருருயிருள் ளானடியு மார்ந்து.

இ - ள். ஆர் உயிர் உள்ளான் அடியும் - உயிர்க்குயிராகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளையும்—ஆரியனை ஆர்ந்து வணங்கி—ஆசாரியரையும் அன்போடு வணங்கி,—பிச்சைக்கு அறுமதி பெற்று - பிச்சைக்குப் புரப்படுதற்கு அறுமதி பெற்று. எ - று.

வெண்கல மரதி விதங்கள் விரத்தனுக் குண்கல மன்றென் றொழித்து.

இ - ள். வெண்கலம் ஆதி விதங்கள் - வெண்கலமுதலியவற்றினாலே செய்யப்பட்ட பாத்திரங்கள்—விரத்தனுக்கு உண்கலம் அன்று என்று ஒழித்து - விரத்தனுக்குப் போசணபாத்திரங்களாகாவென்று நீக்கி. எ - று.

புற்றுமட்கலம் சிலவாகமங்களில் ஆகுமென்றும், சிலவாகமங்களில் ஆகாதென்றஞ் சொல்லப்படும். (௩௭௮)

பண்ணியுறத் தும்பிபலா சாதியிலைப் பாத்திரத்தைத் திண்ணமுற முன்முறைபுஞ் செய்து.

இ - ள். பாத்திரத்தை-பிச்சாபாத்திரத்தை—தும்பி பலாசு ஆதி இலை - சுரையிலை பலாசிலை முதலிய இலைகளினாலே—உறப் பண்ணி - முந்திய பிரமாணப்படி செய்து,—திண்ணம் உற முன் முறையும் செய்து - திண்ணம் பொருந்த முற்கூறிய முறைகளையும் பண்ணி. எ - று. (௩௭௯)

பரிக்க வலக்கரத்திற் பாத்திரந் தண்டு
தரிக்க விடக்கரத்திற் றுன்.

இ - ள். பாத்திரம் வலக்கரத்தில் பரிக்க - பிச்சாபாத்திரத்தை வலக்கையிலே தரிக்க;—தண்டு இடக்கரத்தில் தரிக்க - தண்டை இடக்கையிலே தரிக்க. எ - று. (ந.அக)

முன்னம் பகர்ந்த முறைபுறச்சென் றிற்றொறும்போயன்ன மிரக்கைதக வாம்.

இ - ள். முன்னம் பகர்ந்த முறை உறச் சென்று - முன்னே சொல்லிய விதிப்படி புறப்பட்டு,—இல் தொறும் போய் அன்னம் இரக்கை தகவு ஆம் - வீடுதோறும் போய் அன்னமியாசித்தல் தகுதியாம். எ - று. (ந.அஉ)

பாகம் பணுமுன் பலிக்குச் செலேல்செல்லிற்
பாவமறு நூறுபக ரின்.

இ - ள். பாகம் பணுமுன் பலிக்குச் செலேல் - மத்தியான மாவதற்கு முன்னே பிச்சைக்குப் புறப்படாதே;—செல்லின் நூறு பகரின் பாவம் அறும் - காலமறியாது புறப்படின, அகோரத்திலே நூறுருச் செபிக்கின் அக்குற்றம்போம். எ - று. ()

இருக்கையிலு மில்லையன மென்றான் புணியம்
பரிக்கை யதிதிக்குப் பாங்கு.

இ - ள். அனம் இருக்கையிலும் இல்லை என்றான் புணியம் பரிக்கை - அன்னம் பாகம்பண்ணப்பட்டிருக்கையிலும் பிச்சை இல்லை என்று சொன்னவனுடைய புண்ணியத்தைக் கவர்தல்—அதிதிக்குப் பாங்கு - பிச்சைக்கு வந்த அதிதிக்கு உரித்தாம். எ - று. (ந.அச)

தனக்கென்னக் காசுதனம் தானியமும் தீண்டான்
நனக்கென்ன மேற்கை தரும்.

இ - ள். தனக்கு என்னக் காசு தனம் தானியமும் தீண்டா
ன்றனக்கு - தனக்கென்று காசையும் பணத்தையும் தானியத்
தையுந் தீண்டாதவனுக்கே—அன்னம் ஏற்கை தரும் - இவ்வன்
னபிச்சை பண்ணுதல் தரும். எ - று. (௩௮௮)

நாட்டித் தனத்தையிரந் திற்றெறுஞ்சென் றுண்பா
நாட்டிற் கிராதனை நாடு. [னை

இ - ள். தனத்தை நாட்டி - திரவியத்தைத் தேடியும் அத
னைச் செலவழியாது வைத்துக்கொண்டு,—இல் தொறும் செ
ன்று இரந்து உண்பாளை - வீடுதோறும் போய்ப் பிச்சை வாங்
கிப் புதிப்பவனை—நாட்டில் கிராதன் என நாடு - நாட்டினுள்ளி
ருக்கும் வேடனெனக் கருதுக. எ - று. (௩௮௯)

இரவே லதிபாத காதிய ரில்லத்
திரவே லிழிகுலத்தா ரில்.

இ - ள். அதிபாதக ஆதியர் இல்லது இரவேல் - அதிபாத
கமுதலிய பாதகங்கள் செய்தவரீட்டிலே பிச்சை வாங்கா
தே;—இழி குலத்தார் இல் இரவேல் - இழிந்தவருணத்தார்
வீட்டிலும் பிச்சைவாங்காதே. எ - று.

தீண்டபெருதார் வீட்டிலும், பெற்றுஞ் சமயாசாரம் அது
ட்டியார் வீட்டிலும், இரக்கலாகாதென்க. பிறவும் “கன்னிகை
யை விற்பார்கள் பரதாரத் தன்னைக் காழுறுவார் மனைவிசுறை
கண்டிருந்துத் துறவார்—பொன்வினைசெய் கொல்லர்மரக் கொ
ல்லர்யொருட் பெண்டிர் புலவிலைஞர் மதுவிலைஞர் புரந்தாரை
மறந்தார்—தென்னெனவே பாடுமவ ராடுமவர் வாளாற் சேவீப்
பார் பூவித்பார் செக்கர்சொக் கிடுவா—ரென்னுமிவ ரெழுவாய

ரன்னுதி யருந்தே லிழுக்காய வனமுளத்தை யழுக்காக்கி யிடுமே.” என்னுஞ் சிவதருமோத்தரச் செய்யுளாலறிக. (உஅஎ)

மலினவுடை யான்மலடி கர்ப்பிணி தாதி

பலியிடிற் கொள்கை பழுது.

இ - ள், மலின உடையான் மலடி கர்ப்பிணி தாதி பலி இடிண் - அழுக்குப்புடைவையுடித்தவரும் மலடியும் கருப்பிணி யும் வெள்ளாட்டியும் பிச்சைதரின்,—கொள்கை பழுது - வாங்குதல் குற்றமாம். எ - று.

நற்குணமில்லாதவன், எண்ணெயிட்டுக்கொண்டவன், தாம் பூலந்தின்றவன், கணவனுக்கு முன்னுண்பவன், அருவருப்பானவன், உறுப்புக் குறைந்தவன், கருங்குட்டமுதலிய நோயுடையவன், விதிப்படி செளசாதி செய்பாதவன் முதலியோர்களிடத்திலும் பிச்சை வாங்கலாகாதென்றறிக. (உஅஅ)

நீங்கிய பின்னழைக்கி னின்றேற்க சென்றேற்கை

பாங்கல்ல வென்றொழிகை பண்பு.

இ - ள். நீங்கிய பின் அழைக்கின் நின்று ஏற்க - பிச்சைக்குப் போனால் ஒரு பசுக்கறக்குரேறிநிக, அதுகாறும் பிச்சைவாராதொழியின் மற்றைவீட்டுக்குச் செல்லுக; செல்லும்போது பிச்சையிடக் கொண்டவந்தவர் அழைக்கின் அவ்விடத்திற்குநேரின்று வாங்குக;—சென்று ஏற்கை பாங்கு அல்ல என்று ஒழிகை பண்பு - திரும்பிப் போய் வாங்குதல் உரிமையன்றென்று விடுத்தலே தகுதி. எ - று. (உஅக)

உற்றுச் சிரமத்தை யூர்க்குச் சுபமுனியுட்

பொற்றாள் விளக்கிப் புகுந்து.

இ - ள். ஆச்சிரமத்தை உற்று - தனதாச்சிரமத்தை அடைந்து,—ஊர்க்குச் சுபம் உனி - இத்தக்கிராமத்துக்கு நன்மை உண்

டாகுச என்று ஆசீர்வாதம்பண்ணி,—பொற்றாள் விளக்கி உள்
புகுந்து - கால் சை கழுவி உள்ளே புகுந்து. எ - று. (நக0)

பாத்திரமும் வைத்துப் பரம சிவன்பதமு

மேத்தியுளத் தெண்ணி யிருந்து.

இ - ள். பாத்திரமும் வைத்து - பாத்திரத்தையும் தண்டை
யும் குடையையும் வைத்து,—இருந்து - அப்பாத்திரத்துக்கு
அருகே இருந்துகொண்டு,—பரமசிவன் பதமும் உளத்து எண்ணி
ஏத்தி - சிவபெருமானுடைய திருவடிகளையும் குருவினுடைய
திருவடிகளையும் மனசிலே தியானித்துத் துதித்து. எ - று. ()

பாத்திரத்தி லன்னத்தி லுண்டேற் பழுதறலிற்

ரேய்த்தெடுக்கச் சுத்தமுறுஞ் சோறு.

இ - ள். பாத்திரத்தில் அன்னத்தில் பழுது உண்டேல் -
பிச்சாபாத்திரத் தன்னத்தில் ஈ முதலிய குற்றங்கள் உண்டா
யின்,—அறவில் தோய்த்து எடுக்கச் சோறு சுத்தம் உறும்—பாத்
திரத்துடனே அன்னத்தைச் சலத்திலே தோய்த்தெடுக்கின்
அது சுத்தியாகும். எ - று.

அதற்குமுன் மயிர் முதலியனவும், உள்ளி வெள்ளுள்ளி
இங்கு முதலிய இட்ட கறிகளும், ஊறுகாய்களும், விலக்கிய
பதார்த்தங்களும் இருந்தனவாயின் அவைகளை எடுத்துச் சலத்
திற்போடுக. பிராமணரூள் அதீக்ஷிதரொழிய மற்றை மூவருள்
அதீக்ஷிதரும், நால்வருள்ளும் அதிபாதகமுதலிய பாதகங்களைச்
செய்தவரும், பதிதரும், சமயாசாரமில்லாதவரும் பரிசித்தால்,
தான் றரித்த வஸ்திரத்தோடும் அன்னபாத்திரத்தோடும் முழு
கிற் சுத்தியாம், சன்னமரணச்சௌசுமூடையாரும், இருதுவாயினு
ரும், இழிந்த வருணத்தாரும், எய் பன்றி கோழி கழுதை முத
லியனவுந்தீண்டினும், இட்டலிங்கநீர்மாலியம் பரார்த்தலிங்க
நீர்மாலியம் இடப்படினும், பிறர்க்கு ஊட்டிவியாது வஸ்திரத்

தோடுத் தண்டோடும் மாப்பளவினதாகிய சலத்திலே வடக்கு நோக்கி நின்று முழுதி, இருந்துகொண்டு, தண்டை இடப்புறத்தில் ஊன்றி, இருகையினாலும் பெய்த பாத்திரம் மிருத்துவாயினும் இலையாயினும் அதனோடு வைக்க. பின் இடக்கையினாலே தண்டையும் பாத்திரத்தையும் ஒருங்கு பிடித்துக்கொண்டெழுந்து, கரையில், வந்து, தலை முதலியவற்றைத் துவட்டாது வடக்கு நோக்கி இருந்து சுத்தாசமனஞ்செய்து, கலிழ்ந்த முகத்தோடு தனதாச்சிரமத்தின் கண் வந்து, தலை முதலியவற்றைத் துவட்டி, உலர்ந்த வஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, வடக்கு நோக்கியிருந்து விபூதி தரித்து, அகோரத்தை ஆயிரந்தராஞ்செபித்து முடித்து, ஒரு பசுக்கறக்குங்காலம் சமாதிபொருந்தி நீங்கி, பின்பு ஒருபடிசலத்தை நிவேதித்து, ஏறாமற்குறையாமற் புசிக்க. அறியாது புசித்தாலும், புசிக்கும்போது அறிந்தாலும் மற்றதைப் புசியாது பூமியிற் புதைத்துவிட்டு, மற்றநாள் அகோரத்தை இரண்டாயிரந்தராஞ் செபித்து, அன்னத்துக்குள்ள பசுவின் தோசலத்தை ஒருபடிசமனாஃபுசிக்க. (ருகஉ)

தனக்கருக பாத்திரத்தைச் சாதித்துச் சுத்தி யனத்தை யமைத்திடுக வாங்கு.

இ - ள். தனக்கு அருக பாத்திரத்தைச் சுத்தி சாதித்து - தனக்குத் தகுதியாகிய பாத்திரத்திலே தண்ணீர் தெளித்து மந்திரத்தினாலே சுத்திசெய்து, — அனத்தை ஆங்கு அமைத்திடுக - அன்னத்தை அதிலே படைக்க. எ - று. (ருகரு)

ஆக்கிப் புனிதநீ ரந்நீரி னால்வளைக்க நாக்காலீ சான நவின்று.

இ - ள். நீர் புனிதம் ஆக்கி - முன்போலச் சலத்தை மந்திரத்தினாலே சுத்தி பண்ணி, — அந்நீரினால் ஈசானம் நாக்கால் நவின்று வளைக்க - அச்சலத்தினால் ஈசானமந்திரத்தை நாவினால்

உச்சரித்துக்கொண்டு அன்னபாத்திரத்தைச் சூழ வளைக்க.
எ - று. (நககச)

அத்திரத்தி னாலே புரோக்கிக்க வன்னத்தைச்
சுத்திசெய்க முன்முறையுஞ் சூழ்ந்து..

இ - ள். அத்திரத்தினாலே அன்னத்தைப் புரோக்கிக்க -
பெருவிரலணிவிரல்களினாலே அச்சலத்தைக்கொண்டு அத்தி
ரத்தை உச்சரித்து அன்னத்தைப் புரோக்கித்து,—முன் முறை
யும் சூழ்ந்து சுத்தி செய்க - முற்கூறிய விதியை அறிந்து சுத்தி
பண்ணுக. எ - று. (நககடு)

இருகூறு செய்க விருகூற்றின் முந்து
மொருகூறு தன்னை யுகந்து.

இ - ள். இருகூறு செய்க - அவ்வன்னத்தை இரண்டுகூறு
பண்ணுக;—இருகூற்றில் முந்தும் ஒருகூறு தன்னை உகந்து -
அவ்விருகூற்றினுள்ளும் முந்திய ஒருகூற்றை மனமகிழ்ந்து.
எ - று. (நககசு)

நின்மலன் றன்னை நினைந்து நிவேதிக்க
வன்னியத்தை யாரியனுக் காக்கு.

இ - ள். நின்மலன் றன்னை நினைந்து நிவேதிக்க - நிருமல்
ராகிய சிவபெருமானைக்குறித்து நிவேதனம் பண்ணுக;—அன்
னியத்தை ஆரியனுக்கு ஆக்கு - மற்றைக்கூற்றை ஆசாரியனுக்கு
நிவேதனம் பண்ணுக. எ - று. (நககங)

உள்ளங்கை தன்னி லுமுந்தமிழ்ந்து நீர்வார்த்தே
யுள்ளேகொ டற்புருட மோர்ந்து..

இ - ள். உள்ளங்கை தன்னில் உழுந்து அமிழ்ந்து நீர்
வார்த்தே - உள்ளங்கையில் உழுந்தமிழ்ந்தத் தக்க சலத்தை

[அயாசிதபிச்சாவிதிகீதத் தோற்றுவாய் செய்கின்றார்.]

உரைத்தாமே மாதா கரியை யுணர்க
வுரைப்பா மயாசிதமு மோர்.

இ - ன். மாதாகரியை உரைத்தாமே உணர்க - மாதா, பிச்சாவிதியைச் சொன்னும் அதனையறிகு;--அயாசிதமும் உரைப்பாம் ஓர் - இனி அயாசிதபிச்சாவிதியையுஞ் சொல்வாம் அதனையறி. எ - று. (சு06)

[அயாசிதபிச்சாவிதியைப் பதினெரு திருக்குறளா
லுணர்த்துகின்றார்.]

பிணிக்கும் பணிக்கும் பிறர்செய்யுஞ் சேதந்
தனக்கு முயன்றோமோ தான்.

இ - ன். பிணிக்கும் - வியாதிக்கும்—பணிக்கும் - பண்கும்—பிறர் செய்யும் சேதந்தனக்கும் - பிறராலே செய்யப்படுகேட்டுக்கும்—முயன்றோமோ - ஆசைப்பட்டு முயற்சிசெய்தேமோ இல்லையே. எ - று. (சு0க)

இருவினைக்கு மீச னியைந்த பலத்தைத்
தருவ னெருவினைக்கோ தான்.

இ - ன். ஈசன் - சிவபெருமான்—ஒருவினைக்கோ - ஒருவினைக்குரிய பலத்தைமாத் திரமோ—இருவினைக்கும் இயைந்த பலத்தைத் தருவன் - நல்வினை தீவினையென்னும் இருவினைகளுக்கும் பொருந்திய சுகதுக்கமென்னும் இருபலங்களாயுங் கொட்பார். எ - று. (சு0௯)

உண்டோ வதிதத் துணர்வுதிக்கை யாமுளத்திந்
கொண்டகுறிப் பின்றிவிளங் கும்.

இ - ள். அதிதத்து உணர்வு உதிகை உண்டோ - கருத்தா வேண்டுவதில்லை ஆன்மாத் தான் செய்த கன்மத்தை அறிந்து புசிப்பானெனின் நாம் சூக்குமதேகத்தைப் பொருந்திய அதி தாவத்தையிலே நமக்கு அறிவுதித்தலுண்டோ இல்லையே;— யாம் உளத்தில் கொண்ட குறிப்பு இன்றி விளங்கும் - அதி கருவி குறைதலினாலென்னிற் கருவி கரணதிகளோடு கூடிய சாக்கிராவத்தையிலே நாம் காலையில் எழுந்து ஊருக்குப் போத ல்வெண்டுமென்று மனசிலே நினைத்துக்கொண்டு நித்திரை செய் தபோது விடிந்திரண்டுநாழிகைசென்றும் எழாதிருப்பதென்னை, ஆதலால் ஆன்மாவுக்குச் கருவிகரணதிகளைக் கூட்டிக் காரியப் படுத்தும் ஒருகருத்தா உண்டு. எ - று. (சு௦அ)

அகாரணத் தாலே விளங்கா ததனுக்
ககாரணனே கன்கா ரணன்.

இ - ள். அகாரணத்தாலே விளங்காது - ஆன்மாவுக்கு அறிவு யாதொருகாரணமின்றித் தானே விளங்கமாட்டாது;— அதனுக்கு அகாரணன் 'ஏகன் காரணன் - அதற்குத் நமக்குக் காரணமில்லாததும் ஒருவருமானிவ் சிவபெருமானே காரணர். எ - று. (சு௦ஆ)

உதிப்பித் தவனே யுணவை நிறுத்தும்
விதிக்கிசைய வென்றுக்கம் விட்டு.

இ - ள். உதிப்பித்தவனே விதிக்கு இசைய உணவை நிறுத்தும் என்று - சிருட்டித்த சிவபெருமானே அவரவர் கருமத் துக்கீடாகச் சுகதுக்க பலங்களைக் கொடுப்பவென்று நுணர்ந்து -- உறுக்கம் விட்டு - ஆன்மபோதத்தாலுண்டாகும் உற்சாகத்தை நீக்கி. எ - று.

“கீயே படைத்தவுட னீகாப்பை தாவென்னை - வாயேனுக்
கென் பொறுப்பு நாயகனே - யாயுமறைச்—ரீர்கேட்டுந் தோ

ண்கிரிச் சீமானே வைத்தவனை—நீர்கேட்டு மோமரங்கை
ன்று” எனப் பிறருங் கூறுதல் காண்க. (சக)

இருப்ப ரிரவுபக ல்ந்ற விடத்தி
னெருப்பட்ட மலத் துடன்.

இ - ள். இரவு பகல் அற்ற இடத்தில் - கேவலமுஞ் சக
முமில்லாத சுத்தாவத்தையிலே - அமலத்துடன் ஒருபட்ட
இருப்பர் - கிருமலராகிய சிவத்தோடும் இரண்டறக் சலந்தி
ப்பர். எ - று. (சக)

இருவினையான் மூவிதத் தின்போடு துன்புந்
தருமமல நென்றார் தமை.

இ - ள். அமலன் - சிவபெருமான்—இருவினையால் - ந
வினை தீவினைகளுக்கிடாக—மூவிதத்து - ஆத்தியானமிகம் ஆ,
தைவிகம் ஆதிபௌதிகம் என்னும் மூவிதத்தானும்—இ
போடு துன்பும் தரும் என்றார் தமை - சுகதுக்கங்களைக் கொடு
பாரென்று தெளிந்த பெரியோர்களை. எ - று.

தன்னாலும் பிறவான்மாக்களாலும் வருவது ஆத்தியான்
கம். தேவர்களால் வருவது ஆதிதைவிகம். பிருதிவி முதலி
பஞ்சபூதங்களால் வருவது ஆதிபௌதிகம். இவற்றை முறை
“தன்னாற் பிறராற் றனக்குவருந் தீங்குநல—மின்னு விலங்க
வந் தேனெழுப்பு - சென்முதனீ—ரட்டையல வன்முதலை மீ
ரவ மாதியினுங்—கட்டமுமிங் காண்மிதமே காண். கருவிற் று
ர்செனிக்குங் காலைத் துயர்மெய்—திரைநரைமூப் பிற்றினேத்து
செத்து - நாகத்தி—ஒழுந் துயர்புலியை யாளின்ப மாதிரி
லா—மூமுதவு தைவிகமென் றோர். பனரியா லிடியாற் படர்வ
டையினார்—துணிதென் றலினுஞ் சுகமும் - தனையினைய—நீரிடு
மின்பின் னலுநெருப்பி னுத்துயரின்—போரிற் பவுதிகமா டும்.
என்னுஞ் செய்யுள்களாலறிக. (சக)

ஊட்டுவிப்பான் மற்றை யொருவரா லுள்ளபயன்
காட்டுமம லன்பலங்கள் கண்டு.

இ - ள். அமலன் - சிவபெருமான்—பலங்கள் கண்டு -
அவர்களுக்குரிய பலங்களை அறிந்து—மற்றை ஒருவரால் ஊட்டு
விப்பான் - வேறொருவரைக்கொண்டு தூனாகியமின்றிப் புசிப்
பிப்பார்;—உள்ள பயன் காட்டும் - தேகாந்தத்தில் அவர்களுக்
குரிய முத்தியையுங்கொடுப்பார். எ - று. (சகந)

அவனே வீனர்தா மருத்த வருந்தி
யவனா யிருப்பரவ ராங்கு.

இ - ள். அவர் - அந்தப்பெரியோர்கள்—ஆங்கு அவன்
ஏவினர்தாம் அருத்த அருந்தி - முற்கூறியபடி அச்சிவபெருமா
னாலே பிரேரிக்கப்பட்டவர்கள் புசிப்பிக்கப் பொருணசையில்
லாது அவர்கன்பயன் கருதிச் சிவோகம்பாவனையினாலே புசி
த்து;—அவனாய் இருப்பார் - அச்சிவனேயாய் நிற்பார்கள். எ - று.

ஆன்மா யாதனை யாதனைப் பற்றினான் அதனதன் சுபா
வமே தன்சபாவமாதன்மையுடைமையால் அதுவதுவாயே நித்
தன்; ஆதலால் அகத்தப்பொருளாகிய பாசத்தோடு ஒற்றுமைப்
பட்டு நிற்கும்போது பசுவையாய் நின்ற ஆன்மாச் சுத்தப்பொரு
ளாகிய சிவனோடு ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்கும்போது சிவன்குணங்
களாகிய எண்குணங்களும் தன் தன்மையாகக்கொண்டு சிவனே
யாய் நிற்பன். இதுவே சிவத்துவத்தைப் பெறுதலெனப்படும்.

என்ன குறையுடையார் யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்
றன்னியமற் றுமலத் தார்த்து.

இ - ள். யான் எனது என்னும் செருக்கு அற்று - அகங்
கார மமகாரங்களை நீங்கி—அமலத்து ஆர்ந்து அன்னியம் அற்று

உசன்

சைவசமயநெறி.

ரூர் - சிவத்தோடு கலந்து வேற்ற ஞானிகள்—என்ன குறை
உடையார் - யாது குறையுடையார்கள். ஏ - று. (சுகடு)

உண்ணுமுயி ரோதனத்தை யூட்டுவிப்பா னேசிவனென்
றெண்ணுமவர்க் கில்லைவினை யீங்கு.

இ - ள். உயிர் ஒதனத்தை உண்ணும் - ஆன்மா அன்னத்
தைப் புசிக்கும்—சிவனே ஊட்டுவிப்பான் என்று எண்ணுமவ
ர்க்கு - சிவபெருமானே அதனை ஊட்டுவிப்பாரென்று தெளி
ந்த பெரியோர்களுக்கு—ஈங்கு வினை இல்லை - ஆகாமியம் ஏறுவ
தில்லை. ஏ - று. (சுகசு)

[சுழ்பாத்திர அசுழ்பாத்திரங்களினிலக்கணமும் தாதா
அதாதாக்களினிலக்கணமும் உணர்த்தத்
தோற்றுலாய் செய்கின்றார்.]

தரிக்கவினிப் பாத்திரா பாத்திரந்தா தாவோ
ரைப்பா மதாதாவை யும்.

இ - ள். இனிப் பாத்திர அபாத்திரம் - இனிச் சுழ்பாத்தி
ரம் அசுழ்பாத்திரங்களின் இலக்கணத்தையும்—தாதாவோடு
அதாதாவையும் - தாதா அதாதாக்களின் இலக்கணத்தையும்—
உரைப்பாம் - சொல்வாம்;—தரிக்க - அவைகளை உள்ளத்தமை
க்க. ஏ - று. (சுகஎ)

[நிறுத்தமுறையானே சுழ்பாத்திரலக்கணம் ழன்று
நீருக்குமளாலுணர்த்துகின்றார்.]

ஈவான் றனக்கிரங்கி யேற்குமவன் பாத்திரமே
காய்வா னவனே கரிசு.

இ - ள். ஈவான் றனக்கு இரங்கி ஏற்குமவனே பாத்திரம் -
ஒருபொருளைத் தன்பயன் கருதாது அதனைத் தருபவன்மேலி

ரங்கி-வாங்குபவனே சற்பாத்திரம்;—அவனே கரிசு காய்வான் -
அவனே குற்றத்தைப் போக்குபவன். எ - று. (சுகஅ)

பாத்திரமே யுச்சிப் பகலணையிற் பாவியரும்
பார்ப்பாரோ பத்தர் பழுது.

இ - ள். பாவியரும் உச்சிப்பகல் அணையின் பாத்திரமே -
பாவிகளும் மத்தியானகாலத்திலே பசித்து வந்தார்களாயிற்
பாத்திரமேயாவர்;—பத்தர் பழுது பார்ப்பாரோ—அந்நேரத்
திலே சிவபத்தர்கள் அவர்கள் குற்றத்தைப் பார்த்துத் தள்ளி
விடார்கள். எ - று. (சுகக)

பங்கு குருடர்பிணிப் பட்டாரும் பாத்திரமே
தங்கினிரக் கந்தாதா வுக்கு.

இ - ள். தாதாவுக்கு இரக்கம் தங்கின்—தாதாவுக்கு இர
க்கமுண்டாயின்,—பங்கு குருடர் பிணிப்பட்டாரும் பாத்தி
ரமே - முடவருங் குருடரும் வியாதியாளரும் பாத்திரமே
யாவர். எ - று.

உம்மையால் மிடியர் முதலாயினுமெனவறிக. (சஉ௦)

[அசற்பாத்திரலக்கணமுரைத்துகின்றார்.]

தன்னைக் குறித்திரப்பான் தன்னை யபாத்திரமென்
துன்னிடுவர் கற்றோருளத்து.

இ - ள் தன்னைக் குறித்து இரப்பான் தன்னை அபாத்திரம்
என்று-தன்பயனைக் குறித்திரப்பவனோ அசற்பாத்திரமென்று—
கற்றோர் உளத்து உன்னிடுவர் - தூல்களைக் கற்றோர் மனசிலே
கினைப்பார். எ - று. (சஉ௧)

[தாதாவிலக்கணமுணர்ந்துகின்றீர்.]

இரக்கத்தா லாதாவா லேதேனு மீயும்
வரத்தினுன் றாதாவா வான்.

இ - ள். இரக்கத்தால் ஆதாவால் ஏதேனும் ஈயும் வரத்தினுன் - தன்னிடத்து யாசித்த மிடியனிடத்திலே கிருபையினாலும் சிரத்தையினாலும் தனக்கியன்றதொன்றை வரையாது கொடுக்குஞ் சிறப்பினையுடையவனே—தாதா ஆவான் - தாதாவென்று சொல்லப்படுவோன். எ - று. (௪௨௨)

[அதாதாவிலக்கணம் ஐந்துநீருக்குறளா
லுணர்ந்துகின்றீர்.]

அன்பு மருளுமற வீவான்றா தாவலனவ்
வன்பன்கை வாங்கிடலுய் வார்.

இ - ள். அன்பும் அருளும் அற ஈவான் தாதா அலன் - கிருபையும் சிரத்தையுமின்றிக்கொடுப்பவன் தாதாவலன்;—உய்வார் அவ்வன்பன் கை வாங்கிடல் - பரகதியுடையங்கருதுவோர் அவ்வன்னெஞ்சன்கையிலே வாங்காதொழிக. எ - று. (௪௨௩)

இரக்கமற வீவா னவன்கையேற் றுனு
மிருப்பர் நிரயத் தினைத்து.

இ - ள். இரக்கம் அற ஈவான்—இரக்கமின்றிக் கொடுக்கும் அதாதாவும்—அவன் கை ஏற்றுனும் - அவன்கையில் வாங்கிய அபாத்திரனும்—நிரயத்து இளைத்து இருப்பர் - நாகத்திலே கிடந்து வருந்துவார்கள். எ - று. (௪௨௪)

அஞ்ச மவனு மதிதியனாக் கண்டன்னம்
வஞ்சகனுந் தாதா வலர்.

இ - ள். அதிதியரைக் கண்டு அஞ்சும்வனும் - அதிதிகளைக் கண்டவுடனே யாதாயினுங் கேட்பாரென்று அஞ்சுவோனும்— அன்னம் வஞ்சகனும் - வீட்டில் அன்னமிருக்கும்போது கொடாது வஞ்சிப்பவனும்—தாதா அலர் - அதாதாக்கன். எ - று.()

இரையருந்தங் காலத் தினங்கூட்டுங் காக்கை
கரவாது காணாரார் காண்.

இ - ள். காக்கை இரை அருந்தும் காலத்துக் கரவாது இனம் கூட்டும் - அறிவில்லாதகாகமும் தான் இரை புசிக்கும் போது வஞ்சியாது தன்னினங்களைக் கூட்டிப் புசிக்கும்;— காணார் ஆர் காண் - இதனைக் காணாதவர் யாவர். எ - று. ()

பறவையினுக் குள்ள பரிவுமிலார் கற்று
மறிவற்ற ரற்ற ரறம்.

இ - ள். பறவையினுக்கு உள்ள பரிவும் இலார் - பறவையிடத்துள்ள இரக்கமுமில்லாதவர்—கற்றும் அறிவு அற்றார் - நூல்களைக் கற்றும் அறிவில்லாதவர்;—அறம் அற்றார் - தருமமில்லாதவர். எ - று. (சஉஎ)

[அறிவின்பயன் இவையென்பதுணர்த்துகிறார்.]

அன்பு மருளு மறிவுக் கடையாள
மென்பருணர்ந் தோர்சிவன்வாக் கிண்டு.

இ - ள். ஈண்டு - இவ்வுலகத்திலே—சிவன் வாக்கு உணர்ந்தோர் - சிவாகமத்தைப் படித்தறிந்தோர்—அறிவுக்கு அன்பும் அருளும் அடையாளம் என்பர் - அறிவுண்மைக்கு இரக்கமுங்கிருபையும் அடையாளமென்று சொல்வர். எ - று. (சஉஅ)

[சிவலிங்கவிலக்கணமுரைத்தத் தோற்றுவாய் செய்யுகிறார்.]

இசைப்பா மிசைச்சிவ லிங்க விதமும்
பசிப்பாழி முதலமும் பார்.

இ - ள். பசிப்பாழி மூலம் அறுப்பார் - யாவருஞ் சரீரத்த்
க்கு மூலமாகிய வினையை நீக்கும்பொருட்டு— இனிச் சிவலிங்க
விதமும் இசைப்பாம் - இனிச் சிவலிங்கவிலக்கணத்தையுந்
சொல்வாம். எ - று. பாழி - குழி. (ச௨௧)

[சீவலிங்கவிதமுணர்த்துகின்றார்.]

பரார்த்தமென விட்டலிங்க மென்னவிரு பாங்காட
பரார்த்தவித மீரண்டாம் பார்.

இ - ள். சிவலிங்கமானது—பரார்த்தம் என இட்டலிங்க
என்ன இருபாங்காம்—பரார்த்தலிங்கமெனவும் இட்டலிங்கமென
வும் இருவிதப்படும்;—பரார்த்தவிதம் ஈரண்டாம் பார் - அவ்
றுட் பரார்த்தலிங்கபேதம் நான்காமென்றறி. எ - று. (ச௨௦)

[இட்டலிங்கவிலக்கணம் மேலுணர்த்தப்பட்டமையால்
அதனையொழித்துப் பரார்த்தலிங்கவிலக்கண
முணர்த்தத்தொடங்கி அஃற்றின் பெயர்க்
குணர்த்துகின்றார்.]

சயம்புவுந் தைவிகமு மாரிடமு மாந்தர்
நயந்தலிங்கந் தானுமென நான்கு.

இ - ள். பரார்த்தலிங்கமானது—சயம்புவும் - சுவாயம்பு
லிங்கமும்—தைவிகமும் - தைவிகலிங்கமும்—ஆரிடமும்—ஆரிட
லிங்கமும்—மாந்தர் நயந்த லிங்கந்தானும் என நான்கு - மாநு
டலிங்கமுமென நான்குபேதப்படும். எ - று.

குருகேத்திரமுதலிய புண்ணியஸ்தலங்களிலே தானே
தோன்றுவது சயம்பு. தேவர்களாற்றாபிக்கப்பட்டது தைவிகம்
இருடிகளாற்றாபிக்கப்பட்டது ஆரிடம். அசுரர் இயக்கர் சித்தர்
முதலாயிராற்றாபிக்கப்பட்டதும் அது. மாநுடராற்றாபிக்கப்
பட்டது மாநுடம்.

காணலிங்கமொன்று கூட்டிப் பார்த்தலிங்கம் ஐவகைப் படுமெனக் கூறலுமொன்று. அது “மனிதர்தா பித்த லிங்க மாதவர் வாறோர் மற்றைப்—புனிதராக் கணங்கள் பூசை புரிந் திடு மிலிங்க மொன்றும்—பனுமிவை நான்குந் தானே படிதனி லுதித்த லிங்க—மெனுமித னோடு மைந்தும் பார்த்தமென் றெ ணுக வென்றும்.” என்னுஞ் செய்யுளாலறிக. (சுருக)

[அவ்வி லிங்கநிலையுணர்த்துகின்றார்.]

சயன மிருக்கை நிலைசரிக்கை காண
மயசயம்பு மானுடந்தை வம்.

இ - ள். காணம் மய சயம்பு மானுடம் தைவம் - காணலிங் கமும் அழகிய சயம்புலிங்கமும் மானுடலிங்கமும் தைவிகலிங் கமும்—சயனம் இருக்கை நிலை சரிக்கை - முறையே சயனிக்கு மிலிங்கமும் இருக்குமிலிங்கமும் நிற்குமிலிங்கமும் நடக்கும் லிங்கமுமாம். எ - று.

சயம்புலிங்கம் சலாசிரயமெனவும் பருவதாசிரயமெனவும் இருவிதப்படும். அது பதாகைவடிவினதாயும் சருச்சரையடி வினதாயும் உருத்திராஷ்டவடிவினதாயும் தேன் நெய்யென்பவற் றின் கர்த்தங்களிலொன்றைப் பொருத்திப் பாதாளமுதற் பருவ தாகிருதியாயிருக்கும். தைவிகலிங்கம் தீபாகாரமாய் மேடு பள் ளமுடையதாய் நானாவிதமாகிய கோடரத்தோடும் டங்கத்தோ டும் சூலத்தோடும் கூடினதாய் இரண்டு கைகளையுங் கூப்பினது போல்வதாய்த் திருமுகத்திலே நெல்லுப்பிரமாணமுயர்ந்து நீண்டு தாரையாயிருக்கும். காணலிங்கம் வெள்ளரிக்காய் பூசு ளரிக்காய் பனம்பழம் விளம்பழம் மாதுளம்பழம் போன்றிருக் கும். சூரிடலிங்கம் மூலந்துலமாயேனும் துனியும் நடுவுந் தூல மாயேனும் பலாக்காய் சரைக்காய் வழுதுணங்காய் வில்வக்காய் தேங்காய் வாழைப்பழம் போன்ற மிசமாகுத்திரமின்றியிருக்

கும். மாணுடலிங்கம் கர்ப்பக்கிருகத்துவாரமானத்தாலேனும்
கர்ப்பக்கிருகமானத்தாலேனும் சிரோவர்த்தனத்தோடும் பிரப
திமூன்றுபாகத்தோடும் பிரமசூத்திரத்தோடுஞ் செய்யப்படு
தாம். அது சமகண்டமுதலிய பேதத்தாற் றெண்ணாற்றா
பேதப்படும். (சுநட.)

[சிவலிங்கங்கள் பூசிக்கப்படுப்போது இருக்கு
முறைமையுணர்த்துகின்றார்.]

இருக்குஞ் சயன மியக்க நிலையு
மருச்சனைசெய் யும்போதன் பால்.

இ - ள். அன்பால் அருச்சனை செய்யும்போது - அன்
னாலே பூசைபண்ணும்போது—சயனம் இயக்கம் நிலையும் இரு
கும் - சயனிப்பதும் நடப்பதும் நிற்பதுமாகிய இலிங்கங்க
ளைத்தும் சுகாசனமாக இருந்தே அப்பூசையைக் கைக்கொ
ளும். எ - று. (சுநட.)

[விக்கிரகங்களும் இங்ஙனமேன்பதுணர்த்துகின்றார்.]

இருப்பர் மகேசரிரு பத்தைவ ருள்ளு
மருச்சனைசெய் யும்போதன் பால்.

இ - ள். அன்பால் அருச்சனை செய்யும்போது - அன்
னாலே பூசைபண்ணும்போது—மகேசர் இருபத்தைவருள்ள
இருப்பர் - மகேசரபேதமாகிய இருபத்தைந்து விக்கிரகங்களு
ளும் நிற்பனவும் நடப்பனவுமாகிய அனைத்தும் சுகாசனம
இருந்தே அப்பூசையைக் கைக்கொள்ளும். எ - று.

சயனம் திருமாலுக்கே உசிதமென்க. இருபத்தைந்து வி
கிரகங்களை, “மதியணி யஞ்சடை யாருமை கேள்வர் மழவின
யார்—சதியி னடம்புரி வார்கலி யாணர் தலையினுண்பார் - க
மதற் செற்றவர் காலற்குங் கால ரெயிலெரித்தார்—துதிய

சுலந்தர னுரை வதைத்த சதந்திரரே. அத்தி யுரித்தவர் வேள்வியழித்தவர் மாலத்தனார்—சத்தியோர் பாகர் கிராதர்கங் காள் சண்டே சருக்குச்—சித்தி யளித்தவ ராலால முண்டவர் செம்பொறியான்—பத்தியி னுக்கொரு சக்கர மீந்த பரம்பரணே. கரிமுக னுக்கருள் செய்தார்சோ மாக்கந்தர் காலொன்றுளா—ருரிய சுகாதனர் ஞானேருப தேச ரிலிங்கத் துற்றா—ரிருபதி னோடைந்து விக்ரீர கங்கனென் னும்பிவர் தாந்—தெரிவுறக் கொண்டெமைத் தாமாள வந்த செயலிதுவே.” என்னுஞ் செய்புள் களாலறிக. (சுநசு)

[பரார்த்தலிங்கபூசைக்கு அதிகாரிகளை
யுணர்த்துகின்றார்.]

சிவன் முகத்தி லேசெனித்த விப்பிரசைவ
ரிவரே யருச்சனைக்கென் றெண்.

இ - ள். சிவன் முகத்திலே செனித்த விப்பிரசைவர் இவரே - சிருட்டிகாலத்திலே அநாதிசைவராகிய சதாசிவமூர்த்தியுடைய சத்தியோசாதம் வாமதேவம் அகோரம் தற்புருடம் ஈசானம் என்னும் பஞ்சவத்திரத்தினின் லும் தோன்றிய கௌசிகர் காசியபர் பாரத்திவாசர் கௌதமர் அகத்தியமொன்னும் பஞ்சருஷிகோத்திரத்திலே செனித்த சிவப்பிராமணர்களாகிய ஆதிசைவர்களே—அருச்சனைக்கு என்று எண் - பரார்த்த பூசைக்கு அதிகாரிகளென்றறி. எ - று.

அநாதிசைவர், ஆதிசைவர், மகாசைவர், அறுசைவர், அவரந்தரசைவர், பிரவரசைவர், அந்தியசைவமெனச் சைவர் எழுவகையர். மகாசைவராவார் பிரமாடுகத்திற்குஞ்ஞென்றிய வைதிகப் பிராமணருள்ளே சிவநீண்ட. பெற்றவர். அறுசைவராவார் சிவநீண்ட. பெற்ற பத்திரியரும் வைசியரும், அவரந்தரசைவராவார் சிவநீண்ட. பெற்ற ருத்திரர். பிரவரசைவராவார் சிவநீண்ட.

பெற்ற அநுலோமர். அந்தியசைவராவார் சிவதீக்ஷை பெற்ற மற்றையோர். அது “அரியசதா சிவனென்போ னநாதிசை னவன்பா லவதரித்த சிவமறையோ ராதிசை வரிவர்பா—லுரி சிவ தீக்கைபெற்ற பூசரர்மா சைவ ருயர்ந்த வாசன் வணிகன், சைவராவார்—பெரியகுவ னைப்புயத்தோ னவாந்தரசை வன்ச் பெறுசவன்ன னுதியநு லோமர்பிர வரராம்—விரியவனி மினை யொழிந்தோ ரந்தியசை வத்தோர் விரிந்திடுமேழ் சைவலி மிவையென நூல் விளம்பும்.” என்னுஞ் செய்புளாலறிக.

சைவருள்ளும் சமயதீக்ஷை விசேஷதீக்ஷை. நிருவாக தீக்ஷை ஆசாரியாபிஷேகம் என்னும் நான்கும் பெற்றவரே பார்த்தலிங்கத்தைத் தீண்டற்கு அதிகாரிகளாவர். இவை பெறாவர் தீண்டின், உலகத்துக்கும் அரசனுக்குங் கேடு விளைபு. அது “தரித்தபி டேக மந்தஞ் சசியிற்றை சுத்தசைவ—ரஞ்சசே புரிக வொன்று மன்பிறை பார்த்த லிங்கந்—தரித்திடா ன. டே காந்தந் தாவர லிங்கந் தீண்டிற்—பரித்திடா வளத்தை பாரும் பார்த்திவற் காகும் பாவம், ஆதலால் வேந்த னொராதடைவுற வபிடே காந்த—மோதுதான் முறையினுள்ள வுத்த னாலேயென்றும்—போதக புனிதன் தன்னைப் பூசனை புரிவி தானே—லாதிதன் சிவலோ கத்தி னமர்வன் பூசகனு மாங்கே. என்னுஞ் செய்புளாலறிக. (சுந.௫)

[மகாசைவரீ பூசித்தந்திரிய இலிங்கமுணர்த்துகின்றார்.]

அயன்முகத்திற் றேன்றிய வந்தணரர்ச் சித்துப் பயனடைதற் கிட்டலிங்கம் பாங்கு.

இ - ள். அயன் முகத்தில் தோன்றிய அந்தணர் - பிரமாணத்திற்றேன்றிய வைதிகப்பிராமணருள்ளே சிவதீக்ஷைபெற்றோராகிய மகாசைவர்கள்—அர்ச்சித்துப் பயன் அடைதற்கு இட்டலிங்கம் பாங்கு - பூசித்து முத்தி பெறுதற்கு இட்டலிங்கமே உரித்தாம். எ - று. (சுந.௬)

[முகாசைவர் பரார்த்திலிங்கத்தைத் தீண்டியவழிப்படுங்
கும்மழணர்த்துக்கின்றர்.]

பாங்கில்லை தீண்டப் பரார்த்த மவர்தீண்டிற்
றிக்ஞலகுக் காமென்று தேறு.

இ - ள். அவர் பரார்த்தம் தீண்டப் பாங்கு இல்லை - அம்ம
காசைவர்கள் பரார்த்தலிங்கத்தைத் தீண்டிதற்கு விதியில்லை;—
தீண்டின் உலகுக்குத் தீங்கு ஆம் என்று தேறு - தீண்டினார்க
ளாயின் உலகத்துக்குத் தீங்குண்டாமென்றறிக. எ - று.

தீண்டிய குற்றம் போம்படி பரிகாரம் பண்ணுக. இவ்விர
ண்டு திருக்குறட்டிருந்தும் “வைதிகர் பெறினுஞ் சைவ தீக்
கையை வாய்க்க வேதங்—கையினுற் பரார்த்த லிங்கந் தீண்டு
தல் கடனோ வன்று—வையகந் தனக்கு நாசம் வருமிவர் தீண்
டிற் சுத்த—சைவராற் பரிகா ரத்தைப் புரிகநூல் சாற்று மாந்
ருல்.” என்னுஞ் செய்யுளாலுமறிக. (சுடஎ)

[சுதாசிவழிநீத்தித் முகநிநயணம் இரண்டுநீருக்குமளா
லுணர்த்துக்கின்றர்.]

ஈசான முச்சிமுக மீசதிசை நோக்கியுறுந்
தேசார் புருடங்கீழ்த் திக்கு.

இ - ள். உச்சி முகம் ஈசானம் ஈசதிசை நோக்கி உறும் -
உச்சிமுகமாகிய ஈசானம் வடகிழக்குத்திக்கை நோக்கியிருக்
கும்:—தேச ஆர் புருடம் கீழ்த்திக்கு - ஒளி பொருந்திய தற்புரு
டம் கிழக்குத்திக்கை நோக்கியிருக்கும். எ - று. (சுடஅ)

தெற்கு வடக்குமேற் றிக்குமுறை யானோக்குந்
தக்கவசோ ராதிமுகந் தான்.

இ - ள். தக்க அகோர ஆதி முகம்-தருந்த அகோரம் வாம
தேவம் சத்தியோசாதமென்னும் மூன்றுமுகங்களும்—முறை
கள்

யால் தெற்கு வடக்கு மேற்றிக்கு நோக்கும்-முறையே தெற்கையும் வடக்கையும் மேற்கையும் நோக்கியிருக்கும். ஏ - று. (சச௬)

[பரார்த்தலிங்கத்துக்கு முகநிநுணம் மூன்றுக்குமுள்ளு
லுணர்த்துகின்றர்]

எத்திசையி லுலயத்து வாயி லிலங்குமுடி
மத்திசையிற் தற்புருட மாம்.

இ - ள். ஆலயத்து வாயில் எத்திசையின் இலங்கும் - திருக்கோயிற்றுவாரம் எந்தத்திக்கிலிருக்கும் - அத்திசையின் முகம் தற்புருடம் ஆம் - அந்தத்திக்கை நோக்கியிருக்குமுகம் தற்புருடம். ஏ - று. (சச௭)

ஈசான வத்திரமு மேய்ந்ததன்மீ தேயிடப்பாற்
றேசார நோக்கும்வி திக்கு.

இ - ள். ஈசானவத்திரமும் அதன்மீது ஏய்ந்து - ஈசானமுகம் அந்தத்தற்புருடத்துக்குமேலே பொருந்தி - இடப்பாவிதிக்குத் தேச ஆர நோக்கும் - அதற்கு இடப்பக்கத் திசைகோணத்தை ஒளி பொருந்த நோக்கியிருக்கும். ஏ - று. (சச௮)

அந்தத் திசையா னனம்பூ ருவதிக்கிற்
பந்திக்கு மென்றுளத்திற் பார்.

இ - ள். அந்தத்திசை ஆனனம் பூருவதிக்கில் பந்திக்கு என்று - தற்புருடநோக்கும் அந்தத்திக்கிலுள்ள முகமான, கிழக்குத்திக்கிலே பொருந்துமென்று - உளத்தில் பார் - ம. சிலே அறி. ஏ - று.

எனவே, மேற்குத்துவாரமாயில் மேற்கேயிருந்த சத்தியேசாதமும், தெற்குத் துவாரமாயில் தெற்கேயிருந்த அகோரமு வடக்குத்துவாரமாயில் வடக்கேயிருந்த வாமதேவமும், தற்பு

டத்துக்குத் தத்தமிடத்தைக் கொடுத்துக் கிழக்குத்திக்கிலே போமென்பது கருத்து. ஈசானமுச்சிமுகம் என்பது முதலிய ஐந்து திருக்குறட்கருத்தும் “திகழும் பூர்வதிசைநோக்கி யமல னிலங்குஞ் சிவலிங்கந்—திகழு மற்றைத் தென்றிசையை நோக் கிப் புலியிற் சிவலிங்கந்—திகழு மருகிச் குடதிசையை நோக் கிச் சோம திசையினைப்—ரிகழு முகமைந் ததற்கதனைப் பூர்வ திசையி னிகழ்த்திடுவாம். இலங்கு மீச முகமுச்சி தன்னி லீசத் திசைநோக்கி—யிலங்கு மதன்கீழ்த் தற்புருடம் பூர்வத் தெழி லார் வலத்தோண்மே—யிலங்கு மகோரந் தென்னோக்கி யினிய சாதஞ் சிறுபுறத்தி—னிலங்குங் குடதிக் கினைநோக்கி யிடத் தோள் வாமம் வடக்கிலங்கும். தென்றிசை தன்னை நோக்கித் திகழ்த்திடி னிலங்கு மங்கே—யொன்றிடம் புருட மீச முச்சியுற் றங்கி நோக்குந்—தென்றிசை யகோரம் பூர்வ திசைபுரு டத்தா னத்தி—ஒன்றுமிய வாறு மற்றை யுத்தர திக்கு மேற்கும்.” என்னுஞ் செய்யுள்களாலுமறிக.

தெற்குத்துவாரமாயிற் றற்புருடம் தெற்கும், சத்தியோசா தம் வடக்கும், அகோரம் மேற்கும், வாமதேவம் கிழக்கும் பொ ருந்துமெனவும், வடக்குத்துவாரமாயிற் றற்புருடம் வடக்கும், சத்தியோசாதம் தெற்கும், அகோரம் கிழக்கும், வாமதேவம் மேற்கும் பொருந்துமெனவும், சிலவாகமங்களிற் கூறப்படும். ()

[இடபழம் பலிபீடமும் இநுக்குமிடமுணர்த்துகின்றார்.]

இலிங்க முகத்தி னெதிரே யிடப
மிலங்கும் பலியுமென வெண்.

இ - ள். இலிங்க முகத்தின் எதிரே - சிவலிங்கத்தினு லு முகத்துக்கெதிரே—இடபம் பலியும் இலங்கும் என எண் - இட பமும் பலிபீடமும் விளங்குமென்றறிக. எ - று.

பச்சிமத்துவாரமாகில் நிருகிபீராகப் பலியிடுக.

(ஈசனா)

[துவாரபாலகர் தாளழணரீத்துகின்றார்.]

அந்தத் துவாரத்தி னர்ச்சித்துப் பாலகரை
வந்தனை செய்க மகிழ்ந்து.

இ - ள். அந்தத் துவாரத்தின் - சிவலிங்கம் எந்தத்திக்கு
நோக்கியிருக்குமோ அந்தத்திக்குத்துவாரத்திற்றானே—பா
கரை மகிழ்ந்து அர்ச்சித்து வந்தனைசெய்க - துவாரபாலகர்கீ
மனமகிழ்ந்து பூசித்து வணங்குக. எ - று.

இவ்விருதிருக்குறட்கருத்தும் “எத்திசை தன்னை நோக்
யிலக்கிடுஞ் சிவலிங்கந்தா—னத்திசைத் துவாரபால ரர்ச்சயி
புரிக வன்பா—லத்திசை தன்னிற் பீட மிடபமு மெதிடு
யாகுஞ்—சுத்தசை வாக மத்தின் விதிவழி தொகுத்துச் சொ
னோம்.” என்னுஞ் செய்யுளாலுமறிக. (சசச)

[நைவேத்தியஞ்சேயப்பேறுமுகப் இரணீதீநுக்குறனா
லுணரீத்துகின்றார்.]

பஞ்சான னந்தனினும் பாங்குறப்பேபா னங்கொடுக்க
பஞ்சகசெம் பொற்பாத் திரத்து.

இ - ள். செம் பொன் பஞ்சக பாத்திரத்து - சிவந்தபொ
ன்னினாலே செய்யப்பட்ட ஐந்து பாத்திரங்களிலே—பஞ்ச ஆ
னந்தனினும் பாங்கு உறப் பேபானம் கொடுக்க - ஈசானமுதல்
ஐந்துதிருமுகங்களிலும் தனித்தனியே விதிப்படி அன்னத்தை
நிவேதனம் பண்ணுக. எ - று. (சசரு)

தற்புருட வத்திரத்திற் றானை நைவேத்தியமு
மற்புதனுக் காமென் றறி.

இ - ள். தற்புருட வத்திரத்திற்றானை நைவேத்தியமும்
அது கூடாதவழித் தற்புருடமுகத்திற்றானை நிவேதிக்கப்பட்

தும்—அற்புதனுக்கு ஆம் என்று அறி - சிவபெருமானுக்குப் பிரீதியாமென்றறி. எ -று.

பாம்பின் முகங்களைத்தினுள் ஒருமுடித்திற் பருகின் மற்றவைகளுக்குத் திருத்தியாமாறுபோலத் தற்புருடமுகத்தின் ரிவேதித்தது மற்றவைகளுக்கும் ரிவேதித்ததாமென்றறிக.

பஞ்சசாதாக்கியங்களுள்ளே சிவசாதாக்கியம் ஈசானத்தும், அழர்த்திசாதாக்கியம் சத்தியோசாதத்தும், மூர்த்திசாதாக்கியம் வாமதேவத்தும், கர்த்திருசாதாக்கியம் அகோரத்தும், கருமசாதாக்கியம் தற்புருடத்தும் பொருந்துதலானும், சாதாக்கியமைந்தம் ஒன்றாய்த் திரண்ட அவதரம் கருமசாதாக்கியமாதலானும், தற்புருடமே சிறப்புடைத்து; ஆதலாற் தற்புருடமுகத்து ரிவேதித்தலே உத்தமமாயிற்று. அது “கன்மசாதாக்கியங்காண்கருதிடற் புருடமெங்கு—மன்னபானுவியந்தமுகந்தனிற் கொடுக்க வன்பா—லுன்னிடினகோரங் கர்த்த ரமூர்த்தமே யுணரிற் சாத—மன்னிய மூர்த்தம் வாம மதித்திடிற் சிவமீ சானம். கன்மசாதாக்கியத்திற்கலந்துறு மற்றை நான்கு—மன்னுமுன் றிரண்டு மொன்று மற்றைய முகங்க டம்மி—லுன்னியம் முறைமைதன்னை யோதன மாகியெல்லாம்—கன்மசாதாக்கியத்திற் றிசைதொறுங் கொடுக்க சுற்றோர்.” என்னுஞ் செய்யுள்களாலறிக. இவ்வாறன்றி, ஈசானமுகஞ் சிவாகமமிருபத்தெட்டும் உதிக்கப்பெற்ற ஊர்த்துவமுகமாதலால், அம்முகத்து ரிவேதித்தலே உத்தமமென்று சிவவாகமங்களிற் கூறப்படும். (சசக)

[நிருமாலியமல்லாதன ஓராண்டு திருக்குறளா லுணர்த்துகிறார்.]

சுயம்புவுந் தைனிகமு மாரிடமு மென்று
மிசந்தவாசின் மாணியமென் றெண்.

இ - ள். சயம்புவும் தைவிசமும் ஆரிடமும் - சயம்பு தைவிசமும் ஆரிடமுமாகிய இம்மூவகையிலிங்கங்களுக்கு - நின்மாலியம் என்றும் இகந்தன என்று எண் - நின்மாலியம் எக்காலத்துமில்லையென்றறி. எ - று. (சசச)

நின்மால்ய மன்றிவிளிங் கத்து நிவேதித்த
வன்னாதி பானியாந் தம்

இ - ள். இவ்விலிங்கத்து நிவேதித்த அன்னம் ஆதி பானியம் அந்தம் - இவ்விலிங்கங்களுக்கு நிவேதிக்கப்பட்ட அன்றமுதற்பானியமீருயின—நின்மால்யம் அன்று - நிருமாலியமாவாம். எ - று. (சசச)

[அந்நைவேத்தியம் புசிகீதுமுறைமை இரண்டு
நிருக்குறளாலுணர்த்துகின்றர்.]

சிவதீக்கைச் சைவ ரருந்துகதே சாகு
மவருள்ளுந் தேசிகர்க்கா காது.

இ - ள். சிவதீக்கைச் சைவர் அருந்துக - சிவதீக்கைமை பெற்ற ஆதிசைவர்கள் அந்நைவ் புசிக்கக்கடவர்கள்;—தே ஆகும் - புசிப்பவர்களுக்கு அறிவு பிரகாசிக்கும்;—அவருள்ளு தேசிகர்க்கு ஆகாது - அவர்களுள் ஆசாரியர்க்கு ஆகாது. எ - று.

ஆசாரியர் பாத்திரசேதத்தைப் படையாது எடுத்து வந். அதனற் பிராணக்கினிஹோமஞ்செய்து புசிக்க. நிருமாலிய புசிக்கின் அவ்மூக்கொருகற்பம் நாகத்தில் வாழையுறுவர். பசுசகவ்வியம் புசித்து உகோரத்திற் பதினாயிரமுஞ்செபித்தல்வழி மற்றைச்சந்தி பூசிக்கலாகாதென்றறி. (சசச)

மருந்தி துவென் தேயருந்தின் மாய்ந்துவிடும் பால்
மருந்திடலன் னத்தாசை யால்.

இ - ள். மருந்து இது என்றே அருந்தின் பாவம் மாய்ந்து. விடும் - மகாசைவர் அறுசைவர் அவரந்தரசைவர்கள் பிறவிப் பிணிக்கு இதுவே மருந்தென்று கருதிப் பத்தியினால் ஆதிசைவரை வணங்கி உழுந்து பருத்திக்கொட்டை இலந்தைக்காய் நெல்லிக்காய் வலுமிச்சங்காய் என்னும் இவற்றினொன்றின வினதாக வாங்கிப் புசிக்கின் அவர் செய்த பாவந்தேயத்துவீடும்:—அன்னத்து ஆசையால் அருந்திடல் - ஒருகாலத்தும் அன்னவாஞ்சையினாலே புசியற்க. எ - று. (சுதி 0)

[புசிக்கலாகா நிருபாலியங்கள் இரண்டுதீருக்தபளா
யுணர்ந்துகின்றார்.]

மானுடர்தா பித்தசிவ லிங்கத்தின் மாலியத்தை
யானறல்பூ மிக்கழலுக் காக்கு.

இ - ள். மானுடர் தாபித்த சிவலிங்கத்தின் மாலியத்தை - மானுடலிங்கத்தின் நிர்மாலியத்தை ஒருவரும் புசிக்கலாகாததால்,—ஆன் அறல் பூமிக்கு அழலுக்கு ஆக்கு - அதனைப் பசவுக்கிடுதலேனும் சலத்திற்போடுதலேனும் நிலத்திற்புதைத்தலேனும் அக்கினியிலிடுதலேனுஞ் செய்க. எ - று. (சுதி 1)

அல்லாற் சிவலிப் பிரரருந்த லாமவரை
யல்லார்க்கா காடுதன் றறி.

இ - ள். அல்லால் சிவ லிப்பிரர் அருந்தலாம் - அங்ஙன மன்றாயின் ஆதிசைவர் புசிக்கலாம்:—அவரை அல்லார்க்கு ஆகாது என்று அறி - அவரையொழிந்தோர்கள் புசிக்கலாகா தென்றறி. எ - று. (சுதி 2)

[நிருபாலியம் புசித்தந்திரியால்லாதாரை
யுணர்ந்துகின்றார்]

நின்மலமே நின்மலனின் மாலியந்தா னாதலினுந்
புன்மலத்தார்க் காதா புசிப்பு.

இ - ள். நின்மலன் நீன்மாலியம் நின்மலமே - நிருமலாகிய சிவபெருமானுடைய நிருமாலியம் நிருமலமேயாம்;—ஆலினால் புசிப்புப் புன்மலத்தார்க்கு ஆகா - ஆகையால் அதனை புசித்தல் பொல்லாத மலத்தோடு பொருந்தினவர்களுக்காகாதென - று.

புன்மலத்தாரென்றது சிவதீஷையில்லாதாரை. சிவதீஷையில்லாதாரான், நிர்மாலியம் புசித்தவனும், கொடுத்தவனும், விருவனும், அவிழுக்கொருகற்பம் கும்பிராகத்தில் அழுந்துவனென்றறிக. (சுருந்)

[நிருமாலியத்தை அவததி செய்யலாகாதென்பது உணர்த்துகின்றார்.]

மிதியேல் கடவேன் மிசைவியே லன்பர்க்கதிபா தகமருத்தி னாம்.

இ - ள். மிதியேல் கடவேல் அன்பர்க்கு மிசைவியேல் முற்கூறிய நிர்மாலியங்களை மிதியாதே, கடவாதே, சிவபத்தகளுக்குப் புசிப்பியாதே;—அருந்தின் அதிபாதகம் ஆம் - அனைகளை விடாது புசிக்கின் அதிபாதகத்துக்குச் சமமாகும். எ - று

[நிருமாலியத்தை அவததித்தவருக்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.]

வன்னிகுசை கவ்வியமு மாந்திடுக மாய்ந்துவீடு மின்னவிதத் தொன்றியற்றி னீங்கு.

இ - ள். ஈங்கு இன்னவிதத்து ஒன்று இயற்றின் - இங்கே கூறப்பட்ட நிர்மாலியத்தை மிதித்தன்முதலிய இக்குற்றங்களுள் ஒன்றைச் செய்தால்,—வன்னி குசை கவ்வியமும் மாந்திடுக சமிவிருக்கபத்திரமும் குசை நுனியும் போட்டுத் தாபித்த பஞ்

சகவ்வியத்தை உட்கொள்க;—மாய்ந்துவிடும் - உட்கொள்ளின் அக்குற்றம் நீங்கிவிடும். ஏ - று.

மிதித்தால் நூறுருவும், கடந்தால் ஐம்பதுருவும், இருந்தால் இருநூறுருவும், சிவபத்தருக்குப் புசிப்பித்தால் ஆயிரமுருவும், அகோரமந்திரத்திற்செபிக்க. விடாது புசித்தவனும், விடாது புசிப்பித்தவனும், ஒருகாலத்து விவேகமுதிக்கின், அன்றுதொட்டுத் தினந்தோறும் ஒருபொழுதாயினும் இருபொழுதாயினும் அதிபாதகத்துக்குள்ள பரிசாரத்தையேற்றிச் செய்துமுடிக்க. ()

[நிநாமாலியமல்லாந்து இதுவென்று வரையறுத்
துணர்த்துகின்றீர்.]

அல்லரிரு மாலியஞ்சார் தாட்டியரீர் சூட்டியபோ
தெல்லார்க்கு மாமடைக்கா யீங்கு.

இ - ள். சாந்து - சயம்புமுதலியவற்றிற்குச் சாத்திய சந்
தனமும்—ஆட்டிய ரீர் - ஆடியருளப்பண்ணிய திருமஞ்சன
மும்—சூட்டியபோது - சூட்டிய பூக்களும்—அடைக்காய் - தாம்
பூலமும் பாக்கும்—நிருமாலியம் அல்ல-நிருமாலியங்களல்ல;—
எல்லார்க்கும் ஆம் - அவை எல்லார்க்குமாம். ஏ - று.

அபிடேகம்பண்ணிய பால் தயிர் நெய் தேன் கருப்பஞ்சாறு
பழமென்பன ஆகாவெனக் கொள்க. (சருசு)

[விக்கிரகங்களுக்கு நிலேநிக்கப் பட்டன நிநாமாலியமல்ல
வென்று ஐந்துநிதிக்ருமளவெணர்த்துகின்றீர்.]

சுகளரிரு பத்தைவர் தாமருந்துஞ் சேட
மகலா வகத்தடியார்க் காம்

இ - ள். சுகளர் இருபத்தைவர் தாம் அருந்தும் சேடம் -
சந்திரசேகரர் முதலாகிய இருபத்தைந்து விக்கிரகங்களும்

கொண்டருளிய நைவேத்தியம்—அகலா அகத்து அடியார்க்
ஆம் - விட்டுக்காது பணிலிடை செய்யும் பரிசாரகர்களு
காம். எ - று. (சுரு)

அம்பிகைநிர் மாலியமா மந்தணர்முன் னால்வர்க்கு
தந்திமுகன் மாலியமுந் தான்.

இ - ள். அம்பிகை நின்மாலியம் - உமாதேவியினது நிர்ம
லியமும்—தந்தி முகன் மாலியமும் - விக்கினேசரரது நிர்மா
யமும்—அந்தணர் முன் நால்வர்க்கும் ஆம் - பிராமணர் மு
லிய நான்குவருணத்தார்க்குமாகும். எ - று.

நால்வர்க்குமென்ற உம்மையால் அநுலோமர்க்குமாகு
னவும், தந்திமுகன் மாலியமுமென்ற உம்மையால் சீதேவி பூதே
வி சரசுவதி துர்க்கை நிர்மாலியங்களுமாகுமெனவுங்கொள்க. (

ஏறும் புகழ்வீர மெல்லாமுண் டுண்பாருக்
காறுமுக னின்மாலியம்.

இ - ள். ஆறுமுகன் நின்மாலியம் உண்பாருக்கு - முருக
கடவுளுடைய நிர்மாலியத்தைப் புசிப்பவர்களுக்கு—ஏறும் புகழ்
வீரம் எல்லாம் உண்டு - மிகுந்த கீர்த்தி வீரமுதலியனவெக்
லாம் உண்டாகும். எ - று. (சுரு)

வாதிக்கு மேபிணியை மாந்துமவர்க் கெப்பொழுது
மாதித்த னின்மாலியம்.

இ - ள். ஆதித்தன் நின்மாலியம் - சூரியனது நிர்மாலியமா
னது—எப்பொழுதும் மாந்துபவர்க்குப் பிணியை வாதிக்கும் -
தன்னை எப்போதும் புசிப்பவர்களுக்கு வியாதியைப் போக்கும்.
எ - று.

சூரியநிர்மாலியம் சூரியபூசைபுடையார் மாத்திரம் புசிக்க
லாகாதெனவறிக. (சுரு)

மற்றைப் பரிவாரத் தார்மாலியந்தானும்
குற்றமல மாந்தல் குணம்.

இ - ள். மற்றைப் பரிவாரத்தார் மாலியந்தானும் - மற்றைப் பரிவாரதேவதைகளுடைய நிர்மாலியங்களையும்—மாந்தல் குற்றம் அல குணம் - புசித்தல் குற்றமாகாது குணமாம். எ - று.

பரிவாரத்தாரென்றது அட்டபரிவாரதேவதைகளையும், சோடசபரிவாரதேவதைகளையும், முப்பத்திரண்டு பரிவாரதேவதைகளையும்மென்க. கொடிப்படத்தினிடபதேவர் நிர்மாலியம் பெண்கள் புசிக்கின் மகப்பெறுவர். பிரமநிர்மாலியம் பிராமணருக்காம். இந்திராதிலோகபாலகர் நிர்மாலியம் புசிக்கின் ஆரோக்கியமுண்டாம். ஐயனார் நிர்மாலியமும், அவர் தேவிமாராகிய புட்கலை பூரணை நிர்மாலியமும், சத்தமாதர்கள் நிர்மாலியமும், பிராமணரொழிந்த மற்றவர்களுக்காம். தூர்க்கைநிர்மாலியம் புசிக்கின் வீரமுண்டாம். சேட்டாதேவி நிர்மாலியமும், அவள் பக்கத்திலிருக்கும் அவள் பெண்ணாகிய மணியினது நிர்மாலியமும், அவள் பிள்ளையாகிய இரக்பனது நிர்மாலியமும், புசித்திற் புத்திரனுண்டாம். வித்தியாபீடத்தின் நிர்மாலியம் புசித்தின் ஞானமுண்டாம். சேத்திரபாலர் நிர்மாலியம் புசித்தின் சிவியுண்டாம். சண்டேசுரர் நிர்மாலியம் சூத்திரருக்காம். சண்டேசுரசத்தியாகிய யமணி நிர்மாலியம் பெண்கள் புசித்தின் நன்மையுண்டாம்.

[இட்டலிங்கபூசையுணர்த்தத் தோற்றுவாய் செய்கின்றார்.]

பகரந்தாம் பரார்த்த விலிங்க மினியாம்
பகர்வாமே யிட்டலிங்கம் பார்.

இ - ள். யாம் பரார்த்தவிலிங்கம் பகரந்தாம் - நாம் பரார்த்தவிலிங்கத்தைச் சொன்னோம்;—இனி இட்டலிங்கம் பகர்வாம் பார் - இனி இட்டலிங்கத்தைச் சொல்வாம் அதி. எ - று.

[இட்டலிங்கமாவதிதுவென்பது இரண்டு நீதுக்குமளா
யுணர்ந்துகின்றர்.]

செய்துசிவ திக்கையினைத் தேசிகன்றான் புத்திரனைக்
கையுறக்கொ ளென்று கசிந்து.

கொடுக்கக் கொளுமிலிங்க மிட்டலிங்கங் கொண்டா
னடுத்தவினை தீர்க்கு மது.

இ - ள். தேசிகன் சிவதிக்கையினைச் செய்து கசிந்து - ஆசா
ரியன் விசேடதீக்ஷையைப் பண்ணி அருள் சூர்த்து;—புத்திர
னைக்கை உறக் கொள் என்று கொடுக்க - அத்தீக்ஷை பெற்ற
புத்திரனைப் பார்த்து, நீ உள்ளவருங்கைவிடாது இவரைநா
டோறும் பூசியென்று அனுமதி செய்து, அடியேன் இச்சரீர
முன்னவரையும் சிவபூசை செய்தன்றி ஒன்றும் உட்கொள்ளேன்
என்று பிரதிஞ்ஞை செய்வித்துக்கொண்டு கொடுக்க;—கொ
ளும் இலிங்கம் இட்டலிங்கம் - அவன் வாங்கிப் பூசிக்கும் இலி
ங்கம் இட்டலிங்கமாம்;—அதுகொண்டான் அடுத்தவினை தீர்
க்கும் - அது தன்னை வாங்கி நாடோறும் பூசிப்பவனை அடைந்த
வினைகளைப் போக்கும். ஏ - று.

(௪௬௩) (௪௬௪)

[இட்டலிங்கபூசை செய்து அநீகாரிகளை
யுணர்ந்துகின்றர்.]

அருச்சிக்க விட்டலிங்க பந்தணர்முன் னால்வ
ருரித்தே யதுலோமர்க் கும்.

இ - ள். அந்தணர் முன் நால்வர் இட்டலிங்கம் அருச்சிக்க-
பிராமணர் முதலிய நால்வரும் இட்டலிங்கத்தைப் பூசிக்கக்கட
வர்கள்;—அதுலோமர்க்கும் உரித்து - அப்பூசை அதுலோமர்க
ளுக்கும் உரித்தாகும். ஏ - று.

“அந்தணர்முன் னொருநால்வர் சிவதீக்கைக் கருகரவர்—சித்
தைமகிழ் வுறப்பூசை செய்கசிவன் றிருவடியிற்—புந்தி மகிழ்
வுறப்பூசை யநுலோம ரும்புரிக—தந்தமக்குத் தக்கவெலை மண்
டபத்திற் றனித்தனியே.” என்னுஞ் செய்புளானுமறிக. (சுசுஇ)

[அநுலோமரிலக்கணம் உணர்த்துகின்றார்]

புருடனுயர்ந்த தானிழிந்த பொற்றொடியைப் புல்ல
வருவார்தா மேயநுலோ மர்.

இ - ள். உயர்ந்தான் புருடன் இழிந்த பொற்றொடியைப்
புல்ல - நான்குவருணத்துள்ளும் உயர்ந்த வருணத்தாடவன் இழி
ந்த வருணத்துப் பெண்ணைப் புணர், - வருவார்தாமே அநுலோ
மர் - பிறப்பவர்களே அநுலோமர். எ - று.

“பார்ப்பா ரரசர் வணிகர்வே ளாளமென—நாற்குலத் தவ
ருத் தங்குல நடையினு—மூயர்ந்த வாணினு மிழிந்த பெண்ணி
னும்—வியந்த கூட்டத் தவரநு லோமர்.” என்னுஞ் சூத்திரத்
தானுமறிக.

பிராமணனுக்கு ஆத்திரியப்பெண்ணிடத்திலே பிறந்தவன்
சவர்ணன்; வைசியப்பெண்ணிடத்திலே பிறந்தவன் அம்பட்
டன்; சூத்திரப்பெண்ணிடத்திலே பிறந்தவன் பாரசவன்; ஆகப்
பிராமணனுக்குப் பிறந்தவர் மூவர். ஆத்திரியனுக்கு வைசியப்
பெண்ணிடத்திலே பிறந்தவன் மற்றொரு; சூத்திரப்பெண்ணிடத்
திலே பிறந்தவன் உக்கிரன்; ஆக ஆத்திரியனுக்குப் பிறந்தவர்
இருவர். வைசியனுக்குச் சூத்திரப்பெண்ணிடத்திலே பிறந்த
வன் சூசகன். ஆக அநுலோமர் அலுவராதல் காண்க.

பிராமணர் முதனூல்வரும் முறையே நான்குமூன்றிரண்
டொருவருணங்களிலே விவாகஞ்செய்யலாமெனக் கிரணாகமத்
தில் விதிக்கப்பட்டது. (சுசுசு)

[பிரதிலோமரிலக்கணம் உணர்த்துகின்றார்.]

புருடனிழிந் தானுயர்ந்த பொற்றொடியைப் புல்ல
வருவார் பிரதிலோ மர்.

இ - ன். இழிந்தான் புருடன் உயர்ந்த பொற்றொடியைப்
புல்ல - இழிந்த வருணத்தாடவன் உயர்ந்தவருணத்துப் பெண்
ணைப் புணர, - வருவார் பிரதிலோமர் - பிறப்பவர்களே பிரதி
லோமர்கள். ஏ - று.

“இழிந்த வாணினு முயர்ந்த பெண்ணினும் - வியந்த கூட்
டத் தவர்பிரதி லோமர்.” என்னுஞ் சூத்திரத்தானுமறிக.

சூத்திரியனுக்குப் பிராமணப்பெண்ணிடத்திலே பிறந்த
வன் சூதன். வைசியனுக்கு சூத்திரியப்பெண்ணிடத்திலே பிற
ந்தவன் மாகதன்; பிராமணப்பெண்ணிடத்திலே பிறந்தவன்
வைதேககன்; ஆக வைசியனுக்குப் பிறந்தவர் இருவர். சூத்திர
னுக்கு வைசியப்பெண்ணிடத்திலே பிறந்தவன் அயோகவன்;
சூத்திரியப்பெண்ணிடத்திலே பிறந்தவன் சூத்தா; பிராமணப்
பெண்ணிடத்திலே பிறந்தவன் சண்டாளன்; ஆகச் சூத்திரருக்
குப் பிறந்தவர் மூவர். ஆகப்பிரதிலோமர் அறுவராதல் காண்க.

அநுலோமத்தானும் பிரதிலோமத்துப் பெண்ணுங்கூடிப்
பிறந்தவர் அந்தராளர். பிரதிலோமத்தானும் அநுலோமத்துப்
பெண்ணுங்கூடிப் பிறந்தவர் விராத்தியர்.

பிரதிலோமருக்கு, ஆசாரியனிடத்தே தங்கள் தங்களுக்கு
ரிய தீசை பெற்று அவன் கற்பித்தபடியே பிரதக்கிண நமஸ்
காரம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பதே சிவபூசையெனவறிக. (1)

[சூத்திரருக்கு மந்திரோச்சாரணமுலயமை முன்று
நிருக்துமளாலுணர்த்துகின்றார்.]

சூத்திரர்பி சாக்கரஞ்சொல் லாதுசொலி மந்திரத்தை
யாத்திகரர்ச் சிக்கபல மாம்.

இ - ள். ஆத்திரர் சூத்திரர் - ஆத்திராகிய சூத்திரர்கள்—
மந்திரத்தை பீசாக்கரம் சொல்லாது சொலி அர்ச்சிக்க - மந்திர
ங்களைப் பீசாக்கரங்கூட்டாது உச்சரித்தும் பூசிக்கக்கடவர்
கள்;—பலம் ஆம் - பூசிக்கின் அதற்கேற்ற பயனுண்டாம். எ-று.

ஆத்திராவார் கடவுளும் புண்ணியபாவமும் சுவர்க்கநரக
மும் உண்டென்போர்; நாத்திராவார் இல்லையென்போர். அது
“பொன்னுலகம் வெந்நரகம் புண்ணியபா வம்புரிவார்—நின்ம
லனு முண்டென்று நிச்சயித்தா - நிர்நிலமை—யாத்திரே யார்
கண்டா ரம்மைப் பலமென்பார்—நாத்திரென்றே யுளத்து
ண்டு.” என்னும் வெண்பாவாலறிக. (சசுஅ)

ஒதேல் கலாமந் திரமொருமூன் றேழைந்து
மோதேல்கா யத்திரியை யும்.

இ - ள். கலாமந்திரம் ஒருமூன்று ஏழெத்தும் ஒதேல் -
வேதமந்திரமாகிய கலாமந்திரமுப்பத்தெட்டையும் உச்சரியா
தே;—காயத்திரியையும் ஒதேல் - சிவகாயத்திரியையும் உச்சரி
யாதே. எ - று. (சசுக)

அக்கரநி யாசத்தை யிட்டலிங்கத் தாக்கிடுக
தக்கதென வேமதித்துத் தான்.

இ - ள். இட்டலிங்கத்து - இட்டலிங்கபூசையிலே—அக்க
ரநியாசத்தைத் தக்கது எனவே மதித்து ஆக்கிடுக - ஐம்பத்தோ
ரக்கரநியாசத்தை மாத்திரம் தக்கதென்று கீளைந்து பண்ணுக.
எ - று.

எனவே, பிராமணர் முதலிய மூவரும் இரண்டு நியாசமும்
பண்ணலாமென்பது பெறப்பட்டது. சூத்திரரும், அம்மூவரி
னொருவராலே சமயதீவை. முதலிய ஐந்தினையும் பெற்ற ஐட்
டிகளும், அவனிடத்து அவற்றைப் பெற்ற ஐட்டிகளும், தீவை

யான்மார்த்த கருமங்களுக்கெல்லாம் அதிகாரியாவனென்றும், அவைகளுக்குரிய சகலமந்திரங்களினும் அதிகாரியாவனென்றும், புரோஹீதத்தும் அமிர்தத்துஞ்சொல்லுகையால், அவர் எக்காலத்துமோதலாம்; இவ்வாழ்வானுக்கு நித்தியகருமத்திலே உபவீதமாத் திரமும் நைவித்திககருமத்திலே பீசமந்திராதிகா, முமுண்டு. (சௌ0)

[சிவபூசாபேதங்களை முன்றுநீருக்குமளாலுணர்த்துகின்றார்.]

சுத்தமுங் கேவலமு மிச்சிரமுந் தொண்டரவர்
பத்தியினு லர்ச்சிக்கும் பாங்கு.

இ - ன். தொண்டரவர் பத்தியினுல் அர்ச்சிக்கும் பாங்கு - சிவனடியார்கள் பத்தியினுலே பூசிக்குஞ் சிவபூசை—சுத்தமும் கேவலமும் மிச்சிரமும் - சுத்தமும் கேவலமும் மிச்சிரமுமென மூன்று பேதமாம். எ - று. (சௌக)

சுத்தஞ் சிவலிங்க மொன்றுமே சுந்தரியு
மொத்துறைதல் கேவலமென் றோர்.

இ - ன். சிவலிங்கம் ஒன்றுமே சுத்தம் - சிவலிங்கமொன் றைமாத் திரம் பூசித்தல் சுத்தபூசையாம்;—சுந்தரியும் ஒத்து உறைதல் கேவலம் என்று ஓர் - அவ்விலிங்கத்தோடு உமாதே வியையுங் கூட்டிப் பூசித்தல் கேவலபூசையென்றறி. எ - று.

விநாயகர் சுந்தர் இடபதேவரென்னும் இம்மூவரையும் அவ் விருவருடன் கூட்டி ஐவராகப் பூசித்தலும் கேவலபூசை யென ப்படும். (சௌஉ)

அருக்கன் கரிமுகவ னாதிசண் டாந்தம்
விரித்தருச்சிக் கைமிச் சிரம்.

இ - ன். அருக்கன் கரிமுகவன் ஆதி சண்ட அந்தம் - சூரி யன் விநாயகர் முதலாகச் சண்டேசுரர் இறுதியாக—விரித்து

அருச்சிக்கை மிச்சிரம் - விரித்துப் பூசித்தல் மிச்சிர பூசையாம். எ - று. (சஎங்)

[சீவபூசாபேதங்களுக்கு அதிகாரிகளைப் பிரித்து
இரண்டு திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.]

துறந்தாற்குச் சுத்த மருகமில் வாழ்விற
சிறந்தாற்குக் கேவலமே தேசு.

இ - ள். துறந்தாற்குச் சுத்தம் 'அருகம் - துறவிக்குச் சுத்த பூசையே உரித்தாம்;—இவ்வாழ்வில் சிறந்தாற்குக் கேவலமே தேசு - இவ்வாழ்வானுக்குக் கேவலபூசையே விசிட்டமாம். எ - று.

அருகமே தேசிகனுக் காமிந்த மூன்று
மொருவாத நேச முறின்.

இ - ள். ஒருவாத நேசம் உறின் - சிவபெருமானிடத்தே விட்டு நீங்காத பத்தியுண்டாயின்,—தேசிகனுக்கு இந்த மூன்றும் அருகமே - ஆசாரியனுக்கு இம்மூவிதபூசையும் உரியனவே யாம். எ - று. (சஎங்)

[பொதுவியுணர்த்துகின்றார்.]

இயன்றதிவற் றொன்றை யருச்சிக்க வேற்ற
பயன்றமூ சன்பாங்கு பார்த்து.

இ - ள். இயன்று இயன்றது ஒன்றை அருச்சிக்க - யாவராயினும் இம்மூவிதபூசையுள் இயன்றதொன்றைப் பண்ணுக;—நாசன் பாங்கு பார்த்து ஏற்ற பயன் தரும் - சிவபெருமான் அம்முறைமையையறிந்து அதற்கேற்ற பலத்தைக் கொடுப்பார். எ - று. (சஎங்)

[மேன்முடிந்தது முடிக்கின்றார்.]

அறிந்துவிதி யுஞ்செளச மாதிரி நாடற்
றிறமுந் தவறாதே செய்.

இ - ள். விதியும் அறிந்து - சிவாகமவிதிகளை யறிந்து;—
சௌசம் ஆதி நீர் ஆடற்றிறமும் தவறாதே செய் - சௌசமுதலி
யவற்றையும் ஸ்நானத்தையும் வழுவாதுசெய். எ - று. (சஎஎ)

[இட்டலிங்கபூசைக்கு மண்டபஞ்செய்யுழழைமை
ஏழுநீருக்குமளாலுணர்ந்துகின்றார்.]

மலையினதி தீரத்தின் வாழ்மனையி னீச
னெலையினுமா மண்டபமென் றெண்.

இ - ள். மலையின் - பருவத்திலும்—நதி தீரத்தின் - ஆற்
றங்கரையிலும்—வாழ் மனையின் - இருக்கின்ற வீட்டிலும்—
ஈசன் எலையினும் - சிவாலயத்திலும் மண்டபம் ஆம் என்று
எண் - மண்டபஞ்செயற்பாலதென்றறி. எ - று. (சஎஅ)

முழமிருப திற்கொள்க முப்பதினுங் கொள்க
வழகுறவே மண்டபத்தை யாய்ந்து.

இ - ள். மண்டபத்தை அழகு உற ஆய்ந்து - மண்டபத்தை
அழகு பொருந்த ஆராய்ந்து—முழம் இருபதில் கொள்க - இரு
பதுமுழத்திற்செய்க;—முப்பதினும் கொள்க - முப்பதுமுழத்தி
னுஞ்செய்க. எ - று. (சஎக)

மண்டபமொன்பான்முழத்தின்வாய்க்கவியற்றேழினுமா
மெண்டிகழைந் தின்மூன் றினும்.

இ - ள். மண்டபம் ஒன்பான் முழத்தின் வாய்க்க இயற்று -
மண்டபத்தை ஒன்பது முழத்தினுஞ் சிறக்கச் செய்க;—ஏழி
னும் ஆம் - ஏழுமுழத்திற்செய்யினுமாம்;—எண் திகழ் ஐந்தின்
மூன்றினும் - எண் பொருந்திய ஐந்துமுழம் மூன்றுமுழத்தி
னுஞ்செய்யினுமாம். எ - று.

முழமாவது மானாக்குலம் இருபத்துநான்கு கொண்டது.
மானாக்குலம் உத்தமம், மத்திமம், அதமம் என மூவகைப்படும்.

எட்டுநெல்லுக் குறுக்குக்கொண்டது உத்தமம், ஏழு மத்திமம், ஆறு அதமம். அன்றியும் நான்குநெல்லு நீளங்கொண்டது உத்தமம், மூன்றரை மத்திமம், மூன்று அதமம். (சஅடு)

இயற்றுகநாற் கோணத்தா விட்டமுற வட்டத்
தியற்றலுமா மண்டபமென் றெண்.

இ - ள். மண்டபம் நாற்கோணத்தால் இட்டம் உற இயற்றுக - மண்டபத்தை நாற்கோணத்தாலே பிரிதி பொருந்தச் செய்க;—வட்டத்து இயற்றலும் ஆம் என்று எண் - வட்டமாகச் செய்யலுமாமென்றறி. எ - று. (சஅக)

திண்ணிய விட்டிகையாற் செய்மண் டபமரத்தாற்
பண்ணலுமாம் பாங்கென்றே பார்.

இ - ள். மண்டபம் திண்ணிய இட்டிகையால் செய் - மண்டபத்தைக் கடினமாகிய செங்கல்லினாலே செய்க;—மரத்தால் பண்ணலும் பாங்கு ஆம் என்றே பார் - மரத்தினுற் செய்தலு முரித்தாமென்றறி. எ - று. (சஅஉ)

மண்ணினுற் செய்யலு மாகும் வறியர்தார்
திண்மைபுற வேவிதியைத் தேர்ந்து.

இ - ள். வறியர்தாம் விதியைத் திண்மை உறவே தேர்ந்து-வறியவர்கள் விதியைத் திண்மை பொருந்த ஆராய்ந்து—மண்ணினால் செய்யலும் ஆகும் - மண்ணினாலே செய்யலுமாம். எ - று.

வாயிதை னுற்றிசையும் வாய்க்கச்செய் பச்சிமத்தில்
வாயிலுமா சும்பூரு வத்து.

இ - ள். அதன் நாற்றிசையும் வாயில் வாய்க்கச் செய் - அம்மண்டபத்துக்கு நான்குதிக்கினும் னுவாரங்களைச் நெக்கச்

செய்க;—பச்சிமத்தில் பூருவத்து வாயிலும் ஆகும் - அன்றேல்
மேற்கிலாயினுங் கிழக்கிலாயினுந் துவாரஞ்செய்க. ஏ - று.

துவாரம் தெற்குத்திக்குந் செய்யலுமாம். (சஅசு)

[வேதிகை செய்யுமுழமைய நான் துதிநீக்குமனா
லுணர்த்துகின்றீர்.]

மண்டபமெனக் கூறுக்கி வாய்க்க நடுக்கூற்றிற்
றிண்டிகழும் வேதிகையைச் செய்.

இ - ள். மண்டபம் ஐங்கூறு ஆக்கி - பூசாமண்டபத்தின்
உள்ளகலத்தை ஐங்கூறு பண்ணி, —நடுக்கூற்றில் - பக்கங்
ளிலே இவ்விரண்டு கூறு விட்டு, நடுக்கூற்றிலே—திண் திகழும்
வேதிகையை வாய்க்கச் செய் - திண்மை பொருந்திய பூசாவே
திகையைச் சிறக்கச் செய்க. ஏ - று. (சஅரு)

உத்தமமே மண்மயத்தின் வேதிகைதா னோருந்கான்
மத்திமமே செங்கன் மயம்.

இ - ள். ஒருங்கால் - ஆராய்விடத்து—மண் மயத்தின்
வேதிகை தான் உத்தமம் - மண்ணினாலே செய்யப்பட்ட வேதி
கையே உத்தமம்;—செங்கன்மயம் மத்திமம் - செங்கல்லினாலே
செய்யப்பட்ட வேதிகை மத்திமமாம். ஏ - று. (சஅசு)

உன்னதமீ ரெட்டாரு மோரெட்டு மாகுங்க
லின்னாது வேதிகைக்கென் றெண்.

இ - ள். உன்னதம் ஈரெட்டு ஆகும்—அவ்வேதிகைக்கு
உயரம் பதினாறுசுலமிருத்தல்வேண்டும்;—ஒரெட்டும் ஆகும் -
எட்டங்குலமுமாம்;—வேதிகைக்குக் கல் இன்னாது என்று
கண் - வேதிகைக்குச் சிலை ஆகாதென்றறி. ஏ - று. (சஅஎ)

நாற்றிசையும் வேதிகைக்கு நாட்டிடுக தம்பத்தை யூற்ற முறவே யுணர்ந்து.

இ - ன். ஊற்றம் உறவே உணர்ந்து - உறுதியாகும்படி அறிந்து—வேதிகைக்கு நாற்றிசையும் தம்பத்தை நாட்டிடுக - வேதிகைக்கு நான்கு திக்கிலும் தூண் நாட்டுக. எ - று. (சஅஅ)

தோயத்தாற் கோமயத்தாற் சுத்திசெய்க மண்டபத்தை யேயத்தான் மந்திரத்தா லே.

இ - ன். மண்டபத்தை - இங்ஙனஞ் செய்யப்பட்ட பூசா மண்டபத்தை—ஏயத் தான் மந்திரத்தாலே - பொருந்தும்படி அத்திரமந்திரத்தை உச்சரித்து—தோயத்தால் கோமயத்தால் சுத்தி செய்க - வடித்த சலத்துடன் கூட்டிய கோமயத்தினாலே சுத்திசெய்து விதிவழி பிரதிட்டைபண்ணு. எ - று. (சஅக)

[பீடலக்கணம் ஆறு திருக்குறளாலுணர்த்துகின்ற.]

இருமுழை எம்பீடத் தெய்து மகல
மொருமுழ மென்றே யுணர்.

இ - ன். பீடத்து எய்தும் கீளம் இருமுழம் - திருப்பீடத் திற்குப் பொருந்திய கீளம் இரண்டுமுழமும்—அகலம் ஒருமுழம் என்றே உணர் - அகலம் ஒருமுழமுமாயிருத்தல்வேண்டுமென்றறி. எ - று.

அரசு, ஆல், அத்தி, இறளி, பலாசு, கருங்காவி, வன்னி, வில்வம், மா, வேங்கை, நறுமுருங்கை, காட்டிவாகை என்னும் யதிஞ்ஞவிருங் கங்குள் இயன்றதொன்றினாலே திருப்பீடஞ் செய்க. (சகௌ)

பன்னிரண் டங்குலம் பாதுத் தூயரமா
முன்னிறுப ரங்கினீ யோர்.

இ - ள். பாதத்து உயரம் பன்னிரண்டு அங்குலம் ஆம்;-
பீடத்தின் கால்களினது உயரம் பன்னிரண்டங்குலமாயிருத்
தல்வேண்டும்,—உன்னின் உயரந்தனை நீ ஓர் - ஆராயின் உய
ரத்தை நீயறி. ஏ - று. (சகக)

பாதத்தைச் சிங்கமெனப் பண்ணிடபம் போலும்பண்
போதகம் போலும் புரி.

இ - ள். பாதத்தைச் சிங்கம் எனப் பண் - பீடத்தின்
காலேச் சிங்கம்போலப் பண்ணு,—இடபம்போலும் பண் - அன்
றேல் இடபம்போலேனும் பண்ணு,—போதகம் போலும் புரி -
அன்றேல் யானேபோலேனும் பண்ணு. ஏ - று. (சகஉ)

நளினத்தைப் பீடத்தி னுட்பட்டபணுக
வளமுறவே நானு வணம்.

இ - ள். பீடத்தின் நாப்பண் - அத்தம்பீடத்தினடுவே—
நளினத்தை வளம் உறவே நானுவணம் பணுக - பதுமத்தை
வளம் பொருந்தும்படி பலநிறமாக எழுதுக. ஏ - று.

அகலத்தை ஒவ்வோரங்குலத்தின் நான்குவட்டமாகப்
பண்ணி, நடுமுதல்வட்டத்திற் கர்ணிகையைப் பொன்னிறமாக
வும், அதனடுவே ஒன்பதுவிரையைக் கருநிறமாகவும், இரண்
டாம்வட்டத்தின் முப்பத்திரண்டு கோசரத்தை அடி பொன்னி
றமும் நடு இரத்தநிறமும் நுனி முத்துநிறமுமாகவும், முன்றும்
வட்டம் தளமும் தளசந்தியுமாகவும், நான்காம்வட்டம் தளாக்
கிரமாகவும், இடையிடையிரேகை கருநிறமாகவும், இப்படியே
பதுமத்தைச் சாதிலிங்கமுதலாகிய பஞ்சவன்னங்களாலுமெழு
துக. முற்கூறிய நான்குவட்டஞ்செய்த இரேகையை வெள்ளை
நிறமாக எழுதுக. (சகங)

பீடத்தை வேதிகைமேல் வைத்ததன்மீ தேமற்றோர்
பீடத்தை வைத்ததற்குப் பின்.

இ - ள். பீடத்தை வேதிகைமேல் வைத்து - அந்தப்பீடத்தை வேதிகையின்மேலே வைத்து, — அதன் மீதே மற்றோர் பீடத்தை வைத்து - அதன்மேலே வேறொருபீடத்தை வைத்து.
எ - று. (சூகச)

பதுமமலர் பீடமதின் பச்சிமத்தில் வைத்தே
விதிவழியுஞ் செய்க வினை.

இ - ள். அதற்குப் பின் - அதற்குப் பின்பு—பதுமமலர் பீடம் அதின் பச்சிமத்தில் வைத்தே - பொன் முதலியவற்றால் செய்த பதுமத்தையேனும் அலங்காரபீடத்தையேனும் அந்தப் பீடத்தின்மேலே கிழக்குமுகமாக வைத்து, — விதிவழியும் வினை செய்க - விதிப்படி அதில் அடுக்குமால்தாங்கியுஞ் செய்க. எ - று.

[பூசோபகரணகம்பாநனழணரீத்துக்கீழார்.]

பூசனைக்கு வேண்டு முபயோகம் பூரித்துப்
பேசுதலில் லாமவுனம் பெற்று.

இ - ள். பூசனைக்கு வேண்டும் உபயோகம் பூரித்து - பூசைக்கு வேண்டுந் திருமஞ்சனம் திருப்பள்ளித்தாமமுதலிய உபகரணங்களைக் குறைவின்றித் தேடிச் சமீபத்தில் வைத்துக் கொண்டு, — பேசுதல் இல்லா மவுனம் பெற்று - மௌனவிரதனாகி. எ - று. (சூகச)

[சௌரபூசையுணரீத்துக்கீழார்.]

பூர்வதிரை நோக்கியிருந் தாதித் திபன்பூசை
யார்வமுதற் செய்கவிதி யால்.

இ - ள். பூர்வதிசை நோக்கி இருந்து, - கிழக்குமுகமாக இருந்து, - ஆதித்தியன் பூசை விதியால் ஆர்வம் உற்ச்செய்க - சூரியபூசையை விதிப்படி விருப்பம் பொருந்தச் செய்து முடிக்க. எ - று. (சுகௌ)

[துவாரபூசையுணர்த்துகின்றார்.]

பண்ணிக பூசையைப் பச்சிமத்து வாரத்து நண்ணினர்க் கெல்லா நயந்து.

இ - ள். பச்சிமத் துவாரத்து - வடக்குமுகமாகப் புலித் தோன்முதலிய ஆசனத்திலிருந்து பீடத்தின்மேற்கே துவாரமாகப் பாவித்து, - நண்ணினர்க்கு எல்லாம் நயந்து பூசையைப் பண்ணிக - அங்கே பொருந்திய துவாரபாலகர் எழுவருக்கும் விருப்பத்தோடு பூசையைப்பண்ணுக. எ - று.

துவாரபாலகர் எழுவராவார் கணபதி, சரசுவதி, இலக்குமி, நந்தி, கங்கை, மகாகாளர், யமுனை எனலிவர். (சுக௮)

[பரிவாரநாயகமாரை எழுந்தருளப்பண்ணுமுறைமை
இரண்டு திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.]

பூர்வதிசை யிற்புரிக போரேற்றின் பூசையினை
யார்வமுளத் தோங்கவல ரால்.

இ - ள். பூர்வதிசையில் போர் ஏற்றின் பூசையினை உளத்து ஆர்வம் ஒங்க அலரால் புரிக - கிடைபெருமானுக்குச் சந்நிதி கிழக்காதலால் இடபதேவரை மேற்கே முகமாக எழுந்தருளப் பண்ணி மனசிலே விருப்பம் பொருந்தும்படி பூவினாலே பூசிக்க. எ - று. (சுகக)

ஆனைமுக னாதியரை யர்ச்சிக்க கெல்லையறிந்
தேனையரை யுன்விதிபா லே.

.இ - ள். ஆணைமுகன் ஆதியரை ஏனையாரையும் - விநாயகர் முதலியோரையும் பிறரையும்—எல்லை அறிந்து விதியாலே அர்ச்சிக்க - அவரவருக்கு விதித்த எல்லையறிந்து விதிப்படி பூசிக்க. எ - று.

இலிங்கத்துக்கு முன்னே மேற்கே முகமாகத் திருநந்திதேவரையும், அவருக்கு முன் சூலத்தையும், அவருக்கு வாமத்திலே ஆதித்தனையும், அக்கினிதிக்கிலே சாத்தாவையும், மகேசுவரையும், சிவபெருமானுக்குத் தெற்கே தக்ஷிணமூர்த்தி வித்தியாடீடத்தையும், நிருதியிலே கணபதியையும், அவருக்கு இடப்பக்கத்திலே பிரமாவையும், வாயுவிலே சுப்பிரமணியரையும், வடக்கே தெற்கு முகமாக நிருத்தமூர்த்தியையும், அவருக்கு வாமத்திலே போகசத்தியையும், குபேரனுக்கும் வாயுவுக்கும் நடுவே இலிங்கோற்பவத்தையும், குபேரனுக்கும் ஈசானருக்கும் நடுவே சிவபத்தர்களையும், அவருக்கு வாமத்திலே வைரவரையும் எழுந்தருளப்பண்ணிப் பூசிக்க. இடபத்துக்கும் ஆதித்தனுக்கும் நடுவே திருநீற்றுதாரத்தில் மாயாசத்தியையும், திருநீற்றிலே லகுளீசரையும், கயிற்றிலே வாசுகியையும் பூசித்து, அதற்கடுக்கச் செபமாலையை வைத்துப் பூசிக்க. (௧௦௦)

[ஆன்மார்த்தபூசாவிதியை விரித்துரைத்தநூல்
இதுவேஸ்பதுணார்த்துகிளவூர்.]

இட்டலிங்க பூசனைகொய் திவ்விசைத்தாஞ் சூக்குமத்துங் கட்டுரைக்கும் வித்தரித்துக் காண்.

இ - ள். இட்டலிங்க பூசனை கொய்து நங்கு இசைத்தாம்—ஆன்மார்த்தபூசாவிதியை இங்கே சுருக்கிச் சொன்னோம்;—சூக்குமத்தும் வித்தரித்துக் கட்டுரைக்கும் காண் - சூக்குமமடத்திலும் விரித்துச் சொல்லும்; அங்கே எண்ணுகொள். எ - று.

உம்மையால் அஞ்சுமான் காரணம் முதலிய ஆகமங்களினு
மென்றறிக. (௫0க)

[பஞ்சகந்தியுணர்த்துகின்றீர்.]

பஞ்சவித சுத்தியினைப் பண்ணிடுக பாங்காகப்
பஞ்சவித பாசமறுப் பார்.

இ - ள். பஞ்சவித பாசம் அறுப்பார் - ஆணவமுதலிய பஞ்
சபாசங்களையும் நீக்கக் கருதுவோர்கள்—பஞ்சவித சுத்தியி
னைப் பாங்கு ஆகப் பண்ணிடுக - ஆன்மசுத்தி தானசுத்தி திரவீ
யசுத்தி மந்திரசுத்தி இலிங்கசுத்தியென்னும் பஞ்சசுத்திகளை
விதிப்படி செய்க. எ - று.

ஆத்தும சுத்தியாவது பூதசுத்தி, அந்தரியாகம், சமாதியெ
ன்னு மூன்றன்றொருதியாம். (௫0உ)

[அந்தரியாகம் இன்றியமையாததென்ப
துணர்த்துகின்றீர்.]

அர்ச்சித்தா னந்தரியா கம்புரியா தேபலத்தை
வர்ச்சித்தா னென்றே மதி.

இ - ள். அந்தரியாகம்புரியாதே அர்ச்சித்தான் - அந்தரியா
கம் பண்ணாது சிவபூசை செய்தவன்—பலத்தை வர்ச்சித்தான்
என்றே மதி-அந்தப்பூசாபலத்தை விட்டவனாவென்றறி. எ-று.

“சிறந்தகத்து ளான்மாவீ லுறைசிவனைப் பூசையினைச்
செய்யா னாகி—மறந்துபுறத் தினிற்பூசை வருந்தியே யியற்றுவ
வன் வயங்கு மாவின்—கறந்தபா லடிசிலகங் கையுளே யிருப்ப
துந்தான் கண்டு னாது—புறங்கையினை நக்குமவன் போலு
மால் யாமறியப் புகலுங் காலே.” என்னுஞ் செய்யுளானுமறிக.

[ஸ்நானவேதிகையிலக்கணம் நான்குதிருக்குறளா
லுணர்ந்துகின்றீர்.]

செய்க வபிடேக வேதிகை செம்பினாற்
செய்யலுமா கும்பலா சின்.

இ - ள். அபிடேகவேதிகை செம்பினால் செய்க - ஸ்நான
வேதிகையைத் தாமிரத்தினாலே பண்ணுக;—பலாசின் செய்ய
லும் ஆகும் - பலாசினாலே பண்ணுதலுமாம். எ - று. (௫௦௪)

ஒருமுழங் கோமுகை யோடு மகல
மரைமுழமா மேயுன் னதம்.

இ - ள். கோமுகையோடும் ஒருமுழம் - ஸ்நானவேதிகை
க்குக் கோமுகை கூட நீளம் ஒருமுழமாம்;—அகலம் உன்னதம்
அரைமுழம் ஆம் - அகலமும் உயரமும் அரையரைமுழமாம்.
எ - று. (௫௦௫)

நாற்கோண மேகலையைப் பண்ணிடுங் காற்றிசையு
மேற்றவணி பெற்றிலங்க வீது.

இ - ள். ஈது ஏற்ற அணி பெற்று இலங்க - இந்தஸ்நான
வேதிகை பொருந்திய அழகு பெற்று விளங்கும்படி— காற்றிசை
யும் - இதற்குநான்குதிருக்கும்—நாற்கோணமேகலையைப் பண்
ணிடுக - நாற்கோணமேகலையைச் செய்க. எ - று. (௫௦௬)

வைத்தொருபீ டத்தி லதனை யதன் மேலிலிங்கம்
வைத்தபீடே கஞ்செய் மதித்து.

இ - ள். அதனை ஒருபீடத்தில் வைத்து - அந்தஸ்நானவே
திகையை ஒருபீடத்தின்மேலே வைத்து;—அதன்மேலே இலிங்
கம் வைத்து - அதன்மேலே சிவலிங்கத்தை எழுந்தருளப்

பண்ணி—மதித்து அபிடேகம் செய் - விதியை ஆராய்ந்து அபி
வேதகஞ்செய்க. எ - று. (௫௦௪)

[அபிவேதகஞ்செய்யுந்தானழணரீத்துகின்றார்.]

அபிடேக வேதிகையில் வைத்தபிடே கஞ்செய்
யபிடேக மங்கையிலா கா.

இ - ள். அபிடேகவேதிகையில் வைத்து அபிடேகம் செய்-
சிவலிங்கத்தை அபிடேகவேதிகையில் வைத்து அபிவேதகம் ப
ண்ணு;—அம் கையில் அபிடேகம் ஆகா - அழகிய கையில்
வைத்து அபிவேதகம்பண்ணலாகாது. எ - று. (௫௦௫)

[எண்ணெய்க்கிரட்டித் தீ மூன்றுநீருக்குறளா
லுணரீத்துகின்றார்.]

கைக்கிரியை யெண்ணெயா குங்கடவுண் மேனிக்குக்
கைக்கவதல் லாவெண்ணெய் காசு.

இ - ள். கைக்கிரியை எண்ணெய் கடவுள் மேனிக்கு ஆகும்-
கையினால் விதிப்படி செய்யப்பட்ட எண்ணெயே சிவபெருமா
னுடைய திருமேனிக்குரித்தாம்;—அது அல்லா எண்ணெய்
காசு கைக்க - அஃதொழிந்த எண்ணெய் குற்றமுடையதாத
லால் அதனை வெறுத்துத் தள்ளுக. எ - று.

எள்ளை வண்டு முதலிய பழுதறப் பதினாறுதாம் பார்த்து
ஆராய்ந்து, உவர் முதலிய தீய சுவங்களை விடாது, எல்ல சுவத்
தைப் புதிய பாண்டத்தில் விட்டு, எள்ளைக் கருந்தோல் போமன
வும் காலினால் மிதியாது கையினால் பிசைத்து கழுவி, சாகம்
கோழி சாய் பன்றி முதலியன வாயிடல் மிதித்தல் செய்யாவண்
னாம் உலர்த்தி, கல்வினாலேனும் புதிய வரத்தினாலேனும் செய்த
சாய் முதலியன வாயிடாது கைச்செய்க்கினால் ஆட்டியே சாத்துக.
திரும்பாமன்றி ஆட்டிய எண்ணெய் மதுவுக்குட்குமென்றறிக.

பாங்கல்ல வெண்ணெய் பழகத்தி னுக்காவெய்
பாங்கென்றே யாட்டுகவன் பால்.

இ - ள். பழகத்தினுக்கு எண்ணெய் பாங்கு அல்ல - பழக
லிங்கத்துக்கு எண்ணெய் உரித்தன்று, —ஆன் ரெய் பாங்கு
என்றே அன்பால் ஆட்டுக - பசுரெய்யே உரித்தென்றறிந்து
அன்பினால் அபிஷேகம்பண்ணுக. எ - று. (10க0)

பரிவுறவெண் ணெய்யைப் புரோக்கிபடி கத்தில்
வரமுறுகூர்ச் சத்தான் மதித்து.

இ - ள். பழகத்தில் - பழகலிங்கத்திலே —எண்ணெய்யை
வரம் உறு கூர்ச்சத்தான் மதித்துப் பரிவு உறப் புரோக்கி -
எண்ணெய்யை மேன்மை பொருந்திய கூர்ச்சத்தினால் ஆராய்
ந்து அன்பு பொருத்தப் புரோகதி. எ - று. (10கக)

[அபிஷேகத்தீரவியங்கவினடைவு; நானுநீருகீதுமளா
லுணரீத்துகின்றிர்.]

ஆட்டிகுக கந்த தயில் முதலதன்பி
னாட்டுகவா னைந்தினைபு மார்த்து.

இ - ள். முதல் கந்த தயிலம் ஆட்டிகுக - முதற் சந்தனாதி
யெண்ணெயினால் அபிஷேகம் பண்ணுக; —அதன் பின் ஆன்
நூந்தினையும் ஆர்த்து ஆட்டிகுக - அதன்பின்பு பஞ்சகவ்வியங்கள்
இலும் அன்பினோடும் அபிஷேகம் பண்ணுக. எ - று.

பஞ்சகவ்வியமாவன விதிப்படி கூட்டியமைக்கப்பட்ட
பால், தயிர், ரெய், கோசலம், கோமயம் என்பனவாம். (10கஉ)

பஞ்சாதி. தம்பா லதன்பின் றதிரெய்தே
னெஞ்சாக் ாரும்பினீர தம்.

இ - ன். அதன் பின் பஞ்சாயிர்தம் - அதன்பின்பு பஞ்சாயிர்தமும்—பால் - பாலும்—ததி - தயிரும்—நெய் - நெய்யும்—தேன் - தேனும்—எஞ்சாக் கரும்பின் இரதம் - குறைவில்லாத கருப்பஞ்சாறும். ஏ - று.

விதிப்படி சேர்க்கப்பட்ட பால், தயிர், நெய், தேன், சுருக்கரை என்பன ருசுபஞ்சாயிர்தமெனப்படும். இவற்றோடு வாழைப்பழம் பலாப்பழம் மாம்பழம் என்னு மூன்றையுங்கூட்டிந் பல பஞ்சாயிர்தமெனப்படும். (இகங்)

கனிபுதகந் தென்கிளநீர் சுந்தநீர் கும்பந்
தனில்விதியாற் றுபித்த நீர்.

இ - ன். கனி உதகம் - பஞ்சபலோதகமும்—தெங்கு இளநீர் - தென்கினது இளநீரும்—சுத்த நீர் - சுந்தனக்குழம்பும்—கும்பத்தனில் விதியால் தாபித்த நீர் - கும்பத்தில் விதிப்படி தாபித்த சலமும். ஏ - று.

பஞ்சபலோதகங்களாவன எலுமிச்சம்பழச்சாறு, நாரத்தம்பழச்சாறு, தமரத்தம்பழச்சாறு, குளஞ்சிப்பழச்சாறு, மாதுளம்பழச்சாறு என்பனவாம். இளநீர் முகிளைத் திறந்து தனித் தனி அபிஷேகம்பண்ணுக. தாயிரபாத்திரத்தில் விட்டபாலும், வெண்கலப்பாத்திரத்தில் விட்ட இளநீரும் மதுவுக்கொக்கு மென்றறிக. (இசச)

என்னு மிவையு மினிப்பத் மந்திரத்தைப்
பன்னியுரைத் தாட்டுகபாங் கால்.

இ - ன். என்னும் இவையும் - என்றுசொல்லப்படும் இந்தத்திரவியங்களை—இனிய பதமந்திரத்தைப் பன்னி உரைத்துப் பாங்கால் ஆட்டுக - இனிமையாகிய எண்பத்தொருபதமந்திரத்தை உச்சரித்து விதிப்படி அபிஷேகஞ்செய்க. ஏ - று.

பதமந்திரத்துக்கு அருகரல்லாதவர் சங்கிதாமந்திரத்தை உச்சரிக்க. (௫௧௫)

[அபிஷேககலசம் பிடித்து அபிஷேகஞ்செய்யுமுறைமை]
நான்குநீடுகூறாளாலுணர்த்துகின்றர்.]

ஏந்தியபி டேககல சத்தை யிடக்கரத்தில்
வாய்ந்தவலக் கையதன்மேல் வைத்து.

இ - ள். அபிடேககலசத்தை இடக்கரத்தில் ஏந்தி - அபி
ஷேககலசத்தை இடக்கையில் ஏந்தி, - அதன்மேல் வாய்ந்த வல
க்கை வைத்து - அதன்வாயிலே சிறந்த வலக்கையை வைத்து.
எ - று. (௫௧௬)

சங்கென்னு முத்திரையாற் றுழந்தொழுகுந் தண்புனலா
டெங்களிறை தங்கிலிங்கத் தின். [௮]

இ - ள். எங்கள் இறை தங்கு இலிங்கத்தின் - நமது கடவு
ளாகிய சிவபெருமான் இருக்கும் இலிங்கத்திலே - தாழ்ந்து ஒழு
கும் தண் புனல் - அபிஷேககலசத்தினின்றும் கீழ்நோக்கி வீழ
கின்ற குளிர்த் திருமஞ்சனத்தை - சங்கு என்னும் முத்திரை
யால் ஆட்டி - சங்கமுத்திரையினால் அபிஷேகஞ்செய்க. எ - று.

சங்கென்னு முத்திரையாற் தர்ச்சனிமூலத் வதவலத்
தங்குட்டத் தக்கிரந்தொட்டால்.

இ - ள். வலத்து அங்குட்டத்து அக்கிரம் தர்ச்சனி மூலத்
தைத் தொட்டால் - வலக்கையினது பெருவிரலுனி சுட்டிவிர
லினடியைத் தொட்டால், - சங்கு என்னும் முத்திரை ஆம் -
அது சங்கமுத்திரையாம். எ - று. (௫௧௭)

ஆன்கோட்டு மாத்திரத்தி னுலங் குலவுபரத்
தான்னிழை ராட்டுகலிங் கத்து.

இ - ன். நாலங்குல உயரத்தான் ஆன் கோட்டு மாத்திரத் தின் விழும் கீர் - நாலங்குலவுயரத்தினின்றும் பசவினது துனி க்கொம்பின் பருமைபோலச் சிறுக விழுஞ்சலத்தை—இலிங்க த்து ஆட்டிக - பரார்த்தலிங்கத்தில் அபிஷேகஞ்செய்க. எ - று.

ஆன்மார்த்தலிங்கத்திலே பூசிக்கின், அதிற்பாதி பருமையும் இரண்டங்குலவுயரமுங்கொள்க. (ருகக)

[அபிஷேகாந்தத்திலேசெய்யப்பாலதுணர்த்துகின்றார்.]

பத்தியினு லாட்டிகு சங்குளு லும் பாணியினை வத்திரத்தான் மேலே மாற்று.

இ - ன். சங்குள் உறும் பாணியினைப் பத்தியினுல் ஆட்டி க-சங்கினுள் இருக்கின்ற சலத்தைப் பத்தியினுல் அபிஷேகஞ் செய்—மேல் ஈரம் வத்திரத்தால் மாற்று - அதன்பின்பு சிவலிங் கப்பெருமான் றிருமேனியிலுள்ள ஈரத்தைத் திருவொற்றாடையாலே மாற்றுக. எ - று. (ருஉ௦)

[சிவலிங்கத்தை எழுந்தருளப்பண்ணுந்தானுணர்த்துகின்றார்.]

எழுந்தருளப் பண்ணிகு பீடத் திலிங்கம் விழைந்துகம லாதனத்தின் மீது.

இ - ன். பீடத்துக் கமல ஆதனத்தின் மீது - பீடத்திலே பதுமாதனத்தின்மேலே—இலிங்கம் விழைந்து எழுந்தருளப் பண்ணிகு - சிவலிங்கத்தை விரும்பி எழுந்தருளப்பண்ணுக. எ - று. (ருஉ௧)

[பூசனவகையுணர்த்துகின்றார்.]

அருகஞ் சலாதனமு மிட்டலிங்கத் தென்று மருகந் திரம்பரார்த் தத்து.

இ - ள். இட்டலிங்கத்துச் சலாதனமும் அருகம் - இட்டலிங்கத்துக்குச் சலாசனமும் உரித்தாம்;—பரார்த்தத்துத் திரம் என்றும் அருகம் - பரார்த்தலிங்கத்துக்குத் திராசனமே எக்காலத்தும் உரித்தாம். எ - று.

இட்டலிங்கத்துக்கு ஸ்நானவேதிகையிலே சலாசனமும், ஸ்நானவேதிகையினின்றும் பீடத்தெழுந்தருளப் பண்ணிய பின்பு திராசனமும் பூசிக்க. பரார்த்தத்திலே சகலமூர்த்தியை ஸ்நானவேதிகையிற் சலாசனங்கற்பித்துப் பூசிக்க. (௫௨௨)

[நிறுத்தமுறையானே சலாசனமுணர்த்துகின்றார்.]

சலாதனம் நந்தருந்தன் மாதிரியொரு நான்கு நலாரெண்ணு மம்புயமு நாடு.

இ - ள். அனந்தரும் - அனந்தாசனமும்—தன்ம ஆதி ஒரு நான்கும் - தன்மம் ஞானம் வைராக்கியம் ஐசுவரியம் என்னும் நான்கும்—நலார் எண்ணும் அம்புயமும் - நல்லோர் மதிக்கும் பதுமமும்—சலாதனம் நாடு - சலாதனமாமென்றறி. எ - று.

சலாசனமெனினும் சுகந்தாசனமெனினு மொக்கும். ()

[திராசனமுணர்த்துகின்றார்.]

ஆதார சத்தி முதற்குடிலா சத்தியந்த
மோதாய் திராதனமென்றோர்ந்து

இ - ள். ஆதாரசத்தி முதல் குடிலாசத்தி அந்தம் - ஆதாரசத்திமுதற் குடிலாசத்திபீராக அடைவிலே அருச்சிப்பது—திராதனம் என்று ஓர்ந்து ஓதாய் - திராசனமென்றறிந்துகொல். எ - று.

[ஆவாகனாதிசுருகீத பந்திரம் ழுன்று திருக்குறளா .
வணர்ந்துகின்றார்.]

ஆவாகனாதிசுருகீத சத்தியோசாதாதி
நாவாற் சொலிச்செய் நயந்து.

இ - ள். ஆவாகன ஆதிசுருகீத - ஆவாகனம் தாபனம் சந்திரிதா
னம் சந்திரிராதனம் சுவாகதாரக்கியம் என்னும் ஐந்தையும்—
நயந்து சத்தியோசாத ஆதி நாவால் சொலிச் செய் - விரும்பி
முறையே சத்தியோசாதமுதலிய ஐந்துமந்திரங்களையும் நாவினா
லுச்சரித்துச் செய்க. எ - று.

திக்குப்பந்தனம் அத்திரத்தினாலும், அவகுண்டனம் கவ
சத்தினாலும், தேனுமுத்திரை மூலத்தினாலும், மகாமுத்திரை சத்
திமந்திரத்தினாலுஞ்செய்க. (௫௨௫)

இருதயத் தினாலு மிவைபுரிய லாகு
மிருதயமெங் கும்பொதுவென் றெண்.

இ - ள். இருதயம் எங்கும் பொது - இருதயமந்திரம் எல்
லாக்கிரியைகளுக்கும் பொதுவாம்;—இவை இருதயத்தினாலும்
புரியலாகும் என்று எண் - ஆதலால் ஆவாகன முதலிய இக்கிரி
யைகளை இருதயமந்திரத்தினாலுஞ் செய்யலாமென்றறி. எ - று.

மந்திரந் தன்னை மதித்தியம்பாக் கன்மத்திம்
மந்திரத்தைச் சொல்க மதித்து.

இ - ள். மந்திரந்தன்னை மதித்து இயம்பாக் கன்மத்து -
ஆகமங்களிலே இதற்கு இம்மந்திரமென்று சுட்டிச் சொல்லாத
கிரியைகளெல்லாவற்றிற்கும்—இம்மந்திரத்தை மதித்துச் சொ
ல்க - இவ்விருதயமந்திரத்தையே உரியதென்று தெளிந்து உச்
சரிக்க. எ - று. (௫௨௭)

[பஞ்சாவரணபூசை இரண்டுநீருக்குமளா
வெண்ணீர்த்துகின்றார்.]

பிரமாங்கம் வித்தேசர் பேணுகண மெண்டிக்
குரமொடுகாப் போர்படைகளும்.

இ - ள். பிரமாங்கம் - பஞ்சப்பிரமசடங்கதேவர் பதினொருவரையும்—வித்தேசர் - வித்தியேசுரர் எண்மரையும்—பேணுகணம் - விரும்பப்பட்ட கணேசுரர் எண்மரையும்—என்திக்கு உரமொடு காப்போர் - நன்குமதிக்கப்படும் உலோகபாலர் பதினொன்றையும்—படைகளும் - அவர்களுடைய ஆயுதங்கள் பத்தையும். எ - று.

வித்தியேசுரர் எண்மராவார் அநந்தர், சூக்குமர், சிவோத்தமர், ஏகநேத்திரர், ஏகருத்திரர், திரிமூர்த்தி, ஸ்ரீகண்டர், சிகண்டி எனவிவர். கணேசுரர் எண்மராவார் நந்தி, மகாகாளர், பிரங்கி, கணபதி, இடபம், கந்தர், பார்வதி, சண்டர் எனவிவர். உலோகபாலர் பதின்மராவார் இந்திரன், அக்கினி, இயமன், சிருதி, வருணன், வாயு, சூரேன், ஈசானன், பிரமா, விட்டுணு எனவிவர். உலோகபாலராயுதம் பத்தாவன வச்சிரம், சத்தி, தண்டம், கட்கம், பாசம், அங்குசம், கதை, சூலம், பதுமம், சக்கரம் எனவிவை. (இஉஅ)

பஞ்சா வரண மருச்சிக்க பாங்காக
வெஞ்சா விதியெண்ணி யீங்கு.

இ - ள். பஞ்சாவரணம் - பஞ்சாவரணத்திலும்—பஞ்சாவிதி எண்ணி - குறைவில்லாத விதியை ஆராய்ந்து—பாங்கு ஆக நங்கு அருச்சிக்க - உரிமை பொருந்த இங்கே பூசிக்க. எ - று.

பிரமாங்கங்களைத் தளங்களிலும், வித்தியேசுரர்களைத் தளாக்கிரங்களிலும், கணேசுரர்களைப் பீடத்தின் கண்டத்திலும்,

உலோகபாலர்களைக் கீழ்ப்பீடத்திலும், தசாயுதங்களை ஆதார சிலையின்மேலும் பூசிக்க. வித்தியேசுரர்களையும் கணேசுரர்களை யும் நீக்கிப் பூசிப்பது திரயாவரணபூசை. பிரமாங்கங்களை மாத் திரம் பூசிப்பது ஏகாவரணபூசை. (௫௨௧)

[பாத்தியாதிகட்து முத்திரை இரண்டு திருக்குறளா லுணர்த்துகின்றார்.]

அங்குட்ட மத்திமைய நாமிகையி னாற்கொடுக்க தங்கையாற் பாத்தியமூந் தான்.

இ - ள். பாத்தியமும் - பாத்தியாசமூர்க்கியங்களைக் கொ ட்கும்போது,—தங்கையால் அங்குட்டம் மத்திமை அநாமிகை யினால் கொடுக்க - பாத்திரத்தை இடக்கையில் வைத்துக் கொண்டு வலக்கையின் பெருவிரலும் நடுவிரலும் ஆழிவிரலு மாகிய மூன்றையுட்கட்டிப் பிடிக்கும் மிருகமுத்திரையினாலே கொடுக்க. எ - று. (௫௨௦)

அங்குட்டந் தர்ச்சனியி னாற்கொடே லர்க்கியமு மங்குதிர மாங்கொடுக்கி னப்பு.

இ - ள். அர்க்கியமும் அங்குட்டம் தர்ச்சனியினால் கொ டேல் - அர்க்கியமுதலியவற்றைப் பெருவிரலினாலுஞ் சுட்டுவி ரலினாலுங் கொடாதே,—அங்குக் கொடுக்கின் அப்பு உதிரம் ஆம் - அங்ஙனங்கொடுக்கின், அந்தச்சலம் இரத்தத்தக்கொக் கும். எ - று. (௫௨௧)

[பாத்தியத்துக்குத் திரவியங்களுணர்த்துகின்றார்.]

ஆரமிலா மச்சை யறுகோடு வெண்கடுகுஞ் சீருறவே பாத்தியத்திற் சேர்.

இ - ள். ஆரம் இலாமச்சை அறுகோடு வெண்கடுகும் - சட் தனம் இலாமச்சை அறுகு வெண்கடுகு என்னும் இந்நாண்னை

பும்—சீர் உறவே பாத்தியத்தில் சேர் - விதிப்படி பாத்தியத்திற்
கூட்டு. எ - று. (௫௩௨)

[ஆசமனத்துக்குத் திரவியங்கள் இரண்டுதிருக்குறளா
லுணர்த்துகின்றார்.]

இலவங்கங் கர்ப்பூரஞ் சாதிசிற் றேல
நலவசவா சேலமுநன் று.

இ - ன். இலவங்கம் - இலவங்கப்பட்டையும்கர்ப்பூரம் -
கருப்பூரமும்—சாதி - சாதிக்காயும்—சிற்றேலம் - சிற்றேல
மும்—நலவசவாச - நல்லவசவாசியும்—எலமும் - பேரேலமுமா
சிய ஆறுதிரவியங்களின் பொடியையும்—நன்று - நன்றாக. எ - று.

ஆசமன மாகு மறலினைடு கூட்டுதலும்
பாசத்தைப் பாற்றும் பதிக்கு.

இ - ன். அறலினைடு கூட்டுதலும் - சலத்துடனே கூட்டுத
லும்,—பாசத்தைப் பாற்றும் பதிக்கு ஆசமனம் ஆகும் - ஆன்
மாக்களுடைய பாசத்தை நீக்குஞ் சிவபெருமானுக்கு ஆசமன
மாம். எ - று. (௫௩௪)

[அருக்கியத்துக்குத் திரவியங்களுணர்த்துகின்றார்.]

அருக்கியம்பா னீரெள் ளரிசிகுசை யந்த
நிறைத்தமலர் வெண்கடுகு நெல்.

இ - ன். பால் நீர் எள் அரிசி குசை அந்தம் - பாலும் சல்
மும் என்றும் அரிசியும் தருப்பை துவியும்—சிறைத்த மலர்
வெண்கடுகு நெல் - சிறைக்கப்பட்ட பூவும் வெண்கடுகும் நெல்
ஹமாகிய இவ்வெட்டும்—அருக்கியம் - அருக்கியத்தாபித்தற்குரி
மனவாம். எ - று. (௫௩௫)

[பாத்தியாதிகோடீசுத்தானமுணரீத்துகின்றீர்.]

பாதத்திற் பாத்தியமே பாங்குமுகத் தாசமன
மாதிமுடிக் கேற்றருக்கி யம்.

இ - ன். ஆதி பாதத்தில் பாத்தியம் - சிவபெருமானுடைய
இரண்டு பாதங்களினும் வலமிடமாக நமோந்தமாகப் பாத்திய
த்தை ஒவ்வொருதரமும், — முடித்து ஆசமனம் - ஈசானமுதலிய
ஐந்துதிருமுகங்களினும் சுவதாந்தமாக ஆசமனத்தை மும்மூன்
றுதரமும், — முடிக்கு அருக்கியம் - ஈசானமுதலிய ஐந்துதிரு
முகங்களினும் சுவாகாந்தமாக அருக்கியத்தை ஒவ்வொருதர
மும், — ஏற்று பாங்கு - கொடுத்தல் உரித்தாம். எ - று. (நிநசு)

[முகநீடுபணம் இரண்டுநீடுக்குமளாவணரீத்துகின்றீர்.]

அபிமுகன்பூர் வத்தமல னித்தியகன் மாதிக்
கபிமுகனா வன்மேஸ்பா கத்து.

பாங்குறவே கும்பந்தா பிகரும்போ தும்பத்த
ரோங்குதற்குத் தீக்கை செயினும்.

இ - ன். அமலன் நித்தியகன்மாதிக்குப் பூர்வத்து அபிமு
கன் - சிவபெருமான் நித்தியமுதலிய நருமங்களுக்குக் கிழக்கு
முகமாகவே இருப்பர்; — பாங்கு உறவே கும்பம் தாபிக்கும்போ
தும் - யாகசாலையிலே விதிப்படி கும்பந்தாபிக்கும்போதும் —
பத்தர் ஓங்குதற்குத் தீக்கை செயினும் - சிவபத்தர்கள் உய்யும்
பொருட்டுத் தீக்கையிலே கும்பந்தாபிக்கும்போதும் — மேல்
பாகத்து அபிமுகன் ஆவன் - மேற்குமுகமாக இருப்பர். எ - று.

[நைவேத்தியஞ்செய்யமுதலாய் ஐந்துநீடுக்குமளா
வணரீத்துகின்றீர்.]

அருத்துகவைந் தானனத்து மன்னாதி யல்லா
வருத்திகெ பூர்வவந் னத்து.

இ - ள். ஐந்து ஆனனத்தும் அன்னம் ஆதி அருத்துக - ஈசானமுதலிய பஞ்சவத்திரங்களினும் அன்னமுதலியவற்றைத் தனித்தனியே பாத்திரத்திற்படைத்து நிவேதிக்க;-அல்லால் பூர்வவதனத்து அருத்திடுக - அது கூடாவழி ஏகபாத்திரத்திற்படைத்துத் தற்புருடவத்திரத்திலே நிவேதிக்க. எ - று. (௫௩௯)

வத்திரமார் தற்புருட மாதேவற் காதலினவ்
வத்திரத்தி னூட்டல் வழக்கு.

இ - ள். தற்புருடம் மாதேவற்கு வத்திரம் ஆம் - தற்புருடமே சிவபெருமானுக்கு வத்திரமாம்;-ஆதலின் அவ்வத்திரத்தின் ஊட்டல் வழக்கு - ஆதலினால் அவ்வத்திரத்தின் நிவேதித்தலே முறைமையாம். எ - று. (௫௪௦)

அகோர மிதயமம லற்கியலை பாய்ந்தோ
ரகோரமுகத் தன்னமருத் தார்.

இ - ள். அகோரம் அமலற்கு இதயம் - அகோரம் சிவபெருமானுக்கு இருதயமாம்;-இயலை ஆய்ந்தோர் அகோரமுகத்த அன்னம் அருத்தார் - ஆதலினால் சிவாகமங்களை ஆராய்ந்தவர்கள் அவ்வகோரமுகத்தில் அன்னத்தை நிவேதியார்கள். எ - று.

பூர்வதிசை பிற்புருடத் திற்போ தயிர்தாதி
யார்வமுற மற்றுமுத வாங்கு.

இ - ள். பூர்வதிசையில் புருடத்தில் - ஆதலினால் கிழக்கு நோக்கிய தற்புருடத்திற்குள்ளே-போது அமிர்த ஆதி மட்டும் ஆர்வம் உற உதவு - திருப்பள்ளித்தாலம் அன்னாதி மற்றுள்ள உபசாரங்களை விடும்படி பொருந்தக் கொடு. எ - று. (௫௪௨)

அக்குட்ட மத்திமைய நாமிகையா லன்னாதி
யங்கருத்தாய் தற்புருடத் தால்.

இ - ளீ. அங்குட்டம் மத்திமை அநாமிகையால் - பெருவி
ரலும் நடுவிரலும் ஆழிவிரலுமாகிய மூன்றையுங்கூட்டிப் பிடிச்
சும் மிருகமுத்திரையினால்—அன்னாதி தற்புருடத்தால் அருத்
தாய் - அன்னாதிக்களைத் தற்புருடமந்திரத்தினாலே நிவேதிக்க.
எ - று.

(ருசுட)

[நிவேதனத்துக்கு அரிசி வரையறுத்துணர்த்துகின்றார்.]

இருநாழி தான்கணிட்ட மிட்டலிங்கத் தென்று
மிருதூணி புத்தமமென் றெண்.

இ - ள். என்றும் இட்டலிங்கத்து - தினந்தோறும் இட்ட
லிங்கத்துக்கு நிவேதித்தற்கு—இருநாழிதான் கணிட்டம் - இரு
நாழியரிசி அதமமாம்;—இருதூணி உத்தமம் என்று எண் - இரு
தூணியரிசி உத்தமமென்றறி. எ - று.

உத்தமத்தினுத்தமம் இருதூணி; உத்தமத்தின் மத்திமம்
எழுக்குறுணி; உத்தமத்தினதமம் தூணிப்பதக்கு. மத்திமத்தினுத்
தமம் ஐங்குறுணி; மத்திமத்தின் மத்திமம் தூணி; மத்திமத்தினத
மம் முக்குறுணி. அதமத்தினுத்தமம் பதக்கு; அதமத்தின் மத்தி
மங்குறுணி; அதமத்தினதமம் இருநாழி. ஐயுழக்கரிசுவைக்கிற
பிசாசுபோசனமாம். புத்திபூர்வமாகவேனும் அபுத்திபூர்வமாக
வேனும் இருநாழியிற்குறைய நிவேதித்தவன் ஒவ்வோரரிசிக்கு
ஒவ்வொருகற்பம் பைசாசபுவனத்திற் பிசாசாயிருந்து ஆண்டு
ள்ள போகங்களை அநுபவிப்பனென்றறி.

சுத்தான்னம், மத்வன்னம், தத்தியன்னம் பாயசான்னம்,
கிருசரான்னம், குளான்னம், முற்கான்னம் என அன்னம் எழு
வகைப்படும். பிறிதொன்றுகூட்டாது தனியே பாதம்பண்
ணப்பட்டது சுத்தான்னம். தேன்வார்த்துப் பிசறிய அன்னம்
மத்வன்னம். தயிர் வார்த்துப் பிசறிய அன்னம் தத்தியன்னம்.
வேண்டிய அரிசிபும் அதிற்பாதிக்கொண்ட பயற்றிற் பருப்பும்
அரிசியினிருமடங்கேனும் மும்மடங்கேனும் நான்மடங்கேனும்

கொண்ட பாலுங்கூட்டிப் பாகம்பண்ணப்பட்டது¹ பாயசான்
னம். அரிசியின் நான்கினொருபங்கு எள்ளப்பொடியும் எள்ளப்
பொடியிற்பாதி நெய்யுமாகப்பிசறிய அன்னம் கிருசரான்னம்.
அரிசியிற்பாதி கொண்ட பாலும் அரிசியிற்பாதிகொண்ட வெல்
லமும் வெல்லத்திற் பாதி கொண்ட நெய்யுமாகக் கூட்டிப் பாக
ம்பண்ணப்பட்டது குளான்னம். அரிசியின் நான்குமடங்கு
கொண்ட சிறுபயறும் தேங்காய்த் துருவலுங்கூட்டிப் பாகம்
பண்ணப்பட்டது முற்கான்னம். இனி முற்கான்னம், சர்ஷபா
ன்னம், மாஷான்னம், ஆமிலான்னம், திலான்னம் என அன்
னம் ஐவகைப்படும் என்றலுமொன்று. சர்ஷபம் கடுகு. ஆமிலம்
புளி. கிருசரம் எள்ளு. (டுசச)

[தற்புருடமுகத்தில் நிவேதித்தந்துக் காரண
முணர்த்துகின்றீர்.]

கன்மசா தாக்கியங்காண் டற்புருட மாதலினுற்
கன்மஞ்செய் கன்மத்தின் கண்.

இ - ள். தற்புருடம் கன்மசாதாக்கியம் காண் - தற்புருடவ
த்திரம் கன்மசாதாக்கியமாம்;—ஆதலினால் கன்மம் கன்மத்தின்
கண் செய் - ஆதலால் வைவேத்தியமுதலிய உபசாரங்களினைத்
தையும் அக்கன்மசாதாக்கியத்திற்குணே செய்க. எ - று.

சிவசாதாக்கியமுதலிய நான்கும் ஒன்றையொன்று பற்றி
அடைவில் இக்கன்மசாதாக்கியத்தை அடைந்திருத்தலின்; இக்
கன்மசாதாக்கியத்திற் செய்தனவெல்லாம் மற்றைச்சாதாக்கியங்
களினும் செய்தனவேயாமென்க. (டுசடு)

[சாதாக்கியங்களின் இலக்கணம் இரண்டு திருக்குறளா
லுணர்த்துகின்றீர்.]

கன்மம் புருடங் கருத்தா வகோரமேற்
குண்ணங்காண் மூர்த்த முயம்

இ - ள். உன்னுங்கால் - சிந்திக்குங்காலத்து, — கன்மம் புருடம் - கன்மசாதாக்கியம் தற்புருடமாம்; — கருத்தா அகோரம் - கர்த்திருசாதாக்கியம் அகோரமாம்; — மூர்த்தம் மேற்கு உறும் - மூர்த்திசாதாக்கியம் சத்தியோசாதமாம். எ - று. (௫சக)

வாம மமூர்த்தமே யீசான வத்திரத்தி
ஹமஞ் சிவமென்றே நாமு.

இ - ள். அமூர்த்தம் வாமம் - அமூர்த்திசாதாக்கியம் வாம தேவமாம்; — சிவம் ஈசானவத்திரத்தின் நாமம் என்றே நாமு - சிவசாதாக்கியம் ஈசானவத்திரமாமென்றறி. எ - று. (௫சஎ)

[சீவன் சகளநீடிகளராய முழைவடபுணர்த்துகின்றார்.]

சாதாக் கியமைந்தி னுற்சகள நீட்களனும்
போதானந் தன்சிவனன் போடு.

இ - ள். போத ஆனந்தன் சிவன் - ஞானானந்தராகிய சிவ பெருமான்—அன்போடு - ஆன்மாக்கண்மேல் வைத்தகாரணாணியத்தினாலே—சாதாக்கியம் ஐந்தினால் சகளநீடிகளன் ஆம் - பஞ்சசாதாக்கியத்தினுற் சகளநீடிகளராவர். எ - று.

சகளம் வடிவுடையது. நீட்களம் வடிவில்லது. இவ்விரு தன்மையுங்கூடுகையாற் சகளநீடிகளனென்றார். (௫சஅ)

[சகளநீடிகளராயினையகீழ்க் காட னாய் இரண்டி
தீருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.]

நீட்களன்று னன்பா னீனைத்தருச்சிக் கச்சகள
நீட்களனு னுனிமல னே.

இ - ள். மனம் ஒருவடிவிற்பற்றுவதொழிந்து வடிவறுதி யிற் பற்றமாட்டாததொன்று; — நீட்களன் நிம்மலன் - நீட்களமாகிய சிவபெருமான்—அன்பால் நீனைத்து அருச்சிக்கச் சகளநீட்

களன் ஆனான் - தம்மை ஆன்மாக்கள் அன்பினாலே தியானித்
துப் பூசிக்கும்பொருட்டிச் சுகளரிட்களராயினார். எ - று. (1)

ஆதலினு லென்றுஞ் சதாசிவனை யர்ச்சிக்க
வோதிவிதி வாணலிங்கத் தும்.

இ - ன். ஆதலினால் - ஆதலினாலே - விதி ஒதி - சிவபூசாவீ
தியை ஒதியுணர்ந்து - சதாசிவனை வாணலிங்கத்தும் என்றும்
அர்ச்சிக்க - சதாசிவமூர்த்தியை வாணலிங்கமுதலிய இலிங்கங்
களின் எக்காலமும் பூசிக்க. எ - று. (100)

[பூசாந்தீர்த்தம் பிரதக்ஷிணவீதியுணர்ந்துகின்றார்.]

எழுமூன்றல் லாலேமூன் றென்பானே ழைந்து
வழுவழுவன் றுஞ்செய் வலம்.

இ - ன். வலம் - பிரதக்ஷிணத்தை - எழுமூன்று - இருபத்
தொருதரமாயினும், - அல்லால் ஐம்மூன்று - அஃதன்றிப் பதி
னைந்துதரமாயினும், - ஒன்பான் - ஒன்பதுதரமாயினும், - ஏழ் -
ஏழுதரமாயினும், - ஐந்து - ஐந்துதரமாயினும், - மூன்றும் - மூண்
றுதரமாயினும், - செய் - செய்க; - வழுவழுவன் - இவ்வருந்தமல்ல
வாம். எ - று.

எனவே, இரண்டிதரம் ஒருதரஞ்செய்தல் குற்றமென்ப
தாயிற்று. (101)

[பூசாந்தீர்த்தம் பிரதக்ஷிணவீதியுணர்ந்துகின்றார்]
தும் மூன்றுகின்றார்]

செய்யான் வலத்தைச் செய்பான் செய்தபல
மெய்தா னவன் லீடம்ப னே.

இ - ன். வலத்தைச் செய்பான் - பூசைமுடிவிலே பிரதக்ஷி
ணஞ்செய்யாதவன் - செய்பான் செய்த பலம் எய்தான் - அச்

சிவபூசை¹ செய்ததனாலாகும் பலத்தை அடையான்;—அவன் விடம்பனே - அவன் விடம்பனெனப்படுவன். ஏ - று. (௧௫௮)

[நமஸ்காரவித்யுணர்ந்துகின்றார்.]

அட்டாங்கத் தாற்புருட ரல்லாதார் பஞ்சாங்க
மிட்டமுற மூன்றிருவர்க் கும்.

இ - ள். இட்டம் உற - விருப்பம் பொருந்தும்படி—புருடர் அட்டாங்கத்தால் - ஆடவர்கள் அட்டாங்கமாக நமஸ்கரிக்க;—அல்லாதார் பஞ்சாங்கம் - பெண்கள் பஞ்சாங்கமாக நமஸ்கரிக்க;—மூன்று இருவர்க்கும் - திரயாங்கம் அவ்விருவர்க்கு முரித்தாம் ஏ - று.

நமஸ்காரவிதியை “வலஞ்செய்து தண்டதனை மானவிதி வழிதழுவத்—தலந்தன்னிற் பணிந்தெழுக தலைகரமற் றிருகன்னம்—துலங்குமுக வாய்புயங்க ளெனுமெட்டுந் தோயமயி—ரிலங்குசிரங் கரமுழந்தா ளெனுமைத்து மிசைந்திடவே” என்பதனாலும், “சிரங்கர முழந்தாண் மண்ணைத் தீண்டிந் பஞ் சாங்கமாகுஞ்—சிரந்தனிற் கரங்கள் கூப்பிற் றிரிவித வங்க மாகுஞ்—சிரந்தனைத் தாழ்த்து நிற்கை தேரினே காங்க மாகும்—வரம் பெறு மெட்டு மைத்து மத்திம மூன்றே கம்பின்.” என்பதனுமறிக. (௧௫௯)

[சுண்டேகரபூசை முன்னிருந்தவனார்
லுணர்ந்துகின்றார்.]

ஏறுது குன்றா தியற்றி வினைபனைத்துஞ்
சீரூர்சண் டன்பூசை செய்.

இ - ள். வினை அனைத்தும் ஏறுது குன்றாது இயற்றி - சிவபூசாகருமங்களுல்லாவற்றையும் தூளுதிகமின்றிச் செய்து—

சீறு ஆர்சண்டன் பூசை செய் - கோபம் பொருந்திய சண்டே.
சுரரைப் பூசைபண்ணு. எ - று. (௫௫௪).

அருச்சிக் கினுமலரன் னாதியிலீ சன்று
ளருச்சிக்க சண்டனையன் பால்.

இ - ன். ஈசன் தான் மலர் அன்னாதியில் அருச்சிக்கினும் -
சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைப் புஷ்பம் அன்னமுதலிய
கணிகலிங்கங்களிலே பூசிப்பினும், - சண்டனை அன்பால் அருச்
சிக்க - சண்டேசுரரை அன்போடு பூசைபண்ணுக. எ - று.

பூசித்தவுடன் விடப்படுதலாற் கணிகமெனப்பட்டன. கணி
கலிங்கம் பன்னிரண்டு. அவையாவன மண், அரிசி, அன்னம்,
ஆற்றுமணல், கோமயம், வெண்ணெய், உருத்திராக்கம், சந்த
னம், கூர்ச்சம், புஷ்பமாலை, சுருக்கரை, மா என்பனவாம். ()

சண்டனையர்ச் சித்தவரே சம்புவையர்ச் சித்தபலங்
கொண்டுவர் மற்றையர்கொள் ளார்.

இ - ன். சண்டனை அர்ச்சித்தவரே சம்புவை அர்ச்சித்த
பலம் கொண்டுவர் - சண்டேசுரரைப் பூசித்தவர்களே சிவபெ
ருமானைப் பூசித்ததனாலாகும் பயனைப் பெறுவார்கள்; - மற்றை
யர் கொள்ளார் - பூசியாதவர்கள் அப்பயனைப் பெறார்கள். எ - று.

[உடையவரை எழந்தருளப்பண்ணுமுறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.]

தலையிற் கழுத்திற் றரிக்கசிவ லிங்க
மலையாமற் பேடகத்தி னுக்கு.

இ - ன். சிவலிங்கம் அலையாமல் பேடகத்தின் ஆக்கு -
சிவலிங்கப்பெருமானை விசித்திரவஸ்திரத்தினாலே சுற்றி அசை
யாவண்ணம் பேடகக் கோயிலின்கண் எழுந்தருளப் பண்ணி

வைக்க;—தலையில் கழுத்தில் தரிக்க-யாத்திராகாலங்களிலே சிரத்திலேனுங் கழுத்திலேனுந் தரித்துக்கொள்க. ௭ - று.

துறவிகள் வலக்கக் கத்திலேனும், வாகுவிலேனும், முழங்கையிலேனும், மணிக்கட்டிலேனும், தரிக்கலாமென்றறிக. நடக்கும்போது தாம்பூலாதிபட்சணம் மலசலம் விடல் நரவாகனமொழிந்த வாகனங்களினேறல் புத்தகந்தண்டு கமண்டலமொழிந்த சுமையெடுத்தலாகா. அரசர் சோரர் யானை புலி முதலியவற்றின் பயத்தால் மலசலம் விடின், அச்சமற்ற எல்லையிற் சென்றபின், மலமோசனக்குற்ற நீக்கத்தின் பொருட்டு ஐந்துபலச்சந்தனமாயினும் அதிற்பாகியாயினும் ஆட்டிப் பஞ்சகவ்வியமுந் தனித்தனி முழுக்காப்புஞ்சாத்தி அகோரத்தைப் பதினையாயிரந்தராஞ்செபிக்க. கேவலமுடையார் கவ்வியமும் இருபலச்சந்தனமும் ஆட்டித் தனித்தனி முழுக்காப்புஞ்சாத்தி அகோரத்தை எண்ணாயிரந்தராஞ் செபிக்க. சுத்தமுடையார் பஞ்சகவ்வியமாயினும் அவற்றுள்ளொன்றாயினும் ஆட்டிச் சந்தனமேனும் வில்வமேனும் ஒருபலமாட்டி அகோரத்தை ஐயாயிரந்தராஞ் செபிக்க. சலமோசனக்குற்றநீக்கத்தின்பொருட்டு மூவரும் கவ்வியத்தை ஆட்டி அகோரத்தை முறையே நாலாயிரந்தரம் ஆயிரந்தரம் ஐஞ்ஞாறுதராஞ் செபிக்க. இரண்டும் மோசித்துக் கழுவிச் சுத்தாசமனமுதலிய கருமங்களாற் சுத்தனாகாது ஒருநாழிகை சென்று செய்தானாயின், இருகுணிதஞ்செய்க. இப்பயங்களினாற் பூசையோடு கூட நித்திரை செய்யின், மூவரும் அகோரத்தை முறையே அறுநூறுதரம் மூன்றுநூறுதரம் நூறுதராஞ்செபிக்க. (௫௫௭)

[இட்டலிங்கத்துக்கு நிலைத்தத்து நிந்யாலியமன்றென்ப
துணரீத்துகின்றார்]

—லிங்கத் துக்குநிலை தித்ததுநின் மாலியமன்
றிட்டமுற மாந்தினுறு மின்பு.

இ - ன். இட்டலிங்கத்துக்கு நிவேதித்தது நின்மர்வியம் அன்று - ஆன்மார்த்தலிங்கத்துக்கு நிவேதிக்கப்பட்டது நிருமால் வியமன்றும்;—இட்டம் உற மார்தின் இன்பு உறும் - ஆதலால் அதனை நாடோறும் விருப்பம் பொருந்தும்படி நியமமாகப் புசிக்கின் இன்பமுண்டாம். ஏ - று. (௫௫௮)

[ஆர்மார்த்தலிங்க நிருமாலியம் புசித்த ப்ரீயார் இவரென் பது இரண்டு தீநீருமளவுணர்த்துகின்றார்.]

பூசகற்கே தானாகு மற்றையர்க டாம்புசித்தா
லாசறுந்தே சாமென் றறி.

இ - ன். பூசகற்கே தான் ஆகும் - ஆதலால் அதனைப் புசித்தல் பூசகனுக்கே உரித்தாம்;—மற்றையர்கள் தாம்புசித்தால் ஆச அறும் தேச ஆம் என்று அறி - புத்திரர் மித்திரர் பாரிமுதலாயினோர் புசித்தாலும் அவர்களிடத்து உண்டாகிய பாவம் நீங்கி ஞானம் உண்டாமென்றறி. ஏ - று. (௫௫௯)

மன்னும் படிசத்தின் வாணத்தின் மாலியந்தான்
கன்னியர்க்காம் பாலர்க்காங் காண்.

இ - ன். மன்னும் படிசத்தின் வாணத்தின் மாலியந்தான் - பொருந்திய படிசலிங்கத்தின் நிருமாலியமும் வாணலிங்கத்தின் நிருமாலியமும்—கன்னியர்க்கு ஆம் பாலர்க்கு ஆம் காண் - கன்னியர்களுக்குமாம் பாலகர்க்குமாமென்றறி. ஏ - று. (௫௬௦)

[ஆசாரியர் சேடழம் திருமுறையின் சேடழம் புதிப்பார்
பெறும் பயனுணர்த்துகின்றார்.]

தேசிகன் சேடந் திருமுறையின் சேடமுந்
தேசறுமுண் பார்க்கென்றே தேறு.

இ - ள். தேசிகன் சேடம் திருமுறையின் சேடமும் உண் பார்க்கு - சிவபதமடைந்த ஆசாரியனைப் புகித்து நிவேதித்த சேடத்தையும் திருமுறைக்கு நிவேதித்த சேடத்தையும் பத்தியினால் உண்பவர்களுக்கு - தேச உறும் என்றே தேறு - ஞானம் உண்டாமென்றறி. எ - று.

ஆசாரியர் பிரசாதங்கொள்ளவேண்டின் அவரனுமதிப்படி உச்சிட்டங் கொள்க; கொள்ளின் ஞானமுண்டாம். அவர்போசனஞ்செய்து உத்தராபோசனம் பண்ணியபின் பத்தியுடனே பிரசாதம் வாங்கிக்கொள்வதன்றி முன் வாங்கின் அவருடனே புகித்ததோடொக்குமாதலாற் குற்றமாமெனவறிக. சமபோசன காலத்திற் பத்தியிகுதியினால் விரும்பிக் கேட்டானாயின் மறுக்க. அன்றேற் பிரானாகுதி முடிவிற்கு நிதிதன்னத்தைக் கொடுத்து அவ்வன்னத்தை அவன் புகிக்குமுன் மிருத்தியுஞ்சயத்தை எட்டுத்தரம் அபிமந்திரித்துப் புகிக்க. புகித்துவிட்டானாயின் நூற்றெட்டுத்தரம் அபிமந்திரித்துண்க. வாங்கினான் முற்குற்றத்திற்கு ஐஞ்ஞாறுதரமும் பிற்குற்றத்திற்கு ஐயாயிரத்தரமும் அகோரத்தைப் போசனஞ் செய்திற் செபிக்க. அவர் உண்ட. கதலி முதலிய இலைப்பரிகலங்களில் உண்ணின் ஐஞ்ஞாறுதரஞ் செபிக்க. கொடுத்தவர் பாதி செபிக்க. அவர் அநியாமல் உண்டான் இருதாறுதரஞ் செபிக்க.

(இசுக)

[சிவஞானசேடம் புசிப்பார் பெறும்பய
அணரீத்துகிறார்.]

சிவஞானி பாத்திர சேட மருந்தி
னவஞான மெல்லா மறும்.

இ - ள். சிவஞானி பாத்திரசேடம் அருந்தின் - ஒருவன் சிவஞானி புகித்த பாத்திரசேடத்தை உண்டானாயின், - அவ ஞானம் எல்லாம் அறும் - அவனிடத்துள்ள அவஞானமெல்லாம் நீங்கும். எ - று.

(இசுஉ)

[ஆசாரியப் பிரசாதத்தையும் சிவஞானிபாத்திரசேடத்
தையும் பாவிக்கு முறைமையுணர்த்துகின்றார்.]

மருந்துமிது வானமுது மீதெனவே வாஞ்சித்
தருந்தினர்க்கெல் லாநலமு மாம்.

இ - ள். மருந்தும் இது வான் அமுதும் ஈது எனவே வாஞ்
சித்து அருந்தினர்க்கு - ஆசாரியப்பிரசாதத்தையும் சிவஞானி
பாத்திரசேடத்தையும் புசிக்கும்பொழுது எமது பிறவிப்பிணி
யைத் தீர்க்கும் மருந்தும் இதுவே தேவலோகத்திலுள்ள அமிர்
தமும் இதுவேயென்று பாவித்துவிரும்பிப் புசித்தவர்களுக்கு—
எல்லா நலமும் ஆம் - சகல நன்மைகளுமுண்டாம். எ - று. ()

[இந்நூலை எழுதிக் கொடுத்தவர் பெறும் பயன்
இரண்டு திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.]

எழுதி யிதழிநுற விர்தூலை யீவார்
விழைவார்க்கு நூல்விதிபி னால்.

இ - ள். இந்நூலை-சைவசமயநெறியென்னும் இந்தநூலை—
நூல் விதியினால் இதழின் உற எழுதி - சிவாகமவிதிப்படி ஒலை
யிலே பொருந்த எழுதி—விழைவார்க்கு ஈவார் - அதனை விரு
ம்புவோர்க்குக் கொடுப்பவர்கள். எ - று. (இசுச)

ஆயிரம் கற்பமெழுத் தொன்றுக் கமர்வருயிர்த்
தாயவனீ மும்புரத்துட் டாம்.

இ - ள். எழுத்து ஒன்றுக்கு ஆயிரம் கற்பம் - ஒரெழுத்து
க்கு ஆயிரங்கற்பமாக—உயிர்த் தாயவன் கீடும் புரத்துள் தாம்
அமர்வர் - சர்வான்மாக்களுக்குத் தாயாகிய சிவபெருமான் எழு
ந்தருளியிருக்குஞ் சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள். எ - று. ()

[இந்நூலைப் பூசிப்போர் பெறும்பயனுணர்த்துகின்றார்.]

அர்ச்சிப்பா ரிந்நா லலரினாற் பாவவிதம்
வர்ச்சித்து வாழ்வார்மேல் வான்.

இ - ள். இந்நூல் அலரினாற் அர்ச்சிப்பார் - இந்நூலைப் பூசி
னாலே நாடோறும் பூசிப்பவர்கள்—பாவவிதம் வர்ச்சித்து மேல்
வான் வாழ்வார் - பலவகைப்பட்ட பாவங்களையும் போக்கி
மேன்மையாகிய சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள். எ - று. (௫௬௬)

[இந்நூலைப் போதிப்பார் பெறும்பயனுணர்த்துகின்றார்.]

படித்துணர்ந்திந் நூல்பகர்வார் பக்குவர்க்குப் பாவ
மடர்த்தமர்வா ரேசிவலோக கத்து.

இ - ள். இந்நூல் படித்து உணர்ந்து பக்குவர்க்குப் பகர்
வார்—இந்நூலை ஒதியுணர்ந்து பக்குவான்மாக்களுக்குப் போதிப்
பவர்கள்—பாவம் அடர்த்துச் சிவலோகத்து அமர்வார் - பாவங்
களைப் போக்கிச் சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள். எ - று. (௫௬௭)

[இந்நூலைக் கேட்போர் பெறும்பயனுணர்த்துகின்றார்.]

மகிழ்வுறக்கேட் பாருங் கரிசினை மாற்றிப்
புகழுறச்சேர் வார்மேற் புரம்.

இ - ள். மகிழ்வு உறக் கேட்பாரும் - இந்நூலை மகிழ்ச்சி
பொருந்தக் கேட்பவர்களும்—கரிசினை மாற்றிப் புகழ் உறமேற்
புரம் சேர்வார் - பாவத்தைப் போக்கிக் கீர்த்தியுண்டாகும்படி
மேன்மையாகிய சிவலோகத்தை அடைவார்கள். எ - று. (௫௬௮)

[இந்நூலைக் கேட்டு முடிந்த நாளிலே செயற்பாடனவற்றை
இரண்டு திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.]

முற்றியநாட் கேட்டிந்நூன் முன்வைத் தியன்றபொரு
ளர்ச்சிக்க தேசிகற்கார் வத்து.

இ - ள். இந்நூல் கேட்டு முற்றிய நான் - இந்நூலைக்கேட்டு முடித்த நாளிலே—தேசிகற்கு இயன்ற பொருள் முன் வைத்து—போதகாசாரியருக்குத் தங்கள் தங்களால் இயன்ற திரவியம் பூமி பசுமோதிர முதலியவைகளைக் கொடுத்து—ஆர்வத்து அர்ச்சிக்க - அவரை விருப்பத்தினோடும் பூசிக்கக்கடவர்கள். எ - று.

இதனைப் படித்தவர்களுக்கும் இவ்வாறே செய்க. (௫௬௧)

பந்த மறுக்கும் பசுபதிதன் பத்தர்க்கு
மந்தணர்க்கு மூட்டுகவன் னம்.

இ - ள். பந்தம் அறுக்கும் பசுபதிதன் பத்தர்க்கும் - பாசத்தைக் கெடுத்தருளுஞ்சிவபெருமானுக்கு அன்பர்களாகிய மாகேசுரர்களுக்கும்—அந்தணர்க்கும் - பிராமணர்களுக்கும் — அன்னம் ஊட்டிக - அன்னமூட்டக்கடவர்கள். எ - று (௫௭௦)

[இங்ஙனஞ்செய்தார் பெறுப்பயனுணர்த்துகின்றார்.]

இந்தமுறை தன்னை இயன்றபடி தாமியற்றின்
வந்துறுமே முன்சொல் வரம்.

இ - ள். இந்த முறை தன்னை இயன்றபடி தாம் இயற்றின்—இந்தமுறைமையை இயன்றபிரகாரஞ்செய்யின், — முன்சொல் வரம் வந்து உறும் - முற்கூறிய சிவலோகப்பிராப்தியாகிய பலம் வந்து சேரும். எ - று. (௫௭௧)

[நூலாசிரியர் பெயர்.]

சைவ சமயநெறி சாற்றினன்சம் பந்தனுயிர்
மையலற வாய்க்க வரம்.

இ - ள். சம்பந்தன் - மறைநூலாசம்பந்தநாயனார்—உயிர்மையல் அற வரம் வாய்க்க - ஆன்மாக்களுக்கு அஞ்ஞானம் நீங்

கவும் சிவபதப்பிராப்தியாகிய பலங்கிடைக்கவும்—சைவசமய
நெறி சாற்றினன் - சைவசமயநெறியென்னும் இந்நூலைத் திரு
வாய்மலர்ந்தருளினார். எ - று. (௫௭௨)

பொதுவிலக்கணமுற்றிற்று.

ஆதிருக்குறள் எஉஎ.

சைவசமயநெறியுரை முற்றுப்பெற்றது.

மெய்கண்டதேவன் நிருவடிவாழ்க.

திருக்குறளகராதி.

உச்சு

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அகத்தின்	கஅக	அத்தமயத்	அச	அருகமேநா	சந
அகாரணத்	உசந	அத்திபரா	கந	அருகரலர்	கள
அகோர	உகந	அத்திரத்தா	ககந	அருக்கன்	உஎ௦
அக்காரி	உசக	அத்திரத்தி	உநக	அருக்கியம்	உகக
அங்வின	சக	அத்தணரா	நச	அருச்சிக்க	உசக
அங்குட்-தர்	உக௦	அத்தணரே	உச	அருச்சிக்கி	உகக
அங்குட்-தா	கசச	அத்தணர்-மா	கச௦	அருத்துக	உகஉ
அங்குட்-தான்	கக	அத்தணர்-மாம	உக	அருந்தலதி	கள
அங்குட்யால	உகந	அத்தத்தி	உருச	அருந்தல்பதி	கள
அங்கு-யானீ	கருச	அத்தத்து	உருஅ	அருந்திடுக	கசக
அங்குட்-யின	உக௦	அத்ததூன்	நரு	அருந்திய	கசக
அங்குட்டம்	உஉ	அத்தயுகந்	சக	அருந்தின	உ௦௦
அசலந்	கஉஅ	அபிடேக	உஅஉ	அருந்துகதக்	கஅந
அச்சத்தா	சஅ	அபிமுகன்	உகஉ	அருந்துகவ	உச௦
அஞ்ச	உசஅ	அமரரிடர்	ந	அருந்தும்போ	கக
அடிக்கணுவி	உஉ	அமலினத்த	உஉ	அருந்தே-விட	கஅ௦
அடியரிடர்	ந	அமலன்	எந	அருந்தே-விள	கள
அடியிரட்டி	உஉ	அம்பிகைநீர்	உசச	அர்ச்சித்தா	உஅ௦
அடைந்தவ	உரு	அயன்முக	உருச	அர்ச்சிப்பா	ந-௦ச
அட்டமிசட்	கள	அயனமிரண்	ருக	அலரினைச்சு	கஅஉ
அட்டமியற்	அந	அயனரியு	ககந	அலர்சூட்	உகக
அட்டாங்கத்	உகஅ	அரசர்பயத்	கஅச	அல்லரிரு	உசந
அணிக	கருஉ	அரம்பையில	ககந	அல்லர்சி	உசக
அணியலுமா	கருச	அரிதேற்போ	ககரு	அல்லர்சு	எரு
அணியற்க	கசந	அருங்கனக	ககஉ	அல்லும்	கக௦
அதன்பின	உ௦அ	அருகங்	உஉரு	அவருள்ளும்	ருதி
அதன்பினி	உஉச	அருகந்	உஅச	அவருள்-தி	ருதி
அதன்பின்பு	உஉஉ	அருகமல்	ககச	அவருள்-தே	கச
அதிதூல	கஉந	அருகமேதே	உஎக	அவனே	உசரு

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அவ்வியத்தம்	கஉசு	ஆக்கிவிளக்	கள௭	இசைப்பா	உ.சக
அவ்வியத்தம்	கஉசு	ஆசமனஞ்	க0ச	இடக்கையி	கசுஅ
அள்ளிப்பி	கடுச	ஆசமனமா	உகக	இடைதா	க0௭
அள்ளிப்பி	கடுடு	ஆசறினு	ந.ந	இடையின்	கசுக
அறவுநெ	கசு	ஆசாரியன்	சுடு	இட்டங்கெ	கஉஉ
அறவுந்த	கஅ	ஆடிமுத	அக	இட்டழுடன்	கஉ
அறவும்வெ	கசு	ஆடையற	க௭0	இட்டலிங்க	உ.௭சு
அறவெறுத்	உச0	ஆட்டிக	உஅந	இட்டலிங்கத்	ந00
அறிந்துவிதி	உ௭க	ஆதரவி	சு0	இட்டனெனக்	சுச
அறிந்தே	௭க	ஆதலினுலெ	உக௭	இதுகொள்கை	சுச
அறுபத்	உகடு	ஆதலினுனீ	சஅ	இதுதான	கடுச
அறுப்பன்	அ0	ஆதலினுற்	கசு	இந்தநெறி	களச
அற்றிடினு	ந.உ	ஆதனந்	களடு	இந்தமுறைத	ந0டு
அற்றிடினே	உ௭	ஆதார	உஅ௭	இந்தமுறைம	உ௭
அனாதியம	௭க	ஆதிதிதி	உஉ0	இந்தமுறையி	சுஅ
அனுமதியை	௭௭	ஆயாமஞ்	சு௭	இந்தவித	சசு
அன்புட	க.டு	ஆயிரக	ந.0ந	இயற்றித்தா	௭௭
அன்பும-ற	உசஅ	ஆபுகழியி	கஉந	இயற்றியே	உந.சு
அன்பும-றி	உசக	ஆய்ந்துகிரி	௭ந	இயற்றுக்க	உ௭ந
அன்றியே	ககச	ஆரயினா	உக0	இயன்றதிவ	உ௭ச
அன்றெடுத்த	கடு0	ஆராத	சுஅ	இயன்றதே	கசுச
அன்னங்க	உ00	ஆரியனைத்	உந.ந	இரக்கத்தா	உசஅ
அன்னந்த	கஅசு	ஆரியன்பா	உ0	இரக்கமற	உசஅ
அன்னமலா	உ0ச	ஆவாக	உஅஅ	இரக்கிக்கை	ககஉ
அன்னியநா	ககக	ஆறிரண்	உஉச	இரங்கிக்	டு.ந.
அன்னியர்க்கு	சச	ஆறைந்தின்	அக	இரண்டுமுழ	கடு௭
அன்னே	டு.ந	ஆணிமுத	அக	இரவியுளத்	கந.ச
		ஆணினமு	அ	இரவியென	கஉ
ஆகாரதோட	கடு	ஆனைமுக	உ௭க	இரவிற	களசு
ஆகுமே	கஅச	ஆன்கோட்டு	உஅடு	இரவுபக	௭உ
ஆகுமபிணி	ககக			இரவே	உ.ந.டு
ஆக்கிப்பு	உ.ந.று	இக்குணத்தி	ச௭	இருகூறு	உ.ந.சு

பாட்டு:	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
இருகையி	கசுக	நரத்	க00	உரைத்தாம்	எசு
இருக்குஞ்	உ0உ	நவான்	உசசு	உரைத்தே	உ0எ
இருக்குமி	உ0க	நனார்	உ0உ	உரையே	உ0க
இருக்கை	உ௩ச	—	—	உலகமும்	உ
இருகயத்	உஅஅ	உச்சரித்தோ	உ௦௩	உழுத்தமிழ்	கசசு
இருக்கியே	கஅக	உச்சிக்குமு	க0எ	உள்ளங்கை	உ௩க
இருளாழி	உகச	உச்சிக்குழி	கஉஉ	உள்ளிவே	ககக
இருநான்கு	கசக	உண்நிசிவ	எ	உறவுபகை	உசக
இருந்தா	உ0உ	உண்டிமணி	க௩௩	உறினே	சு0
இருந்து	க0௩	உண்டோ	உசஉ	உற்பத்தி	உஉக
இருபது	உகச	உண்ணுமுயி	உசசு	உற்றாச்	உ௩ச
இருப்பரி	உசச	உண்ணே	கஎக	உன்னதநா	க0உ
இருப்பர்	உ0உ	உதவியதே	அ	உன்னதம்	உஎச
இருப்பை	க0உ	உதிக்கு	உகஎ	உன்னிச்சிவ	உஉஅ
இருமுடி	உ௦௩	உதிப்பித்	உச௩	உன்னிச்செ	கச0
இருவினைக்கு	உசஉ	உத்தமமார்	க0சு	உன்னை	கசசு
இருவினையா	உசச	உத்தமமேம	உஎச	—	—
இரையருந்து	உசக	உத்தமமேரீ	ககச	ஊட்டிவிப்	உச0
இலங்கியா	கசக	உத்தமரா	க௩	எட்டங்	கச0
இலவங்கங்	உகக	உப்பு	அ௩	எட்டிரு	ககசு
இலிங்க	உ0எ	உயர்ந்த	கஉக	எட்டுக்	உஉச
இவருணயி	௩ச	உயிர்த்துண்	அ0	எண்ணெய்	ககக
இவ்விரண்டி	கஉச	உய்வா	க	எத்திசையி	உ0ச
இழித்தாரே	உ௩உ	உரமாலை	க௩க	எருக்குக்	கஎ௩
இன்றன்றோ	சுஅ	உரித்தல்ல	௩ச	எல்லா	கசஎ
இன்னமு-யா	உஉச	உரித்துப்	௩ச	எவ்வுயிரு	கசஎ
இன்னமு-யி	உஉக	உருட்டிப்	க00	எழுத	அ0
—	—	உரைத்தமலன்	௩அ	எழுதி	௩0௩
நசானமு	உ00	உரைத்தா-தே	௩ச	எழுந்தருள	உஅச
நசானந்	உகக	உரைத்தா-சா	உஉஉ	எழுமுன்ற	உகஎ
நசானவ	உ0சு	உரைத்தாயி	உ௩உ	என்ற	அஉ
நட்டித்	உ௩0	உரைத்தாமே	உசஉ	என்றே	கக

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
மலையினதி	உஎஉ	முந்தியதே	எச	வாணலிங்க	கஉஅ
மற்றைப்	உசுரு	முந்தியநான்	ககஅ	வாணனெனு	ககந
மற்றைமுனி	ச	முந்து	கூந	வாதிக்கு	உசுச
மற்றையக	க௦சு	முரசாதி	உ௦உ	வாமமமூர்த்த	உகசு
மற்றையமா	ரு௦	முழந்தாள்	கஎ	வாயிலத	உஎந
மற்றையருக்	கசுச	முழமிருப	உஎஉ	வாரமுற	சுசு
மற்றையர்க்கு	கக௦	முறைமைபுற	கஅஅ	வார்க்கவல	உ௦ரு
மற்றையவர்	ந௦	முற்றியநாட்	ந௦ச	வார்த்திடுக	கருச
மற்றையொ	ககக	முற்றியபின்	உ௦ந	வாழ்க	அ
மற்றொருவர்	கசுசு	முற்றினர்க்கு	கரு		
மனைவி	கஅ௦	முற்று	கசச	விசயமுத	உகக
மன்னரொரு	உசு	முன்ன-யின	உநக	விடினே	எஅ
மன்னர்க்கு	நரு	முன்ன-யின்	உச௦	விருப்பத்	சுஅ
மன்னும்	ந௦க	முன்ன-புற	உநச	விரும்புந்	சசு
மாதரும	கசு௦	முன்னூலி	சுரு	விலக்கியநா	கச
மாந்திரி	உச	மூப்பு	கசஅ	விளங்கின்	கஉஎ
மாளிகை	சு	மெய்புளக	சசு	விளம்பினம்	ருக
மாற்றியிர்	உ௦க	மோசித்	அசு	விளைந்த	கருக
மாற்றுக	க௦௦	லிங்கத்தை	கஉந	விளையேல்	கரு
மானத	கசந			வீட்டிமல	உந
மாணுடர்தா	உசுச	வடதிசையில்	கஎஉ	வீழ்வர்	சஅ
		வடித்திடுக	கருஉ	வெண்கத்	ககசு
மிகத்தெளிந்	கஎ௦	வத்திரத்தி	கருரு	வெண்கல	உநந
மிதியேல்	உசுஉ	வத்திரமாந்	உகந	வெண்மை	ககரு
முகமும்	க௦உ	வரையாதே	சு	வெப்பொழிய	ரு
முடக்கியிரு	ககக	வலக்காற்	உஉஅ	வெறுத்தா	கசரு
முடிதூல	கஉரு	வலப்பாலிற்	உ௦ரு	வேணுப்	உஉசு
முடித்திரு	உநஉ	வலப்பான்	ககசு	வேதமுத	ந௦
முத்திகொடு	ச௦	வளைத்திடுக	ககரு	வைக்கனி	உ௦சு
முத்திவீரும்பி	ருக	வனந்தனிற்	கருந	வைத்திடித்	கருந
முந்திப்பி	உச	வண்ணிருசை	உசுஉ	வைத்தொ	உஅச
முந்தியச	உஉந	வண்ணிவன	கருச		